Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

222513

Last gosp.
msgr. Toma
Zupana.

Po žpr. Ivan
Vohovniku prejel
pričujoče v Dar
Oktobra, 1913

76

Johan Zelezný

durch nach nam

nach namen

Schulrata

THOMASHA KEMPENSARJA BUKVE,

V' katirih je sapopadenu tu podvuzhenje, koku en fledne, bodi kakerſhnega ſtanu ozhe, ima, inu samore po Kriſtuſovimu navuku, inu shivlenju ſvoje shivlenje pellati, vishati, rovnati, inu sa Kriſtuſam v' pravi brumnoſti hoditi.

V' to Krajnſko ſhpraho ſkerbnu, inu svęſtu preſtavlene ſkusi dva Maſhneka Petrinarja, inu Fajmaſhtra is gorenſke Krajnſke ſtrany, inu k' duhovnemu nuzu tem krajnzam na dan dane v' lejtu 1745. Sdej pak pobulſhane, inu k' tretjimu na ſvitlu dane.

Na pervolenje vikſhi Goſpoſke.

V' Lublani ſe najdejo per Aloyſiu Raab,

1788.

Ž. 4221.
Ž. Zupan.

221513

222513

IN = 030000002

Kratku Podvuzhenje.

Koku ſe imajo lete bukvize, inu tudi druge bukve tega podvuzhenja s'nuzam te duſhe brati.

1 Uſake dan k'temu branju en gviſhen zhaſs odlozhi, inu taiſtega ſtanovitnu dershi. Aku te bode enu potrebnu dellu, ali opravilu sadershalu, inu od tega branja odvernilu, ahtej ſe, inu ſkerbi v'eni drugi uri letu ſpolniti. Kir mi uſake dan k'shivotnemu dellu, inu opravilam ſvoj zhaſs naloshemo, ſe ja ſpodobe, inu je potreba tudi k'nuzu te duſhe en gviſhen zhaſs odlozhiti, inu oberniti.

2. Skus eno ſveto miſel, inu dobro manengo ſe k'temu branju perpravi, tu je: obudi inu imej ſerzhne shellę ſkusi tu branje en boshji nauk sadobiti k'nuzu tvoje duſhe, shelli taiſtega volnu goriuseti, satu, de bi tvoje shivlenje pobulſhal, v' brumnoſti raſsil, sa Kriſtuſam ſkus te zhednoſti ſtanovitnu hodil, inu uſe greſhnu nagnenje tega shivota doliterl.

3. Pousdigni tvoje ſerze pruti Goſpudu Bogu, inu is'shivo viro virjemi, de je on polek tebe, tebe vidi, inu tebi perſtopiti perpravlen ſtoy, niſku ſe pred njim ponishej, proſi sa gnado, inu luzh, de bi tu, kar bodeſh bral, prov saſtopil, inu proſi sa pomuzh, de bi te v'te-

mu branju sadoblene navuke v'djanju dopolnil.

4. Beri pozhaſu, inu nekar prehitru, rajſhi mejn, koker veliku; v'zhaſu enu malu prejenej, ali prenehej; ter v'ſerzu taiſtu, kar ſi bral, ſpremiſli, dej boshjimu noterdajanju proſtor, preudari ſam per ſebi, koku bi enu, inu dragu v'djanju mogel ſpolniti. Sem ter kje s' ozhmy per branju po bukvah ſkakati, inu ſi sbirati, malu prida perneſe, inu je enu prasnu dellu; nar bulſhi je od kraja, inu po verſti brati, kader ſe ene pouſod dobreh naukov polne bukve beró. Kar pak tebe, iuu tvoj ſtan ſuſebnu sadeva, inu amgrede, vezhkrat preberi, satu de ſam per ſebi bel ſpremiſliſh, inu ſe nauzhiti samoreſh, koku bi lete ali une zhednoſti mogel v' reſnizi sadobiti, lete, ali une ſlabuſti, ali hude navade opuſtiti, tu greſhnu nagnenje premagati, inu dolitreti.

5. Med branjam pogoſtu obudi ſvete shellę tu dopolniti, kar tu branje tebe opomina ſturiti; de ſkus letu branje ne le ſamu ta saſtopnoſt reſvetlena bode, ampak veliku vezh tvoja vola v' lubesni pruti Goſpud Bogu, inu temu blishnemu ushgana, inu v'ſerzhnemu poshellenju ene prave brumnoſti, tudi v' superſtanju zhes uſe pregreſhnu nagnenje uterjena bode.

6. Ene

6. Ene inu drnge v' tem branju samirkane, inu sa tvoj ſtan nuzne navuke v' glavi obdershi, inu ohrani, de bodeſh na taiſte zhes dan tudi ſpomnil, inu nje perpravlene imel, koker enu dobru oroshje, s' njimi te ſkuſhnave od tebe odbiti, inu tu greſhnu nagnenje premojſtriti; ali pak, de nje boſh nuzal sa ene ojſtroge v' teh zhednoſteh, koker v' pohlevnoſti, poterpeshlivoſti, v' lubesni pruti Goſpud Bogu, inu temu blishnemu raſti, s' vezhi brumnoſtjo ſe Bogu perjetnega ſturiti, inu v'reſnizi sa Kriſtuſam po njegovemu navuku, inu exemplu hoditi.

7. Kir boſh imel tu branje ſkleniti, proſi Goſpud Boga sa gnado, de bi mogel ohraniti, inu obdershati tu ſęme tega navuka, katiru je ſkus tu branje v'to semlo tvojiga ſerza vershenu, de bi taiſtu obilne, inu dober ſad ob ſvojimu zhaſu perneſlu.

Na tako visho ſe imajo bukve teh navukov brati, aku ozhemo ſkus branje en nuz sadobiti. Lohku pak je letu ſturiti, dokler takeſhne dobre shellę, inu ſvete naprejuserja ſe s' miſljo, inu taku bres uſe samude ſturę. Inu deslih bi tebe kej pomudilu, na porajtej na tu, nabosh nikol tvoj zhaſs bel dobru dopernęſsil, koker ſkus ſvete miſli inu shellę. Oh koku veliku vezh zhaſsa k'poſvejtnem, napotrebnem, nanuznem, inu v' zhaſsu k'

ſhkodlivem, inu pregreſhnem rezhęm obernemo.

Kir ſe bodo lete bukvize na to visho brale, bodo sagviſhnu nuzne poſtale, taku, de bodo ludję po Kriſtuſovemu navuku, inu exemplu shiveli, po njegoveh ſtopinah, koker brumni kriſtiani hodili: ter to uſem svęſtem ſlushabnekam Kriſtuſovem perpravleno krono v' vezhnemu veſelju sagviſhnu sadobili.

Letu je ſkus letę nekedej v' latinſki ſhprahi vendane bukvize shellil, de bi ludje sadobili, ta imenitne, po uſemu ſvejtu snan, inu od uſih ſtanov teh ludy, taku dobru duhovneh, koker deshelſkeh veliku preſhteman Uzhenik Thomas Kempenſis; katir je bil en Chorar Ordna S. Augushtina, je bil rojen, inu prebival v'ſpudneh nemſhkeh deshellah blisu tega mejſta Köllen, inu v' veliki ſvetuſti umerl v' temu lejtu 1471. ſtar 92. lejt.

Lete slate bukvize savol teh lepeh, inu ſveteh navukov ſo v'uſe ſorte ſhprahe, ja zelu koker ſprizha Henricus Sommalius en imeniten Jesuvitar, v' turshko ſhpraho preſtavlene ble. Nobene bukve sunej ſvetega Piſma, niſo bile tulkukrat na novezh utiſnene, koker ſo bile lete; sakaj uſe ſorte ludje, duhovni,

inu

inu deshelſki, mladi inu ſtari, shenę; inu moshję, ti uzheni, inu gmejn ludje, vednu taiſte beró, inu ozhitnu obſtoję, de uſelej eno veliko luzh ſkus tu branje, inu en troſht te duſhe sadobę.

De bi tedej tudi ti lubi Slovenzi, inu Krajnzi tega velikega nuza, katir ſe ſkus branje, ali poſluſhanje teh bukviz sadobi, ſe mogli poſlushiti, inu k' isvelizhanju njeh duſh ſe dejleshne ſturiti, ſe je ta muja perloshila taiſte v' krajnſko, okuli Lublane navadno ſhpraho preloshiti, s'tako ſkerbjo, inu ſpregledanjam, de tudi ti gmejn ludje bodo taiſte lohka saſtopili. Sakaj eni inu drugi nauki v' tih bukvizah sapopadeni, ſo teſhku tudi tem latinzam saſtopiti: de ſe pak bodo mogli saſtopiti, ſo takeſhni navuki sa te gmejn ludy taku reslosheni, koker taiſte ti laſhke, inu nemſhke iskladovzi iſkladajo, reslozhjo, inu saſtopiti odkasujejo. Dokler per temu dellu, tu je, de ſo ſe lete bukvize v' krajnſko ſhpraho preſtavile, ſo ſe takeſhni moshję pomujali, katiri ſo te ſhtiri ſhprahe, latinſko, nemſhko, laſhko, inu krajnſko dobru snali, inu saſtopili, de ſkus tu, kar je v' latinſki ſhprahi bilu teſhku saſtopit, je nekej ta nemſhka, nekej tudi ta laſhka, inu ſkorej leta narvezh reslozhila, kajsen navuk je othl ta uzhenik nam naprejneſti.

Ta dobrutlive Goſpud Buh nei dopolni te gorezhe shellę taiſteh, katiri ſo ſe sa tu dellu mujali, de bi ſe ſkus tu branje teh bukviz boshja zhaſt gmerala, de bi tudi ti lubi Slovenzi, inu Krajnzi ta nuz, katirega drugeh ſhprah ludję ſo doſęgli, inu ſkus tu vędnu branje taiſtega doſegujejo, obilnu sadobili, v' pravi brumnoſti gori jemali, po Kriſtuſovemu navuku, inu exemplu ſkerbnu shiveli, po nje goveh ſtopinah ſtanovitnu hodili, inu to nebeſhko krono v' vezhnemu isvelizhanju doſegli.

Molituv pred branjam.

O JEsus! reſvetli mojo saſtopnoſt, de bodem taiſtu, kar boſh ti k' meni govoril, prov saſtopil; ushgi mojo volo, inu dej meni to gnado, de bobem taiſtu, kar bodem saſtopil, gori usel, inu v' djanju dopolnil.

Molituv po branju.

O Goſpud! vishej moje pote, inu shivlenje po tvoji beſedi, inu dodejli meni to gnado, de bodem po taiſtemu, kar ſim sdej bral, inu saſtopil, moje djanje rovnal. Amen.

Samerk-

Samerkvanje

Teh poglavitnih Dejlov, katiri ſe v' letęh Bukvah snajdejo.

Perve Bukve.

I. P. D. Od rovnanja naſhiga shivlenja po Kriſtuſovimu shivlenju, inu od sanizhvanja poſvejtneh rezhy. Plat. 1
II. P. D. Od ponishnega ſposnanja naſhe ſlabuſti. 4
III. P. D. Od navuka te reſnize. 6
IV. P. D. Od ſpregledanja naſhiga djanja. 10
V. P. D. Od branja ſvetiga Piſma. 12
VI. P. D. Od naſpodobniga poshellenja. 13
VII. P. D. Koku ſe imamo prasniga savupanja inu preuſętnoſti várvati. 14
VIII. P. D. De ſe imamo prevelike perjasnoſti varvati. 16
IX. P. D. Od pokorſhne, inu podloshnoſti. 17
X. P. D. De ſe imamo od preobilniga govorjenja sdershati. 19
XI. P. D. Od sadoblenja tega myru inu ajſra v' brumnoſti gorijemati. 21
XII. P. D Od prida teh teshav, inu supernih rezhy. 24
XIII. P. D. De imamo tim ſkuſhnavam superſtati. 25
XIV. P. D. Koku ſe imamo krive inu ferbęshne ſodbe ogibati. 30
XV. P. D. Od dobrih is lubęsni dopernesenih dęll. 32
XVI. P. D Koku ſe imajo drugih ludy tadli, inu pomankanje poterpeshlivu preneſti. 33
XVII. P. D. Od Kloſhterſkiga, inu duhovniga shivlenja. 36
XVIII P. D Od exempelnov inu navukov ſvętih Ozhakov. 37

XIX. P. D. Od shivlenja inu opravila enga brumnega Duhovniga ali bogabojęzhiga Kriſtjana 41
XX P D. Od lubęsni te ſamote, tiga molzhanja, inu odlozhenja od teh poſvejtnih rezhy 46
XXI P. D. Od grẹvenge inu shaluvanja tega ſerza. 52
XXII P. D. Od pemiſhluvanja zhlovẹſhkih nadlug. 55
XXIII P. D Od premiſhluvanja tę ſmerti, inu k' nje perpravlanja. 60
XXIV. P. D. Od ſodbe inu ſhtrafeng tih grẹſhnikov. 65
XXV. P. D. Od praviga pobolſhanja naſhiga zẹliga shivlenja. 71

Druge Bukve.

I. P D. Od snoterſhnega djanja, ali saderſhanja. 79
II. P D. Od pohlevniga podvershenja. 84
III. P. D. Od enga brumnega myrniga zhloveka 85
IV. P. D. Od enga zhiſtega ſerza, inu dobre manenge. 88
V. P. D. Koku imamo ſami ſebe ſpraſhvati. 90
VI. P. D Od veſsellja ene dobre veſty. 93
VII. P. D. Od lubęsni pruti JEsuſu zhes uſse drugu. 94
VIII. P. D. Od snoterſhne perjasnoſti s' Jes. 96
IX. P. D. Od pomankanja uſega troſhta. 100
X. P. D. Od hvalęshnoſti sa gnado boshjo. 105
XI. P. D. Koku malu lublenkov je Jesuſoviga krisha. 108
XII. P. D. Od imenytne zẹſte ſvẹtiga krisha. 112

Tret-

Trętje Bukve.

I. P. D. Od snoternega Kriſtuſoviga govorjenja k' eni virni duſhi. 122
II. — De reſnyza od snotrej bres sunajnih beſsedy k' nam govory. 124
III. — De ſe beſsede boshje imajo s' ponishnoſtjo poſluſhati, inu de njeh veliku taiſte napremiſli. 126
IV. — De ſe ima v' reſnyzi inu ponishnoſti pred Bugam hoditi. 130
V. — Od zhudne mozhy prave lubęsni pruti Bogu. 133
VI. — Koku ſe ſkashe, de edn pravo lubesn ima. 138
VII. — Koku nuzna inu dobru je, to gnado tę brumnoſti pod enim ponishnim ſerzam ſkrivati. 142
VIII. — Koku ſe imamo sa mejhne pred Boshjimi ozhmy derſhati. 146
IX. — De uſse rezhy k' Bogu, koker timu poſlednimu konzu ſe imajo vishati, inu rovnati. 148
X. — Koku ſladku inu dobru je ta ſvejt sanizhvati, inu ſamemu Bogu ſlushiti. 150
XI. — De shelle tega ſerza ſe imajo ſpregledati, inu nasajdershati. 153
XII. — Od podvuzhenja k' poterpeshlivoſti, inu voiſkvanja super shivotne shele. 155
XIII. — Od pokorſhne enga ponishnega podloshneka po exemplu Jes. Kriſtuſ. 158
XIV. — Koku ſe imajo te ſkrivne ſodbe boshje premishluvati, de ſe v' dobrem ſtanu na preusameno. 161
XV. — Koku bi mi imęli govoriti, inu ſe sadershati v' uſimu temu, kar mi shelmo, inu proſimo. 163
XVI. — De ta pravi trosht ſe ima v' ſamimu Bogu jiſkati. 166

XVII.

XVII. P. D. De uſa naſha ſkerb ſe ima Bogu isrozhiti. 168
XVIII. — De te zhaſne rẹve inu teshave ſe imajo po navuku inu exemplu Kriſtuſovimu poterpeshlivu prenesti. 170
XIX. — Od preneſenja te kervyze, inu koga imamo sa enga reſnizhnu poterpeshliviga dershati. 172
XX. — Od ſposnanja naſhe leſtne ſlabuſti inu od revſhene naſhiga shivlenja. 175
XXI. — De ſe v' Bogu ima zhes uſe dobrute, inu dary pozhivati. 178
XXII. — Od premiſhluvanja mnogitirih dobrut Boshjih 183
XXIII. — Od ſhtirih rezhy, katire velk myr ti duſhi perneſso 186
XXIV. — De ſe imamo anati radovẹdniga ſpraſhuvanja od drugih ludy saderſhanja. 190
XXV. — V' komu ſtoiy ſtanovitn myr tiga ſerza, inu enu pravu porijemanje v' ti brumnoſti. 191
XXVI — Koku imenytna je proſtoſt tiga ſerza, katira ſe vezh ſkus ponishno molitvo sadoby, koker ſkus branje. 194
XXVII. — De ta ſamoleſtna lubesn naſs od vezhne dobrute narvezh sadershuje. 196
XXVIII — Super te hudobne jesike tih opravlivzov. 199
XXIX. — Koku ſe ima Buh v' eni nadlugi ali britkuſti na pomuzh klizati. 200
XXX. — Buh ſe ima sa pomuzh proſiti, inu na njega saupati, de bode supet gnado dodejluv. 202
XXXI. — Uſse ſtvary ſe imajo na ſtran puſtiti, de ſe ta Stvarnik najde. 206
XXXII. — Koku ima ta zhlovek ſam ſebe satajiti, inu uſse shellẹ krotiti. 209

XXXIII.

XXXIII. — Od naſtanovytnoſti tega ſerza, inu koku ſe ima ta manenga k' Bogu, koker k' poſlednimu konzu vishati. 211
XXXIV. — De enemu, katir Boga lubi, Bug zhes uſse rezhy, inu v' uſeh rezheh dopade. 213
XXXV. — De ta zhlovek ni shiher pred ſkuſhnavam v' temu shivlenju. 215
XXXVI. — Zhes te prasne inu krive ſodbe tih ludy 218
XXXVII. — Koku ima ta zhlovek ſam ſebe is praviga ſerza popolnema v' Boshjo volo isrozhiti, de on to pravo frajoſt ſvojiga ſerza sadoby. 219
XXXVIII. — Koku ſe imajo svunajne rezhy v' eno dobro verſto ali vorengo ſpraviti, inu koku en zhlovek v' uſeh ſvojih navarnoſtih ima k' Bogu beshati. 221
XXXIX. — De ta zhlovek ſe nima prenaglu inu napokojnu v' ſvojih oppravilih sadershati. 223
XL. — De ta zhlovek nizh dobriga ſam od ſebe nima, inu s' nobeno rezhjo ſe nima ſhtemati, inu pohvaliti. 224
XLI. — Od sanizhvanja uſe poſvejtne zhaſty. 228
XLII. — De ta myr nima v' te ludy poſtavlen biti. 229
XLIII. — Od te prasne inu poſvejtne uzhenoſti ali snanja. 230
XLIV. — De ſe nimamo na sunajne rezhy prevezh vęsati. 233
XLV. — De ni uſem ludęm virjęti, inu de ſe ta zhlovek hitru s' jesykam ſpodtakne. 234
XLVI. — De imamo na Goſpud Boga saupanje imeti, kader naſs ludje sbadajo, inu resnaſhajo. 238

XLVII.

XLVII. P.D. De uſe teshavne rezhy ſe imajo poterpeshlivu savol vezhniga shivlenja preneſti. 241
XLVIII. — Od tiga dneva tę vęzhnoſti, inu od britkuſti zhaſniga shivlenja. 243
XLIX. — Od poshelenja vezhniga shivlenja, inu kajsen velik lon je taiſtim oblublen, katiri ſe sa taiſtu vojſkujejo. 248
L. — Koku ſe ima en troshta prasn zhlovek v' rokę boshje gori ofrat. 253
LI. — De ſe ima zhlovek na te male dęla vaditi, kader ſe vidi preſlabiga k' viſsokim dęllami, inu opravilami. 258
LII. — De ſe zhlovek nima sa urędniga te gnade ali troshta, ampak sa uredniga tega terplenja dershati. 259
LIII. — De gnada boshja tęmi, katiri poſvejtnu miſlijo, na bode dodejlena. 262
LIV. — Od mnogitiriga nagibanja ali gnanja te nature, inu te gnade 264
LV. — Koku pokashena inu ſpazhena je naſha natura, inu koku mozhna je gnada Boshja. 270
LVI. — De imamo ſami ſebe satajiti, inu sa Kriſtuſam po poti tiga krisha hoditi. 274
LVII. — De ta zhlovek nima zagliviga ſerza ratati, kader v' enu al drugu pregreſhenje pade. 277
LVIII. — De ſe mi nimamo podſtopiti viſoke rezhy inu te ſkrivne boshje ſodbe ispraſhvati, inu gruntati. 280
LIX. — De uſe upanje, inu sanaſhanje ſe ima ſamu na Boga poſtaviti. 286

Zhe-

Zheterte Bukve.

I. P. D. S' kaj senim viſsokim ſhpoſhtuvanjam, inu s' kaj senim zhiſtim ſerzam ſe ima Kriſtus prejęti. 290
II. — De v' temu Sakramentu bode ena velika dobruta inu lubesn Boshja temu zhloveku ſkasana. 298
III. — De je dobru pogoſtu tu S. Obhaylu prejęti, inu k' temu Sakramentu perſtopiti. 302
IV. — De bode veliku dobrega taiſtim dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu Svetimu Sakramentu perſtopjo. 305
V. — Od viſoke urednoſti tega Sakramenta, inu od ſtanu enga Maſhnika. 310
VI. — Enu upraſhanje, koku ſe ima zlovek pred ſvętim obhaylam saderſhati. 313
VII. — Od ſpraſhvanja tę veſty, inu od naprejusetja tiga pobolſhanja. 315
VIII. — Od Kriſtuſoviga ofra na S. Krisfiu, inu od isrozhenja te leſtne vole. 317
IX. — De imamo ſami ſebe, inu kar premoremo, Bogu gori ofrati, inu sa druge moliti. 318
X. — De S. Obhaylu ſe nima lohku ven ſpuſtiti. 322
XI. — De S. Tellu Kriſtuſovu inu ſvetu piſmu je ſlędni virni duſhi ſuſebnu potrębnu. 327
XII. De zhlovek ſe ima s' veliko ſkerbjo perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perſtopiti. 332
XIII. — De ena andohtleva duſha ima is zelega ſerza shelleti s' Kriſtuſam v' tem S. Sakramentu ſe ſkleniti. 335

XIV.

XIV. — Od gorezhih shella k' S. Sakramentu tiga Altarja, katire ene brumne dushe imajo. 338
XV. — De ta gnada te ondohti se skus ponishnost, inu samulestnu satajenje sadoby. 340
XVI. — De imamo nashe potrebe Kristusu naprej poloshiti, inu njega sa gnado prositi. 343
XVII. — Od gorezhe lubesni inu velikiga poshelenja Kristusa prejeti. 345
XVIII. — De zhlovek nima radovedn sprashvavz te skrivnosti tiga Sakramenta biti, ampak ima sa Kristusam ponishnu hoditi, inu te pozhutke, inu to sastopnost ti sveti viri podurezhi. 349

THO-

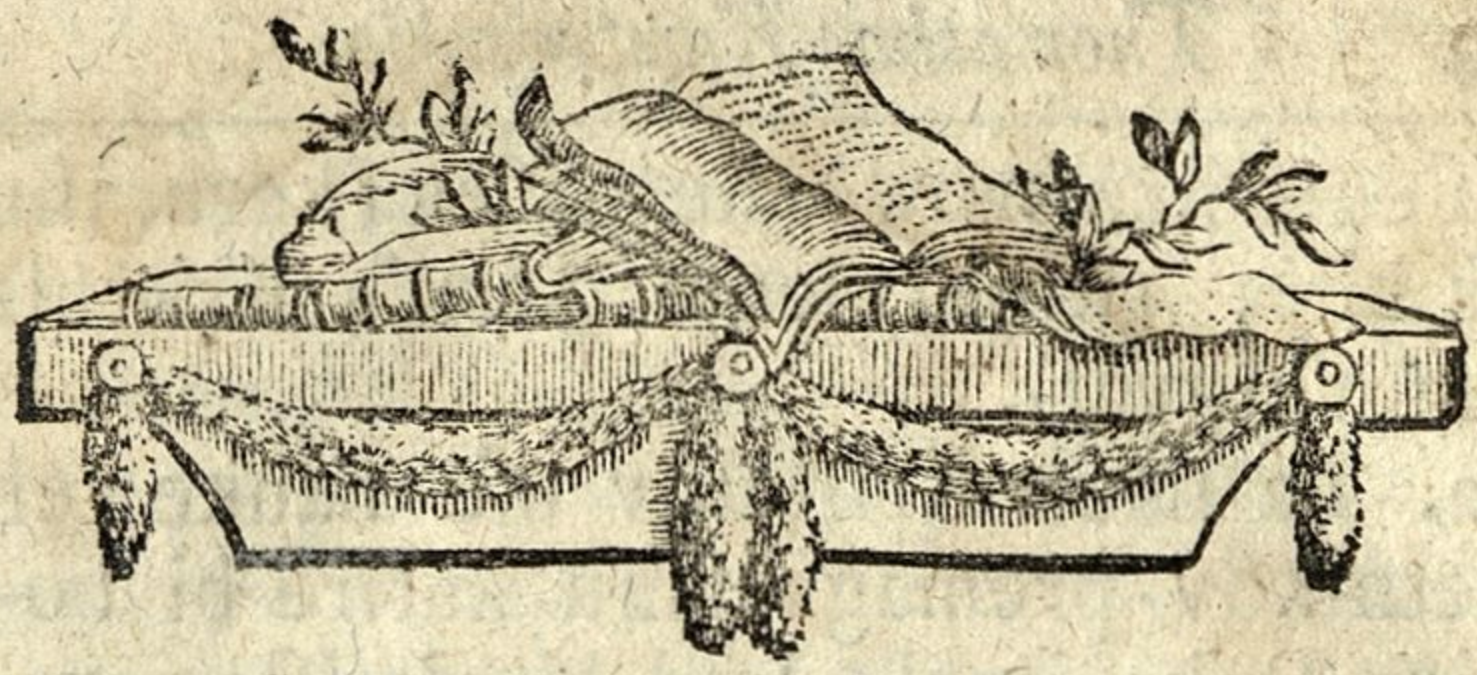

THOMASHA
KEMPENSARIA
Chorarja S. Augushtina Naukov
PERVE BUKVE.
Nuznu k'duhovnemu shivlenju opominanje.

I. Poglavitne Dejl.

Od rovnanja nashega shivlenja po Kristusovemu shivlenju, inu od sanizhvanja posveitneh rezhy.

1. Katire po mojih stopinah hode, na hode v'temi, prave Gospud. Lete so besſede Kristusove, skus katire nass on opomina, de bi po njegovemu shivlenju, inu sadershanju nashe shivlenje rovnali, aku mi ozhmo resnizhnu resvitleni, inu od use slepote resheni biti.

Tedej ima narvezhe naſha ſkerb, inu ſtiſs biti, tu shivlenje Jesuſa Kriſtuſa premiſhluvati.

2. Ta nauk Kriſtuſov uſe nauke teh Svetnikov premaga, inu katire bi boshjiga Duha imel, leta bi v'taiſtem nebeſhko ſpisho ſkrito neſhil.

Ali ſe pergody, de njeh veliku, aku lih pogoſtu od nauka Kriſtuſovega ſlifhjo, vender mejhene shellę obzhutjo po taiſtem ſturiti, dokler ony Kriſtuſovega Duha nimajo.

Katire pak ozhe prov, inu na eno perjetno visho beſede Kriſtuſove saſtopiti, je potreba, de ſe on poſliſa zelu ſvoje shivlenje po njegovemu shivlenju vishati, inu rounati.

3. Kaj tebi nuza uzhene rezhy od S. Trojize govoriti, aku nimaſh ponishnoſti, bres katire ni ſe perjeten S. Trojize?

Sa reſnizo uzhene beſede na dellajo ſvetega, inu pravizhnega; ampak enu brumnu shivlenje tebe ſtury Bogu perjetnega.

Jeſt veliku vezh shelim eno pravo grevengo obzhutiti, koker taiſto snati reſkladati.

Deſlih bi ti zelu ſvetu piſmu, inu uzhenu govorjenje uſeh modreh od sunej snal povedati, kaj bi tebi uſe letu nuzalu bres lubesni, inu gnade boshje?

Pras-

Prasnu je uſe drugu, napridnu, inu enu nezh, sunej Boga lubiti, inu njemu ſamemu ſlushiti.

Ta narvezhe modruſt je ſkus sanizhvanje poſvetneh rezhy pruti nebeſhkemu krayleſtvu ſe poſliſati.

4. Ena prasna rezh je tedej, poſvetnu blagu, katiru s'zhaſam prejde, iſkati, inu v' taiſtem saupati.

Ena prasna rezh je, poſvetne zhaſty shelleti, inu ſe k' viſokemu ſtanu povikſhuvati.

Ena prasna rezh je, po luſhteh tega shivota sahajati, inu taiſtu shelleti, savol katirega je potreba teſhku ſhtrafan biti.

Ena prasna rezh je, dolgu shivlenje shelleti; inu sa dobru shivlenje malu ſkerbeti.

Ena prasna rezh je, ſamu tega ſedanega shivlenja ſe ahtati, inu te perhodne rezhy is miſl puſtiti.

Ena prasna rezh je tu lubiti, katiru hitru prejde, inu nekar ſe fliſat tjakej pridti, kir ſe vezhnu shivlenje snajde.

5. Spomni ſe pogoſtu na taiſte beſede S. Piſma: Tu veliku veſelje na bo naſitilu tu oku, inu na bo tu uhu napolnilu.

Poſliſej ſe tedej tvoje ſerze od lubeſni videzheh rezhy odtergati, inu k'tem navideozhem oberniti; sakaj ka-

tiri po shellah ſvojega shivota hodjo, omadeshejo ſvojo vęſt, inu sgubę gnado Boshjo.

II. Poglavitne Dejl.

Od ponishnega ſposnanja naſhe ſlabuſti.

1. En fleherne zhlovek shelly od nature veliku snati; kaj pomaga pak tu snanje bres boshjiga ſtrahu?

Sagvishnu en pohlevne kmet, katire Bogu ſlushe, je bulſhe, koker en preusetne uzhen zhlovek, katire premiſhluje, koku ſe nebu, inu svesde vertę, ali sraven tega ſam ſebe samudy, ſebe na ahta.

Kateri ſam ſebe prov ſposna, malu od ſebe dershy, inu ſe v' zhaſty, inu hvali teh ludy na resluſhta.

Deſlih bi jeſt uſe rezhy, katire ſo na ſvejtu, vedel, inu snal, ter bi pak lubesen Boshje na imel, kaj bi letu uſe meni pred Bugam pomogalu, katire bo mene le is mojiga djanja ſodil?

2. Nehej tedej od nasmaſnega poshellenja veliku snati, inu vędiți, dokler per tem ſe veliku reſtreſenja, inu smotnave najde.

Katiri veliku saſtopjo, othę preſhtemani, inu sa modre dershani biti.

Ve-

Veliku rezhy je, katire snati malu, al nezh prida ti dushi na donese.

Inu sagvishnu perprost je taiste, katire na snanje drugeh rezhy se poda, sunej samu na taiste, katire njemu k' njegovemu isvelizhanju slushjo.

Dosti besedy, inu govorjenja na nasiti to dusho, ampak enu brumnu shivlenje reshlady tu serze, inu ena zhista vęst enu veliku saupanje k' Bogu dodejly.

3. Kulker vezh, inu bulshi ti sastopesh, tulkajn teshishi bosh is tega obsojen, aku ti po tem, koker sastopesh, na bosh svetejshi shivil.

Satorej napreusemi se tvoje uzhenosti, inu sastopnosti, temuzh s'tem vezh se imash bati savol tega tebi od Boga danega snanja.

Aku se tebi sdy, de veliku snash, inu sadosti sastopesh, imash vender vęditi, de se she veliku rezhy snajde katire na snash.

Nekar prevezh sam od sebe na dershi, ampak s'tem vezh sposnej tvojo nasastopnost. Kaj se ozhesh drugim naprejstaviti, kir se veliku uzhenejsheh, inu v' ti postavi sastopnisheh snajde, koker sé ti?

Aku ozhesh kej tebi nuznega snati, inu se uzhiti, sa lubu imej sa naumnega dershan, inu sa nizhesar ahtan biti.

Le-

Letu je narvezhi, inu nar bel pridnu snanje ſam ſebe prov ſposnati, inu sanizhvati.

Od ſebe nezh dershati, inu od drugeh uſelejenu dobru, inu zhaſtitu preſhtemanje imeti, je ena velika modruſt, inu popolnemaſt.

Aku bi lih ti vidil enga drugega ozhitnu greſhiti, ali kako veliko hudobijo doperneſti, vender bi ti na imel ſe sa bulſhega dershati, dokler na vęſh, koku dolgu boſh mogel v' temu dobremu oſtati.

Mi ſmo ſzer uſi ſlabi, ali vender nimaſh nobenga sa bel ſlabega dershati, koker ſam ſebe.

III. Poglavitne Dejl.

Od nauka te Reſnize.

1. Srezhne je taiſte, katirega ta reſniza ſama ſkus ſebe poduzhy, nekar ſkus perglihe, inu beſede, katire prejdejo, ampak koker ſo te rezhy ſame na ſebi.

Naſhe miſli, inu naſhi dosdevki naſs doſtikrat omotjo, taku, de te rezhy malu ſposnamo.

Kaj nuza veliku prepiranje od ſkrivneh, inu nasnanih rezhy, savol katireh per Boshji ſodbi na bomo poſvarjeni, de njeh ni ſmo ſnali?

Ena

Ena velika naumnoſt je, de mi nuzne, inu potrebne rezhy samudemo, ſpruti pak ſe na te naſhi radovednoſti dapadejozhe, inu ſhkodlive podamo. Mi na to visho ozhy imamo, inu vender navidemo.

2. Kaj je nam potreba eneh, al drugeh rezhy naturo, inu uſhafanje snati, ali vediti?

Katiremu ta Boshja Beſeda govory, bode od doſti nanuzneh dosdevkov reſhen.

Is ene beſede ſo uſe rezhy ſtvarjene, inu uſe rezhy govorę enu, inu leta je ta sazhetek, tu je ta vezhne Buh, katire k'nam govory.

Bres njega namore nobeden saſtopiti, inu prov ſoditi.

Katiremu ſo uſe rezhy enake, kir uſe rezhy k'enemu visha, inu vſe rezhy v'enem vide, leta samore v'ſerzu ſtanoviten biti, inu v'Bugu myren pozhivati, inu obſtati.

O Buh vezhna reſniza! dej meni, de bom s'tabo v'vezhni lubesni ſklenen.

Meni ſe doſtikrat ſtoshe veliku brati, ali ſliſhati: v'tebi ſe uſe snajde, kar jeſt ozhem, inu shellim.

Nej umolknejo uſi Uzheniki, nej tihu poſtanejo pred tvojim oblizhjam uſe ſtvary, ſamu ti meni k'ſerzu govori.

3. Kulkur je vezh eden ſam is ſabo sglihan, inu ſe pohlevnega ſerza ſam v'ſebi snajde, tulkajn vezh, inu vikſhi rezhy bo on bres muje saſtopil, dokler to luzh te saſtopnoſte bode od sgorej doli sadobil.

En zhiſt, pohlevn, inu ſtanoviten duh nabo v'mnogetirem djanju reſtreſen, dokler on uſe rezhy Bogu k'zhaſty ſtury, na iſhe ſvojiga nuza, inu v'nobeni rezhy ſe sa njega na muja.

Kedu tebe bel sadershuje, inu tebi na potu ſtoji, koker tvoje resvajenu poshellenje, inu nagnenje tvojiga ſerza?

En bogabojezh, inu brumne zhlovek pervezh ſvoje opravila ſam per ſebi premiſli, katire on imajsunej v'djanju ſturiti.

Taiſte della njega na ulezhejo k'poshellenju greſhnega nagnenja, ampak on taiſte rovna po pravi maſi, inu saſtopnoſti.

Kdu ima enu vezhi, inu mozhnejſhi vojſkovanje, koker taiſte, katire ſe pomuja ſam ſebe premagati?

Inu letu bi imelu naſhe opravilu biti, namrezh ſami ſebe premagati, od dneva do dneva mozhnejſhi perhajati, inu v' tem dobrem gorijemati.

4. Sleherna popolnemaſt v' letemu shivlenju ima na ſebi enu pomankanje,

inu

inu uſe naſhe premishluvanje je s'eno temoto obdanu.

Enu ponishnu ſposnanje tvoje ſlabuſti je en veliku guiſhnejſhi pot k'Bugu, koker enu globoku iſkanje te uzhenoſti.

Akulih tu snanje teh rezhy je ſamu na ſebi dobru, inu od Boga danu, inu nima sanizhuvanu biti; vender ima uſele ena zhiſta vęſt, inu bogabojezhe shivlenje sa vezh, inu sa bulſhi ſe dershati.

Dokler pak vezh ludy sa tu, de bi kej snali, koker sa enu brumnu shivlenje ſkerbę, savol tega oni pogoſtu falę, inu nobenega, al malu nuza doſeshejo.

§. O ke bi ſe tulkajn persadeli te grehe vonsruvati, inu te zhednoſti saſejati! kulkajn ſe pomujajo nekatiru napotrebnu upraſhanje naprejperneſti, gviſhnu bi ſe nigdar tulkajn hudega, inu pohujſhanja med ludſtvam na pergodilu, inu bi tulkajn preſhirnoſti med tem duhovnem na bilu.

Sa reſnizo, kader ta dan te puſledne ſodbe pride, mi na bomo upraſhani, kaj ſmo brali, temuzh kaj ſmo ſturili: Na bomo upraſhani, koku uzhenu ſmo govorili, ampak koku kerſhanſku, inu brumnu ſmo shiveli.

Povej ti meni, kje ſo ſedej uſi ti Goſpudji, inu Uzheniki, katire ſe dobru posnal, kader ſo shiveli, inu v'teh ſhulah imenitni bili? Se-

Sedej njeh perhodiſha drugi ushivajo, inu na vem, aku na nje ſpomnjo. V'njeh shivlenju ſo bli nikolku preſhtemani, sdej pak je vſe od njeh potihnilu.

6. O koku hitru prejde ta zhaſt tega ſvejta! Buh othl, de bi njeh shivlenje enaku bilu njeh uzhenoſti, taku bi ony bili dobru uzhili, inu brali.

O koku njeh doſti ſkus ſvojo prasno uzhenuſt na temu ſvejtu ſe pogubę, katiri ſe boshje ſlushbe malu ahtajo.

Inu dokler ony rajſhi othę preſhtemani biti, koker pohlevni, satu ony v'ſvojih miſlih poginejo.

Taiſte je sa reſnizo velek, katire ima eno veliko lubesen.

Taiſte je reſnizhnu velek, katire je ſam per ſebi majhen, inu viſokuſt poſvetne zhaſty sa nezh dershy.

Taiſte je sa reſnizo moder, katire uſe posemelſke rezhy sa gnuj, inu blatu ſhtema, de bi mogel Kriſtuſa sadobiti.

Inu taiſte je reſnizhnu uzhen, katire ſvojo volo sapuſty, inu boshjo volo dopolni.

IV. Poglavitne Dejl.

Od ſpregledanja naſhega djanja.

1. Ni ſledni beſedi, inu noterdajanju virjeti, ampak varnu, inu pozhaſu

ſu ſe imajo te rezhy po boshji voli preudariti.

Bodi Bogu toshenu! de ſmo taku ſlabi, de mi doſtikrat veliku poprej kej hudega, koker kej dobrega od enga drugega virjamemo, inu rezhemo.

Ali ti bogabojezhi ludje na virjamejo taku lohku ſlednemu, katire kej naprejpernese, dokler ony dobru vędo, de zhloveſhka ſlabuſt je k'hudemu nagnena, inu v' govorjenju sgol lohku faly.

2. Ena velika modruſt je, v' opravileh nekar prenagel biti, tudi ne ſvojiga leſtnega dosdevanja ſe terdovratnu dershati.

K' temu tudi ſliſhe, de vſakega zhloveka beſede ſe nimajo virjeti, inu katire ſe ſliſhjo, inu virjamejo, nimajo sdajzi po drugeh ludy uſhesih resglaſene biti.

Poſvjetuj ſe s' enem saſtopnem mosham, katire ima eno dobro vęſt, inu sheli vſelej rajſhi od enga brumniſhiga mosha, koker ſé ti, poduzhen biti, koker po tvojimu smiſluvanju ſturiti.

Enu brumnu shivlenje ſtury zhloveka modrega pred Bugam, inu ſkuſhenega v' doſti rezhęh.

Kulker ponishenſhe je eden ſam v' ſebi, tulkajn modrejſhe, inu myrniſhe bode on v' uſeh ſvojeh rezhęh.

V.

V. Poglavitne Dejl.

Od branja ſvetega Piſma.

1. V' ſveteh piſaneh bukvah ſe ima reſniza, inu nekar ta modra sgovórnoſt iſkati.

Tu ſvetu piſmu ſe ima s' taiſtem duham brati, s' katirem je ſturjenu.

V' bukvah imamo vezh naſh nuz, koker tu viſoku govorjenje iſkati.

Toku radi imamo te andohtlive, inu mejhene uzhenoſti bukve brati, koker taiſte, v' katireh ſe viſoka, inu globoka uzhenoſt snajde.

Napuſti ſe ſkus preſhtemanje taiſtega, katire je te bukve popiſal, pregovoriti, na upraſhej, aku je velike, ali mejhene uzhenoſti bil, temuzh ta lubesen te zhiſte, inu gole reſnize ima tebe k' branju ulezhi.

Na upraſhej, kdu je letu djal, temuzh kar je tukej govorjenu, letu ſê ti k' ſerzu jemli.

2. Ti ludje s' zhaſam prejdejo, reſniza pak tega Goſpuda oſtane vekumej. Bres resgleda teh perſhon Buh k' nam na mnogitire vishe govory.

V' temu branju teh piſaneh naukov naſs doſtikrat naſha radovednoſt saderſhuje, kir ozhmo taiſtu prov saſtopiti,

inu

inu sgruntati, katiru bi mi imeli po nashi perprosheni memupustiti.

Aku ozhesh en nuz sadobiti, beri ponishnu, skerbnu, inu svęstu, inu na shelli enu ime te uzhenosti perdobiti.

Uprashej rad, inu posslushej na tihem te besede teh sveteh moshov, nej tebi dopadejo ti pripovisti, inu skrivnu govorjenje teh stareh; sakaj ni so bres urshaha taistu naprej pernesli.

VI. Poglavitne Dejl.

Od naspodobnega poshellenja.

1. Kaderkuli ta zhlovek kej naspodobnega poshelly, sdajzi on sam v' sebi napokojn postana.

Ta preusetne, inu lakomne nima nigdar pokoja; en uboge pak, inu v' dudu pónishen v'ednemu pokoju shivy.

En zhlovek, hatire she ni sam sebi popolnema odumerl, bode hitru, inu v' mejheneh, inu nezhemerneh rezhęh skushan, inu premagan.

En v' duhu slab zhlovek, karire je she nikolku k' shivotnem, inu posemelskem rezhęm nagnen, se tesku samore od posvetneh lushtov popolnema odtergati.

Inu satu bode pogostu shalosten, kader se ima od taisteh lozhiti, postane

tudi

tudi zelu lohku navolen zhes taiſtega, karire ſe njemu superſtavi.

2. Kir pak on taiſtu doperneſe, kar je naſpodobnu poshellil, taku bo sdajzi savol pregrehe na ſvoji vęſti obteshan, dokler je on po ſvojimu shivotnemu nagnenju ſturil, katiru njemu k' temu myru, katirega je on iſkal, na samore pomagati.

Satorej ſe ſamu takrat ta prave myr tega ſerza najde, kader ſe tem naſpodobnem shellam, inu nagnenju saperſtoji, inu nekar takrat kader ſe taiſtem ſlushi.

Ni tedej nobenega myru v' ſerzu enga tim shellam tega shivota podvershenega zhloveka, ne v' enem zhloveku, katire ſe na te sunajne rezhy poda, ampak v' enem od ajfra gorezhem, inu duhovnemu zhloveku ſe ta prave myr, inu pokoj snajde.

VII. Poglavitne Dejl.

Koku ſe imamo od prasnega saupanja, inu preusetnoſti varvati.

1. Prasnu je, inu nobeniga prida ni v' te ludy, ali ſtvary tu upanje poſtaviti.

Na

Na ſramuj ſe is lubesni Jesuſa Kriſtuſa drugem ſlushiti, inu sa ubogega na temu ſvejtu dershan biti.

Nikar ſe ſam na ſe naſlanej, temuzh poſtavi tvoje upanje v' Boga.

Sturi tu tvoje, kulker per tebi ſtoji, toku bo Buh tvoji dobri voli perſtopil, inu tebi pomagal.

Na savpej v' tvojo saſtopnoſt, inu v' nobenega shivega zhloveka pregnanoſt, temuzh veliku vezh saupej na gnado Boshjo, katire tem ponishnem pomaga, inu taiſte, katiri veliku od ſebe dershę, ponisha

2. Na pohvali ſe s' tem blagam, aku ga imaſh, tudi ne s'perjatli, sa tu, kir ſo mogozhni, ampak pohvali ſe s' Bugam, katire uſe rezhy dodejly, inu zhes uſe druge rezhy ozhe ſam ſebe nam dati.

Na preusemi ſe v' velikuſti, inu lepoti tega shivota, katire ſkus eno mejheno bolesn resdjan, inu naſhtauten poſtane.

Aku ſé saſtopen, umetoven, inu pameten, nimaſh v' letemu ſam ſebi dopaſti, de ſe Bogu na samereſh: dokler vſe je njegovu, kar ti od nature dobrega imaſh.

3. Na ſhtemej ſe sa bulſhega, koker ſo drugi, de ti kje morebiti na boſh sa

po-

poredniſhega pred Bugam dershan: dokler on zelu dobru vę, kaj je v'temu zhloveku.

Na preusemi ſe v'tvojeh dobreh dellah; sakaj ſodba Boshja je dergazhi, koker teh ludy; inu Buh doſtikrat sa slu usame, kar tem ludęm dopade.

Aku ti kej dobriga na ſebi imaſh, virjemi kej bulſhega od drugeh ludy, de to ponishnoſt ohraneſh.

Nezh na ſhkodje, aku ſe lih uſem ludęm nasaj poſtaveſh: veliku pak ſhkodje, kader bi ſe le enemu ſamemu naprej poſtavil.

Per enemu ponishnemu je ſtanoviten myr: ſerd pak, inu navolnoſt per teh, katiri ſo preusetnega ſerza.

VIII. Poglavitne Dejl.

De ſe imamo prevelike perjasnoſti varvati.

1. Na resodeni ſlednemu zhloveku tvoje ſerze; temuzh poſvjetuj ſe v'tvojeh rezhęh s'enem modrem, inu bogabojezhem zhlovekam.

Malukedej ſe snajdi per mladeh, inu sunajneh ludęh.

Naperlisuj ſe tem bogatem, inu teh, kateri ſo viſokega ſtanu, ſe ogibli.

Per-

Perdrushi ſe k'tim ponishnem, inu pohlevnem, k'tem andohtlevem, inu brùmnem: s'letem preudari, kar k'pobulſhanju tvojiga shivlenja ſliſhe.

S' nobeno sheno na imej ſuſebno perjasnoſt; ampak bres reslozhka uſe brumne shene *Bogu* perporozhi.

Poshelli Bogu ſamemu, inu njegovem Angelzam snan biti, inu s'njimi perjasnoſt imeti, teh ludy snanja pak ſe vari.

2. Lubesn ſzer ſe ima pruti uſem ludęm imeti; al ſuſebna perjasnoſt ni dobra.

Se doſtikrat pergody, de ena nasnana perſhona, is ene saſlifhane hvale veliku preſhtemana bode; ali kader ſe v'prizho snajde, njena uprizhnoſt tem ludęm te ozhy taku satemny, de ony nezh, ali zelu malu potler od nje dershe.

V'zhaſu ſe nam dosdeva, de drugem ſkusi naſho uprizhnoſt dopademo, al mi poſtanemo njim veliku vezh nadopadlivi, dokler ony nad nami to porednoſt naſhega sadershanja ſpregledajo.

IX. Poglavitne Dejl.

Od pokorſhene, inu podloshnoſte.

1. Ena velika rezh je pod enem vikſhem v'pokorſheni shiveti, inu nekar ſvoje leſtne vole oblaſtnik biti.

Veliku shihrejſhe je v' podloshnoſti ſtati, koker v' oblaſtvanju.

Njeh doſti je pod pokorſheno vezh is perſylenja, koker is lubesni, inu ony imajo eno teshavo, inu zelu lohku super mermrajo.

Inu letaki na bodo enu proſtu ſerze sadobili, aku ſe is zelega ſerza sa vol Boga na podvershejo.

Pojdi ſem, ali kje, na boſh pokoja neſhl, koker v' enem ponishnem podvershenju pod vishanju enga oblaſtnika.

Domishluvanje drugeh krajou, inu taiſteh ſpreminenje je njeh doſti sapelalu.

2. Reſs je, de en ſleherne rad po ſvojim dosdevanju andla, inu ſe rajſhi nagne pruti taiſtem, kateri s'nym dershe.

Aku je pak Buh med nami, je potreba, de mi tudi v' zhaſu sa vol myru naſhe leſtne dosdevke sapuſtimo.

Katire je toku moder, de bi on vſe rezhy prov, inu popolnema vediti samogel?

Satorej na saupej prevezh v' tvojo pamet, inu domiſhluvanje, ampak rad poſluſhej tudi drugeh ludy manenge, ali nauke.

Aku je tu, kar ſe tebi dosdy, dobru, vender pak od taiſtiga savol Boga odſtopeſh, inu enga drugega bugaſh bo-

deſh

deſh ſkus letu v'ti brumnoſti veliku gori usel.

3. Jeſt ſem doſtikrat ſliſhal, de je bel shiher en ſvjet ſliſhat, inu gori vseti, koker vendajati.

Lohku ſe pergody, de tu, kar eden meni, je dobru, al kir pak kdu nozhe enga drugega manengo goriuseti, aku lih ta pamet, inu en dober urshah k'temu opomina, je enu shaminje te preusetnoſti, inu terdouratnoſti.

X. Poglavitne Dejl.

De ſe imamo od preobilnega Govorjenja sdershati.

1. Varvej ſe napokoja teh ludy, kulker moreſh, dokler tu pogovarjanje od poſvetneh opravil naſs ſylnu sadershuje, aku ſe lih s'eno dobro manengo naprej perneſejo. Sakaj sdajzi bomo ſkus te-prasne rezhy omadeshvani, inu samotani.

Jeſt bi rad othl, de bi bil vezhkrat molzhal, inu de bi med ludmy na bil ſe sneſhil.

Ali sakaj taku radi govormo, inu med ſabo ſe pogovarjamo, kir ſe mi vender malukedej bres ſhkode naſhe vęſty k molzhanju nasaj povernemo?

Satu ſe pak mi taku radi ſkupej pogovarjamo, dokler iſhemo ſkus naſhe pogovarjanje ſe potroſhtat, inu shelmo naſhe ſerze ohladiti, katiru ſkus mnogitere miſli trudnu poſtane.

Mi radi govormo od teh rezhy, katire sa lubu imamo, inu katire shelmo; nam tudi dopade doſtikrat miſliti, inu govoriti od teh nam superneh rezhy.

2. Ali, Bogu ſe uſmili! letu uſe je doſtikrat sabſtojn, inu bres uſega prida.

Dokler takeſhni sunajni troſhti niſo ena mejhena ſhkoda tega snotreſhnega boshjiga troſhta.

Sategavolo imamo zhujti, inu moliti, de nam ta zhaſs napridnu naprej na pojde.

Aku je tebi perpuſhenu, inu ſe ſpodobi govoriti, govori, kar samore k' pobulſhanju tvojiga shivlenja ſlushiti.

Huda navada, inu sanikernoſt v' dobrem gorijemati, veliku ſtury, de mi naſhe uſta na varjemo.

Vender pak k' duhovnemu gorijemanju veliku pomaga enu andohtlevu pogovarjenje od duhovneh rezhy, slaſti, kader ſe nekatiri enakega ſerza, inu duha v' Bugu ſkupej sdrushjo, inu snidejo.

XI. Poglavitne Dejl.

Od sadoblenja tega myru, inu ajfra v' brumnoſti gorijemati.

1. Mi bi samogli veliku myru imeti, ke bi ſe mi v' drugeh ludy govorjenje, inu djanje na meſhali, katire nam nezh am na gredó.

Koku more taiſte dolgu per myru oſtati, katire ſe v' ptuje ſkerby meſha, inu k' sunajnem rezhęm perloshnoſt iſhe, ter malu inu poredkem ſvoje shivlenje ſpregleduje?

Isvelizhani ſo ti ſami sa ſe ſkerbni, sakaj ony bodo veliku myru imeli.

2. Sakaj ſo bli nekateri Svetniki toku bogabojezhi, inu taku viſoki premiſhluvauzi nebeſhkeh rezhy?

Sategavolo, dokler ony ſo ſe poſliſali ſami ſebe dolitretti, inu uſemu poſvejtnemu poshellenju odumreti; satu ſo ony samogli s' zelem ſerzam ſe Boga dershati, inu bres uſe sadershbe ſami sa ſe ſkerbeti.

Mi ſmo pervezh od leſtnega hudega nagnenje noteruseti, inu sa te prejdeozhe rezhy prevezh ſkerbemo.

Tudi malukedej eno pregreho prov do konza premagamo, inu ni ſmo k' vſakdanemu pobulſhanju ushgani, satu oſtanemo taku mersli, inu mlazhni.

3. Aku bi mi bli ſami ſebi popolnema odumerli, inu snotrej bi na bli v' posemelſkeh rezheh samotani, taku bi samogli te boshje rezhy saſtopiti, inu tu nebeſhku premiſhluvanje nikulku pokuſhati, inu obzhutiti.

Naſha zela, inu nar vezhi sadershba je v' letemu, de ni ſmo od resbersdanega nagnenja, inu naſpodobniga poshellenja proſti, inu ſe tudi na ahtamo po tem bogabojezhemu potu teh ſvetnikou hoditi.

Kader naſs tudi ena majhena supernoſt sadene, sdajzi zaglivega ſerza poſtanemo, inu ſe k' zhloveſhkem troſhtam obernemo.

4. Aku bi ſe mi pomujali koker terdni moshje v'temu boju ſtati, sagviſhnu bi mi to pomuzh tega Goſpuda od nebeſs nad nami vidili.

Sakaj on je perpravlen pomagati tem, katiri ſe vojſkujejo, inu v' njega gnado savupajo, kir on nam perloshnoſt da ſe ſhtritati, satu, de bi mi premagali.

Aku mi naſhe duhovnu gorijemanje le v' leteh sunjaneh opravilah poſtavemo, bo hitru naſha brumnóſt en konz imela.

Ali naſtavimo to ſkiro na korenino, de mi od greſhnega nagnenja ozhiſheni, bodemo enu myrnu ſerze sadobili, inu poſedli.

5.

5. Aku bi mi ſlednu lejtu le en ſam greh is naſhe vęſti iſterbili, bi mi hitru prov brumni ludje poſtali.

Ali mi nad nami doſtikrat dergazhi obzhutimo, de ſmo ſe bulſhi, inu brumnejſhi v' sazhetku naſhega preobernenja snaidli, koker ſmo sdej veliku lejt po ſturjeni naſhi oblubi.

Naſh ajfer, inu pobulſhanje bi szer imelu od dneva do dneva gorijemati, sdej pak bo sa veliku porajtanu, kader edn en dejl ſvojiga pervega ajfra samore obdershati.

Aku bi ſi mi eno mejheno ſylo od sazhetka ſturili, taku bi mi potler uſe rezhy samogli lohku, inu s'veſeljam ſturiti.

6. Teſhku je szer te rezhy, katireh ſe je eden pervadil, sapuſtiti, ali ſhe bel teſhku je svoji leſtni voli superſtati.

Ali aku ti te mejhene, inu lohke rezhy na premagaſh, kedej bodeſh te bel teſhke rezhy premagal?

Superſtoj v' sazhetku tvojimu nagnenju, inu odſtavi tvojo hudo navadoi de te kje s' zhaſamo morebiti v' vezh teshave na perpele.

O ke bi ti samerkal, kaj bi ſam ſebi s'en myr, inu drugem s'enu veſelje ſturil, kader bi ſe dobru sadershal, menim de bi ſi ti k'tvojimu duhovnemu gorjemanju veliku vezh ſkerby persadel.

XII. Poglavitne Dejl.

Od prida teh teshau, inu superneh rezhy.

1. Dobru je sa nass, de mi v'zhassu teshave, inu supernosti imamo, sakaj skus letu sami k'sebi pridemo, inu sposnamo, de ni smo v'nasshemu pravemo kraju, inu de nasshe upanje v'nobeno rezh tega svejta na postavemo.

Je tudi dobru, de mi v'zhassu supergovorjenje terpemo, inu de bode hudu, inu kervu od nass dershanu, deslih mi dobru stermo, inu menemo. Letu nam dostikrat k'pohleunosti pomaga, inu nass od prasne posvetne zhasty obvarva.

Sakaj takrat ishemo veliku vezh Boga k'snoterni prizhi, kader od sunej bodemo sanizhuvani, inu kader nam ludje malu virjamejo, ali savupajo.

2. Satega volo bi se imel ta zhlovek taku v'Bugu terditi, de bi njemu na bilu potreba veliku zhlovesshkeh troshtov iskati.

Kader zhlovek enga dobrega serza kej terpy, bode skushan, ali s'hudemi misli nadleshen, takrat on sastope, de je njemu Buh bel potreben, kir on samerka, de on bres njega nezh dobrega na samore.

Ta

Takrat tudi on shaluje, sdihuje, inu prose, de bi on od teh nadlug, katire on terpy, reshen bil.

Takrat se njemu stoshe dalej shiveti, inu sam sebi to smert shelly, de bi le enkrat mogel od tega svejta odlozhen biti, inu s' Kristusam prebivati.

Takrat on tudi dobru samerka, de na temu svejtu tu papolnema sashihranje, inu preve myr na more obstati.

XIII. Poglavitne Dejl.

De imamo tem skushnavam superstati.

1. Koker dolgu mi shivemo na temu svejtu, na moremo bres nadlug, inu skushnau biti. Dokler je per Jobu pisanu: Tega zhloveka shivlenje je ena skushnava na ti semli.

Satorej ima en sledne zhlovek v'svojih skushnavah skerben biti, inu v'molitvah zhujti, de ta hudizh na najde mesta, inu perloshnosste njega sapellati; sakaj ta hudizh nigdar na saspy, ampak hode okuli, ter ishe, katiriga bi on mogel poshreti.

Nobeden ni taku popolnema, ne taku svet, katire bi v'zhasu skushnave na imel, inu mi namoremo do konza bres skushnau biti.

2. Vender ſo te ſkuſhnave temu zhloveku doſtikrat .lu nuzne, akulih ſo superne, inu teshavne; sakaj v'leteh bode ta zhlovek ponishan, ozhiſhen, inu poduzhen.

Uſi Svetniki ſo ſkus mnoge britkuſti, inu ſkuſhnave hodili, inu ſo na ſvetuſti gorjemali.

Inu katiri ni ſo othli te ſkuſhnave preneſti, ſo poſtali hudobni, inu ſo naſrezhen konz useli.

Ni nobeden duhovne ſtan taku ſvet, nobeden krej taku shiher, kir bi ſe ſkuſhnave, inu supernoſti na sneſhle.

3. Ta zhlovek ni nigdar do konza shiher pred ſkuſhnavami, koker dolgu on shivy; sakaj tezhy, inu je noter v' nami, od katirega mi bomo ſkuſhani, dokler ſmo mi v' naſpodobnemu poshellenju rojeni.

Koker hitru ena ſkuſhnava, al supernoſt odyde, sdajzi verh lete ena druga pride, de taku mi uſelej imamo kej terpeti, sakaj ſmo ta ſrezhne ſtan naſhe perve nadolshnoſti sgubili.

Njeh doſti othę tem ſkuſhnavam ubeshati, padejo pak ſhe navarniſhi v'taiſte.

Skus ſamu beshanje na samoremo taiſte premagati, ampak ſkus poterplenje, inu pravo ponishnoſt poſtanemo mi mozhnejſhi, koker uſi naſhi ſovrashneki.

4.

4. Katire ſe ſamu sunej tim ſkuſhnavam ugane, inu to korenino von na isdere, leta ſi meiheno pomuzh ſkus letu sadoby, ja te ſkuſhnave ſe ſhe s'tim hitrejſhi, nasajpovernejo, inu ſo navarniſhi, inu teshiſhi.

Ti boſh s'zhaſama, inu ſkus v'edno poterpeshlivoſt s'boshjo pomuzhio lohkejſhi, koker ſkus leſtno terdobo, inu napokojſhno te ſkuſhnave premagal.

Usemi v'tvojih ſhuſhnavah pogoſtu ſvjet od drugeh, inu na bodi ojſter pruti taiſtem, katiri ſo v'ſkuſkniavah sapopadeni, ampak veliku vezh taiſte potroſhtej, koker shelliſh, de bi ſe tebi ſturilu.

5. Uſeh hudeh ſkuſhnav sazhetek je naſtanovitnoſt tega ſerza, inu enu mejhenu saupanje v'Boga.

Sakaj koker en zholnizh bres zholnarja, inu veſla bode od valov ſem ter kje pognan, inu ſukan, ravnu taku bo en sanikern, toshliv zhlovek na mnoge viſhe ſkuſhan, kader on ſvoje dobru napreusetje sapuſty.

Koker ta ogn tu shelesu ſkuſha, taku ta ſkuſhnava enga pravizhnega zhloveka.

Mi doſtikrat na vęmo, kaj premoremo ali ta ſkushnava da na snanje, kaj ſmo mi, inu kaj samoremo.

Mi

Mi imamo ſusebnu v'sazhetku teh ſkuſhnav zhujti: dokler ta ſovrashnek bode takrat narloshejſhi premagan, kader ſe ſkus te urateza naſhega ſerza po nobeni zejni na perpuſty, inu ſe njemu sdajzi, koker poterka, superſtoji.

Satu je prov govoril taiſte, katiri je djal: superſtoj temu sazhetku, ſzer bode preposna ta arznija, kader bo ta bolesen ſkus dolguſt tega zhaſa ſe prevezh ukoreninela.

Sakaj pervezh pride v'tu ſerze ena prasna miſl, po tem enu mozhnu dosdevanje, na tu enu hudu reslusſhtanje, inu po tem enu greſhnu nagnenje, inu pervolenje.

Na takſhno visho ta hudobne duh po malem, inu lohku popolnema v'tega zhloveka pride, kir ſe on njemu od sazhetka prov super na poſtave.

Inu zhe dalej ta zhlovek odlaſ.a temu ſovrashneku superſtati, s'tem ſlabejſhi od dneva do dneva ſam v'ſebi perhaja, ſpruti pak ta ſovrashnek super njega mozhnejſhe.

6. Nekateri terpę narteshiſhe ſkushnave v'sazhetku ſvojiga k' dobremu preobernenja, nekateri pak na ſvojimu konzu.

Nekaterim pak je uſe njeh shivejozhe dny hudu, inu britku.

Ne-

Nekateri bodo zelu mehku ſkuſhani po uſhafanju, inu poſhilanju boſhje modruſti, inu pravize, katira preudari, inu prevaga ta ſtan, inu saſluſhenje teh ludy, ter visha uſe rezhy k' isveliżhanju ſvojih isvoleneh.

7. Satu mi nimamo zaglivi poſtati, kader bomo ſkuſhani, ampak imamo ſhe s' vezhem ajfram Boga na pomuzh klizati, de ſe on zhes naſs uſmili, inu nam v' uſeh nadlugah na pomuzh pride, katire to ſkuſhnavo po govorjenju *S.* Paula taku visha, de mi taiſto samoremo preneſti.

Ponishejmo tedej naſhe duſhe v' uſeh ſkuſhnavah, inu nadlugah pod to mogozhno roko boſhjo, sakaj on taiſte katiri ſo pohlevni v' duhu, varva, inu povikſha.

8. V' teh ſkuſnavah, inu teshavah bode iskesanu, kulker je ta zhlovek na ſvetuſti goriusel, dokler tukej je vezhi tu saſlushenje, inu bo ta zhednoſt, al tugent bel na snanje dana.

De ſe ta zhlovek andohtliv, inu gorezh snajde, kader on nobene teshave na obzhute, na letu ni veliku dershati, de pak on ob zhaſu te supernoſti ſe poterpeshliviga iſkaſhe, takrat je enu upanje, de bo on v' ſvetuſti gorijemal.

Ne-

Nekateri bodo pred velikemi ſkuſhnavami obvarvani, bodo pak od teh mejheneh uſakdaneh doſtikrat premagani, de ſkus letu bodo v'pohlevnoſti obdershani, inu de v' velikeh ſkuſhnavah nigdar ſami v' ſebe na saupajo, kir ſe ony v'teh mejheneh taku ſlabi snajdejo.

XIV. Poglavitne Dejl.

Koku ſe imamo krive, inu ſerbeshne ſodbe ogibati.

1. Oberni tvoje ozhy ſam na ſe, inu varvej ſe drugeh ludy djanje ſoditi.

Kader ta zhlovek druge ludy ſode, ſe sabſtojn muja, v'ti ſodbi pogoſtem faly, inu ſe lohku pregreſhy: ſam ſebe pak iſpraſhuvati, inu ſoditi, je vſelej enu nuznu dellu.

Koker nam je ena rezh per ſerzu, taku tudi taiſto pogoſtem ſodemo: sakaj mi sa vol ſuſebne lubesni, katiro mi ſami pruti ſebi imamo, sgubemo lohku to reſnizhno ſodbo.

Ke bi Buh uſelei ena zhiſta miſl naſhega poshellenja bil, bi ſe mi na puſtili taku lohku omotiti, kader ſe kje eden naſhemu dosdevanju superpoſtave.

2. Je pak doſtikrat kje kej od snotrej ſkritu, ali ſe kej od sunej perdru-

she

she, katiru naſs na enako visho mote, inu sapeluje.

Njeh doſti na ſkrivnem ſebe iſhejo v'teh rezhęh, katire ony ſturę, inu letega ſe na ſpomnjo.

Menjo tudi, koker de bi v'enem dobrem myru ſtali, kader uſe rezhy po njeh voli, inu miſli ſe godę: kir pak dergazhi ſe sgody, koker ony shellę, takrat ſe ony sdajzi ſpreminejo, inu shaloſtni poſtanejo.

Sa vol tega, kir ludje ni ſo ene miſli, inu manenge, uſtajajo pogoſtem ardrije, inu prepiranje med perjatlam, inu ſoſedam, med duhovnem, inu bogaboſezhem.

3. Stara navada ſe teſhku opuſty, inu od tega, kar eden ſam per ſebi obſode, ſe nobeden rad na puſty odverniti.

Aku ſe ti na tvojo pamet, ali umetalnoſt vezh saneſeſh, koker de bi ſe ſkus to podloshnoſt pruti JEsuſu Kriſtuſu puſtil vishati, boſh malukedej, inu posnu en reſvitlen zhlovek poſtal; sakaj Buh ozhe, de bi mi njemu bli popolnema podversheni, inu de bi ena pruti njemu gorezha lubesn vezh, koker uſa naſha pamet premogla.

XV.

XV. Poglavitne Dejl.

Od dobreh is lubesni doperneſeneh dell.

1. Sa nobene rezhy tega ſvejta, ne sa nobeniga zhloveka lubesni volo ſe nima kej hudega ſturiti: vender k'nuzu enga potrebnega ſe ſme enu dobru dellu shiher v'zhaſu opuſtiti, ali tudi v'enu bulſhi ſpreoberniti.

Kader ſe letu pergody, tu dobru dellu na bo opuſhenu, ampak v'enu bulſhi ſpreminjenu.

Tu sunanje dellu nezh na nuza bres lubesni, kar ſe pak is lubesni ſtury, kokerkuli je taiſtu mejhenu, inu porednu, vender zelu nuznu, inu radovitnu poſtane.

Dokler Buh veliku vezh preudari, is kajsene shelle, inu lubesni ta zhlovek della, inu koku velika je ta lubesn, koker koku veliku je tu dellu.

2. Veliku della taiſte, katire ima veliko lubesn. Taiſte veliku della, katire eno rezh prov ſtury.

Taiſte pak prov ſtury, katire vezh ta gmejn nuz iſhe, koker ſvoji leſtni voli ſlushiti.

Doſtikrat ſe nam dosdeva, koker de bi bila prava lubesn, inu je le lubesen tega shivota: dokler tu shivotnu nag-

nen-

nenje, leſtna vola, upanje tega pourazhanja, inu poshellenje enga perloshnega shivlenja ſe ſkorej uſelej perdrushjo.

3. Katire ima eno pravo, inu popolnema lubesn, v'nobeni rezhi ſam ſebe na iſhe, ampak ſamu shelly, de bi v'uſeh rezhęh zhaſt boshja ſe sgodila.

On tudi pruti nobenemu ni navoſhliu, kir nobenega ſuſebnega veſelja na lube; tudi nozhe ſam v'ſebi ſe resveſeliti, ampak on shelly v'ſamemu Bogu zhes uſe tu drugu ſvoj luſht, inu veſelje imeti.

On nobenemu zhloveku kej dobrega na perpiſhe, ampak on uſe Bogu perleſty, od katirega ſo uſe rezhy od sazhetka perſhle, inu v'katiremu uſi Svetniki k'sadnemu ſe reſluſhtajo, inu pozhivajo.

O katire bi eno iſkro prave lubesni imel, taiſte bi sagviſhnu obzhutil, de uſe posemelſke rezhy ſo ena prasna rezh, inu enu golu nezh.

XVI. Poglavitne Dejl.

Koku ſe imajo drugeh ludy tadli, inu pomankanje poterpeshlivu preneſti.

1. Kar zhlovek na ſebi, inu na drugeh ludęh na ſamore pobulſhati, more poterpeshlivu preneſti, dokler Buh derga zhi na oberne, nu na saukashe.

Spomni, de je morebiti bulſhi sa te' de bodeſh na takeſhno visho ſkuſhan, inu ſe poterpeshlivoſti uzhiſh, bres katire naſhe saſlushenje ſe nima veliku ſhtemati.

Vender imaſh ti sa take sadershbe moliti, de bi tebi miloſtuv Buh perpomogel, drugeh ludy pomankanje volnu prenesti.

2. Kader ſe ti engashe enkrat, al dvakrat opominal, inu on tebe na buga, s' tem ſe ti nimaſh prepirati, ampak letu uſe Bogu perporozhiti, de bi ſe njegova ſveta vola, inu zhaſt v' uſeh njegoveh ſlushabnekeh sgodila, katire dobru vę tu hudu na dobru oberniti.

Ahtej ſe, poterpeshlivu drugih ludy ſlabuſti preneſti, bodi ſi kar ozhe, dokler tudi ti veliku imaſh, katiru drugi od tebe morejo terpeti.

Koku ti ozheſh enga drugega po tvoji voli, inu dopadenju imeti, kir ti ſam ſebe na moreſh ſturiti, koker bi othl.

Mi radi imamo druge popolnema, inu ſvete, inu vender nozhmo naſhe leſtne ſlabuſti, inu tadle pobulſhati.

3. Mi shelmo, de bi drugi ojſtru ſvarjeni bli, mi pak nozhmo ſvarjeni biti.

Mi sa slu usamemo, kader ſe drugem kej dopuſty, inu vender nozhmo, de bi ſe nam kej doliudarilu, sa katiru mi proſemo.

Mi

Mi ozhmo, de bi drugi ſkus poſtave, inu sapoudi na teſnem dershani bli, mi pak nozhemo terpeti, de bi ſe nam kej doliudarilu.

Je tedej ozhitnu, de mi naſhega blishnega malukedej taku ſodemo, inu ſhtemamo, koker ſami ſebe.

Ke bi pak uſi ludje popolnema, inu ſveti bili, kaj bi mi imeli savol Boga eden od drugega terpeti?

4. Sedej pak je Buh taku poſtavil, inu saukasal, de bi ſe uzhili eden tega drugega butare noſiti; sakaj nobeden ni bres pomankanja, nobeden bres teshave, nobeden ni ſam ſebi sadoſti, nobeden ni ſam ſebi sadoſti moder, temuzh mi moremo eden drugega preneſti, eden drugega troſhtati, eden temu drugemu pomagati, eden tega drugega poduzhiti, inu opominati.

Kulker pak mozhy, inu brumnoſti je en ſledne imel, letu bode nar bel na snanje danu ob zhaſu te ſkuſhnave, inu supernoſti.

Te ſkuſhnave pak, inu perloshnoſti k'temu grehu na ſturę tega zhloveka ſlabega, ampak one iſkashejo, koku je en ſledne uthafan.

XVII. Poglavitne Dejl.

Od Kloſhterſkega, inu duhovnega shivlenja.

1. Ti ſe moreſh uzhiti v' veliku rezhęh ſam ſebe premagati, aku ozheſh myr, inu sloshnoſt, tu je pravo glihengo s' drugemi imeti.

Ni ena mejhena rezh v'teh kloſhtreh, ali v' drugeh duhovneh drushbah prebivati, inu bres uſega pertoshenja biti, ter do ſmerti ſvęſt obſtati.

Srezhen je taiſte, katire bo tamkej prov shivil, inu ſvoje shivlenje ſrezhnu ſklenil.

Aku ozheſh dobru, inu prov obſtati, inu gorijemati, je potreba, de ſe dershiſh sa enga ptujiga na semli, inu od ſvojiga pravega domu prezh odſtavlenega zhloveka.

Ti moreſh savol Kriſtuſa naumen poſtati, aku ozheſh enu pravu duhovnu shivlenje pellati.

2. Duhovne gvante noſiti, inu obrit okuli hoditi, k'enemu duhovnemu shivlenju malu pomaga, ampak ſpreobernenje tega shivlenja, inu enu do konza obilnu samorjenje naſpodobnega nagnenja ſtury enga pravega duhovnega zhloveka.

Kati-

Katire kej drugega iſhe v' duhovnemu shivlenju, ali ſtanu, koker ſamu Boga, inu ſvoje duſhe isvelizhanje, na bode drugega neſhil, koker teshave inu shaloſt.

Tudi taiſte namore dolgu myrn obſtati, katire ſe na pomuja ta narmajnſhe, inu uſem drugem podvershen biti.

3. Ti ſe ſemkej perſhil drugem ſlushiti, inu poſtrezhi, inu nikar zhes druge goſpoduati: tudi imaſh vęditi, de ſe k' poterplenju, inu k' dellu poklizan, inu nekar, de bi ta lube zhaſs v'lenobi, inu v' prasnemu pogovarjanju dopernaſhal.

Tukej bodo ti ludje ſkuſhani, koker tu slatu v'temu ognju.

Tukej na more nobeden obſtati, aku ſe nozhe is zelega ſerza savol Boga ponishati.,

XVIII. Poglavitne Dejl.

Od exempelnov, inu naukov teh ſveteh. Ozhakov.

1. Poglej te shive podobe, inu exempelne ſveteh Ozhakov, v'katireh je ta prava ſvetuſt, inu enu prov brumnu duhovnu shivlenje ſe puſtilu viditi, boſh vidil, koku mejhenu, ja sgol nezh je taiſtu, kar mi ſtermo.

O kaj je naſhe shivlenje! kader ſe temu shivlenju teh *Svetnikov* pergliha!

Ti *Svetniki*, inu perjatli Kriſtuſovi ſo Goſpud Bogu ſlushili v' lakoti, inu sheji, v' vrozhini, inu v' mrasu, v'nagoti, inu v' ſroſhini, v'dellu, inu utrudenju, v' zhujenju, inu poſtih, v'molitvah, inu v' ſvetemu premiſhluvanju, v' mnogem pregnanju, preklinanju, inu saſramovanju.

2. O koku mnoge, inu teſhke britkuſti ſo preterpeli ti Apoſtelni, Marterniki, *Sposnuvauzi*, Divize, inu uſi ti drugi, katiri ſo othli po Kriſtuſoveh ſtopinah hoditi! sakaj ony ſo ſvoje leſtne duſhe na temu ſvejtu ſovrashili, de bi taiſte mogli k' vezhnemu shivlenju ohraniti.

O kak s'enu ojſtru, inu ſamotnu shivlenie ſo ti ſveti Ozhaki v' puſhavah pellali! koku dolge, inu teſhke ſkuſhnave ſo ony preterpeli! kulkukrat ſo bli od hudizha nadlesheni, inu na uſe vishe ſkuſhani! kulkukrat ſo ony Bogu ſvoje pogoſtne, inu gorezhe molitve goriofruali! koku terde, inu ojſtre poſte ſo ony dershali! s' kajsenem ſliſam, inu ajſram ſo ony k' ti duhovni popolnemaſti, inu ſvetuſti hiteli! kajsenu vojſkuvanje ſo ony imeli! de bi to pregreho premagali; kajseno zhiſto, inu

pra-

pravo manengo ſo ony pruti Bogu imeli, inu ſtanovitnu obdershali.

Ta dan ſo ony s'teſhkem dellam, inu to nuzh s' dolgo molitvo dopernesli: inu vender tudi po dnevi ony ni ſo v' ſvojih ſerzeh od snotrejne molitve prasnuali.

3. Ony ſo veſs ſvoj zhaſs v' pridnem opravilu dopernesli; ſlejdna ura je njem kratka napreiperſhla, katiro ſo ony k' ſlushbi boshji obernili.

So tudi v'zhaſu od prevelike ſlatkuſti ſvetega premiſhluvanja na to potrebo shivotne ſpishe posabili.

Ony ſo ſe uſemu blagu, uſi oblaſti, zhaſty, tem perjatlam, inu shlahti odpovedali, toku, de ony sgol nezh ni ſo shelleli imeti od tega ſvejta; ony ſo ſi kumej to golo potrebo ſvojiga shivlenja usele; ja njem ſe je teſhku sdelu temu shivotu tudi v'potrebi ſtrezhi, inu ſlushiti.

Satu ſo ony na zhaſneh rezhęh ubogi inu ſrotni bli, ali v' gnadi boshji, inu v' zhednoſteh ſo bli bogati.

Ony ſo bli na sunajneh rezhęh potrebni; od snotrej pak ſo bli s' boshjim troſhtam, inu gnado naſpishani.

4. Temu ſvejtu ſo bli nasnani, inu ptuji; per Bogu pak ſo bli eni ſuſebni, inu domazhi perjatli.

Ony ſo ſami ſebe sa nezh dershali, inu ſo bli pred tem ſvejtam sanizhvani, pred boshjim oblizhjam pak ſo bli shlahtni, inu lubesnivi.

Ony ſo ſtali v'eni pravi ponishnoſti, ſo shiveli v'eni volni pokorſhini, inu ſo hodili po potu ene ſtanovitne lubesni, inu poterpeshlivoſti; inu savol tega ſo ony od dneva do dneva v'temu duhu gorijemali, inu velike gnade od Boga doſegli.

Ony ſo k'enemu muſhtru, inu nauku uſem brumnem od Boga dani; satorej bi njeh ſveti nauki naſs imeli vezh k'pobulſhanju opominati, koker tu ſhtivilu teh mlazhneh k'dolijemanju v'ti brumnoſti nagibati.

5. O koku velek, inu urozh je bil ta aifer teh duhovneh, kader ſo pervezh ſvoj ſtan, ali orden sazheli!

O kajsena velika andoht je bila v'ti molitvi! kajsene velike shellę k'brumnemu shivlenju! kajsena krotkuſt, inu ojſtruſt tega shivlenja! kajsenu veliku ſhpoſhtuvanje, inu pokorſhena ſe je pouſod puſtila viditi med tem duhovnem pod njeh poſtavo, inu vikſhem oblaſtnikam!

She sdej iſkashejo, inu ſprizhujejo te sapuſhene ſtopine, katire ſo ony sa ſabo popuſtili, de ſo ony sa reſnizo eni ſveti,

ti, inu prou bogabojezhi moshje bili, katire ſo ſe taku terdnu vojſkuvali, inu ta ſvejt pod noge perpravili.

Sdej bo taiſte sa velikega dershan, katire te kloſhterſke poſtave ozhitnu na preſtopi, inu katire s' poterpeshlivoſtjo doperneſſe, inu preterpy, kar je njemu bilu od njegoviga vikſhega naloshenu.

6. O te toshlivoſti, namarnoſti, inu sanikernoſti naſhega ſtanu, de mi taku hitru od tega pervega ajfra odſtopemo, inu ſe nam od velike lenobe, inu namarnoſti she toshi dalej shiveti!

O Buh othl, de bi v'tebi tu poshellenje v'teh zhednoſteh gorijemati na bilu saſpalu, kir ſe ti tulkajn dobreh naukov inu exemplov teh brumneh moſh zelu doſtikrat ſposnal, inu vidil!

XIX. Poglavitne Dejl.

Od shivlenja, inu opravila enga brumnega duhovuega, ali bogabojezhiga Kriſtjana.

1. Enga brumnega duhovnega zhloveka shivlenje ima s'uſemi zhednoſti oziranu biti, de ſe on od snotrej takeſhen snajde, koker ſe od sunej od ludy vide.

Inu zelu ſpodobnu bi imelu od snotrej v'temu zhloveku veliku vezh do-

brega biti, koker ſe od sunej more samerkati; dokler ta uſegavidejozhe Buh naſs vide, inu ogleduje; katirega bi mi imeli pouſod zhaſtiti, inu koker ti Angelzi zhiſti pred njegovem oblizhjam hoditi.

Mi imamo naſhe napreusetje uſake dan ponoviti, inu ſami ſebe k'enemu gorezhemu ajſru obuditi, koker de bi mi ſhe le donesſs bli sazheli Bogu ſluſhiti, ali k'pobulſhanju naſhega shivlenja ſe preoberniti, inu imamo rezhi: Goſpud moj Buh! pomagej ti meni v'dobrem naprejuſetju, inu v'tvoji ſveti ſlushbi, ter dodejli meni sdej, inu donesſs popolnema sazheti, dokler ſhe nezh ni, kar ſem daduſehmalu ſturil.

2. Kakerſhnu je naſhe naprejusetje, takerſhnu je tudi tu gorijemanje naſhega pobulſhanja, katire ozhe v'ti brumnoſti gorijemati, temu je potreba veliko mujo ſi persadeti.

Kir pak en zhlovek doſtikrat opeſha, inu omaga, deſlih mozhnu ſi naprejusame, koku ſe bo taiſtemu godilu, katire ſi malukedej, ali ne taku terdnu kej dobrega naprej na usame?

Sdej pak tu opuſhanje naſhega naprejusetja ſe na mnoge vishe pergody, inu tu sanikernu opuſhanje ſveteh opravil grede malukedej bres ſhkode naprej.

Teh

Teh pravizhnih ludy naprejusetje vi-ſe vezh na gnadi boshji, v'katiro ony uſelej v'njeh opravilah saupajo, koker na n eh leſtni modruſti.

Ta zhlovek ſi ſzer naprejusame, Buh pak ſtury, koker on ozhe, inu temu zhloveku ni vędeozhe, koku Buh njega vishat ozhe.

3. Kar ſe od duhovnega djanja, inu navadnega opravila ſavol ene andohti, ali ſavol tega blishnega lubesni, al nuza venſpuſty, letu ſe ſupet lohku more potler ſpolniti.

Aku ſe pak taiſtu is ene toshlivoſti tega ſerza, al is namarnoſti sanikernu opuſty, je poſvarenja urednu, inu ſe bres ſhkode na bo obzhutilu. Fliſejmo ſe po dobrem, kulker moremo, nam bo vender lohku kej smankalu, v'doſti rezhęh.

Mi ſi imamo uſelej kej gviſhnega naprejuseti, ſuſebnu super te sadershbe, katire naſs od duhovnega opravila kej vezh sadershujejo.

Mi imamo uſe naſhe sunanje, inu snotrejne opravila pregledati, inu srovnati; sakaj ene inu te druge ſo nam k'naſhimu pobulſhanju, inu gorijmanju nuzne, inu dobre.

4. Aku ti namoreſh pogoſtem ſam ſebe, inu tvoje opravila ſpregleduvati,

ven-

vender imaſh letu uſaj v'zhaſu ſturiti, narmejn enkrat v'dnevi, namrezh s'jutrej, ali s'vezher.

*S'*jutrej ſturi enu dobru naprejusetje; s'vezher pak ſpregledej, inu ſpraſhuj tvojo vęſt od tvojiga djanja, koku ſé ſe ti po dnevi sadershal v'beſedah, v'djanju, inu v'miſleh; morebiti, de ſé ti ta dan Boga, inu tvojiga blishnega vezhkrat reshalil.

Brani ſe koker en moſh super uſo hudobo tega hudiza; bersdej tvoje nasmaſnu poshellenje k'jedi, inu pitju, taku boſh loshej samogel tvoje teleſnu nagnenje premagati.

Nigdar na prasnuj, de bi sgol nezh na imel opraviti; ali piſhi, ali beri, ali moli, premiſhluj, ali kaj dellej k'gmein nuzu.

Vender ſe ima tu shivotnu, al teh rok dellu s'maſo doperneſti, inu ſe nima na enako visho od uſakega na ſe useti, inu opraulati.

5. Tu dobru opravilu inu djanje, katiru ni tem drugem gmejn, nima ozhitnu ſturjenu biti; sakaj ſuſebnu djanje ſe bel shiher na ſkriunem opravla.

Varvej ſe pred lenobo v'gmejn opravileh, inu nabodi bel nagnen k'tvojim ſuſebnem, inu leſtnuvolnem opravilam; temuzh kader ſé do konza inu svęſtu

do-

dopernesil tvoje opravilu, katiru se bil dolshan sturiti, inu je bilu tebi saukasanu, inu zhes letu vezh zhasa imash, takrat seshi na tvoje susebnu djanje, inu opravi taistu, koker bo tebi tvoja andoht noterdala.

Na morjo usi ludje enaku opravilu imeti; sakaj enu slushe enemu, tu drugu temu drugemu.

Tudi po vishi, inu perloshnosti tega zhasa vezh sort tega opravila temu zhloveku dopadejo; sakaj nekatere rezhy so spodobne inu dopadejozhe v' delovnek, inu druge v' prasnek.

Drugeh rezhy opraukov mi poterbujemo ob zhasu te skushnave, inu supet drugeh ob zhasu tega myru, inu pokoja.

Nam pridejo druge rezhy na mish, kader smo shaloftni, inu druge, kader smo v'Gospudu veseli.

6. Na sledni visoki prasnek, se imajo nashe dobre della, inu opravila ponoviti, inu se ima sa pomuzh, inu proshno teh Svetnikov s'vezhem ajfram prositi.

Od enga prasneka do tega drugega bi si mi imeli k'serze useti, inu mislili, koker de bi se mi imeli is tega svejta lozhiti, inu k' temu vezhnemu prasneku goriuseti biti.

Satu se imamo ob sveteh zhaseh s'velikem fliſam perpraulati, inu bel andohtlevu se sadershati, ter nashe sapoudi,

inu poſtave ſkerbneji'hi ohraniti inu dopolniti, koker de bi mi imeli v'kratkem od Boga tu plazhilu, inu lon naſhega della sadobiti.

7. Aku pak ham ta zhaſs, inu ta ſmert bo na dalej odloshena, imamo sa gvi'hnu dershati, de k'naſhemu konzu ni ſmo ſhe sadoſti perpravleni, inu de ſmo ſhe taiſte tulkajn velike zhaſty naſhega isvelizhanja nauredni, katira ima nad nami ob ſvojimu zhaſu reſodejta biti; satu ſe imamo k'naſhemu obhodu ſhe s' vezhem fliſam perpraulati.

Dokler isvelizhan je taiſte hlapez (prave ſam Kriſtus) katirega ta Goſpud, kader pride, zhujezhega najde, sa reſnizo jeſt vam povęm, on bode njega zhes uſe ſvoje blagu poſtavil.

XX. Poglavitne Dejl.

Od luhesni te ſamote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh poſvetneh rezhy.

1. Iſhi en perloshen zhaſs ſam sa ſe ſkerbeti, ſam na ſe merkati, inu premiſli vezhkrat te dobrute, inu dary boshje.

Sapuſti uſe taiſtu, kar tvoïi radovednoſti dopade, preberi, inu pregledej takeſhne rezhy, katire tebi bodo vezh k'ob-

k' obshalvanju tvoje pregrehe, koker k' nasmaſnemu opravilu ſlushile.

Ti naideſh obilne, inu perloshne zhaſs k' bogabojezhemu premiſhluvanju, aku ſe od napridnega govorjenja, inu poſluſhanja prasneh, inu noveh rezhy ozheſh odtergati.

Ti narvezhi Svetniki, kulkerkuli ſo mogli, ſo ſe ogibali snanja, inu perjasnoſti teh ludy, inu ſo ſi svolili na tihem Bogu ſlushiti.

2. Eden je rekal: kulkurkulikrat ſem jeſt med ludmy bil, tulkukrat ſem jeſt poredniſhe damu perſhil.

Letu ſami pogoſtu samerkamo, kader ſe dolgu eden s' drugem pogovarjamo. Sagviſhnu veliku lohkejſhi je zelu molzhati, koker v' govorjeniu prov ſe sadershati, inu nekar ſe pregreſhiti.

Lohkejſhe je doma ſkrit biti, koker sunej sadoſti ſe varvati.

Katire tedej ozhe na snotrejne, inu duhoune rezhy ſe podati, ſe more s' Jesuſam tega ludſtva, inu druſhene ogibati.

Nobeden shiher na dan na pride, ampak katire je rad ſam per ſebi, inu na tihem.

Nobeden shiher na govory, ampak taiſte, katire rad molzhy.

Nobeden namore bel shiher drugem sapoveduati, ampak katire je rad pokorn.

No-

Nobeden bel shiher na ukasuje, ampak katire ſe je nauzhil volno pokorſheno iſkasuati.

Nobeden ſe bel shiher na veſely, ampak katire tu ſprizhvanje ene dobre vęſty ſam v'ſebi ima.

Vender pak je teh ſveteh ludy shihroſt uſelej boshjiga ſtrahu polna bila.

Inu ni ſo nezh mejn ſkerbni, inu do konza pohlevni bili, aku ſo ſe lih na temu ſvejtu s'velikemi zhednoſti, inu s'gnado boshjo ſvejtili.

Ali teh hudobneh shihroſt pride is te preuſetnoſti, inu ferbeshnoſti, katira bode h'konzu ſapellala, inu k'ſhpotu ſturjena.

Ti ſi nimaſh nigdar eno shihroſt na letemu ſvejtu oblubiti, aku lih bodeſh ſa enga brumnega duhounega, al andohtlevega puſhavneka dershan.

4. Doſtikrat ſo ti po zhloveſhkemu preſhtemanju narbrumniſhi teſhku padli, inu ſe pregreſhili, satu kir ſo ony ſami v'ſebe prevezh ſaupali.

Satorej je doſtirem med njimi veliku nuzniſhi, de ni ſo zilu bres ſkuſhnav, ampak de s'taiſtemi bodo pogoſtu nadleshani, de bi ony na menili, koker de bi bli v'enemu sashihranju, savol katirega bi ſe morebiti preuſeli, inu bi ſe

s'tem

s'tem loshej k' sunajnem troſhtam, inu reslusſhtanju podali.

O kajseno dobro vęſt bi taiſti ohranil, katire bi nobenega mineozhega veſelja na iſkal, inu bi ſe is ſkerbmy sa tu poſvetnu prevezh na obloshil!

O koku velik pokoj bi taiſte ushival, katire bi uſe nanuzne ſkerby na ſtran poſtavil, inu bi ſvete, inu boshje rezhy premiſhluval, ter uſe ſvoje upanje v' Boga poſtavil.

5. Nobeden ni boshjiga troſhta ureden, koker taiſte, katire ſe v'eni ſveti, inu grenki grevengi ſkerbnu ſkuſha, inu vade.

Aku ſe ozheſh is zelega ſerza sgrevati, pojdi v'tvoje ſerze, inu deni od ſebe uſe napokojſhene tega ſvejta, koker ſtoji piſanu: V' vaſheh ſerzęh ſe vi imate sgrevati, sakaj v'tvojimu ſerzu bodeſh neſhil, kar ſe doſtikrat sunej sguby.

Zhe vezh eden v' ti kamerzi ſvojiga ſerza prebiva, s'tem ſlajſhi ona njemu poſtane; katire pak ſe taiſte prov na poſlushi, timu toshliva naprejpride. Kader ſe boſh od sazhetka tvojiga pobulſhanja te kamerze prov navadil, inu v' taiſti varnu prebival, bode ona potler tebi ena lubesniva perjatelza, inu k'enemu perjetnemu troſhtu poſtala.

6. V'molzhanju, inu pokoju ena andohtleva duſha na brumnoſti gorijemle, inu ſe uzhy te ſkrivnoſti ſvetega piſma.

Ondi ona najde te potoke teh ſols, s' katirmi ſe ona uſako nuzh umiva, inu ſnashe, de ona ſvojimu Stvarneku tulkajn perjasniſhi poſtane, kulkajn bel delezh od uſe poſvetne napokojſhene ona odlozhena prebiva.

Katire ſe tedej od ſvojih snanzov, inu perjatlov odterga, k'temu ſe bode Buh is ſvojimi ſvetimi Angelzami perblishal.

Bulſhi je na ſkrivnem ſam edin biti, inu ſam sa ſe ſkerb imeti, koker zhudesha dellati, ter sraven ſam ſebe samuditi.

Hvale je urednu nad enem brumnem duhovnem zhlovekam, malukedej venhoditi, ſe ogibati od drugeh ludy viden biti, ne shelleti druge ludy viditi.

7. Pokaj ozheſh taiſtu viditi, kar ſe tebi na ſpodobi imeti? Ta ſvejt prejde, inu uſe njagovu poshellenje.

Te shellę tega shivota ulezhejo v' zhaſu tega zhluveka k'temu ſprehajanju, kadar pak ura tega ſprehajaliſha pretezhe, taku ti nezh drugiga s' tabo damu na perneſeſh, koker eno teſhko vęſt, inu enu reſtreſenu ſerze.

En veſe iſhod perneſe doſtikrat en shaloſten prihod, inu enu veſelu zhnjenje ſtury enu shaloſtnu jutru.

Taku

Taku uſe shivotnu veſelje gręzilu ſlatku noter, al h'konzu grise, inu mory.

Kaj bi ti mogel dergi viditi, kar doma na videſh? Polej! pred tabo je tu nebu, semla inu elementi, is katireh ſo uſe rezhy ſturjene.

8. Kaj ti samoreſh dergi viditi, katiru bi moglu pod ſonzam dolgu obſtati?

Ti mejneſh morebiti, de ſe bodeſh s' tem naſitil, kir ti veliku videſh? ali tega na boſh doſegil.

Aku bi tudi uſe rezhy vidil, katire ſo na semli, kaj bi letu uſe skupej drugega bilu, koker en prasne pogled.

Pousdigni tvoje ozhy k' Bogu v'nebu, inu proſi sa tvoje grehe, inu sanikernoſti.

Puſti te napridne, inu prasne rezhy tem v' tu poſvejtnu salublenem; ti pak merkej na taiſtu, kar je tebi Buh sapovedal.

Sapri sa tabo te dure, inu poklizhi k" ſebi Jesuſa tvojiga lubega.

Oſtani per njemu v' ti kamerzi, dokler ti na boſh dergi vezhega myru najdil.

Aku bi ti na bil vonkej ſhl, inu bi na bil nove marnje, inu pogovore ſliſhal, taku bi ti bil bel v'dobremu myru obſtal.

Satu kir tebi v' zhaſu ſe isluſhta nove rezhy ſliſhati, moreſh potler napokoj v' tvojimu ſerzu terpeti.

XXI. Poglavitni Dejl.

Od grevenge, inu shaluvanja tega ſerza.

1. Aku ozheſh kej v'dobrem gorijemati, ohrani ſe v'boshjimu ſtrahu, inu na bodi prevezh proſt, ali preſhirn; ampak dershi tvoje pozhutke v'enemu duhovnemu ſtrahu, inu na isdej ſe enemu naſpodobnemu veſelju.

Isdej ſe v'to ſerzhno grevengo, taku bodeſh to andoht najdil.

Ta grevenga k' velikemu dobremu ta pot pokashe, inu odpira, katiru pak hitru naſha preſhernoſt poguby.

Enu veliku zhudu je, de ſe kedej en zhlovek na letemu ſvejtu prov veſeliti ſamore, katire vide, inu premiſhluje, de ſe on tukej ſunej ſvojiga pravega domu snajde, inu de njegovi duſhi mnoge navarnoſti naprejſtoję.

2. Namarnoſt naſhega ſerza, inu sanikernu resgledanje naſheh tadlov, inu pomankanja ſtury, de mi te bolezhine naſheh duſh na obzhutemo, ampak ſe doſtikrat namarnu ſmejamo, kir bi bel ſpodobnu imeli ſe jokati.

Ni nobena prava frajoſt, ne pravu veſelje, koker v' boshjimu ſtrahu s' eno dobro vęſtjo shiveti.

Srezhen je taiſte, katire uſe smote, inu sadershbe tega reſtreſenja od ſebe djati,

inu

inu k'eni ſveti grevengi perſtopiti samore.

Srezhen je taiſte, katire od ſebe odloshy uſe taiſtu, kar bi moglu njegovo vęſt omadeshuvati, inu teſhko ſturiti.

Vojſkuj ſe po moſhku; ta navada bo s' navado premagana.

Aku ti boſh snal druge per myru puſtiti; bodo tudi ony tebi tvoje della v' myru dellati puſtili.

3. Nekar na ulezi na ſe drugeh ludy opravila, inu nekar ſe na meſhej v' rezhy teh vikſheh.

Tvoje rezhy oberni pervezh ſam na ſe, inu pred vſemi perjatlami opominej ſuſebnu ſam ſebe.

Aku nimaſh perjasnoſti, ali lubesen teh ludy, na shaluj savol tega, ampak letu ſi ti puſti teſhku biti, de ſe taku dobru, inu pametnu na sadershiſh, koker bi ſe enemu bogabojezhemu duhounemu, inu ſlushabneku boshjimu ſpodobilu.

Veliku nuzniſhe, inu doſtikrat veliku shihrejſhe je, de ta zhlovek v'letemu shivlenju nima veliku troſhtov, ſuſebnu teleſneh.

Mi pak ſmo ſami ſebi kervi, de boshjiga troshta nimamo, al poredkim nad nami obzhutemo, kir ta pokoj enga sgrevanega ſerza na iſhemo, inu te sunajne poſvejtne troſhte od naſs do konza na savershemo.

4. Sposnej se sa naurednega boshjiga troſkta, ampak veliku vezh sa urednega velikega terplenja, inu shaluvanja.

Kader se ta zhlovek popolnema sgrevan snajde, takrat njemu zel ſvejt teshak, inu grenak naprejpride.

En brumen zhlovek najde doſti urshahov shaluati, inu se jokati.

Ali on ſam ſebe pogleda, ali ſvojiga blishnega premiſhluje, dobru ve, inu ſposna, de nobeden tukej bres nadluge na shivy.

Ja kulku vezh on ſam ſebe premiſhluje, tulkajn vezh on shaluje.

Urshah ene prave shaloſti, inu snotrejne grenkuſti ſo naſhi grehi, inu hudobne della, v'katireh ſmo mi taku samotani, de malukedej te nebeſhke rezhy samoremo prov ſpremiſhluati.

5. Aku bi ti bel pogoſtu na tvojo ſmert, koker na tvoje dolgu shivlenje miſlil, taku bi ſe ti bres zvibla hitrejſhe pobulſhal.

Kader bi ti tudi ſkerbnejſhe na perhodne martre tega pekla, inu teh viz vezhkrat ſpomnil, jeſt dobru virjamem, de bi ti veliku rajſhe uſe nadluge, inu shaloſti terpil, inu bi ſe nobene ojſtruſti tvojiga ſtanu na bal.

Dokler pak mi ſi take rezhy k'ſerzu na usamemu, inu ſhe poſvejtnu perlisvan-

je

je lubemo, satn mersli, inu sanikerni oſtanemo.

6. Doſtikrat pride is pomankanja tega duha, de ſe ta revni shivot taku lohku pertoshe.

Satu Boga tvojiga Goſpuda pohlevnu proſi, de on tebi enga prov ſgrevanega duha dodejly, inu rezi s' Prerokam Davidam: Spishej mene o Goſpud! s' kruham teh ſols, inu dej meni enu s' ſolsami dobru merjenu pitje.

XXII. Poglavitne Dejl.

Od premiſhluvanja zhloveſhkeh nadlug.

1. Ti ſi revn, inu nadlushen, bodi kirkuli ozheſh, inu kamęrkuli ſe oberneſh, aku ſe ti k' Bugu na oberneſh.

Sakaj ſe preſtraſheſh, kir ſe tebi na gody, koker ozheſh, inu shelliſh?

Kdu ima uſe rezhy po ſvoji voli? ne ti, ne jeſt, ne obeden zhlovek na semli.

Nobeden ni na temu ſvejtu bres nadluge, inu britkuſti, aku je lih Krajl, ali Papeſh.

Kdu pak mejniſh ima kej bulſhega? sagviſhnu taiſte, katire savol Boga kej terpeti samore.

2. Njeh veliku katiri ſo ſlabi, inu bolehni, pravjo: Poglej kajsenu dobru shivlenje une zhlovek ima? koku bogat,

koku velek, inu mogozhen, koku preſhteman je on?

Al pomirkej na tu nebeſhku blagu, inu bodeſh videl, de uſe tu zhaſnu je enu golu nezh, nagviſhnu, inu teshavnu, kir ſe nigdar namore bres ſkerby, inu ſtrahu ushivati.

Ni dobru temu zhloveku teh zhaſneh rezhy doſti imeti, ampak njemu je ena ſredna rezh sadoſti.

Sa reſnizo ena revna rezh je na temu ſvejtu shiveti!

Kulku brumneſhe shelly en zhlovek biti, tulkajn grenkejſhe njemu tu ſedajne shivlenje naprejpride; dokler on te slabuſti zhloveſhke ſtrohlivoſti ozhitnu vidi, inu veliku bel obzhuti.

Sakaj jeſti, piti, zhujti, ſpati, pozhivati, dellati, ali drugem potrebam te nature podvershen biti, je sa reſnizo velika nadluga, inu martra enemu andohtlevemu zhloveku, katire bi rad od uſeh grehov proſt, inu frej bil.

3. Sakaj ta snoterne zhlovek bode mozhnu s'temi shivotnemi potrebami na temu ſvejtu obteshan.

Satu ta Prerok pohlevnu proſe, de bi mogel od taiſteh proſt, inu reſhen biti, kir prave: O Goſpud, reſhi ti mene od mojih potreb!

Ali

Ali gorje taiſtem, katiri ſvojo revnoſt na ſposnajo! inu ſhe vezh gorje taiſtem, katiri letu revnu, inu ſtrohlivu shivlenje zelu sa lubu imajo!

Sakaj nekateri taiſtu na takeshno visho lubjo, de, akulih kumej ſvojo potrebo imajo, inu ſi taiſto s'dellam, ali s'petlanjam sadobe, bi ſe malu nebeſhkega krajleſtva ahtali, aku bi njim bilu dopuſheuu uſelej tukej shiveti.

4. O teh naumneh, inu navirneh ſerz! katire ſo taku globoku v' teh poſemelſkeh rezhęh sakopane, de njim nezh drugega, koker te posemelſke rezhy, na diſhy.

Ali leti revni ludje bodo she na njeh konzu s'njeh ſhkodo obzhutili, koku prasnu, inu golu nezh ni bilu, kar ſo ony taku mozhnu sa lubu imeli.

Ti Svetniki boshji pak, inu uſi andohtlevi perjatli Kriſtuſovi ni ſo mirkali na te rezhy, katire ſo temu shivotu dopadlive bile, ne na te rezhy, katire ſo v'letemu zhaſu imenitne, inu v' velikemu preſhtemanju bile; ampak uſe njeh vpanje, uſa njeh miſl je bila navishana pruti temu vezhnemu, inu nebeſhkemu blagu.

Uſe njeh poshellenje je bilu pousdignenu k'tem ſtanovitnem, inu navidjozhem rezhęm, de bi ony ſkus lubesn tega vidjozhega naj bili ulezheni na te prasne poſvejtne rezhy. Lu-

Lubesnive moj brat! nikar na pogubi tvoje savupanje k' tvojimu duhovnemu gorijemanju, inu pobulſhanju; ſhe vſelej imaſh zhaſs, inu uro.

Sakaj ozheſh tvoje naprejusetje odlaſhati, inu na dalej ulezhi? Uſtane gori, ter perzej sazhni, inu rezi: sdej je zhaſs ſturiti, sdej je zhaſs ſe vojſkuati, sdej je ta perloshne zhaſs ſe pobulſhati.

Kader ſe tebi hudu gody, inu ſe s'terplenjam obdan, takrat je zhaſs, per Bogu kej sadobiti.

Tebi je potreba ſkus ogn, inu vodo prejti, aku ozheſh k' pokoju pridti.

Aku ſam ſebi ſylo na ſturiſh, na boſh ta greh premagal.

Koku dolgu mi letu ſlabu truplu noſemo, na moremo bres greha biti, ne bres terplenja, inu otroshnoſti shiveti.

My bi radi pokoj imeli od uſe reve, inu nadluge, dokler pak ſmo to nadolshnoſt ſkus to pregreho sgubili, ſmo tudi ob ta pravi, ſrezhni isvelizhanſki ſtan obropani.

Satorej moremo poterpeshlivi biti, inu na boshjo miloſt zhakati, taku dolgu, de te nadluge prejdejo, inu de naſhemu shivotu bode tu shivlenje usetu.

6. O koku je velika ta zhloveſhka ſlabuſt, katira je uſelej k'temu grehu nagnena!

Do-

Doneſs ſe ti tvojih grehov ſpoveſh, inu jutri ſupet taiſte, katireh ſe ſe ſpovędal, ponoviſh.

Sdej oblubeſh ſe pred greham varvati, inu zhes eno uro taiſtega supet doperneſeſh, koker de bi ſi nigdar na bil naprejusel.

Tedej ſe imamo ſpodobnu ponishati, inu nigdar kej velikega od ſebe dershati, kir ſmo taku ſlabi, inu naſtanovitni.

Tudi ſe zelu hitru ſkus naſho saniker-noſt sguby, kar ſe je s'veliko mujo ſkus gnado boshjo kumej sadobilu.

7. Kaj bode ſhe h'konzu s'nami; kir mi v'sazhetku ſmo taku lejni, inu mlazhni?

Gorje nam! aku ſe mi na takeſhno visho k' pokoju nagnemo, koker de bi she sdej myr bil, inu shihernoſt, kir v'naſhemu shivlenju nekar ena ſtopina ene prave ſvetuſti, inu brumnoſti ſe na snajde.

Bi bilu dobru potreba, de bi mi ſhe ſupet, koker dobri sazhetneki, (novizi) k' brumnemu shivlenju poduzheni bili, satu de bi ſe s' zhaſam nad nami tu upanje enga pobulſhanja, inu duhovnega gorijemanja iſkasalu.

XXIII.

XXIII. Poglavitne Dejl.

Od premiſhluvanja te ſmerti, inu k' nje perpravlanja.

1. Zelu hitru bode letukej enkrat po tebi djanu; satu pogledej, koku ſe ti sadershiſh; sakaj doneſs je ta zhlovek, inu jutri njega ni vezh sgledati.

Kader on enkrat ſpred naſheh ozhy pride, tudi hitru is naſheh ſerz ſe isnide.

O naumnoſt, inu terdoba naſhega ſerza! de mi le ſamu na te uprizhne rezhy miſlemo, inu te perhodne na premiſhlujemo.

Ti bi ſe imel v'uſeh tvojih miſlih, inu djanju taku sadershati, koker de bi imel doneſs umreti.

Aku bi ti eno dobro vęſt imel, bi ſe ti te ſmerti na bal.

Bulſhi bi blu pred greham ſe varvati, koker te ſmerti ſe bati, ali pred njo beshati.

Aku ni ſe doneſs perpraulen, koku bodeſh jutri?

Juter je en nagviſhen dan, koku ti vęſh, aku boſh juterſhne dan doshivil?

2. Kaj nuza dolgu shiveti, kir ſe taku malu pobulſhamo?

Ah dolgu shivlenje naſs uſelej na pobulſha, temuzh ſhe doſtikrat, inu vezh guira to pregreho!

O Buh othl, de bi bili mi le en ſam dan na letemu ſvejtu prov, inu dobru dopernesli.

Njeh dosti ſhtejejo te lejta njeh preobernenja, ali vender je dostikrat mejhen ta fruht, al prid njeh pobulſhanja.

Aku je ſtraſhnu umreti, je morebiti ſhe navarneſhi dalej shiveti.

Srezhen je taiſte, katire to uro ſvoje ſmerti uſelej pred ozhmy ima, inu ſe uſake dan k' ſmerti perpraula.

Aku ſé ti kedej videl enga zhloveka umreti, ſpomni, de po taiſtemu potu tudi ti pojdeſh.

3. Kader bo tū jutru v'prizho, ſpomni, de ti vezhera na boſh doshivil.

Kader pak vezher pride, na podſtopi ſe, ſam ſebi tu jutru oblubiti.

Satu bodi uſelej perpraulen, inu shivi taku, de ta ſmert nigdar tebe naperpraulenega na najde.

Veliku ludy umerje na naglem neoſkerbleni, inu naprevideni: sakaj Syn tega zhloveka pride ob ti uri, ob katire ſe nam na sdy.

Kader bode ta puſledna ura perſhla, boſh sazhel veliku dergazhi miſliti od tvojiga pretezhenega shivlenja, inu boſh slu obshaluval, de ſé taku sanikern, inu namarn bil.

4. O koku ſrezhen, inu moder je taiſte, katire ſe pomuja v'ſvojimu shivlenju takeſhen biti, kakerſhne ſebi voſhi v'ſvoji ſmerti snajden biti.

Sakaj ta zhlovek ima veliku upanja ſrezhno ſmert ſturiti, aku on ta ſvejt popolnema sanizhuje, aku ima enu gorezhe poshellenje v'teh zhednoſteh gorijemati, aku on lubi to krotkuſt, inu pohlevnoſt, aku on ſkerby, inu ſe pómuja to pokuro dellati, aku je k'ti pokorſhini volan, aku on ſam ſebe sataji, inu savol Kriſtuſove lubesni uſe ſorte supernoſti, inu nadluge volnu preneſe.

Ti samoreſh veliku dobrega ſturiti, dokler ſe sdrau; kader pak bodeſh bolan, na vęm, aku boſh kej samogel.

Malu ludy ſe pobulſhajo po bolesni, koker ti malukedej ſvety ratajo, katiri veliku okuli romajo, inu v'en dan po boshjih poteh hodjo.

5. Nikar ſe veliku na sanaſhej na tvoje perjatle, inu tvoje blishne, tudi na odlaſhej tvoje isvelizhanje na ta perhodne zhas, sakaj ti ludje bodo posabili na te poprej, koker ti miſleſh, inu meneſh.

Veliku bulſhe je tedej sdej per zaitu ſe preſkerbeti, inu kej dobrega na une ſvejt poſlati, koker na drugeh ludy pomuzh po ſmerti saupati.

Aku

Aku ſé ti sdej ſam sa ſe naſkerben, kdu bode ob perhodnemu zhaſu sa te ſkerbil?

Sdej je ta preshlahtne zhaſs, sdej ſo ti dnevi tega isvelizhanja, sdej je ta perjetni zhaſs, k' katiremu lohku samoreſh tulkajn saſlushiti, s'katirem bodeſh mogel vezhnu shiveti.

Ali, bodi Bogu potoshenu, de ti ta lepe zhaſs taku nanuznu potrateſh!

Bi utegnilu k'temu pridti, de bi ti k' tvojimu pobulſhanju, inu pokuri le en ſam dan, ali le eno ſamo uro shellil; jeſt pak navẹm, aku bodeſh taiſto sadobil.

6 Oh moj lubesnive, is kajsene velike navarnoſti ſe ti moreſh ven ſpraviti, inu od kajsenga velikega ſtrahu reſhiti, aku boſh sdej uſeſkusi v' boshjimu ſtrahu shivil, inu to ſmert pred ozhmy imel!

Poſliſej le sdej na vſo visho taku shiveti, de ſe v'ti uri te ſmerti boſh mogel veliku vezh veſeliti, koker bati.

Sdej ſe uzhi temu ſvejtu odumreti, de boſh takrat sazhel s' Kriſtuſam shivati. Uzhi ſe sdej uſse poſvetnu sanizhvati, de boſh ta zhaſs proſt h' Kriſtuſu mogel pridti.

Kaſhtigej sdej tvoj shivot ſkus pokuro, de takrat bodeſh mogel enu gviſhnu saupanje imeti.

7. O ti naumne zhlovek! sakaj ſi ti domiſhlujeſh dolgu shiveti, kir enga ſamega dneva gviſhnega nimaſh? O

O koku je blu njeh veliku sapelaneh, kir ſo na naglem bli is tega shivota smaknevi!

Kulkukrat ſe ſlifhal praviti: Leta je s'mezham okuli pernesen, uni je utonil, en druge ſi je is viſokega doli urat ulomil, leta ſe je per jedi sadavil, une je per igranju konz usel.

Eden je v' ognu, en drugi ſkus oroshje, une od kuge, en druge ſkus poboj ſvoj konz ſturil; inu taku njeh uſeh konz je ta ſmert, inu tu zhloveſhku shivlenje prejde per ti prizhi, inu zelu hitru mine, koker ta ſenza.

8 Kdu meniſh ti, bo na te ſpomnil po tvoji ſmerti, inu kdu bo sa te molil?

Sturi, ſturi sdej moj lubesnive, karkuli samoreſh ſturiti, dokler na vęſh, kedaj bo tebi umreti, inu koku ſe bode s' tabo po tvoji ſmerti godilu.

Sdej kir imaſh zhaſs, ſpravlej tu naumerjezhe, inu vezhnu blagu.

Nezh na drugu, koker na tvoje isvelizhanje ſpominej, inu ſkerbi ſamu sa tu, kar je boshjiga.

Sturi ſi k' perjatlam te Svetnike boshje, inu zhaſti taiſte, shivi, inu ſturi po njeh djanju, de ony, kir boſh s' tvojim shivlenjam obmagal, bodo tebe v'te vezhne prebivalſhe goriuseli.

9. Sa-

9. Saderſhi ſe na ti semli, koker en romar, inu ptuji, katirega nezh am na gredó te opravila tega ſvejta.

Ohrani proſtu tvoje ſerze, inu pousdignenu k'Bogu, sakaj tukej nimaſh nobenega ſtanovitnega męſta.

Tjakej poſhilej tvoje molitve, inu uſakdanu sdihvanje is ſolsami, de tvoj duh po ſmerti ureden poſtane k' vezhnemu Bogu ſe preſtaviti, inu preſeliti. Amen,

XXIV. Poglavitne Dejl.

Od ſodbe, inu Shtrafeng teh greſhnekov.

1 V' uſeh rezhęh versi tvoje ozhy na ta konz, inu gledej gori, koku boſh obſtal pred tem ojſtrem Sodnikam, katiremu nezh ni ſkritu, katir ſe napuſty s'daruvanjam utolashiti, tu sgovarjanje gori na usame, ampak uſe zhiſtu po pravi pravizi bode ſodil,

O ti revne, inu naumne greſhnek, katir v'zhaſu oblizhja enga ſerditega zhloveka ſe bojiſh! kaj boſh Bogu, katir uſe tvoje pregrehe vę, inu sna, odgovoril?

Sakaj ſe ti na prevideſh sa ta dan te ſodbe, v'katire nobeden od tega drugega na bode mogel isgovorjen, ne ſhirman biti? dokler enuſakatiri bode od ſvoje leſtne butare sadoſti obteshan.

Sakaj ſe sdej na preſkerbiſh v'temu zhaſu, v'katiremu je tvoje dellu rodovitnu, tvoje jokanje uſhęzh, inu perjetnu, tvoje sdihvanje bo uſliſhanu, kir tvoja shaloſt, inu terplenje tebi k'sadoſtiſturjenju, inu ozhiſhenju samore ſlushiti.

2 Ene velike, ali vender ti duſhi nuzne vize ima en poterpeshlive zhlovek, katir, deſlih ſe njemu hudu, ali kerviza gody, vender vezh savol enga drugega hudobe, koker savol kervize, katiro on terpy, shaluje; katire sa ſvoje supernike rad mole, inu njim is ſerza odpuſty; katire na odlaſha odpuſhanje od drugeh proſiti, katire ſe rajſhe zhes druge uſmile, koker ſerdy, katire ſam ſebi poguſtu ſylo della, inu ſe muja tu meſu ſvojiga shivota temu duhu popolnema podloshnu ſturiti.

Veliku bolſhe je sdej ſe od greha o zhiſtiti, inu uſo hudobo opuſtiti, koker taiſto na perhodne zhaſe k'ozhiſhtvanju hraniti.

Sa reſnizo mi ſami ſebe sapęlemo ſkus naſpodobno lubesn, katiro pruti naſhemu shivotu imamo.

3. Kaj bo ta ogn tamkej drugega zęral, koker tvoje grehe?

Kolker vezh ti ſam ſebi sdej pregledaſh, inu tvojimu shivotu sanaſhaſh, tulkajn teshiſhi, boſh mogel potler terpeti,

ti, inu ſi vęzhi urshah, shgan, inu pezhen biti perhraneſh.

V' kakerſhneh rezhęh ſe eden vezh pregreſhy, v' takerſhneh bode tudi teshiſhi potler ſhtrafan.

Tamkej bodo ti lejni, inu toshlivi v' boshji ſlushbi, s'gorezhmi oſtmy dreganí, ti poshreſhni, inu pyanzi, bodo s' veliko lakoto, inu shejo martrani.

Ti nazhiſti lotri, inu perjasniki teh naſpodobneh luſhtov bodo s' gorezho ſmolo, inu ſmerdejozhem shveplam polivani: inu ti navoſhlivi bodo koker eni resjęseni, inu ſtekli peſji od velike martre lajali, inu tulili.

4. Na bode nobenega greha, katire bi na imel ſvojo leſtno ſhtrafengo, inu martro.

Tamkej bodo ti preusetni, inu napuhneni s'uſem ſhpotam, inu ſramoto napolneni: inu te lakomne bode ena revna ſroſhina, inu potreba ſtiſkala.

Tamkej bo ena ura teshiſhi v' ti martri, koker tukej ſtu lejt v'ti nar ojſtrejſhi pokori.

Tamkej ti ferdamani obenega pozhitka, nobeniga troshta nimajo, letukej bode ſaj v' zhaſu od rev, inu nadloh prenehanu, inu en troſht od perjatlov prejet.

Bodi sdej ſkerben, inu obshalui tvoje grehe, de boſh na ta dan te ſodbe s'temi isvolenmi shiher. Ta-

Takrat bodo ti pravizhni s'veliko ſta novitnoſtjo gori uſtali super taiſte, katiri ſo njeh na letemu ſvejtu ſtiſkali, inu doli terli.

Takrat bo ſtal ſoditi te druge, katir ſe tukej ponishnu podvershe ſodbi teh ludy.

Takrat bo enu veliku saupanje imel ta uboge, inu ponishne, ta preusetne pak bo ſtal v' velikemu ſtrahu.

5. Takrat ſe bo ozhitnu vidilu, de je na temu ſvejtu moder bil taiſt, katire ſe je sa Kriſtuſa volo nauzhil naumen, inu saversheu biti.

Tazhas nam bodo dopadle uſe reve, inu nadluge, katire ſmo poterpeshlivu preneſli: Uſa hudoba bode takrat utihnela, inu prenehala.

Takrat ſe bodo veſelili ti bogabojezhi; ti pregreſhni pak bodo shaluvali.

Takrat ſe bo tu v'pokuri kaſhtegana truplu vezh veſelilu, koker de bi ſe bilu uſelej v'luſhteh, inu veſeluvanju gori redilu.

Taiſtekrat ſe bo en sanizhvan, al saversheshlive gvant ſvejtil, inu enu shlahtnu, shidanu oblazhilu bo satemnjenu.

Takrat bo ena uboga hiſha vezh velala, koker enu kralevu poslazhenu poſlopje, al dvor.

Ta-

Takrat bo enu ſtanovitnu poterplejne vezh velalu, kokor uſega ſvejta oblaſt.

Takrat bo ena pohleuna pokorſhena vezh povikſhana, koker uſa poſvetna modruſt, inu pregnanoſt.

6. Tazhaſs bo ena zhiſta, inu dobra veſt enga vezh veſelila, koker uſa saſtopnoſt teh uzheneh ludy.

Takrat bo sanizhvanje poſvetnega blaga vezh preſhtemanu, koker uſi ſhazi, inu saloge teh ludy.

Takrat boſh vezh potroſhtan od ene ſerzhne molitve, koker od ene shlahtne drage goſtarije.

Takrat ſe boſh tvojiga molzhanja, katiru ſi dershal, vezh veſelil, koker tvojiga dolgega govorjenja, inu modrega pogovarjanja.

Takrat bodo veliku vezh velale te ſvete della, koker te obilne lepe beſede.

Takrat bode enu terdu shivlenje, inu ojſtra pokura dopadliviſhe, koker uſi poſvejtni luſhti.

Uzhi ſe sdej tu mejhenu terpeti, de boſh mogel takrat od velikega terplenja reſhen, inu proſt biti.

Poſkuſi poprej letukej, kaj bi imel tamkej terpeti.

Aku ti sdej kej majhenega namoreſh terpeti, koku boſh mogel te vezhne martre terpeti?

Aku tukej enu mejhenu terplenje tebe taku napoterpeshlivega ſtury, kaj bo ta peklenſke ogn ſturil?

Pole sa reſnizo ti namoreſh dvoje veſelje enu na drugu imeti, tukej na letemu ſvejtu ſe veſeliti, inu potler s' Kriſtuſam kraluvati.

7. Debſlih od sazhetka tega ſvejta noter do danaſhnega dneva uſelej v'zhaſty, inu veſelju bil shivil, inu bi sdej leto uro mogel umreti, kaj bi tebi úſe letu pomagalu?

Uſe je tedej golu, inu prasnu, sunej Boga lubiti, inu njemu ſamemu ſlushiti.

Katire Boga is ſerza lube, ſe na boji ne ſmerti, ne martre, ne ſodbe, ne pekla; dokler ena ſerzhna lubesn ſtury en shiher pot, inu prihod k' Bogu.

Katirega pak ſhe vſelej grehe dopernaſhati luſht obhaja, ni zhudu, aku ſe ſhe te ſmerti, inu ſodbe boji.

Zhe tebe shę ta lubesn od greha na obdershuje, je vender dobru, de ſaj ta ſtrah tega pekla tebe od greha nasajdershy.

Katire pak ſhe ta ſtrah boshji na ſtran poſtave, na more dolgu v'temu dobremu obſtati, temuzh pade ſhe poprej v' te saderge, inu mreshe tega hudizha.

XXV. Poglavitne Dejl.

Od pravega pobolſhanja naſhega zelega shivlenja.

1 V' boshji ſlushbi bodi zhujęzh, inu ſtiſek, ter pogoſtu premiſli, pokaj ſi na ta ſvejt ſtvarjen, ali sakaj ſi ta ſvejt sapuſtil?

Ni le reſs, de sa tega volo, de bi Bogu ſlushil, inu en bogabojezh zhlovek poſtal?

Imej tedej en gorezh ajfer k'tvojimu pobulſhanju, inu duhovnemu gorjemanju, sakaj ti boſh tu plazhilu tvojiga della v' kratkem prejel, inu ſe na bo sa naprej per tebi ne ſtrahu, ne terplenja snajdlu.

Letukej ſe ti reſs boſh ſhe en mejhen zhaſs trudil, inu mujal, boſh pak po temu en velik pokoj, ja zel tu vezhnu veſelje neſhil.

Aku boſh v' temu dobremu djanju svęſt, inu urozh obſtal, bode bres uſega zvibla tudi Buh v' temu polonanju svęſt, inu obilen.

Dobru, inu terdnu upanje imaſh ohraniti, de bodeſh k'premaganju perſhl, vender ſi nimaſh nobenu sashihranje oblubiti, satu de lejn, inu preuſeten na poſtaneſh.

2. Kader ob enemu zhaſu je en zhlovek shaloſten bil, inu med ſtraham, inu

upanjam taku rekozh omahuval, ſe je s'shaloſtnem ſerzam v'zirku podal, inu v'molitvi pred oltarjam na ſvoję kolena padil, ter ſam per ſebi na takſhno visho miſlil, inu rekal: O Buh othl, de bi jeſt vędel, aku bom v'temu dobremu, do konza ſtanoviten obſtal! Na letu je on sdajzi en boshji odgovor v'ſvojimu ſerzu saſliſhal, katire je njemu dial: kader bi ti letu vędil, kaj bi ti ſturil? sdej taiſtu ſturi, kar bi ti takrat shellil ſturiti, taku bodeſh dobru sashihran.

Sdajzi je bil on dobru potroſhtan, inu poterden, ter ſe je boshji voli isrozhil, na katiru je v'njemu ta teshavna zaglivoſt potihnela.

Inu ni othl dalej radovędnu, ali firbezhnu ſpraſhuati, de bi vędil, kaj ſe ima s'njim sa naprej goditi, temuzh on je ſkerbnu ſpraſhual, katira bi ta Bogu dobru dopadliva inu popolnema boshja vola bila, savol tega, de bi samogel uſaku dobru dellu prov sazheti, inu prov doperneſti.

3. Ta krajleve Prerok prave: savupej na Goſpuda, inu ſturi dobru, inu prebivej na semli, inu boſh tvojo paſho imel v'njenemu blagu.

Emu je, katiru njeh doſti od duhounega gorijemanja, inu terdnega pobulſhanja

ja nasaj dershy, namrezh ta grosa te teshave, inu muja tega vojſkuvanja.

Nar bel pak pred drugemi taiſti ludje v'teh zhednoſteh, inu tugenteh gorijemlejo, katire ſe pomujajo ſerzhnu premagati taiſte rezhy, katire njim nar theshejſhi, inu nar superniſhi napreipridejo.

Sakaj ta zhlovek na takeſhno visho veliku vezh v'temu duhu gorijemle, inu saſlushe vezhi gnado, kader ſam ſebe premaga, inu ſe snotrej mory.

4. Ali nimajo uſi na enako visho ſami ſebe premagati, moriti, inu dolitreti.

Vender pak eden, katire ſuſebno ſkerb ima Bogu ſlushiti, deſlih v'zhaſu vezh ſkuſhnjav, inu nagnenja k'temu grehu ima, je terdnejſhi k'pobulſhanju ſvojiga shivlenja, koker en druge ſzer dobrega sadershanja, inu brumen zhlovek, katire je vender mejn k'ti brumnoſti, inu tugentam ushgan, inu gorezh.

Suſebnu dve rezhy pomagajo k'enemu pravemu pobulſhanju: tu pervu je, de eden ſam ſebe is ſylo od taiſtega odterga, h'katiremu je njegova hudobna natura narvezh nagnena, Tu drugu je s'ajfram ſe mujati, tu dobru doſezhi. kar eden narbel poterbuje.

Pomujaj ſe tudi, taiſteh rezhy ſuſebnu ſe varvati, inu nje premagati, katire tebi na drugeh ludeh doſtikrat ni ſo dopadlive.

5. Po-

5. Pousod ishi, inu gledej na tvoje pobulshanje, de kader kje dobre exempelne, inu nauke videsh, ali slishesh, sam sebe k' enakemu djanju obudish.

Aku pak na drugeh kej svarjenja urednega samerkash, taku varvej se, de taistu na sturish, ja aku si kej takeshnega sturil, posliſej se bersh, ke bershse pobulshati.

Koker tvoje oku druge samerka, taku tudi drugeh ozhy so na tvoje djanje odperte.

O koku lepu, inu perjetnu je viditi andohtlive, k' dobremu ushgane ludy, katiri so dobrega, inu pohlevnega sadershanja!

O koku pak je toshlivu, inu teshaunu takeshne ludy viditi, katiri se naspodobnu sadershe, inu taistu, h' katiremu so poklizani, na dopolnjo!

O koku shkodlivu je, kader eden od dobrega naprejusetja svojiga pokliza odstope, inu svoje missli na tu, kar ni njemu narozhenu, oberne!

6. Spomni na taistu, kar si sebi naprejusel, inu postavi si pred ozhy to podobo tega krishanega Odreshenika.

Kader tu shivlenje Jesusa Kristusa pregledash, se imash slu sramuvati, de se she nise bel posliſal, po njegovih stopinah hoditi, akulih si se shę dolgu na temu boshjimu potu snesshil.

En bogabojezh zhlovek, katire ſkerbnu, inu andohtlevu ſe v' temu preſvetemu shivlenju, inu terplenju Jesuſa Kriſtuſa vadi, inu ſkuſha, najde obilnu v' taiſtemu uſe, kar je njemu nuznu, inu potrebnu, tudi njemu ni potreba sunej Jesuſa Kriſtuſa kej bulſhega iſkati.

O koku hitru, inu sadoſti bi mi bli poduzheni, ke bi Jesus ta krishane v' naſhe ſerza perſhl.

7. En od lubesni ushgane brumne zhlovek goriusame, inu lohku preneſe, kar bo njemu naloshenu.

En sanikern, inu mlazhen zhlovek ima nadlugo zhes nadlugo, inu terpy britkuſti po uſeh krajih, dokler njemu manka ta snotrejne troſht; tega sunanega troſhta pak iſkati ni njemu dopuſhenu.

En duhovne zhlovek, katire shivy bres duhovnega ſtrahu, inu podloshnoſti, je v' navarnoſti enga teſhkega padanja.

Katire reſhirnoſt, inu ſamopaſhnoſt lube, inu iſhe, bode uſelej v' britkuſti shivil, sakaj njemu ſe bo sdej na eni rezhi, sdej na ene druge merſilu.

8. O koku dobru, inu prov ſturę ti duhovni, katiri v' temu kloſhterſkemu ſtanu pod ojſtrem poſtavam shivę, inu po enemu voſkemu potu hodio!

Ony

Ony gredó malukedej vonkej, inu shivę od tega ſvejta odlozheni. ony ùboshnu jedó, grobe, inu ojſtre gvante noſjo, veliku dellajo, malu govorę, dolgu zhujejo, inu sgudej uſtajajo, ony dolgu moljo, pogoſtu beró, inu ſe v' uſi podloshnoſti, inu ojſtruſti ohranjo.

Poglej te Carthajſarje, Ciſtercienſarje, inu drugeh ordnov duhovne ludy, Menihe, inu Nune, koku ob pulnozhi Goſpud Bogu zhaſt, inu hvalo dajati goriuſtajajo.

Sategavolo bi blu naſpodobnu, de bi ti v' takeſhnemu ſvetemu djanju takrat toshliv, inu lejn bil, kader ena taku velika drushba teh duhóvneh sazhne boga zhaſtiti, inu hvaliti.

9. O de bi nam nezh drugega na bilu opravit, koker ſamu Boga naſhega Goſpuda s' zelem ſerzam, inu jesikam zhaſtiti, inu hvaliti!

O de bi nam nigdar na bilu potrebnu jeſti, pyti, ſpati, inu druge potrebe opravlati, temuzh uſelej Bogu naſhemu Goſpudu zhaſt, inu hvalo dajati, inu njemu ſamemu v' duhovnemu djanju!, inu opravilu ſlushiti! taku bi mi veliku ſrezhniſhi bli, koker ſmo sdej, kir temu shivotu savol mnogeh potrebſhen moremo ſtrezhi.

Buh othl, de bi mi teh teleſneh potrebnoſt na imeli, temuzh de bi ſamu tu

duhov-

duhovnu ſpishanje naſhem duſham do- hajalu, katiru (Bogu ſe uſmili) ſylnu po redkem pokuſhamo.

10. Kader ta zhlovek taku delezh pride, de on od nobene ſtvary troſhta na iſhe. takrat njemu Buh ſhe le sazh- ne popolnema dobru diſhati, tudi bo nje- mu uſe, karkuli ſe pergody, uſezh.

Takrat ſe on tudi na bo sa kej veli- kega veſelil, ne sa kej mejhenega shàlu- val, ampak on bo poſtavil zelu ſvoje ſerze s' velikem saupanjam v' Boga, kati- re je njemu uſe v' uſeh rezhęh, katire- mu sagviſnu nezh na pogine, inu na odumerje, temuzh njemu uſe rezhy shi- vę, inu k'njegovi voli bres prenehanja ſlushjo.

11. Spomni ſe uſelej na ta konz, inu de ta sgublene zhaſs na pride vezh nasaj.

Bres ſkerby, inu muje na boſh nobe- no zhednoſt sadobil.

Aku sazhneſh toshliv, inu mlazhen perhajati, boſh ;tudi sazhel k' tvoji ſhko- di hudu obſtajati.

Aku pak ſe boſh s'enem ajfram na te duhovne rezhy podal, boſh en velik myr najdel, inu mejn muje obzhutil sa- vol gnade boshje, inu savol lubesni te zhednoſti.

En v' ajfru gorezh, inu bogabojezh zhlovek je k' uſem rezhęm perpravlen.

Ena

Ena vezhe muja je greham, inu greſhnemu nagnenju superſtati, koker v' shivotnemu dellu ſe mujat, inu truditi.

Katire ſe teh majnſheh tadlou na ogible, inu navarje, s' zhaſam v' te vezhi pade.

Uſelej ſe boſh na vezher resveſelil, aku bosh ta dan dobru, inu nuznu dopernesil.

Zhuj ſam zhes ſe, obudi ſam ſebe, nej bo sa druge koker ozhe, le ſam ſebe na samudi.

Tulkajn boſh na brumnoſti goriusel, inu ſam ſebe pobulſhal, kulkur boſh ſam ſebi ſyle perloshil. Amen.

Konz teh perveh Bukuv.

DRU-

DRUGE BUKVE.

Opominanje k' notrejſhnemu duhovnemu djanju, ali shivlenju.

I. Poglavitne Dejl.

Od snotreſhnega djanja, ali sadershanja.

1 Tu boshje kraleſtvu je noter v' vaſs, prave ta Goſpud. Spreberni ſe s' zelem ſerzam k' temu Goſpodu, ter sapuſti ta revne ſvejt, inu tvoja duſha bo neſhla ta pokoj.

Uzhi ſe sunajne rezhy sanizhuati, inu k' tem snotreſhnem ſe podati, taku bodeſh vidil tu boshje krajleſtvu v' tebe pridti.

Sakaj tu krajleſtvu boshje je en myr, inu veſelje v' ſvetemu Duhu, katiru tem pregreſhnem na bode danu.

Kriſtus bode k' tebi perſhl, inu tebi njegov troſht pokasal, aku bodeſh njemu od snotrej enu urednu prebivalſhe perpravil.

Uſa njegova zhaſt, inu zir je od snotrej, inu tamkej on ima ſvoje dopadanje.

On ima v' navadi pogoſtu tega snotreſhnega zhloveka obiſkati is ſladkem pogovaram, perjetnem troſhtam, s' veli-

kem

kem pokojam, inu s' eno prezhudno perjasnoſtjo.

2. Aj duſha bodi svęſta, inu perpravi temu shęnenu tvoje ſerze, de ſe on uſmili k' tebi pridti, inu v' tebi prebivati.

Sakaj on taku govory: Aku mene kdu sa lubu ima, bode moje govorjenje dershal, inu moj Ozha bo njega lubil, inu mi bodemo k' njemu perſhli, inu ſtanuvanje per njemu ſturili.

Dej tedej Kriſtuſu enu meſtu v' tebi, inu uſem drugem ta prihod odpovi.

Kader ti Kriſtuſa imaſh, ſi bogat, inu imaſh uſega sadoſti. On bode tvoj preſkerblenik, inu v' uſeh rezhęh tvoj svęſte nameſtnek, de tebi na bode potreba upanje na te ludy poſtaviti.

Sakaj ti ludje ſe hitru ſpreminę, inu preydejo, Kriſtus pak oſtane vekumaj, inu tebi na ſtrani ſtoji ſtanovitnu noter do konza.

3. Ni dobru veliku saupanje na enga ſlabega, inu mertuaſhkega zhloveka poſtaviti, aku je lih enemu nuzen, inu uſhezh, tudi nimaſh sa vol tega veliku shaluvati, aku kdu tebi v' zhaſih ſe supern iſkashe, ali superrezhe.

Katiri ſo doneſs s' tabo, bodo morebiti jutri zhes tebe, inu tudi ſupet ſpruti, koker ſe veter oberne.

Poſtavi uſe tvoje saupanje na Goſpuda, njega ſe boj, inu niega lubi: On bo sa te govoril, on bode tebi dobru ſturil, koker bode sa tę bolſhe.

Ti letukej nimaſh obenga obſtojęzhega kraja, tukej ſi ti le en unani inu ptuji, kirkuli bodeſh, tudi na boſh pokoja imel, aku na boſh s' Kriſtuſam do konza sdrushen, inu ſklenen.

4. Kaj ſe letukej okuli ſebe oseraſh, kir leta krej ni meſtu tvojiga pozhivanja.

V' nebeſhkeh rezhęh ſe imaſh ti goridershati, inu ima biti tvoje ſtanuvanje; te posemelſke, inu zhaſhne rezhy imaſh raunu koker memugredozh pogledvati.

Uſe rezhy preyde o, inu ti s'njemi ured.

Glej gori, de v'njeh na obtizhiſh, ſe na ujameſh, inu konz na usameſh.

K'temu narvikſhemu ima tvoja miſl, inu h' Kriſtuſu tvoja molituv bres prenehanja pousdignena biti.

Aku na moreſh, ali na snaſh viſoke, inu nebeſhke rezhy ſpremiſhluvati, pozhivej, inu oſtani v' Kriſtuſovemu terplenju, inu prebivej rad v' njegoveh ſveteh ranah.

Sakaj kader ti andohtlivu k'tem ranam, inu preshlahtnem Jesuſovem snaminam perbeishiſh, boſh veliko muzh v' supernoſteh, inu nadlugah neſhil, tudi na boſh

veliku porajtal na sanizhvanje teh ludy, opravlive besede bosh lohku prenesil.

5. Kristus je tudi bil na letemu svejtu od ludy sanizhuvan, inu v'ti narvezhi potrebi od svojih snanzov, inu perjatlov med shpotam, inu framoto sapushen.

Kristus je othl terpeti, inu sanizhuvan biti, inu ti se smesh sa kej pertoshiti?

Kristus je supernike, inu opraulauze imel, inu ti ozhesh sgol perjatle, inu dobrutneke imeti?

Koku bode tvoja poterpeshlivost kronana, aku se tebi nima nezh supernega pergoditi?

Aku nobeno nadlugo nozhesh terpeti, koku bodesh Kristusov perjatel?

Ti imash s'Kristusam, inu sa Kristusa terpeti, aku ozhesh s'Kristusam kraluvati.

6. Ke bi ti enkrat v'tu dobrutlevu serze Jesusovu bil popolnema pershl, inu bi bil le enu malu negovo gorezho lubesn sposnal, bi savol tvojiga lestnega nuza, al shkode nezh skerby na imel, ampak bi se veliku vezh na usemu tebi sturjenemu sasramuvanju resveselil, dokler JEsusova lubesn stury; de ta zhlovek sam sebe sanizhuje.

Eden, katir Jesusa sa resnizo lubeter je en snotresshne zhlovek, inu je prost od naspodobnega poshellenja, se lohku samore k'Bogu oberniti, inu se

v'du-

v'duhu ſam zhes ſe pousdigniti, inu v'niemu is ushitkam pozhivati.

7. Taiſt je reſnizhnu moder, inu vezh od Boga, koker od ludy poduzhen, katiremu uſe rezhy le toku dopadejo, koker ſo one ſame na ſebi, inu nekar koker ſe imenujejo, ali bodo preſhtemane.

Katir od snotrej brumnu hoditi, inu le enu malu te sunane rezhy preudarit sna, na ishe ſuſebnega meſta, inu na zhaka poſebnega zhaſa ſvoje duhovne opravila dopernaſhati.

En duhovne snotreſhne zhlovek ſam ſebe hitru ſkupej ſprave, dokler ſe v'te sunajne rezhy nigdar do konza ne reslje, al poda.

Njemu tu sunajne dellu ni ſhkodlivu, ne druge opravila, katire ſo v'zhaſu potrebne, ſamuzh koker ſe pergodę, taku ſe on taiſteh poſlushe.

Katir je od snotrej dobru vſtavlen, inu uglihan, na porajta veliku na teh ludy prezhudnu, inu preverſhenu djanje.

Tulku bo ta zhlovek sadershan, inu reſtreſen, kulker on te sunajne rezhy na ſe ulezhe.

8. Ke bi s'tabo prov ſtalu, inu bi ti dobru ozhiſhen bil, uſe rezhy bi tebi k'tvojimu nuzu, inu pobulſhanju pomagale.

Kir ti ſam ſebi niſi popolnema mertov, ne od teh poſvejtneh rezhy odlo-

zhen, sa tu tebi veliku rezhy na dopade, inu te pogoſtu reshaljo.

Nezh ni na ſveitu, kar bi tega zhloveka ſerze toku mozhnu omadeshuvalu, inu samotalu, koker ta naſpodobna lubesn teh ſtvary.

Aku ti od sunej nozheſh potroſhtan biti, boſh v' ſtanu te nebeſhke rezhy ſpremiſhluvati, inu pogoſtu ene snotreſhnu veſelje imeti.

II. Poglavitne Dejl.

Od pohlevnega podvershenja.

1 Nekar veliku na porajtej, kdo' bi s'tabo, ali super tebe bil; ampak letu ſturi, inu ſkerbi, de bo Buh s'tabo v' vſeh rezhęh, katire ti dellaſh.

Imej eno dobro vęſt, inu Buh bode tebe dobru branil, inu varval.

Sakaj taiſtemu, katiremu bo Buh othl pomagati, na bo nobenega zhloveka hudobija mogla ſhkodvati.

Aku ti snaſh molzhati, inu terpeti, boſh bres vſega zvibla to pomuzh tega Goſpuda vidil.

On vę zhaſs, inu visho tebe proſtega ſturiſti, sa tu ſe ti imaſh njemu zhes dati.

Bog sna tebi pomagati, inu od uſega ſhpota te reſhiti.

Doſtikrat je zelu dobru, de drugi lud-

je

je sa nashe tadle vedó, inu taiſte ſvarę, de ſe mi v' vezhi ponishnoſti ohranemo.

2. Kader ta zhlovek savol ſvojih tadlov, inu pomankanja ſe ponishuje, hitru te druge potolashe, inu taiſtem, katire je on reshalil, lohku sadoſti ſtury.

Buh odreſhi, inu brane tega ponishnega, lube, inu potroſhta tega pohlevnega, on ſe nagne k'temu pohlevnemu, on dejly velike gnade temu pohlevnemu, inu kir ta zhlovek ſam ſebe ponisha, njega k' vezhni zhaſti pousdigne.

Temu pohlevnemu resodęne ſvoje ſkrivnoſti, inu v' sladkuſti njega k' ſebi ulezhe, inu vabi.

En ponishen zhlovek je per pozhitku, inu v' myru, akulih ſhpot, inu ſramoto prejme; sakaj on ſtoji v' Bugu, inu ſe na njega, ne pak na ta ſvejt sanaſha.

Nekar na miſli, de bi bil kej na brumnoſti goriusel, aku ſe sa tega narmajnſhega, inu nar bel savershlivega med ufemi na dershiſh.

III. Poglavitne Dejl.

Od enga brumnega, myrnega zhloveka.

1 Poſtavi narpoprej ſam ſebe v'ta pravi myr, inu po temu boſh samogel tudi druge ludy myrne ſturiti.

En myren zhlovek je bel nuzen koker en uzhen.

Katir po ſvojimu hudemu nagnenju shivy, tudi tu dobru na hudu ulezhe, inu lohku tu hudu virjame.

En brumne, myrne zhlovek uſe rezhy na dobru obrazha.

Katiri je v' dobremu myru, ſi od nobenega kej hudega na dosdeva: katiremu pak ſe sdy, de njemu ni sadoſti ſturjenu, inu poſtane napokojn, bode od mnogeh dosdevkov ſem ter kje majan, inu gnan, on ſam ni per myru, inu druge na puſty per pekoju.

Doſtikrat kej rezhe, kar bi na imel rezhi, inu doſtikrat vonſpuſty, kar bi njemu nuznu, inu ſpodobnu bilu ſturiti.

On miſle, inu mirka, kaj ſo drugi dolshni ſturiti, taiſtu pak puſty na ſtrani, kar je on dolshan ſturiti.

Satu imej ajſer inu ſkerb pervezh ſam sa ſebe, potem samoreſh tudi sa tvojga blishnega ſkerbeti.

2. Tvoje djanje dobru snaſh naprej-pernesti, inu isgovarjati, drugeh ludy isgovore pak nozheſh goriuseti.

Bi blu ſpodobneſhe, de bi ſam ſebe krivega dellal, tvojega brata pak, ali blishnega isgovarjal.

Aku ozheſh, de bi ſe tebi pregledalu, ali persaneſlu, preglej, inu persaneſi tudi tem drugem. Po-

Poglej, koku delezh ſi ſhe od ene prave lubesni, inu pohlevnoſti, katira ſe na sna ſuper nobenega ſerditi, inu navolna biti, koker ſama super ſebe.

Ni velika rezh s' dobrem, inu krotkem shiveti, dokler letu ſlehernemu po naturi dopáde, tudi en ſledne ta myr rad ima, inu taiſte lube, katiri s' njim dershę.

Ali per terdeh, preversheneh, resvajeneh, inu nam superneh ludęh biti, inu myrnu s' njimi shiveti, tu je ena velika gnada, enu hvale urednu, inu zelu moſhku djanje,

3. Se najdejo ludje, katiri nikar le is ſami ſabo, ampak tudi s' drugem ſe myrnu sadershę.

Tudi ſo ludje, katiri ſami is ſabo myru nimajo, inu tudi druge per myru na puſtę, drugam ludęm ſo teshavni, ali ſami ſebi ſo ſhe uſelej teshavniſhi.

So tudi ludje, katiri ſami ſebe per myru ohranjo, inu ſe poſliſajo tudi druge ludy k' myru perpraviti.

Vender ima naſh myr v' letemu revnemu shivlenju vezh biti v' enimu pohlevnemu poterplenju, koker de bi nobeno supernoſt na imeli, inu na obzhutili.

Katir bel sna terpeti, ſe bo per vezhemu myru ohranil. Leta je en ſam ſvoj premagauz, inu Goſpod tega ſvejta, en perjatel Kriſtuſov, inu en irbezh teh nebeſs.

IV. Poglavitne Dejl.

Od enga zhiſtega ſerza, inu dobre manenge.

1 S'dvema perutmi bode ta zhlovek od posemelſkeh rezhy pousdignen, ſkus perproſheno, tu je: ſſus manengo ſamemu Bogu ſlushiti, inu dopaſti, inu ſkus zhiſtoſt, tu je: ſkus poshellenje ſvoje ſerze bres uſega greha ohraniti.

Perproſhena ima biti v' ti manengi; zhiſtoſt v' temu poshellenju. Perproſhena uſe rezhy visha k' Bogu, zhiſtoſt pak objame, inu pokuſha Boga.

Uſe, kar ſturiſh, na more tebi ſhkodvati, aku ſi od snotrej od uſega naſpodobnega poshellenja proſt.

Takrat boſh ti to snoterno frajoſt ushival, kader na boſh nezh drugega, koker boshje dopadenje, inu kar je temu blishnemu nuznu, shellil, inu iſkal.

Aku bi tvoje ſerze prov bilu, bi tebi uſe rezhy, inu ſtvary ble k'enemu ſhpeglu tega shivlenja, inu k' enem bukvam ſvetega nauka.

Nobena ſtvar ni taku mejhena, inu savershliva, al ſlaba, katira bi to dobruto boshjo na okasuvala, al naprej na poſtavelala.

2. Aku

2. Aku bi ti od snotrej dober, inu od greha zhist bil, bi use rezhy bres sadershbe vidil, inu dobru sapopadel.

Enu zhistu serze predere nebesa, inu pekov.

Koker je en sledne od snotrej ushafan, taku on tudi od sunej sode.

Aku se na letemu svejtu enu veselje snajde, sagvishnu taistu en zhlovek, katir enu zhistu serze ima, ushiva.

Aku se pak v'enemu kraju, ena teshava, al britkust snaide, leto nar bel sposna, inu obzhute, ena hudobna vęst.

Koker enu shelesu, kader se v'ogn postave, to erjavino sguby, inu zelu ognjenu postane, raunu taku ta zhlovek, katir se popolnema k' Bogu preoberne, sguby, inu odlozhe to lenobo, inu se v'enga novega zhlovęka spreoberne.

3. Kadar ta zhlovek sazhne lejn, inu toshliv perhajati, se tudi enga mejhenega della boji, inu en sunajne trosht rad goriusame.

Kadar pak on sazhne sam sebe popolnema premagvati, inu serzhnu po bohjimu potu hoditi, sa mejn dershy te rezhy, katire so njemu poprej teshavne naprej pershle.

V.

V. Poglavitne Dejl.

Koku imamo ſami ſebe ſpremiſhluvati.

1 Mi nimamo ſami ſebi prevezh virjeti, dokler nam doſtikrat gnada, inu saſtopnoſt perpomanka.

Ena mejhena luzh je v'naſhi pameti, inu mi taiſto zelu lohku ſkus naſho sanikernoſt sgubemo.

Tudi doſtikrat na samerkamo, de ſmo od snotrej taku slu ſlepi.

Pogoſtu hudu ſtermo, inu kar je hujſhe, ſe ſhe isgovarjamo.

V'zhaſu bodemo is enga hudobnega poshellenja k'eni rezhy napellani, inu letu dershemo sa en ajfer.

Majhene rezhy na drugeh ſvarmo, al tadlamo, inu velike rezhy ſami na ſebi pregledamo.

Kar mi od drugeh ludy terpemo, taiſtu sdajzi obzhutemo, inu sa veliku dershemo, kar pak drugi od naſs terpę, letu sa nezh dershemo, inu na tu na porajtamo.

Taiſt, katir bi ſvoje rezhy prov, inu dobru preudaril, bi na imel kej hudega od enga drugega miſliti, inu ſoditi.

2. En snotrerſhne zhlovek to ſkerb sa ſe uſem drugem ſkerbęm naprejpoſtave; inu katir ſam na ſe ſkerbnu mirka, lohku od drugeh molzhy.

Ti nigdar na boſh en snoterſhne andohtlev zhlovek, aku na boſh od saderſhanja drugeh ludy molzhal, inu ſuſebnu ſam na ſe gledal.

Aku boſh ſam na ſe, inu na Boga prov ſkerbnu mirkal, te bode malu motilu, al mndylu letu, kar ad sunei samirkaſh.

Kje ſi ti, de bi na bil ſam ſebi v' prizho? Inu deſlih bi uſe rezhy preględal, inu preiſkal, kaj bi sa en nuz ſkus letu sadobil, aku bi ſam ſebe samudil.

Aku sheliſh k' pravemu myru pridti, inu s' Bugam ſklenen biti, je potreba, de uſe rezhy od sad poſtaveſh, inu le ſam ſebe pred ozhmy imaſh.

3. Veliku boſh tedej goriusel, aku ſe boſh pred poſvetnem ſkerbmy obvarval.

Boſh pak slu doli jemal, aku boſh na zhaſne rezhy kej poraltal.

Tebi nima nezh veliku, ne viſoku, nezh dopadlivu, nezh perjetnu, inu lubu biti, koker ſam edine Buh, inu kar je boshjiga.

Uſe sa prasnu, inu sa nezh dershi, kar tebi troſhta od ene ſtvary dojde.

Ena Boga lubeozha duſha uſe rezhy sanizhuje, inu Boga njem naprejpoſtavi.

Troſht te duſhe, inu pravu veſelje tega ſerza je ſamu ta edine naismirjene, vezhne, pouſod prizhjozhe Buh.

VI. Poglavitne Dejl.

Od veſelja ene dobre vęſty.

1. Ta zhaſt enga dobrega zhloveka je tu ſprizhuvanje ene dobre vęſty.

Imej eno dobro vęſt, boſh tudi uſelej enu veſelje imel.

Ena dobra vęſt samore veliku preneſti, inu je ramnu v' teshavneh rezhęh veſela.

Ena huda vęſt je uſelej bojezha, inu napokojna.

Sladku boſh pozhival, aku te tvoje ſerze na bo ſvarilu.

Nekar ſe na veſeli, ampak kader boſh dobru ſturil, ſe veſeli.

Ti hudobni nimajo nigdar enu reſnizhno veſelje, inu na obzhutjo nobenesnoterſhnega myru, sakaj tem pregreſhnem na bode myr, pravi ta Goſpud.

Inu kir bi ony rekli: mi ſmo v' myru, nam ſe na bo nezh hudega pergodilu, kdu nam bo ſmel ſhkodvati? nekar njim na virjemi: sakaj ta ſerd boshji bo na naglem gori uſtal, inu uſe njeh miſli, naredbe, inu djanje bo okuli verſhenu, resdjanu, inu k' nezh ſturjenu.

2. Enemu Boga lubeozhemu zhloveku ni teſhku sa zhaſt ſi dershati, nadluge, inu supernoſti terpeti, sakaj v' letemu ſe veſeliti, je ſe v' krishu tega Goſpuda poſhtemati.

Ena

Ena kratka hvala, inu zhaſt je, katera ſe od ludy daje, inu prejme.

S' poſvetno zhaſtjo uſelej hodi terplenje, inu shaloſt.

Teh brumneh veſelje, inu zhaſt je v' njeh vęſty, inu nekar v' uſteh teh ludy.

Teh pravizhneh ludy veſelje je od Boga, inu v' Bogu, inu njeh resveſelenje pride od te reſnize.

Katir to pravo hvalo, inu vezhno zhaſt shelly, ſe te poſvejtne inu zhaſne hvale, inu zhaſty na ahta.

Inu katir poſvejtno zhaſt iſhe, al nekar taiſto is zelega ſerza na sanizhuje, leta ozhitnu ſkashe, de on to nebeſhko zhaſt premalu sa lubu ima.

En velek pokoj v' ſvojimn ſerzu ima taiſt, katir na hvalo, inu na sanizhvanje na porajta.

3. Lohku ſe letemu sadoſtiſtury, inu myr sadoby, katir ima eno zhiſto vęſt.

Niſi satu ſvetejſhe, aku boſh pohvalen, ne satu poredneſhe, aku boſh sanizhvan, al tadlan.

Kar ſi ſam na ſebi, letu ſi, inu na moreſh sa vezhega dershan biti, koker ſi pred Bugam, kateri je tvoja prizha.

Aku ti pomiſhleſh, kaj ſi od snotrej ſam per ſebe, na boſh porajtal, kar ti ludje od tebe govoré, al pravjo.

Ta zhlovek vide ta obras, Buh pak vide tu ſerze. Ta zhlovek prevaga tu djanje, Buh pak preudare te misli, inu manenge.

Uſelej dobru ſturiti, inu malu od ſebe dershati, je snamine ene ponishne duſhe.

Ne otheti od ene, al druge ſtvary en troſht sadobiti, je enu snamine ene prov dobre inu zhiſte vęſty, inu enga snotreſhnega v' Boga savupanja.

4. Katir sa ſe nobenega sunainega prizhuvania na iſhe, da ſposnati, de ſe je Bogu zelu do konza isrozhil.

Dokler nekar leta, katir ſam ſebe pohvale (prave S. Paul) je hvale ureden, ali sa dobrega snajden, ampak ta katirega Buh pohvale.

Od snotrej s' Bugam hoditi, inu od sunej s' nobenem poshellenjam dershan, al obdan biti, je ſtan enga snotreſhnega zhloveka.

VII. Poglavitne Dejl.

Od lubesn pruti JEsuſu zhes u'e drugu.

1 Isvelizhan je taiſte zhlovek, katir saſtope, inu vę, kaj je JEsuſa lubiti, inu ſam ſebe savol JEsuſa sanizhvati.

Je potreba eno lubleno rezh savol lublenega sapuſtiti, sakaj JEsus ozhe ſam zhes uſe rezhy lublen biti.

Ta

Ta lubesen teh ſtvary je sapeliva, inu naſtanovitna.

Ta lubesen pruti JEsuſu je svęſta, inu obſtojezha.

Katire ſe te ſtvary dershy, bo padel koker drugi.

Katire ſe s' JEsuſam ſklene, bode na uſelej uterjen.

Tega lubi, tega ſi h' perjatlu ohrani, katir, kadar bodo uſi od tebe odſtopili, tebe na bo sapuſtil, inu ne bo puſtil, de bi ti k' puſlednemu v' pogublenje padel.

Tebi ſe je enkrat, al ozheſh, al nozheſh od uſeh rezhy odlozhiti.

2 Dershi ſe per JEsuſu v' shivlenju, inu v' ſmerti, ter v' njegove rokę ſe isrozhi, katir tebi samore pomagati, deſlih bi tebe uſi sapuſtili.

Tvoj lublene JEsus je takeſhne nature, de nobeniga drugega nozhe perpuſtiti, on ozhe ſam tvoje ſerze imeti, inu v' taiſtemu koker en Krajl v' ſvojimu tronu ſedeti.

JEsus bi othl rad per tebe ſtanvati, ke bi ti snal od uſeh ſtvary ſe odlozhiti.

Ti boſh lohku saſtopel, de je vſe sabſtojn, inu sgublenu, kader bi ſe sunej JEsuſa na te ludy sanaſhal.

Na saupej, inu na naſlanej ſe na en puhel, inu vetraſt terſt, dokler uſe meſu je, koker enu ſenu, inu uſa njegova

zhaſt

zhaſt bode okuli padla, koker zvetje te trave.

3. Hitru boſh ſapellan, aku boſh ſamu na tu gledal, kar ſe od ſunej na ludęh vide.

Sakaj aku ti per drugeh troſht, inu dobizhek, al pomuzh iſheſh, boſh pogoſtu tvojo ſhkodo obzhutil

Aku JEſuſa v'uſeh rezhęh iſheſh, boſh ſagvishnu JEſuſa najdel.

Aku pak ſam ſebe iſheſh, boſh tudi ſam ſebe naidel, ali k'tvoji ſhkodi.

Sakaj kader eden JEſuſa na iſhe, je on ſam ſebi ſhkodliviſhe, koker zel ſvejt, inu uſi njegovi ſuperneki.

VIII. Poglavitne Dejl.

Od snoterſhne perjasnoſti s' JEſuſam.

1 Kader ſe JEſus per tebi snaide, je uſe dobru, inu na bo nezh ſa teſhku dershanu, kader pak JEſuſa ni per tebi, uſe je terdu, inu teſhku.

Kader JEſus k'tebi od snotrej na govory, ſleden troſht je ſlab, inu mejhen; koker hitru pak JEſus k'tebi le eno beſedo rezhe, ſdajzi v'tvojimu ſerzu en velek troſht obzhuteſh.

Ni le Maria Magdalena ſdajzi goriuſtala od tega meſta, ker ſe je jokala, kader je Martha k'nje rekla: Mojſter je tukej, inu te klizhe.

O ſrezhna ura, v' kater tebe JEsus od ſols k' veſelju tega duha klizhe!

O koku terd, inu ſuh ſi ti bres JEsuſa! o koku naſpameten ſi, inu koku prasne miſli imaſh, aku sunej JEsuſa kej shelisſh! Ni li letu tebi vezh k' ſhkodi, koker de bi zel ſvejt sgubil?

2. Kaj tebi samore zel ſvejt dati, al pomagati bres JEsuſa.

Bres JEsuſa biti je en teshak pekl, s' JEsuſam pak biti je en ſladak paradiſh.

Aku bode JEsus s'tabo, nobeden ſovrashnek namore tebi ſhkodvati.

Katir JEsuſa najde, najde en dober ſhaz, ja eno dobruto zhes uſo dobruto.

Inu katir JEsuſa sguby, sguby zel preveliku, ja vezh, koker de bi zel ſvejt sgubil.

Katir bres Jesuſa shivy, je ta nar uboshneſhe, katir je pak JEsuſu v' gnadi, je ta nar bogatiſhe.

3. Velika kenſht je per JEsuſu snati ſtanuvati, inu njega snati ohraniti, je ena velika modruſt.

Bodi myren, inu ponishen, taku bo JEsus s' tabo.

Bodi bogabojezh, inu pokojn, taku bo JEsus per tebi obſtal.

JEsuſa ti hitru preshenesh, inu njegovo gnado sgubiſh, aku ſe boſh othl na sunajne rezhy podati.

Inu aku njega presheneſh, inu sgubiſh, h'komu potler pobeshiſh, inu koga boſh sa perjatla iſkal?

Bres perjatla na moreſh dobru shiveti, inu aku JEsus na bode pred uſemi drugemi tvoj perjatl, boſh bres uſega troſhta, inu v' shaloſti do konza sapuſhen.

Satu zelu naumnu andlaſh, aku tvoje saupanje, inu veſelje v' enga drugega poſtaveſh.

Bulſhi je zel ſvejt k' ſovrashniku, koker JEsuſa reshalenega imeti.

Satorej ſam JEsus s' med uſeh drugeh lubeh rezhy ima tvoj lublene, inu ſuſebne perjatel biti.

4. Uſe ludy ty imaſh savol JEsuſa, JEsusa pak savol ſamiga njega lubiti.

Sam JEsus Kriſtus ima ſuſebnu lublen biti, katir ſam bo sa doberga, inu svęſtiga pred uſemi perjatlame snajden.

Savol njega, inu v' njemu ſe imajo perjatli, inu naperjatli sa lubu imeti; on tudi ima sa uſakega proſhen biti, de bi njega uſi ludje ſposnali, inu sa lubu imeli.

Nekol na shelli, de bi ſuſebnu hvalen, al lublen bil, sakaj letu ſe ſpodobe ſamemu Bogu, katir nobenega ſebi enakega nima.

Satu nimaſh shelleti, de bi eden pruti tebi, al ti pruti enimu drugimu eno lu-

preveliko lubesen imel; ampak ſkerbi, de bi JEsus od tebe, inu od uſakega brumnega lublen bil.

5. Bodi zhiſt, inu od snotrej myrn, inu ſe na pusti ſkus nobeno ſtvar motiti, al samotati.

Ti imaſh enu golu, inu zhiſtu ſerze k' JEsuſu imeti, aku ozheſh ſposnati, inu vediti, koku sladak je ta Goſpud.

Inu sa reſnizo k' temu na boſh perſhl, aku gnada boshja tebi k' temu na pruti na pride, inu te h' temu na bode napellala, de uſe ſtvary bodo od tebe von isgnane, inu opuſhene, ti pak ſamu is nim boſh sdrushen poſtal.

Sakaj kader gnada boshja k' zhloveku pride, takrat on k' uſem rezhęm mozhan rata; kader pak ona odſtope, takrat rata on ubog, inu ſlab, inu koker bi on ſamu k' gaishli, inu ſhtrafengi sapuſhen bil.

V' letemu pak nimaſh zagliviga ſerza biti, ne zagati, ſamuzh s' enakem ſerzam per boshji voli oſtati, inu uſe, kar zhes tebe pride, imaſh Kriſtuſu h' zhaſti, inu hvali terpeti. Sakaj po ti symi pride tu lejtu, po te nozhi bode supet dan, inu po hudemu uremenu ſe pusty tu jaſnu nebu viditi.

IX. Poglavitni Dejl.

Od pomankanja ufega troſhta.

1 Ni veliku ali teſhku zhloveſhki troſht sanizhuvati, kader je boshji troſht pred rokami.

Ampak bres obdvojiga, taku boshjiga, koker zhloveshkega potroſhtanja shiveti, inu Bogu k' zhaſty uſo revnoſt, inu sapuſhenje tega ſerza radovolnu terpeti, ter ſam ſebe v' nezheſer iſkati, ne na ſvoje leſtnu saſlushènje ſe osirati, letu je ena velika, ja ena ramnu velika rezh.

De ſi ti veſel, inu andohtliv, kader ta gnada boshja pride, letu ni obenu zhudu; ſledne ſi tak zhaſs pervoſhe.

Zelu lohku taiſt jesdari, tu je lohku brumnu shivy, katirega boshja gnada noſi.

Inu kaj ſe je sazhuditi, de eden ſvojo butaro na obzhute, katirega ta ufega-mogozhne Buh noſi, inu ta nar vikſhi Vojarn, ali Vajvoda vodi?

2. Mi radi kej k' naſhimu troſhtu imamo, inu ta zhlovek teſhku ſam ſebe zhiſtu ſlęzhe.

Svete Lorenz Marternek je is ſvojim Maſhnikam ta ſvejt premagal, sakaj uſe, kar je na temu ſvejtu veſelu njemu naprej perſhlu, je on sa nezh dershal, inu

je

je tega vikſhega Maſhneka Sixtuſa, katirega je is ſerza lubil, savol Kriſtuſa volnu puſtil od ſebe useti.

Is lubesni tedej tega Stvarneka je on to lubesn enga zhloveka premagal, inu na mesti zhloveſhkega troſhta je njemu boshje dopadenje lubeſhe bilu.

Taku ſe tudi ti uzhi enga tebi potrebnega, al lublenega perjatla is lubesni pruti Bogu sapuſtiti.

Na pusti ſi tudi teſhku biti, kader od enga perjatla sapuſhen bodeſh, kir vęſh, de ſe mi uſi enkrat bodemo eden od drugega lozhiti mogli.

3. Ta zhlovek more dolgu, inu pogoſtu ſam is ſabo ſe vojſkuvati, prejden ſe on nauzhy ſam ſebe popolnema premagati, inu ſvoje poshellenje v' Boga vishati, inu oberniti.

Kader zhlovek ſam na ſe saupa, rad iſhe zhloveſhke troſhte.

Ali taiſt, katir Kriſtuſa ſerzhnu lube, inu ſe te brumnoſti ſkerbnu ahta, na iſhe troſhte, inu takeſhne shivotne ſlatkuſti, ampak iſhe vezh mozhnu ſkuſhanje, inu terdu dellu sa Kriſtuſa preneſti.

4. Kader tedej Buh tebi en duhovne troſht da, usemi taiſtiga s' hvaleshnoſtjo gori, inu ſpomni, de ta troſht je en boſhji dar, inu nekar tvoje saſlushenje.

Nekar ſe na pousdigni, nekar ſe prevezh na veſeli, tudi nekar ſe prasnu na preusemi, temuzh bodi ponishenſhe savol prejete gnade, inu ſkerbnejſhi, inu bojezhiſhe bodi v' uſemu tvojimu djanju, sakaj leta ura bode preſhla, inu bo supet ſkuſhnava perſhla.

Kader bode tebi ta troſht oduset, na zagej prezej, ampak s' ponishnoſtjo, inu s' pohlevnem poterplenjam zhakej na nebeſhku objiſkanje, dokler Buh je mogozhen tebi eno vezhi gnado, inu troſht supet podejliti.

Leta ni nezh novega, ne nasnanega taiſtem, kariri ſo ta pot tega Goſpuda pokuſili, dokler takeſhna visha tega ſpremenenja, ſe je zelu pogoſtu v' velikeh Svetnikih, inu ſtareh Prerokeh sneſhla.

3 Sa tegavolo je Prerok David v' prizho te gnade na takeſhno visho djal: Jeſt ſem v' moji obilnoſti rekal: Jeſt ſe na bom na vekumej premeknel.

Kir je pak ta gnada odſhla, perſtave, kar je on ſam na ſebi samerkal, inu prave: Ti ſi tvoſe oblizhje od mene obernel, inu jeſt ſem shaloſten poſtal.

Vender med tem ni on na obeno visho zviolal, al zagval, ampak je tega Goſpuda ſhe ſkerbnejſhe profil rekozh: O Goſpud! na tebe jeſt ozhem klizati, inu mojga Boga ozhem jeſt profiti.

Po

Po tem je on ta fruht ſvoje molitve sadobil, inu ſprizhuje, de je bil uſlishan, rekozh: ta Goſpud je mene uſlishal, inu ſe je zhes mene uſmilil; Goſpud je moj pomozhnik poſtal. V' kajseni rezhi pak? Ti ſi moje jokanje (perſtavi on) v' veſelje preobernil, inu ſi mene s' veſeljam obdal.

Aku je Buh na takeſhno visho s' velikem Svetnikam andlal, nimamo mi ubogi, inu ſlabi zaglivi biti, aku ſe v' zhaſu prov andohtlivi, v'zhaſu pak mersli snajdemo; sakaj ta duh pride, inu supet odide, koker je njemu dopadlivu. Satorej prave Job: *Sjutrej ti njega doma obiſheſh*, inu zelu hitru njega ſkuſhaſh.

6. Na kaj tedej ozhem jeſt saupati, ali na kaj bi ſe jeſt smel saneſti, koker ſamu na to veliko boshjo miloſt, inu na ſamu upanje nebeſhke gnade?

Satu akulih brumni ludje, andohtlevi bratji, svęſti perjatli, ali ſvete bukve, ali lepi pogovori, ali perjetne peſme ſe per meni, inu okuli mene snajdejo; vender uſe lete rezhy meni malu pomagajo, inu malu diſhę, aku jeſt od gnade boshje bom sapuſhen, inu v' mojimu leſtnemu uboſhtvu bodem puſhen.

Takrat ni nobene bulſhi erznije, koker poterplenje imeti, ſam ſebe satajiti, inu ſe v' volo boshjo zhesdati.

7. Jeſt niſem nigdar enga taku andohtlevega, inu taku bogabojezhega neſhil, katiremu bi na bila v'zhaſu gnada boshja odtegnena, ali katir bi na bil enu pomanſhanje ſvoje andohti obzhutil.

Nobeden Svetnik ni bil taku viſoku samaknen, inu reſvetlen, katir bi na bil poprej, al potler ſkuſhnave terpil.

Sakaj taiſt ni ureden viſoke boshje rezhy resglеduvati, katir ni bil savol Boga v' teh supernoſteh poſkuſhan.

Dokler ta ſkuſhnava, katira ſpred pride, je enu snamine enga perhodnetroſhta.

Sakaj taiſtem, katiri ſo ſkus ſkuſhnave ſkuſhani, je ta nebeſhke troſht oblublen: satorej prave ta Goſpud: katir bo premagal, letemu jeſt ozhem dati od derveſa tega shivlenja jeſti.

8. Satu pak bode ta boshji troſht dan, de bi ta zhlovek mozhnejſhe bil te supernoſti preneſti, inu premagati.

Tudi na ta troſht pride ſupet ta ſkuſhnava, de bi ſe on v' temu dobremu na preusel.

Sakaj ta hudizh na ſpy, tudi tu meſu ſhe ni do konza mertvu, satu na prenehej k' vojſkuvanju ſe perpravlati, dokler

imaſh

imaſh te ſovrashnike na deſnizi, inu levizi, katiri nigdar na pozhivajo.

X. Poglavitne Dejl.

Od hvaleshnoſti sa gnado Boshjo.

1 Sakaj iſheſh ta pokoj, kir ſi ti k'dellu rojen?

Poſtavi ſe vezh na poterplenie, koker na troſhte, isdej ſe vezh ta kriſh noſiti, koker veſelje imeti.

Katir poſvetni zhlovek bi troſht, inu duhovnu veſelje rad na prejel, kader bi on taiſtu uſelej mogel doſezhi?

Dokler en duhovne troſht vſe veſelje tega ſvejta, inu uſe lulhte tega meſa preſeshe.

Sakaj uſe poſvetnu veſelje je al zelu prasnu, al oſtudnu, inu naſpodobnu, ta duhovne troſht pak, inu veſelje je luſhtnu, poſhtenu, inu ſpodobnu, od zhednoſteh rojenu, inu od Boga tem zhiſtem ſerzam noter ulitu.

Ali tega boſhjiga troſhta namore nobeden po ſvojimu poshellenju uſelej ushivati, satu kir ta zhaſs te ſkuſhnave dolgu ven na oſtane.

2. Ta golfiva frajoſt tega ſerza pak, inu veliku ſam na ſe saupanje je boſhjimu obiſkanju, ramnu na poti, inu supernu.

Buh

Buh dobru ſtury, de on temu zhloveku to gnado tega troſhta dodejly; ta zhlovek pak hudu ſtury, de on taiſto Goſpud Bogu s' veliko sahvalo zelo na perpiſhe.

Inu satu na morejo ti darovi gnade boshje v' nass tezhi, dokler ſmo temu darovniku nahvaleshni, inu taiſte uſe v' njeh pervi svirek ſupet nasaj na islijemo.

Sakaj temu, katir je hvaleshen, bode uſelej ta gnada dodejlena, inu bo enemu preusetnemu oduseta, de bo enemu pohlevnemu dana.

3. Jeſt nozhem takeſhnega troſhta, katir meni tu resgrevanje, inu grenkuſt mojiga ſerza odusame; jeſt na shellim taku resgledanje, inu premiſhluvanje katiru bi mene v' preusetnoſt napelluvalu.

Sakaj ni uſe ſvetu, kar je viſoku, ni uſe zhiſtu, kar bo poshellenu, ni uſe Bogu perjetnu, kar je nam lubu.

Jeſt rad prejmem to gnado, ſkus katiro jeſt pohlevneſhe ſam ſebe sapuſtiti perpravneſhe, inu bojezheſhe od Boga sapuſhen biti poſtanem.

Katir je poduzhen s' darovam te gnade, inu isuzhen ſkus udarz odtegnenja te gnade, na ſme ſam ſebi kej dobrega perloshiti, ampak ſe bo veliku vezh sa enga revnega, inu golega ſposnal.

Dej

Dèj Goſpud Bogu, kar je b[illegible]shje, inu tebi perpisn, kar je tvojiga, tu je: Dej hvalo Bogu sa niegovo gnado, ſam ſebe pak krivega delej, inu ſposnej, de ta saſlushena ſhtrafenga sa ta dolg tebi ſliſhe.

4 Podej, inu poloshi ſe uſelej na tu nar nishiſhi, taku bo tebi danu tu nar vikſhe, dokler tu vikſhe na obſtoy bres nar nishiſhega.

Ti pred Bugam nar vikſhi *Svetniki* ſo nar ponishenſhi ſami pred ſabo, inu sa kulkain zhaſtitiſhi, inu vikſhi ſo ony od drugeh dershani, tulkajn ponishenſhi ſo ony ſami per ſebi.

Ony ſo polni reſnize, inu nebeſhke zhaſty, inu niſo shelni te prasne poſvejtne zhaſty, inu hvale.

Kateri ſo v' Bugu uſtavleni, inu uterjeni, na morjo na nobeno visho preusetni biti.

Inu kir ony uſe, kar ſo dobriga prejeli, Bogu perpiſhejo, na iſhejo to zhaſt od drugeh, ſamuzh ony ozhjo to zhaſt, katira je od ſamega Boga, inu shelę, de bi Buh v' njeh, inu v' uſeh *Svetnikeh* zhes uſe zheſhen, inu hvalen bil; inu tiakej ſe ony uſelej obrazhajo, inu vishajo.

5. Satorej bodi hvaleshen sa tu nar mainſhe, taku boſh ureden poſtal vezhi rezhy prejeti.

Nej bo tebi tu nar majnſhe, koker tu nar vezhe, dershi tudi tu nar ſlabſhi sa en ſuſeben dar.

Kir ſe ta viſokuſt, inu urednoſt tega darovnika resglediuje, na bo obeden dar sa mejhen, inu sanezhliv dershan, sakaj tu ja ni mejhenu, kar nam bode od tega nar vikſhega Boga danu.

Aku lih bi ſhtrafenge, inu shlake dajal, vender bi nam uſe moglu perjetnu, inu dopadlivu biti, dokler on savol naſhega isvelizhanja ſtury, kar kuli on zhes naſs puſty priti.

Katir to gnado Boshjo shelly obdershati, ima sa to njemu dodejleno gnado hvaleshen, inu sá oduseto poterpeshliv biti.

Nej proſi, de ſe ona nasaj poverne, nej bo pohleven, inu nej ſe varje, de on njo na sguby.

XI. Poglavitne Dejl.

Koku malu lublenkov je JEsuſovega krisha.

1 JEsus ima ſedej doſti lublenkov ſvojiga nebeſhkiga krajleſtva, ali malu taiſteh, katiri bi njegov kriſh noſili.

On ima veliku taiſteh, katiri ſo njegovega troſhta, al malu taiſteh, katiri ſo njegove muje, inu britkuſti shelni.

On

On ima dosti tovarshov, katiri bi se radi njegove mise, ali malu, katiri bi se njegoviga sadershanja, inu posta othli dejleshni sturiti.

Usi othę se s' Kristusam veseliti, ali malu njeh othę savol njega kej terpeti.

Dosti njeh hodjo sa Kristusam noter do prelomnenja tega kruha, al zelu malu je taisteh, katiri bi sa njim hodili noter do pitja kelha tega terplenja.

Veliku njeh hvaljo, inu zhastę njegove zhudesha, ali malu njeh othę hoditi po shpotlivosti tega krisha.

Njeh dosti imajo JEsusa sa lubu, koker dolgu se njim ena supernost na pergody.

Veliku njeh nega hvaljo, inu njemu dobru rekó, koker dolgu kej troshta od njega prejemajo.

Aku se pak JEsus skrije, inu le enu malu njeh sapusty, sdajzi ony al jamrajo, inu klagujejo, al v'eno veliko zaglivost padejo.

2. Katiri pak JEsusa savol JEsusa, inu nekar savol svojiga lestnega troshta sa lubu imajo, leti njemu dobru rekó, njega zhastę, inu hvaljo v' use nadlugah, inu britkusteh raunu taku dobru, koker v' temu nar vezhemu troshtu, inu veselju.

Ja deſlih bi on njeh nigdar nothl potroſhtati, vender bi ony nega uſelej zhaſtili, inu hvalili

3. O kulku premore ena zhiſta lubesn pruti JEsuſu, katira ni s'nobeno leſtno lubesnjo, inu s'nuzam smeſhana!

Niſo le uſi taiſti eni pravi najemniki, katiri uſelej ta troſht, koker enu plazhilu iſhejo?

Na bodo le ony ſkus letu previshani, de ony ſami ſebe vezh, koker Kriſtuſa lubjo, kir ony uſelej na ſvoj nez, inu obreſt, al dobizhek gledajo, inu miſlio?

Kje ſe bo en takſhen sneſhil, katir bi othl sabſtojn Bogu ſlushiti?

4. Zelu poredkim ſe en taku andohtlev zhlovek snajde, katir bi ſe uſeh rezhy snebil, inu bi Bogu savol ſamega Boga ſlushil.

Ja kje bo eden enga taku v'duhu ubogega, inu od uſeh ſtvary golega, inu odlozhenega zhloveka najdl? sagviſhnu en tak bi mogel s'veliko zeno od dalneh krajov perpellan biti.

Aku lih bi en zhlovek uſe ſvoje blagu od ſebe resdal, vender bi ſhe nezh na blu.

Inu deſlih bi eno veliko pokuro dellal, ſhe uſelej je malu.

Akulih bi eden uſe snal, inu saſtopil, vender je on ſhe delezh prezh.

Inu

Inu akulih on ima veliku brumnosti, zhednosti, inu veliku gorezhe andohti, vender njemu she use lei veliku manka, namrezh enu, katiru je njemu narbel potrebnu

Kaj je taistu? letu je, de on, aku je she use rezhy sapustil, tudi sam sebe sapusty, inu de on sam ob sebe zelu do konza vengrę, inu nezh od lestne lubesni na ohrane. Inu de on, kader je use sturil, kar je vedil, inu sposnal, de ima sturiti, dershy, inu sposna, de she nezh ni sturil.

5. On nima nezh sa veliku dershati, aku lih bi samu na sebi moglu sa veliku preshtemanu biti, ampak se ima v' resnizi sa enga napridnega hlapza sposnati, koker sama boshja resniza prave: kader vi use sterte, kar je vam sapovedanu, taku vender rezite, mi smo eni nanuzni hsapzi.

Takrat bode samogel eden prov ubog, inu v' duhu gol, al nag postati, inu s' tem Prerokam rezhi: Edin, inu ubog sim jest.

Vender ni obeden bogatishe, obeden mogozhenshe, nobeden ni bel frej, koker taist, katir sna sam sebe, inu use rezhy sapustiti, inu sebe sa tega nar majnshega, inu nar nisheshega dershati.

XII. Poglavitne Dejl.

Od imenytne zeſte ſvetega Krisha.

1 Veliku ludęm ſe teſhku sdy letu govorjenje: Sataji ſam ſebe, usemi tvoj kriſh na ſe, inu hódi sa JEsuſam. Ali veliku teshejſhe bo ſliſhat to poſledno beſedo: Pejte od mene vi prekleti v' ta vezhne ogn.

Katiri sdej to beſedo tega krisha radi ſliſhijo, inu po taiſti ſvoje shivlenje vishajo, leti ſe tedej pred beſedo tega vezhnega pogublenja na bodo bali.

Tu snamine tega krisha bode na nebeſeh, kader ta Goſpud bode perſhl ſoditi.

Takrat bodo uſi ſlushabneki tega krisha, katiri ſo ſe v' shiulenju s'tem Krishanim sglihali, s'enem velikem saupanjam h' Kriſtuſu temu Sodniku perſtopili.

2. Sakaj ſe tedej bojiſh ta kriſh na ſe useti, ſkus katirega ſe v'tu krajleſtvu boshje pride?

V' krishu je tu isvelizhanje, v' krishu je tu shivlenje, v' krishu je tu pervarvanje pred ſovrashnekami.

V' krishu je tu ulivanje nebeſhke ſlatkuſte, v' krishu je muzh tega ſerza, v' krishu je tu veſelje tega duha.

V'

V' krishu je ta sapopadek uſeh zhednoſt, v' krishu je ena popolnema ſvetuſt.

Nekjer ni isvelizhanja te duſhe, nekjer ni upanja k' vezhnimu shivlenju, koker v' temu krishu.

Satorej usemi na ſe tvoj kriſh, inu hodi sa JEsuſam, taku pojdeſh v' tu vezhnu shivlenje.

On je pred tabo hodil, ſvoj kriſh na ſvoji rami noſil, inu sa te na ſvetemu krishu ſmert ſturil, de bi tudi ti taiſtega noſil, inu shellil na krishu umreti.

Sakaj aku boſh ti s' njim umerl, boſh tudi s' njim shivil, inu aku ti bodeſh njegoviga terplenja dejleshen, boſh tudi njegove zhaſty inu veſelja dejleshen.

3. Pole v' temu krishu uſe ſtoji, inu na ſmerti, inu umiranju je uſe lesheozhe, inu ni drugega pota k' shivlenju, inu k' enemu pravemu snoternemu myru, koker ta pot ſvetega krisha, inu uſakdanega odumerjenja, inu dolitrenja teh shivotneh shellâ.

Pojdi, inu oberni ſe, kamerkuli ozheſh, inu preyſhi, kar kuli ozheſh, na boſh najdil euga vikſhega pota odsgorej, ne obenega bel shiher pota od sdolej, koker je ta pot ſvetega kriſha.

Rovnej, inu vishej uſe rezhy po tvoji saſtopnoſti, inu voli, vender na boſh neſhil, koker, de je potreba uſelej kej

terpeti, ali s' volo, ali s' navolo, inu taku boſh uſelej ta kriſh neſhil.

Sakaj al boſh na shivotu eno teshavo obzhutil, al boſh na duſhi britkuſti tega duha imel prenesti.

4. V' zhaſu boſh ti od Boga sapuſhen, v' zhaſu boſh od tvojiga blishnega nadleshuvan, inu kar je ſhe vezh, doſtikrat boſh ſam ſebi nadleshen, inu teshak.

Vender pak na boſh mogel s' nobeno pomozhjo, al troſhtam od teh teshav reſhen biti, ali taiſte ſi lohkejſhe ſturiti, temuzh koker dolgu bode Buh othl, bodeſh mogel ti taiſte terpeti.

Sakaj Buh ozhe, de bi ſe ti uzhil te reve, inu nadluge bres uſega troſhta terpeti, inu de bi ſe njemu do konza podloshniga ſturil, ter ſkus teshave, inu britkuſti ponishenſhi ratal.

Nobeden na more tu terplenje Kriſtuſovu taku mozhnu per ſerzu obzhutiti, koker taiſt, katiremu ſe pergody takeſhne rezhy terpeti, koker je on terpel.

Ta kriſh tedej je uſelej perpravlen, inu pouſod na te zhaka.

Ti na moreſh njemu odjiti, tezi, inu bejſhi kamerkuli ozheſh, sakaj kamerkuli prideſh, taku ſe ti ſam is ſabo noſeſh, inu ſam ſebe uſelej najdeſh.

Oberni ſe gori, ali oberni ſe doli, oberni ſe noter, ali oberni ſe vunkej,

pou-

pousod, inu v' uſeh rezhęh boſh ta kriſh neſhil.

Satorej je potreba, de pousod tu poterplenje ohraneſh, aku ozheſh ta snoterne myr imeti, inu to vezhno krono saſlushiti.

5. Aku boſh ta kriſh radovolnu nofil, bode tudi on tebe nofil, inu k' enemu poshellenemu konzu perpellal, kir bo en konz tega terplenja, tukej pak na letemu ſvejtu tu terplenje na bo nehalu.

Aku pak ti kriſh narad noſeſh, ſam ſebi ſhe teshejſhe butaro nakladaſh, inu vender moreſh taiſtega nofiti.

Aku en kriſh od ſebe vershesh, boſh sagviſhnu enga drugega morebiti teshavnſhega neſhil.

6. Mejneſh le ti temu krishu odjiti, kir nobeden zhlovek ni mogel taiſtemu ubeshati? katir Svetnik je le bil na letemu ſvejtu bres krisha, inu terplenja?

Ja Kriſtus JEsus naſh Goſpud ni bil eno uro bres shaloſti, inu terplenja, koker dolgu je on na letemu ſvejtu shivel.

Satorej je on djal: Je bilu potrebnu Kriſtuſu terpeti, inu od ſmerti goriuſtati, inu taku v' njegovo zhaſt, inu veſelje pojti.

Sakaj ti tedej en drugi pot ifheſh, ſunej te prave zeſte ſvetega krisha?

7. Zelu shivlenje Kriſtuſovu je kriſh, inu martra blu, inu ti iſheſh ta pokoj, inu veſelje.

Ali sagviſhnu delezh faliſh, aku kej drugega iſheſh, koker kriſh, inu terplenje, dokler letu zelu shivlenje na letemu ſvejtu, je polnu rev, inu ſroſhin, inu obdanu s'krisham, inu terplenjam.

Inu kulkur vezh eden v'temu duhu gorijemle, s'tem teshejſhi krishe on pogoſtu najde, sakaj ta martra, inu terplenje tega revnega shivlenja raſe is lubesni, inu bode uſe ſkusi vezhi.

Aku lih pak na mnogetire vishe bode eden s'terplenjam obdan, vender na bo bres pomuzhi enga troſhta puſhen, dokler on dobru obzhute, de njemu en ſylnu velek dobizhk dojide, kir ſvoj kriſh poterpeshlivu noſe.

Sakaj kader ſe on temu krishu volnu podvershe, bode njemu uſa teshava njegovih britkuſt v'eno sauplivoſt boshjiga troshta obernena.

Inu kulkur vezh bode tu meſu s'nadlugami dolitlazhenu, inu ſtiſkanu, tulkajn vezh bode ta duh ſkus noterni troſht poterden.

Ja v'zhaſu bo ta zhlovek taku mozhnu poterden is tega poshellenja teh britkuſt, inu supernoſt savol lubesni k'temu krishu Kriſtuſovemu, katiremu on

shel-

shelly v' ſvojimu shivlenju podobn biti, de bi on zelu narad bres terplenja, inu shalosti othel biti, dokler on virje, de on Bogu tulkajn perjetenſhe, inu dopadlivſhe poſtane, kulkajn vezh, inu teshejſhe rezhy bode samogl savol Boga preterpeti.

Letu pak na ſtury ta muzh tega zhloveka, ampak ta gnada Kriſtuſova premore, inu della uſe letu v' temu ſlabemu shivotu, de namrezh ta zhlovek s'enem gorezhem ajfram ſe na uſe taiſtu poda, inu uſe taiſtu objame, katirega ſe je poprej od nature uſelej bal, inu ogibal.

9 Ni v' zhloveſhki oblasti, ali mozhi ta kriſh noſiti, ta kriſh sa lubu imeti, ta shivot doli treti, inu ſe ti ſlushabnosti podurezhi, pred zhaſtjo beshati, ſershmajhti volnu terpeti, ſam ſebe sanizhuvati, inu ſhe shelleti sanizhuvan biti, uſe ſorte supernosti is ſhkodo ured terpeti, inu nobene ſrezhe na temu ſvejtu shelleti.

Aku ti ſam ſebe premiſliſh, inu resgledaſh, nobeno od uſeh leteh rezhy is ſam ſebe na premoreſh.

Aku ti pak saupaſh v' tega Goſpuda, taku bo tebi ta muzh od nebeſs dodejlena, inu tvoji oblasti bode ta shivot, inu ta ſvejt podvershen.

She tudi ſe na boſh hudizha bal, aku bo ta vera tvoje oroshje, inu tvoje snamine ta ſvet kriſh.

10. Satu podej ſe koker en dober, inu svęſt ſlushabnek Kriſtuſov moſhku noſiti ta kriſh tega is lubesni pruti tebi krishanega Goſpuda.

Perpravi ſe veliku supernoſt, inu uſe ſorte teshave v' temu revnemu shivlenju preterpeti, sakaj taku bode JEsus per tebi, bodi shę ti kir kol ozheſh, inu boſh reſnizhnu taku neſhil, kamerkol bi ſe ſkril.

Taku more biti, inu zhes tu ni nobene pomuzhi, de bi ti tem rękvam, inu teshavam mogel odjiti, ſamuzh de uſe letu volnu preterpiſh.

Ta keleh tega Goſpuda moreſh koker is sheje piti, aku shelliſh njegov perjatel biti, inu tudi deil s' njim imeti.

Troſht, inu veſelle Bogu perporozhi; puſti njega s' taiſtemi dellati, koker bode njemu nar bel dopadlivu.

Ti pak bodi perpravlen uſe reve, inu nadluge' terpeti, inu dershi nje sa ta narvezhi troſht; sakaj akulih bi ti ſam edin uſe krishe inu britkoſti premogel preterpeti, vender bi tu terplenje ſedanega zhaſa na bilu sadoſti saſlushiti to perhodno zhaſt, inu veſelje, katiru ima nam tamkej dojiti.

11. Kader boſh shę taku delezh perſhl, de bodo tebi tę reve inu nadloge ſladke naprejperſhle, inu bode tebi taiſte savol Kriſtuſa terpet dobru diſhalu, takrat imaſh miſlit, de s' tabo dobru ſtoji, inu de ſi ta Paradish na semli neſhil.

Koker dolgu pak tebi tu terplenje teſhku naprejpride, inu ti iſheſh taiſtega ſe ogibati, koker de bi othl ubeshati, taku dolgu bo hudu sa te ſtalu, inu ti krishi, inu nadloge, pred katiremi ti beshiſh, bodo od uſeh krajov ſhe vezh sa tabo sahajali.

12. Aku ſe pak poſtaveſh kje, kamer bi ſe imel, tu je k' terplenju, inu k' ſmerti, taku bo s' tabo hitru bolſhi, inu boſh myr imel.

Aku lih bi ti is ſvetem Paulam v'tręt-je nebu samaknen bil, vender bi na bil sashihran bres supernoſti, inu terplenja biti; dokler je Kriſtus ſam od ſvetega Paula rekal: „Jeſt ozhem njemu pokasati, kolku bode on mogel savol mojiga imena terpeti.

Tedej moreſh ti terpeti, aku shelliſh JEsuſa lubiti, inu njemu ſtanovitnu ſlushiti

13. Buh othl, de bi ti savol imena JEsuſovega ureden bil kej terpeti! O kajseno veliko zhaſt bi ſi ti s' tem sadobil! kajsenu veliku veſelje bi blu uſem

Svetnikam, inu kajsen lep nauk bi ti dal temu blishnimu, na tako visho shivęti!

Slehern hvale ſzer to poterpeshlivoſt, ali zelu malu njeh je, katiri bi othli terpeti.

Spodobnu je, de bi ti kej meihnega, inu lohkejſhega savol Kriſtuſa terpel, dokler doſti ludy veliku teshejſhe rezhy savol tega ſvejta terpę.

14. Ti sagviſhnu imaſh vęditi, de ti enu shivlenje moreſh pellati, v' katerem ſe morejo te hude shellę dolitręti, inu moriti, inu kulku vezh boſh ſam ſebi odumerl, tulku bel boſh sazhel Bogu shiveti.

Nobeden ni perpraven nebeſhke rezhy sapopaſti, ampak ta, katir ſe je podal savol Kriſtuſa teshavne rezhy preneſti.

Bogu ni nezh dopadlivſhega, ne tebi na temu ſvejtu nuznejſhega, koker savol Kriſtuſa terpeti.

Inu ke bi tebi na sbiranje blu danu, taku bi rajſhi imel isvoliti savol Kriſtuſa supernoſti terpeti, koker s' doſtirem troshtanjam resveſeljen biti, dokler bi ſkus letu Kriſtuſu, inu uſem Svetnikam podobnejſhe, inu bel glih bil.

Sakaj naſhe saſlushenje, inu gorijemanje na ſtoji v' doſtireh troſhteh, inu

ſlad-

ſladkuſteh, ſamuzh v' preneſenju velikeh teshav, inu supernoſt.

15. Aku bi k' isvelizhanju teh ludy kej bolſhega, inu nuznejſhega bilu, kokor tu terplenje, sagviſlinu bi bil Kriſtus s' beſedo, inu s' djanjam na snanje dal.

Dokler uſe ſvoje Jogre, katiri ſo sa njim hodili, inu uſe taiſte, katiri ſhe sdej shellę po njegoveh ſtopinah hoditi, on ozhitnu opomina, ta kriſh sa njim noſiti, inu pravi: katir ozhe sa mano hoditi, ta satay ſam ſebe, inu usemi ſvoj kriſh, ter hodi sa mano.

Taku tedej oſtane per tem, de, aku bi bil uſe bukve prebral, ter uſe rezhy dobru premiſlil, inu preudaril, ſe ima k' sadnemu per temu oſtati, inu ſkleniti: De mi ſkus velike nadloge, krishe, inu britkuſti imamo v' tu nebeſhku krajleſtvu pojti.

Konz teh drugeh Bukuv.

TRETJE BUKVE.

Od snoternega troſhta.

Dokler lete tretje Bukve ſo bile od tega Uzhenika ſpiſane, inu ſloshene na visho enga pogovora med Goſpod Bogam, inu med tem zhlovekam, ali med Goſpodam, inu hlapzam, ſe je v'eneh krajih perſtavela ta beſeda Goſpod, ſkus tu saſtopit, de tukej govory Goſpod Boh k'temu zhloveku: per tę beſede hlapez pak ſe ima saſtopit, de tukej ta zhlovek pruti Goſpodu Bogu govory. Na to visho enga pogovora ſo tudi te zheterte bukve.

I. Poglavitne Dejl.

Od snoternega Kriſtuſovega govorjenja k' eni virni dushi.

1. *Hlapez.* Jeſt ozhem poſluſhati, kaj Goſpod Buh k' meni govory.

Goſpod. Isvelizhana je ta duſha, katira tega Goſpoda ſliſhe v'ſebi govoriti, inu to beſedo tega troſhta is njegoveh uſt prejme.

Sre-

Srezhne ſo te uſhesa, katire te beſede boshjiga ſhuma saſtopjo, inu ſe tega ſhepetanja, inu perlisvanja tega ſvejta na ahtajo.

Ja sa reſnizo ſrezhne ſo te uſhesa, katire nekar na ta sunajne glaſs te ſhtime, temuzh na to reſnizo, katira od snotrej uzhy, mirkajo.

Srezhne ſo taiſte ozhy, katire ſo tem sunainem rezhem saperte, tem snotrenem pak odperte ſtoję.

Isvelizhani ſo ti ludje, katiri is ſvojo pametjo te snoterne rezhy sapopadejo, inu ſkus uſakdano mujo, inu poſkushanje vezh, inu vezh ſe perpravlajo te nebeſhke rezhy, inu ſkrivnoſti saſtopiti.

Srezhni ſo taiſti, katiri ſe veſelę Bogu ſamemu ſlushiti, inu od uſe sadershbe tega ſvejta ſe ottręſsejo.

Lete rezhy dobru samerkej o moja duſha, inu sapri te urata tvojih pozhutkou, de boſh mogla ſliſhati, kaj Goſpud tvoj Buh v'tebi govory.

2. Letu pravi tvoj lubesnive Goſpud: Jeſt ſem tvoje iſvelizhanje, tvoj myr, inu tvoje shivlenje.

Ohrani mene per tebi, taku boſh ta myr neſhla.

Sapuſti uſe prejidejozhe rezhy, inu iſhi te vezhne.

Kaj

Kaj ſo uſe zhaſne rezhy, koker ena golfija, inu ſapelluvanje, inu kaj tebi pomagajo uſe ſtvary, aku ſi od tega Stvarneka ſapuſhena?

Satu ſapuſti uſe rezhy, inu ſturi ſe perjetno, inu svęſto tvojimu Stvarniku, de boſh ſamogla tu pravu isvelizhanje doſezhi.

II. Poglavitne Dejl.

De reſniza od ſnotrej bres ſunajneh beſedy k' nam govory.

1. *Hlapez.* Govori o Goſpud! ſakaj tvoj hlapez tebe poſluſha. Jeſt ſem tvoj hlapez, dej meni saſtopnoſt, de bom tvoje ſapovdi, ali tvojo volo vędil.

Nakloni moje ſerze k' beſedam tvojih uſt: naj ſolsy tvoje govorjenje, koker ta roſsa.

Nękedej ſo rekli ti israelſki otrozi k' Mojſeſu: govory ti nam, taku bomo poſluſhali: Ta Geſpud pak k' nam nej na govory, de bi mi kje naumerli.

Nekar taku o Goſpud! jeſt taku na proſem: ampak s' Prerokam Samuelam pohlevnu, inu shelnu tebe proſem: Govori o Goſpud! ſakaj tvoj hlapez tebe poſluſha.

Nej

Nej na govory k' meni Mojses, al eden is teh Prerokov, temuzh ti o Goſpud moj Buh en noterdajavez, inu reſvetelnik uſeh Prerokov meni pred uſemi drugimi govori, sakaj ti ſam bres njeh samoreſh mene popolnema poduzhiti, ony pak bres tebe na samorejo nizheſer ſturiti.

2. Ony ſzer samorejo tem beſedam ta glaſs dati, ali tega duha na morejo dati.

Ony reſs lepu, inu dobru govorę, ali aku ti molzhiſh, na morejo tu ſerze ushgati.

Ony nam naprej neſó sapiſane rezhy, ali ti nam daſh taiſte sapopaſti. Ony nam te ſkrivnoſti naprej pokladajo, ti pak nam resodevaſh to v' taiſteh ſkrito saſtopnoſt.

Ony nam osnanujejo se sapovdi, ti pak pomagaſh taiſte dopolniti.

Ony nam kashejo to pot, ti pak nam dodejliſh to muzh po taiſti hoditi.

Ony delajo ſamu od sunej, ti pak poduzhiſh, inu reſvetliſh te ſerza od snotrej.

Ony ſhkrofę, inu mozhjo od sunej, ti pak dajeſh ta raſt, inu rodovitnoſt.

Ony ſvoj glaſs ſpuſtę v' beſedah, ti pak daſh tem uſheſam to saſtopnoſt.

3. Satorej nekar meni na govori Mojses, temuzh ti moj Buh, inu Goſpod, ti vezhna reſniza! de kje jeſt morebiti na

umer-

umerjem, inu mersl na oſtanem, aku jeſt ſamu od sunej bom opomnen, inu od snotrej na bom ushgan.

De mene na bo teshalu per ti ſodbi, de ſim tvoje povele ſliſhal, ali niſim ſturil, de ſim ſposnal, ali niſim sa lubu imel, ne ſim virjęl, ali niſim dershal.

Satu govori o Goſpud! sakaj tvoj hlapez poſluſha, dokler ti imaſh te beſede tega vezhnega shivlenja.

Govori meni h' karkuli s' enemu troſhtu moje duſhe, inu h' pobolſhanju mojiga zęlega shivlenja ozhieſh, tebi pak k' vezhi zhaſty, inu hvali.

III. Poglavitne Dejl.

De ſe beſede boshje imajo s' ponishnoſtjo poſluſhati, inu de njeh veliku taiſte napremiſli.

1. *Goſpod.* Poſluſhej moj ſyn! moje beſede, kir ſo nar ſlajſhe beſede, katire uſso modruſt uſeh teh uzheneh, inu modreh tega ſvejta preſęshejo.

Moje beſede ſo duh, inu shivlenje, inu nimajo po zhloveſhki saſtopnoſti preudarjene, ne na prasnu dopadajenje ulezhene, temuzh na tihem, inu is uſo ponishnoſtjo, inu s' velikem shellami goriusete biti.

2. *Hlapez.* Inu jeſt ſim rekal: Srezhen je leta, katirega ti o Goſpod! viſhaſh,

inu

inu v'tvoji poſtavi poduzhiſh, de on bode od tebe v' temu zhaſu teh nadlug potroſhtan, inu na ti semli zagliv na poſtane.

3. *Goſp.* Jeſt (pravi ta Goſpod) ſim te Preroke uzhil od sazhetka, inu ſhe daduſehmal jeſt napreneham k' uſem govoriti.

Ali njeh doſti je k' moji ſhtimi gluheh, inu terdeh.

Vezh ludy rajſhi poſluſhajo ta ſvejt, koker mene, inu rajſhi hodjo po shellah ſvoijga shivota, koker po mojimu dopadenju

Ta ſvejt obeta zhaſne, inu prasne rezhy, inu sa taiſte ſe njemu s' velikem shellam ſlushi: jeſt pak obetam viſoke, inu vezhne rezhy, ali k' temu ſo lene, inu sanikerne te zhloveſhke ſerza.

Kdu meni v' uſeh rezhęh s' taku veliko ſkerbjo ſlushi, kdo je meni taku pokorn, koker ſe temu ſvejtu, inu njegovimu goſpodvanju ſlushi? Sramuj ſe o Sidon! pravi to morje. Inu aku ti sa urshah upraſhaſh, poſluſhej, sakaj.

Savolenga mejhenega perhodiſha, al dobizhka ſe doſtikrat en dolg, inu teshak pot tezhe, ali sa tu vezhnu shivlenje bode od doſti ludy kumej enkrat ta noga od semle gori pousdignena.

Ena

Ena mejhena, inu prasna obręſt, ali blagu ſe s' veliko mujo, inu teshavo iſhe: sa en mejhen dnar ſe doſtikrat gerdu prepirajo, sa eno napridno rezh, ali sa eno mejheno oblubo ſe na boję ti ludje nuzh, inu dan ſe truditi, inu mujati.

4. Ali Bogu ſe uſmili! sa tu naſpremineozhe blagu, sa ta napreſhazlive lon, sa to nar vezhi zhaſt, inu sa vezhnu veſelje, ſe njeh veliku taku leni, inu toshlivi ſkashejo, de ony sa uſe letu nozhejo tudi en nar majnſhi trud, inu mujo na ſe useti.

Sramuj ſe tedej ti sanikerni, inu toshlive hlapez! de ti poſvetni otrozi ſe perpravniſhi snajdejo k' vezhnemu pogublenju, koker ti k' vezhnemu shivlenju.

Ony ſe vezh veſelę v' teh poſvejtneh leshniveh rezhęh, koker ti v' ti pravi vezhni reſnizi.

Ony bodo ſzer doſtikrat v' ſvojimu upanju ogolſani, ali jeſt v' moji oblubi nobeniga na golſam, inu moja oblubа taiſtega, katir v' mene saupa, na puſty prasnega.

Kar ſim jeſt oblubil, bom dal, kar ſim rekal, bom dopolnil, aku lę ta zhlovek bode v' moji lubesni svęſt do konza obſtal.

Jeſt ſim taiſt, katir uſe te dobre obilnu polonam, inu uſe te bogabojezhe mozhnu, inu ojſtru poſkuſem. 5.

5. Pishi moje besede v' tvojimu serzu, inu svestu pemishluj, dokler taiste bodo tebi v' tem zhasu te skushnave slo potrebne.

Kar na sastopesh, kader beresh, letu bosh na dan tega objiskanja dobru sposnal.

Jest v' navadi imam moje isvolene na dve vishe objiskati, namrezh skus skushnave, inu troshtanje.

Inu njim usake dan naprej berem dvoje branje: enu je, de jest njeh pregrehe svarujem: tu drugu, de jest opominam v' zhednosteh, inu v' brumnosti gorijemati.

Katir moje besede ima, inu taiste sanizhuje, ima enga, katir bode njega na sodni dan sodil.

Molituv gnado te andohti sadobiti.

6. *Hlap.* O Gospod moj Buh! Nizh bolshiga nimam jest koker tebe. Inu kdo sim jest, de se postopem k' tebi govoriti?

Jest sim tvoj nar srotenshi hlapez, inu en savershen zhervizhek, veliku revneshe, inu sanizhlivishe, koker jest vem, inu snam rezhi.

Ali Gospod spomni vender, de sim en nezh, nezh nimam, nezh napremorem.

Ti ſam ſi dober, pravizhen, inu ſvet ti samoreſh uſe rezhy, ti ſtriſh uſe rezhy, inu uſe napolneſh, ſamega greſhneka goliga, inu prasniga puſtiſh.

Spomni na tvoje uſmilenje, inu napolni moje ſerze s' tvojo gnado, sakaj ti nozheſh, de bi ena tvojih ſtvary sabſtoju bla.

7. Koku ſi morem jeſt v' letemu revnemu shivlenju pomagati, ak ti mene s' tvojo gnado, inu miloſtjo na bodeſh poterdil?

Na oberni od mene tvoje oblizhje, inu na odlaſhej tvoje obiſkanje, inu tvoj troſht od mene na odusemi, de moja duſha na bo pred tabo, koker ena semla bres vode.

O Goſpud! uzhi mene tvojo volo ſturiti, uzhi mene pred tabo urednu, inu ponishnu hoditi; sakaj ti ſi moja modruſt, kir ti mene v' reſnizi ſposnaſh, ja ſhe poprej, koker je ta ſvejt bil, inu poprej, koker ſim jeſt na ta ſvejt rojen bil, ſi ti mene ſposnal.

IV. Poglavitne Dejl.

De ſe ima v' reſnizi, inu ponishnoſti pred Bugam hoditi.

1 Syn hodi poleg mene v' reſnizi, inu iſhi mene uſelej v' ponishnoſti tvojiga ſerza.

Ka-

Katir poleg mene v' reſnizi hodi, taiſt bo pred hudem superſtanjam, ali sapelluvanjam obvarjen, inu ta reſniza bo njega od uſeh sapellavzov, inu opravliveh jesikov teh porędnih reſhila.

Aku bo tebe ta reſniza odreſhila, boſh reſnizhnu proſt poſtal, inu ſe na boſh teh prasneh beſedy teh ludy ahtal.

2. *Hlap.* O Goſpod! reſs je, koker ti praveſh, taku, te proſem, nej ſe meni sgody; nej mene tvoja reſniza podvuzhy, obvarje, inu k' enemu ſrezhnimu konzu ohrani.

Tvoja reſniza nej mene odręſhi od uſega hudega poshellenja, inu naſpodobne lubesni, taku bom jeſt v' veliki frajoſti tega ſerza s' tabo hodil, inu shivil.

3. *Goſp.* Jeſt te ozhem uzhiti, kar je pravizhnu, inu per meni dopadlivu.

Spremiſli tvoje grehe s' eno veliko zhes nje nejovolo, inu shaloſtjo, inu na dershi od ſebe, de bi ti kej bil savol tvojih dobrih dell.

V' reſnizi ſi ti en greſhnek, inu ſi mnogemu hudemu nagnenju podvershen, inu samotan.

Sam od ſebe ſe uſelej k' nizhemer obrazhaſh, hitru padeſh, hitru boſh premagan, hitru boſh smoten, hitru jęnaſh.

Nimaſh nizhęſer, s' kom bi ſe mogel pohvaliti, veliku pak imaſh, savol ka-

tirega ſe ti moreſh sa nezh dershati, sakaj ti ſi veliku ſlabſhe, koker samoreſh sapopaſti.

4. Nezh tedej med uſem rezhęm, katire ti ſturiſh, sa veliku na dershi.

Tebi nezh nima naprejpridti, de bi blu kej velikiga, shlahtnega, prezhudnega, preſhtemanja urednega, viſokega, sa reſs hvale, inu poshellenja urednega, sunej samu letu, kar je vezhnu.

Puſti ſi to vezhno reſnizo zhes uſe dopaſti, nej tebi uſelej superna bode tvoja zel velika revnoſt, inu nauredноſt.

Nezh ſe taku na boj, nezh taku na sanizhuj, nezh taku od ſebe na odrivej, koker tvoje grehe, inu pregreſhne navade, katire tebi imajo bel superne biti, koker karkuli s'eneh rezhy ſhkoda, ali poguba.

Nekateri na hodjo svęſtu poleg mene, temuzh is ene radovędnoſti, inu preusetnoſti ozhjo moje ſkrivnoſti vęditi, inu te viſoke boshje rezhy sapopaſti, ſebe pak, inu ſvoje isvelizhanje ony samudę.

Lety pogoſtu v'velike ſkuſhnave, inu grehe savol ſvoje preusetnoſti, inu radovędnoſti padejo dokler ſe jeſt njim superpoſtavem.

5. Boj ſe ſodbe boshje, preſtraſhi ſe pred ſerdam tega uſegamogozhnega. Na poshelli sgruntati della tega narvikshi-

ga,

ga, temuzh ſpregleduj tvojo hudobo, kajsene velike pregrehe ſi dopernesil, inu koku veliku dobrega ſi sanikernu samudil.

Nekateri noſjo ſvojo andoht v' beſedah, inu v' bukvah, eni v' pildeh, eni pak v' sunajneh snaminah, inu podobah.

Nekateri mene imajo v' ſvojih uſtih, ali malu v' ſvojih ſerzah.

Drugi ſo, kateri v' pameti reſvetleni, inu v' shellah ozhiſheni po vezhneh rezheh sdihujejo, od poſvetnih pak s'teshavo ſhliſhjo, inu tem potrebam te nature is shaloſtjo ſlushjo, inu leti obzhutjo, kar ta duh te reſnize k' njim govory.

Kir on njeh uzhy zhaſne rezhy sanizhuvati, inu nebeſhke sa lubu imeti, ta ſvejt sa nezh dershati, nuzh inu dan nebeſa shelleti.

V. Poglavitne Dejl.

Od zhudne mozhy prave lubesni pruti Bogu.

1. *Hlap.* Jeſt tebe zhaſtim Ozha nebeſhki! o Ozha mojiga Goſpoda JEsuſa Kriſtuſa, de ſi ſe uſmilil na me ubogega ſpomniti!

O Ozha te miloſti, inu Buh uſega troſhta! jeſt tebe sahvalem, de ti mene uſega troſhta naurednega s' tvojim obiſkanjam v' zhaſu resveſelliſh,

Jeſt tebe zhaſtim, inu hvalem s'tvo jim edinu rojenem Synam, inu s'tem Troſhtarjam ſvetem Duham uſelej, inu vekumej.

Ali moj Goſpod, inu Buh! kir mene lubeſh, kader boſh ti v' moje ſerze perſhl, taku ſe bo uſe v'moji duſhi res-veſelilu.

Ti ſi moja zhaſt, inu veſelje mojiga ſerza.

Ti ſi moje upanje, inu moje perbej-shalſhe na ta dan moje britkuſti.

2. Dokler pak ſim jeſt v'ti lubesni ſhe ſlab, inu v' teh zhednoſteh ſhe na-popolnema, inu pomankliv, taku je me-ni potrebnu, de bom jeſt od tebe po-troſhtan, inu poterden. Satu obiſhi, inu poduzhi mene vezhkrat s'tvojim ſvetem ukam.

Odreſhi mene od hudobnega, inu greſhnega nagnenja, inu osdravi moje ſerze od uſega naſpodobnega poshellenja; de bom od snotrej sdrav, inu dobru ozhi-ſten, tebe lubiti perpraven, k' terplenju mozhan, inu ſtanoviten poſtal.

3. Ta lubesen je ena velika rezh, inu ena zel velika dobruta, katira ſama uſe, kar ſe teſhkega snajde, lohku ſtury, inu uſe, kar je superniga, ſerzhnu pre-neſe.

Sa-

Sakaj ona tu teshavnu prenese, bres teshave, inu kar je grenku, letu slatku, inu shmahtnu stury.

Ta shlahtna lubesn k'JEsusu nas nagajna velike rezhy sturiti, inu nas obudy, uselej bel, inu bel svete rezhy shelleti.

Leta lubesn ozhe na visokem biti, inu v' nobeneh niskeh rezhęh nozhe sadershana biti.

Ta lubesn ozhe prosta, inu od usega posvejtnega poshellenja odlozhena biti, de bi njenu snotrejnu resgledanje, inu poshellenje na bilu sadershanu, inu ona skus en zhasni dobizhek na bla premagana, inu skus nobeno nadleshnost na bla pod noge perpravlena.

Nezh ni slajshega, nezh mozhnejshega, nezh vikshega, nezh shirshega, nezh veselejshega, nezh polneshega, nezh bulshega v' nebesih, inu na semli, koker ta lubesn; sakaj ta lubesn je s' Bogam rojena, inu namore nigdar sunej, koker v' samemu Bogu zhes use stvarjene rezh[illegible]ozhivati.

4. Katir lubi, se usdigne, tezhe, se vesely, je prost, inu se napusty dershati.

Da use rezhy sa use rezhy, inu ima use rezhy v' useh rezhęh: sakaj ona pozhiva v' enemu nar vikshemu, katir je zhes use, is katirega use dobru pride, inu is'haja.

On na gleda na ta dar, ſamuzh ſe k' darovniku zhes uſe darove oberne.

Lubesn doſtikrat na sna maſe, temuzh ona je zhes uſo maſo urozha, inu gorẹzha.

Ta lubesn na obzhute to teshavo, inu na porajta na dellu, inu mujo; lubesn shelly vezh ſturiti, koker samore;

Lubesn ſe na preſtraſhe savol namogozhnoſti, sakaj ona mejni, de je nje uſe mogozhe, inu de ona more uſe ſturiti.

Satorej je ta lubesn k' uſem rezhem dobra; ona dopolne, inu ſtury veliku rezhy, katire ſzer taiſt, katir na lube, je preſlab ſturiti, inu obmaga.

5. Ta lubesn zhuje, inu akulih ona na ſpy, taku vender ni saſpana.

Ta lubesn akulih ſe muja, na poſtane trudna; od ſyle na bo preſylena, ne od ſtrahu oſtraſhena, temuzh koker en shiv plemen, inu koker ena gorezha bakla, na kviſhku unkej udare, inu uſe sadershbe predere.

Katir lube, ta vẹ, inu sna, kaj ta glaſs pomeni.

En velek glaſs ſo v' teh uſheſeh boshjih gorozhe shellẹ te duſhe, katira prave: Moj Buh, moja lubesn, ti ſi veſs moj, inu jeſt ſim uſa tvoja.

6. Reſhiri ti mene v' lubesni pruti tebi, de jeſt v' teh snotrejneh uſteh moji-

ga

ga ſerza ſe nauzhim pokuſhati, koku ſlatku je lubiti, v' tvoji lubesni ſe reſtajati, inu plavati.

Nej mene ushge ta lubesn, de pojdem verh mene od velike andohti, urozhine, inu sazhudenja.

Puſti mene pęti to pęſem te lubesni, de jeſt bodem mogel sa tabo moj lube Boh gori na kviſhku hoditi, nej ſe veſelu reſtaja moja duſha od lubesni v'tvoji zhaſty, inu hvali.

Nej jeſt tebe lubem vezh, koker ſam ſebe, ja de tudi ſam ſebe na lubem, temuzh le savol tebe, inu de jeſt lubem uſe taiſte v' tebi, katiri tebe reſnizhnu lubio, koker ta poſtava te lubesni, katira ſe is tebe venſvejte, letu sapove, inu ukashe.

7. Ta lubesn je hitra, zhiſta, brumna, veſela, mozhna, poterpeshliva, svęſta, modra, miloſtliva, moshka, inu nigdar na iſhe ſama ſebe.

Sakaj kir eden ſam ſebe iſhe, tam on od prave lubesni odpade.

Ta lubesn je previdna, pohlevna, inu dobra, nekar mehka, nekar preſhirna, inu ſe na ahta teh prasneh rezhy, ta lubesen je tręsna, zhiſta, ſtanovitna, krotka, inu v' uſeh pozhutkeh dobru savarvana.

Ta

Ta lubesen je podloshna, inu pokorna tem naprejpoſtavlenem, inu vikſhem, ſama ſebi ſe sdy ſrotna, inu savershena, Bogu pak je andohtleva, inu hvaleshna: v' Bogu je uſe njenu upanje, inu saupanje, akulih on nje veſs troſht odusame: dokler bres terplenja ſe na shivy v' lubesni.

8. Katir po ſvojiga lublenega voli shiveti, inu uſe terpeti ni perpravlen, ta ni ureden en prave perjasnek, inu lublenek imenovan biti.

Taiſtemu, katir enga lube, ſe ſpodobe, de on uſe teshke inu grenke rezhy savol ſvojiga lublenga rad gor usame, inu savol nobenega supernega perpadka ſe od njega na lozhe.

VI. Poglavitne Dejl.

Koku ſe ſkashe, de eden pravo lubesen ima.

1. *Goſp.* Syn! ti ſhe ni ſi en mozhan, inu moder lublenek.

Hlap. Goſpud! sakaj?

Goſp. Satu, kir ti savol ene mejhene supernoſti od sazheteh rezhy odſtopeſh, inu opuſtiſh, inu prevezh shelnu te troſhte iſheſh.

En mozhan lublenek ſtoji ſtanoviten v' teh ſkuſhnavah, inu na verjame kmalu temu golufnemu noterdajanju tega

ſov-

ſovrashnika. Sakaj koker v' ſrezhneh rezheh, taku tudi v' superneh jeſt njemu dopadem.

2. En moder lublenek vezh mirka na to lubesen tega darovnika, koker na ta dar tega lubejozhega.

On veliku vezh gleda na njegovo dobrovolnoſt, koker na ſvoj dobizhek; on zhes uſe prejete rezhy tega lublenega nar vezh preſhtema.

En pravi lublenek na pozhiva v' temu daru, ampak v' meni, kir ſim zhes uſe dary.

Satu ni uſe sgublenu, deſlih ti v' zhaſu mejn dobrega od mene, inu od mojih Svetnikov obzhutiſh, koker bi ti ſzer rad othl.

Taiſt dober, inu ſlatke obzhutek, inu poshellenje, katiru ti v' zhaſu obzhuteſh, je en ſad te prizhjozhe gnade boshje, inu enu predpokuſhanje nebeſhkiga krajleſtva: Na katiru ſe ti nimaſh prevezh saneſti, sakaj taiſtu pride, inu odyde.

Vojſkovati ſe pak super noterpadejozhe hudobne shellę tega ſerza, inu tu noterdajanje tega hudizha sanizhuvati, je enu ozhitnu snamene te zhednoſti, inu enga velikega saſlushenja.

3. Satorej na puſti ſe od nasnaneh miſl poſvetneh rezhy, nej bodo kakerſhne othę, veliku shaliti, ali mamiti.

Oh-

Ohrani eno pravo manengo pruti Bogu, inu enu mozhnu naprejusetje.

Tudi nimaſh sa eno smotnavo dershati, kader boſh ti v' zhaſu naglu k' boshjim rezhęm pousdignen, inu sdajzi te shellę teh posemelſkeh rezhy po ſvoji navadi tebe nadleshvajo.

Sakaj taiſte ti veliku vezh s' navolo terpiſh, koker de bi ſe njeh ahtal, ja koker dolgu ſo taiſte tebi superne, inu inu ſe njem superſtaveſh, ſo tebi k' saſlushenju, inu nikar k' pogubi.

4. Ti imaſh vęditi, de ta ſtar ſovrashnek ſe na uſe vishe pomuja, tvoje shellę k' dobrem umoriti, inu od andohtlevega opravila nasaj dershati, koker od zheſtenja teh Svetnikov, od brumnega ſpremiſhluvanja mojiga terplenja, od nuznega ſpomina zhes grehe, od savarvanja leſtnega ſerza, inu od terdnega naprejusetja v' zhednoſteh gorijemati.

Doſti hudobneh miſl tebi ta ſatan noterdaje, de bi on mogel tebi eno toshlivoſt, navolo, inu ſtrah ſturiti, inu tebe od molitve, inu ſvetega branja odverniti.

Njemu je superna ena ponishna ſpoved, inu aku bi on samogl, bi ſturil, de bi ſe ti od boshje mise prezh dershal.

Ali nekar njemu na virjemi, inu nekar ſe njega na ahtej, akulih bo on vezh-

krat

krat te ſhtrike njegovega sapelluvanja tebi pod noge vergel.

Njega krivega dellej, aku tebi v'zhaſu naſpodobne, inu nazhiſte miſli noterpadejo, inu rezi k' njemu: poberi ſe prezh ti naſnashne duh! framuj ſe ti naſrezhne, ti ſi raunu nazhiſt, inu nagnuſen, de takeſhne rezhy k' mojim uſheſam noſeſh!

Odſtopi od mene ti hudobni goluf! na boſh nobeniga dejla nad mano imel, ampak JEsus bode per meni, koker en mozhan vojſhak, inu ti boſh na ſhpotu oſtal.

Jeſt ozhem rajſhe umreti, inu uſe martre preſtati, koker tebi pervoliti

Umolkni, inu oſtani mutaſt, jeſt te na bom vezh poſluſhal, deſlih bi ty koker dolgu bi othl, mene drashil. Goſpud je moje reſvetlenje, inu moje isvelizhanje, koga ſe bom jeſt bal?

Aku bodo lih ſhotorji okuli mene ſtali, vender moje ſerze ſe na bode uſtraſhilu, sakaj Goſpud je moj pomozhnik, inu Odreſhenik.

5. Vojſkuj ſe koker en dober vojſhak, inu aku ti is ſlabuſti padeſh, uſemi ti ſupet ſhe vezhi muzh, koker je ta poprejſhena bila; imej enu dobru upanje k' moji obilni gnadi, inu mozhnu ſe varvej pred preuſetnoſtjo, inu prasnem dopadenjam.

Skus

Skus letu dosti ludy bo v'eno smoto spellanu, inu pade v' zhasu v'eno naosdravlivo slepota.

Ta padez, inu pogublenje teh preusetneh, katiri (inu tu je naumnu) veliku sami od sebe dershę, nej bo tebi k' enemu opominuvanju, inu savarnosti, s' katirem se bosh ti uselej v' ponishnosti ohranil.

VII. Poglavitne Dejl.

Koku nuznu, inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enem ponishnem Jerzam Jkrivati.

1. *Gosp.* Syn! tebi je nuznu, inu varnu, de ti to gnado te brumnosti skrivash, inu savol taiste sam sebe na pousdigujesh, od taiste veliku na govorish, ne veliku, inu pogostu taisto preudarjash, temuzh veliku vezh ti sam sebe sanizhujesh, ter se bojish, koker de bi taista bila enemu naurednemu dana.

Se ni prevezh na ta stan sanesti, katir se prov lohku samore v' en drugi stan preverniti, katir bode vess dergazh.

Spomni, kader se ti v' gnadi snajdesh, koku reven, inu ubog si ti bres gnade.

Dokler tu duhovnu gorijemanje na stoji tulku v' letemu, de si ti s' duhovnem troshtam obdan, temuzh v' letemu, de sam

ſam ſebe goriisrozhiſh, tu odtegnenje gnade boshje pohlevnu, inu poterpeshlivu preneſeſh, taku, de takrat od ajfra v' molitvi is toshlivoſti na odſtopeſh, inu v' drugeh dobreh dellah, katire v'navadi imaſh dopernaſhati, namarn na poſtaneſh.

Temuzh kulkur ti samoreſh, inu saſtopeſh, radovolnu ſturi, kar na tebi ſtoji, inu savol nobene otoshnoſti, ali britkuſti tega ſerza, katiro per ſebi obzhuteſh, te navadne della popolnema na opuſti.

2. Sakaj veliku njeh je, katiri kader njim dobru na grę, sdajzi napoterpeshlivi, al toshlivi poſtanejo

Ta pot tega zhloveka ni uſelej v' njegovi oblaſti, ampak Buh je taiſt, katir ta troſht daje, kader ozhe, kulkur ozhe, inu komu on ozhe, koker njemu dopade, inu nekar vezh.

Nekateri nasavarni ludje ſo ſami ſebe savol te gnade te andohti pokasili, dokler ſo ony vezh othli ſturiti; koker ſo samogli, inu niſo to myro ſvoje ſlabuſti preudarili, temuzh ony ſo ſe veliku vezh dershali tega poshellenja ſvojiga ſerza, koker tega, kar je njem njeh pamet noterdajala.

Inu

Inu dokler ſo ſe ony vezheh rezhy, koker je bilu Bogu dopadlivu, podſtopili, satu ſo to gnado hitru sgubili.

Kir ſo bli ſvoje gnejsdu shę v' nebeſa poſtavili, ſo ony ubogi poſtali, inu revni bli sapuſheni, sa tu de bi ony, kir ſo ponishani, inu revni poſtali, ſe uzhili nekar is ſvojimi perutmi letati, temuzh pod mojim perjam saupati.

Katir ſo ſhe novaki, inu naſkuſheni na potu tega Goſpuda, morejo zelu lohku sapellani, inu is pota isrireni biti, aku ony ſkus ſvjetuvanje teh saſtopneh ſe nabodo puſtili vishati.

3. Aku pak ony ozhjo vezh ſvoje leſtne pameti ſe dershati, koker tem dobru ſkuſhenem virjeti, bodo ony en navarn konz useli, aku ſe od ſvojih miſl, inu naprejusetja na bodo puſtili odverniti.

Katiri ſami ſebe sa modre, inu saſtopne dershę, malukedej drugeh vishanje ponishnu goriusamejo.

Veliku bulſhi je mejhenu saſtopiti s' ponishnoſtjo, inu mejhenu snati, koker ſhaze te uzhenoſti poſeſti s'enem prasnem, inu preusetnem dopadenjam.

Bulſhi je tebi mejn imeti, koker veliku, is katirega bi utegnil preuseten poſtati.

Taiſt na andla pametnu, katir ſe do konza temu veſelju isda, inu na ſvojo po-

poprejdno ſroſhino, inu na ta pravi ſtrah tega Goſpuda posabe, inu na premiſle, de bi on to dodejleno gnado lohku sgubil.

Tudi taiſt nima sadoſti dobre saſtopnoſti, katir ſe ob zhaſu ene supernoſti, inu ene ſleherne teshave zaglivu sadershy, inu enu majnſhe savupanje, koker ſe ſpodobe, k' meni ima.

4. Katir ozhe ob zhaſu tega myru prevezh shiher biti, ſe bo doſtikrat ob zhaſu tega vojſkuvanja zagliv, inu bojezh sneſhil.

Aku bi ti snal uſelej ſam v'ſebi mejhen, inu ponishen oſtati, k' temu tudi tvojiga duha dobru maſsati, inu vishati, bi taku hitru v'navarnoſt, inu v'greh na padel.

En dober ſviet je, de ti po tem, kir ſi she tega duha te andohti prejel, premiſliſh, kaj bi ſe tebi pergodilu, kader ſe bo ta luzh te gnade od tebe lozhila.

Kader ſe pak letu shę sgody, ſpomni, de ta luzh ſe samore supet nasaj verniti, katiro ſim jeſt tebi k' eni savarnoſti, meni pak k'eni zhaſty na en zhaſs odusel.

5. Tebi je doſtikrat enu takeſhnu ſkuſhanje bel nuznu, koker de bi ti uſelej uſe rezhy ſrezhne po tvoji voli imel.

Sakaj tu saſlushenje nima is tega preſhtemanu biti, de eden vezh perkasn, inu troſhtov ima, ali de je on v'bukvah

dobru uzhen, inu ſkuſhen: ali de je on v'en vikſhi ſtan poſtavlen.

Temuzh v'tem ſtoji tu saſlushenje, de je eden v'eni pravi ponishnoſti gruntan, inu boshje lubesni polhen, de on uſelej, inu v'uſeh rezhęh ſamu boshjo zhaſt, inu hvalo iſhe, inu ſam na ſebe nezh nadershy, ſam ſebe v'reſnizi sanizhuje, inu de on vezh veſelja ima, kader bo od drugeh sa malu ahtan, inu sanizhvan, koker de bi bil v'zhaſty dershan.

VIII. Poglavitne Dejl.

Koku ſe imamo sa majhene pred Boshjimi ozhmy dershati.

1: *Hlap.* Bi ſe le jeſt imel podſtopiti s' mojim Goſpudam govoriti, kir ſim prah inu pepel? Aku bi ſe jeſt sa vezh dershal, pole! ti ſi zhes mene, inu moje pregrehe pravizhnu ſprizhuvanje dajejo, katiremu namorem superrezhi, ali govoriti.

Aku pak jeſt ſam ſebe sa mejhenega dellam, inu zelu sa nezh dershim, tudi od uſega laſtnega preſhtemanja neham, ter ſam ſebe k'enemu prahu, inu pepelu ſturim, koker tudi kej drugega nisim, bode tvoja gnada pruti meni miloſtva, inu tvoja luzh ſe bo k'mojimu ſer-

zu

zu perblishuvala, inu uſe preſhtemanje, bodi shę taku mejhenu, koker kuli ozhe, bode v' ti dollini moje nezhemernoſti pogrosnenu, inu bo poginilu na vekumej.

Ondi ti meni mene pokasheſh, kdu ſim jeſt, kaj ſim bil, inu kam ſim perſhl; sakaj jeſt ſim en nezh, inu letega ni ſim ſposnal.

Aku bom jeſt ſam per ſebi puſhen, pole! jeſt ſim en nezh, inu gola ſlabuſt. Koker hitru pak ti mene pogledaſh, sdajzi mozhan poſtanem, inu bom s' novem veſeljam napolnen.

Inu je prov enu veliku zhudu, de bom jeſt taku hitru od tebe pousdignen, inu taku dobrutlevu od tebe objet, kir s' mojo leſtno tesho ſe uſelej v' to globozhino ulezhem

2. Letu della tvoja lubesen, katira meni bres mojiga saſlushenja napruti pride, inu v' tulkajn potrebah pomaga, mene v' teſhkeh navarnoſteh obvarje, inu (de jeſt reſnizo povęm) od ramnu veliku hudega me odreſhy.

Kader ſim jeſt ſzer ſam ſebe naſpodobnu sa lubu imel, ſim ſe pogubil, kir ſim pak tebe ſamega iſkal, inu zhiſtu lubil, ſim ſkupej tebe inu mene neſhil, inu is lubesni ſhe globokejſhe ſebe pogrosil, inu k' nezhemer ſturil.

Dokler ti o moj nar lubesnivesshe! andlasch s' mano zhes use moje saslushenje, inu zhes use letu, kar bi jest imel saupati, ali prositi.

3. Bodi zhesshen, inu hvalen moj Buh, sakaj aku sim lih usega dobriga naüreden, taku vender tvoja preshlahtna, inu bres konza velika dobruta na neha tudi tem nahvaleshnem, inu delezh od tebe odvernenim dobru sturiti.

Oberni nass k' tebi, de bodemo hvaleshni, pohlevni, inu prov andohtlevi, kir si ti nasshe isvelizhanje, usa muzh, inu terdnust.

IX. Poglavitni Dejl.

De use rezhy k' Bogu, koker k' temu posledнemu konzu se imajo vishati, inu rounati.

1. *Gosp.* Syn! jest bi imel tvoj nar visshe, inu possledne konz bit, aku resnizhnu shellish isvelizhan biti.

Skus leto manengo bodo ozhishene tvoje shelle, katire so pruti tebi, inu tem stvarem dostikrat naspodobnu obernene.

Sakaj aku ti sam sebe v' eni rezhy isshesh, sdajzi doli jemlesh, inu sam v' sebi usahnesh.

Sa-

Satorej uſe rezhy pred uſem k' meni rounej, inu obrazhej, sakaj jeſt ſim taiſti, katir ſim uſe rezhy dal.

Eno ſledno rezh premiſli, koker je ona is te nar vezhi dobrute ven perſhla; satu ſe imajo uſe rezhy v'mene, koker v'njeh sazhetek, inu svirek rovnati.

2 Is mene ta mejheni, inu ta veliki, ta ubogi, inu bogati, koker is enga shivega ſtudenza sajemajo to shivo vodo.

Inu katir mene is frej vole, inu radovolnu ſlushjo, bodo gnado sa gnado prejeli.

Katir pak ſe bode othl sunej mene pohvaliti, ali v'eni poſebni dobri rezhi ſe reslusſhtati, na bode v'enemu pravemu veſelju uterden, inu njegovu ſerze na bo iſhirjenu, temuzh on bode na mnogitire vishe sadershan, inu s' britkuſtjo obdan.

Sategavolo nimaſh ti kej dobrega ſebi perpiſati, tudi nekar temu zhloveku muzh, al imenitnoſt perrajtati, ampak uſe dej Bogu, inu njemu isrozhi, bres katirega ta zhlovek nezh nima.

Jeſt ſim uſe dal, jeſt ozhem tudi ſupet imeti, inu s' veliko ojſtruſtjo to sahvalo, inu hvaleshnoſt pogirjem.

3 Leta je ta reſniza, ſkus katiro bode ta poſvejtna prasna hvala pregnana.

Inu kir bo ta nebeſhka gnada, inu prava lubesn noter v'tebe perſhla, na bo

tamkej obena navoſhlivoſt, ne teſnoba tega ſerza, inu ta leſtna lubesn na bo tebe pod ſe usela.

Dokler lubesn boshja uſe premaga, inu reſhire uſo muzh te duſhe.

Aku imaſh eno pravo saſtopnoſt, ſe boſh v' meni ſamemu veſelil, inu v'mene ſamega saupal. Dokler nobeden ni dober, koker ſam Buh, katir ima zhes uſe rezhy pohvalen, inu v' uſeh rezhęh zheſhen biti.

X. Poglavitne Dejl.

Koku ſlatku, inu dobru je ta ſvejt sanizhvati, inu ſamemu Bogu ſlushiti.

1. *Hlap.* O Goſpud! ieſt bom supet govoril, inu nebom molzhal, jeſt ozhem govoriti v' te uſheſha mojiga Boga, mojiga Goſpuda, inu mojiga krajla, katir je na viſsokim.

O Goſpud! koku velika je ta obilnoſt tvoje ſlatkuſti, katiro ſi sa taiſte, katiri ſe tebe boję, perkril, inu perhranil? Kaj li ti taiſtem, katiri tebe lubjo, inu is zelega ſerza tebi ſlushjo?

Sa reſnizo je ena naisrezhena ſlatkuſt, katiro tem, katiri tebe lubjo, v' premiſhluvanju dodelysh.

To ſlatkuſt tvoje lubesni ſi ti meni v' temu nar vezh iſkasal, de ſi, kir mene

ny

ny blu, mene ſtvaril, inu de ſi ti mene, kir ſim delezh od tebe bil saſhl, supet nasaj perpellal, de bi jeſt tebi ſlushil, inu tebe lubil.

2. O ſtudenz vezhne lubesni! kaj bi jeſt od tebe rekal?

Koku bi jeſt mogel na te posabiti, kir ſi ſe uſmilil na me ſpomniti, ſhe tudi po tem, kir ſim ſe she bil ſkus greh pogubil, inu konz usel?

Ti ſi zhes uſe upanje miloſt s' tvojim hlapzam ſturil, inu njemu zhes uſe saſlushenje gnado, inu perjasnoſt ſkasal.

Kaj bom tebi sa to gnado poverni!? dokler ni uſem ludęm danu, de bi ſe ony od uſeh rezhy odtergali, inu ta ſvejt sapuſtili, ter enu menyshku shivlenje na ſe useli.

Ali je kej velikega, de bi jeſt tebi ſlushil, katirimu ſo uſe ſtvary dolshne ſlushiti?

Meni ſe nima sa veliku sdeti, tebi ſlushiti; ſamuzh letu meni ramnu veliku, inu zhudnu naprej pride, de ti enga taku revnega, inu navrednega sa tvojiga hlapza gori usameſh, inu k' ſvojim lubim ſlushabnekam perdruſheſh,

3. Pole! uſe je tvoje, kar jeſt imam, inu s' katirem jeſt tebi ſlushem-

Vender ti meni ſpruti vezh ſluſheſh, koker jeſt tebi.

Pole! nebu, inu semla, katire ſi temu zhloveku k'ſlushbi ſtvaril, ſo tebi pokorne, inu ſturę uſake dan, kar ſi njim sapovedal.

Inu letu je ſhe premalu: Ja ti ſi ſhe tudi te Angelze temu zhlovoku k'ſlushbi ſtvaril, inu odlozhil.

Letu pak uſe tu drugu preſeshe, de ſi ſe ti ponishal temu zhloveku ſlushiti, inu ſam ſebe njemu dati oblubil.

4, Kaj bom jeſt tebi sa tulkajn taushent darov mogel uredniga dati? O de bi jeſt tebi uſe moje shive dny ſlushil:

O de bi jeſt le en ſam dan mogel tebi eno perjetno, inu hvale uredno ſlushbo iſkasati!

Sa reſnizo ſi ti uſe ſlushbe, uſe zhaſty, inu vezhne hvale ureden.

Ti ſi reſnizhnu moj Goſpud, inu jeſt ſim tvoj uboge hlapez, katir ſim dolshan is uſe moje mozhy tebi ſlushiti, inu nigdar nimam v' tvoji ſlushbi toshliv poſtati.

Letu jeſt ozhem, Letu jeſt shellim, inu kar meni permanka, ti meni ſkus tvoje uſmilenje daloshi, inu ſpolni.

5. Velika zhaſt, inu ena imenytna rezh je tebi ſlushiti, inu uſe rezhy savol tebe sanizhuvati

Sakaj veliku plazhylu bodo uſi taiſti prejęli, katiri ſe tvoji ſveti ſlushbi ra-

da-

davolnu podvershejo, inu podloshni ſturę.

Te nar ſlajſhi troſhte ſvetiga Duha bodo leti neſhli, katiri ſo savol tvoje lubesni uſe shivotne luſhte samorili.

Taiſti bono veliko proſtuſt, ali frajoſt tega ſerza sadobili, katiri ſo savol tvojiga imena na eno voſko pot ſtopili, inu uſe poſvetne ſkerbi sanizhuvali.

6. O perjetna, inu veſela boshja ſlushabnoſt, ſkus katiro ta zhlovek reſnizhnu proſt, inu ſvet poſtane.

O koku ſvet je ta ſtan ene duhovne ſlushbe, katire tega zhloveka Bogu dopadlivega, Angelzam enakega, hudizham ſtraſhnega, inu uſim virnem perjetnega ſtury!

O kajsena lubesniva, inu uſelej pervoſhena ſlushba je leta, ſkus katiro ſe ta nar vikſhi dobruta ſam Buh saſlushi, inu ſe enu veſelje, katiru bode bres konza, sadoby, inu doſeshe!

XI. Poglavitne Dejl.

De shelle tega ſerza ſe imajo ſpregledat, inu nasajdershati.

1. *Goſp.* Syn! ti ſe ſhe doſti moreſh uzhiti, kar ſe ſhe ni ſi dobru nauzhil.

Hlap. O Goſpud! kaj ſo lete s'ene rezhy?

Goſp.

Gosp. Letu je, de ti tvoie poshellenje do konza po mojim dopadajenju rovnash, inu sam sebe na lubesh, temuzh mojo volo is serza sa lubu imash, inu po taisti tvoje shellę vishash.

Tvoje shellę tebe dostikrat kam shenejo, inu mozhnu napellujejo kej sturiti; ali premisli, zhe so savol moje zhasty, al bel savol tvojiga nuza ustale.

Aku se letu savol mene sgody, taku bode tebi prov, inu bosh per myru, kokerkuli jest obernil bodem; aku pak kej lestnega iskanja od sad skritiga leshy, pole! tu je, kar tebe sadershava, inu okorniga stury.

2. Satorej varvej se, de si ti bres mojiga svejta kej naprej na usamesh, de tebe potler morebiti na bode grevalu, inu de tebi na bo merslu, al nadopadlivu, kar je poprej tebi dopalu, inu kar si koker eno bulshi rezh mozhnu poshellil.

Sakaj se nima po eni sledni shelli, katira se dobra vide, sdajzi sturiti, koker tudi se nimamo enga slehernega supernega poshellenja kmalu od sazhetka ustrashiti.

V' zhasu je nuznu, inu dobru, tudi v' dobremu djanju, inu poshellenju se nasajdershati, de skus taistega nadleshnost v'enu restresenje tega serza na padesh, inu skus prenaglu sadershanje drugem

po-

pohujſhanja na daſh, ali ſkus superſtanje teh drugeh taku hitru ſe na puſtiſh od dobriga odvernitiinu, smamiti.

3. V' zhaſu pak je potreba ſylo fi persadeti, inu ſe tem pregreſhnem shellam moſhku superſtaviti, inu ſe nekar ahtati, ali je temú shivotu perjetnu, ali naperjetnu, ſamuzh ſe tega narvezh poſkerbęti, de tu meſu tudi super njegovo volo bode temu duhu podloshnu.

Taku dolgu ima taiſtu dolitretu, inu v' ſlushnoſti dershanu biti, de bode k' uſem rezhęm perpraulenu, inu de ſe nauzhy s' mejhenem sa dobru useti, inu super te teshaune, inu superne rezhy nekar godernati.

XII. Poglavitne Dejl.

Od poduzhenja k' poterpeshlivoſti, inu od vojſkuvanja super te shivotne shellę.

1 *Hlap.* O moj Goſpud, inu Buh! koker jeſt videm, meni je tu poterplenje ſhe slo potrebnu, dokler v'temu shivlenju ſe veliku superneh rezhy pergody.

Sakaj kokerkuli ſe jeſt bom pomuial k' mojimu myru uſe vishati, vender moje shivlenje bres vojſkvanja, inu shaloſti na more biti.

2. *Gosp.* Syn! temu je taku. Alj jeſt ozhem, de nimaſh ti takeſhen myr iſkati, katiri bi bres ſkuſhnave bil, ali de bi nezh supernega na obzhutil.

Temuzh takrat imaſh miſliti, de ſi ta myr neſhil, kader boſh v'mnogitireh ſkuſhnavah, inu supernoſteh ſkuſhen.

Aku bi rekal, de na moreſh veliku terpeti, koku boſh enkrat mogel ta ogn v'teh vizah terpeti?

Is dvęh hudeh rezhy ſe ima uſelej ta majnſhe isvoliti.

Satu de boſh ti perhodni vezhni martri odyti samogel, ſkerbi te ſedajne reve, inu nadluge ravol Boga volnu preterpeti.

3. Meneſh le ti, de ludje tega ſvejta nezh, ali malu terpę? Letu ti na boſh neſhil, deſlih bi te nar bel mehke inu terplenja bojezhe poiſkal.

Ti pak praveſh: ony imajo veliku luſhtov, inu veſelja, inu shivę po ſvoji leſtni voli, satorej ony na ſvoje reve, inu nadluge malu porajtajo, inu taiſte malu obzhutjo.

Bodi ſi, koker ti praveſh, inu akulih bi imeli, kar bi othli; ali koku dolgu meniſh, de bode letu terpelu?

Pole! katiri ſo na letemu ſvejtu uſega obilnu imeli, inu mogozhni bili, bodo raunu, hoker ta dim preſhli, inu teh

luſh-

luſhtov, katire ſo ushivali, ſe na bodo vezh ſpomnili.

Ja dokler ſhe shivę, na morejo ony bres grenkuſti, toshlivoſti, inu bres ſtraha v' ſvojih luſhtih pokoj imeti.

Sakaj ramnu od taiſteh rezhy, od katireh ony veſelje prejemló, obzhutjo ony doſtikrat to ſhtrafengo te shaloſti.

Letu ſe njim po pravizi gody, de taku ony, dokler naſpodobnu te luſhte iſhejo, taiſte nekar bres grenkuſti, inu bres ſhpota na ushivajo.

4. O koku kratki, koku golufni, koku naſpodobni, inu nagnuſni ſo uſi luſhti tega ſvejta!

Ali letu ti ludje savol ſvoje pianoſti, inu ſlepote na saſtopjo, temuzh koker ena naumna, inu mutaſta shivina savol enga mejhenega luſhta tega shivlenja padejo ony v' to ſmert ſvoje dulhe.

Ti pak moj ſyn nimaſh po reſkuſintkeh, inu po naſpodobneh shellah hoditi, temuzh odverni ſe od tvoje vole.

Reſveſeli ſe v' Goſpudu, inu on bo tebi dal, kar bo tvoje ſerze poshellelu.

5 Aku pak ſe ti ozheſh reſnizhnu veſeliti, inu prov obilnu od mene potroshtan biti, imaſh vędiți, de v' sanizhvanju uſeh poſvejtneh rezhy, inu v' odterganju od uſeh naſpodobneh reſluſhtkov ima tvoj shegen, inu obilne troſht biti.

Inu

Inu kulkur vezh ſe boſh od uſeh ſtvary troſhta odtegnil, tulku ſlajſhe, inu mozhnejſhe troſht boſh ti v' meni neſhil.

Ti pak na moreſh bres ene, ali druge shalosti inu bres muje tega vojſkvanja k' temu pridti.

Ta ſtara, inu ukoreninena navada bo tebi na potu ſtala, katira pak s' eno bulſhi navado ſe puſty premagati.

Tu meſu ſe bode superſtavilu, ali letu imaſh ti s'enem gorezhem ajfram tvojiga duha dobru v' bersdah dershati,

Tudi ta ſtara peklenſka kazha bo tebe drashila, inu sapellati othla; ali ſkus molituv bode ona odgnana, inuſkus tvoje nuznu opravilu bodo urata tvojiga ſerza nje sadellane.

XIII. Poglavitne Dejl.

Od pokorſhne enga ponishnega podloshneka po exemplu JEsuſa Kriſtuſa.

1. *Goſp.* Syn! katiri ſe ozhe od pokorſhene odulezhi, leta od ſebe odverne gnado boshjo, inu katir iſhe ſeſtne rezhi imeti, leta sguby te gmejn rezhy.

Katir ſe rad, inu volnu ſvojimu vikſhemu na podvershe, taiſt ozhitnu na snajne da, de tudi njemu njegovu meſu ſhe ni popolnema pokornu, temuzh de

ſe

ſe letu njemu ſhe pogoſtu superſtavi, inu upyra.

Satorej uzhi ſe tvojimu vikſhemu hitru, inu volnu ſe podnrezhi, aku shelliſh tvoje leſtnu meſu krotku, inu podloshnu ſturiti.

Sakaj veliku hitrejſhi bo ta ſovraſhnek od sunej premagan, aku ta snoterne zhlovek ſam v' ſebi ni resdjan.

Tvoja duſha nima nobenega nadleshenſhega, inu hujſhega ſovrashneka, koker ſi ti ſam ſebi, aku ſe s' tvojim duham dobru nesaſtopiſh.

Ti moreſh prov reſnizhnu ſam ſebe sanizhuvati, aku ozheſh tvoje meſu, inu kry premagati.

Dokler ſam ſebe ſhe prevezh sa lubu imaſh, satu ſe ti bojiſh enga drugega voli ſe popolnema zhesdati.

2. Ali je tukej kej velikega, de ſe ti, kir drugega niſi, koker prah, inu pepel, ja enu golu nezh, enemu zhloveku savol Boga podvershesh? dokler jeſt ta uſegamogozhne, inu nar vikſhe, katir ſim uſe rezhy is nezh ſtvaril, ſim ſe temu zhloveku savol tebe ponishnu podloshnega ſturil.

Jeſt ſim med uſemi ta nar niſiſhi, inu ponishenſhi ratal, de bi ti tvojo preusetnoſt s' mojo ponishnoſtjo premagal.

Uzhi

Uzhi ſe pokorn biti, ti prah, inu pepel! uzhi ſe ponishn biti ti perſt, inu ilovza, inu s' nogami uſeh ludy poteptan biti.

Uzhi ſe tvojo volo prelomiti, inu ukreniti, inu ſe uſi podloshnoſti isdati.

3. Reſerdi ſe super ſam ſebe, inu na puſti v' tebi tu napihuvanje te preusetnoſti prebivati, temuzh iſkashi ſe taku mejhenega, inu podloshnega, de bodo uſi ludje po tebi hodili, inu tebe koker prah te zeſte teptali.

O ti prasen, inu od uſiga gole zhlovek! kaj ſe imaſh toshiti?

Kaj ti nagnuſni greſhnek ſmeſh supergovoriti taiſtem, katiri tebi tvoje tadle naprej mezhejo, dokler ſi doſtikrat Boga reshalil, inu peklenski ogn tulkukrat saſlushil.

Ali moje oku je tebi pregledalu, dokler tvoja duſha je pred mojimi ozhmy draga, inu shlahtna bila, de bi ti mojo lubesn ſposnal, inu meni sa moje dobrute hvaleshen bil, ter na pravo podloshnoſt, inu ponishnoſt na uſelej ſe podal, inu s' poterplenjam sanizhuvanje preneſel.

XIV. Poglavitne Dejl.

Koku ſe imajo te ſkrivne ſodbe boshje premiſhluvati, de ſe v' dobrem ſtanu na preusamemo.

1. *Hlap.* Tvoje ſodbe o Goſpud! buzhę, inu germę zhes mene, ter s' trepetanjam, inu is ſtraham treſeſh uſe moje koſty, inu moja duſha trepezhe od ſylnega ſtrahu.

Jeſt ſtojim veſs preſtraſhen, inu ſpremiſhlujem, de tudi nebeſa niſo zhiſte pred tvojim oblizhjam.

Aku ſi ti med Angelzami hudobyo neſhil, inu njim taiſto niſi pregledal, kaj bo tedej s' mano?

Svesde ſo od nebeſs padle, inu kaj ſe ſmem jeſt podſtopiti, kir ſim prah inu pepel?

Taiſti, katireh della ſo ſe videle hvale uredne, ſo na globoku padli, inu katiri ſo ta kruh teh Angelzov jedli, taiſte ſim vidil, de ſo otrobe tih ſvin radi jedli.

2. Ni tedej obenè ſvetuſti tam, kir ti o Goſpud! tvojo roko odtegneſh.

Na pomaga nobena modruſt, kir ti nehaſh vishati.

Na pomaga nobena muzh, kir ti opuſtiſh njo ohraniti.

Tam ni nobena zhiſtoſt shiher, kir ti na pervarvaſh.

Nobenu leſtnu varvanje na pomaga, kir tvoje ſvetu vahtanje na perſtope.

Sakaj kader ſmo sapuſheni, ſe podresnemo, inu konz jemlemo, od tvojiga obiſkanja pak bodemo supet gori usdigneni, inu oshivimo.

Mi ſmo ſizer naſtanovitni; ſkus tebe pak bodemo poterdeni; mi mlazhni ratamo, al ſkus tebe bodemo supet ogreti, inu ushgani.

3. O koku ponishnu, inu savershlivu bi jeſt imel ſam od ſebe dershati, inu ſebe sa golu nezh ſhtemati, akulih bi ſekej dobrega na meni vidilu!

O koku globoku ſe jeſt imam, inu morem o Goſpud! tvojim naisgruntanem ſodbam podurezhi? kir jeſt na meni nezh drugega na morem snajdti, koker de ſim enu nezh, inu enu golu nezh?

O grosnu teshka butara, inu napreplaunu morje, kir jeſt drugega ſam na ſebi na najdem, koker zelu do konza nizheſer!

Kje je tedej tu saupanje, katiru ſim jeſt na mojo brumnoſt, inu mozh poſtavlal?

Ta globozhina tvojih ſodba zhes mene je uſo prasno zhaſt k' nezh ſturila, inu pod ſe usela.

4. Kaj

4. Kaj je uſe meſu pred tvojim oblizhjam? Ali ſe bode tudi glina super tega lonzharja, katiri je njo rounal, ali nje eno podobo dal, ſmela pohvaliti, inu pousdigniti?

Koku ſe bo taiſt s' preusetnim govorjenjam usdiguval, katirega ſerze je v' reſnizi Bogu podvershenu?

Zel ſvejt na bo mogel taiſtega preuserнega ſturiti, katirega ſi je reſniza podloshnega ſturila, tudi ſkus uſeh ludy hvalo na bode premaknen, katir je ſvoje upanje v'Boga poſtavil, inu uterdil.

Sakaj pole! taiſti, katiri taku govorę, ſo tudi en nezh: ony bodo s' glaſam ured ſvojih beſedy preſhli, inu minuli: reſniza pak tega Goſpuda oſtane na vekumej.

XV. Poglavitne Dejl

Koku bi mi imeli govoriti, inu ſe sadershati v' uſemu temu, kar mi shelmo, inu proſemo.

1. *Goſp.* Syn! taku imaſh ti v' uſeh rezhęh govoriti: Goſpud! aku je letu tebi dopadeozhe, nej ſe sgody.

Goſpud: aku je letu, al unu k' tvoji zhaſty, nej ſe sgody v' tvojimu imenu.

Goſpud! aku ſposnaſh, de je meni letu k' nuzu, inu k' dobremu, taku dodej-

li meni, de ſe bom taiſtega k' tvoji zhaſti poſlushil.

Aku pak ſposnaſh, de bode meni taiſtu k'ſhkodi, inu moji duſhi nanuznu, oduseni od mene takeſhnu poshellenje.

Sakaj ni ſlehernu poshelenje od ſvetiga Duha, aku lih ſe temu zhloveku prov, inu dobru vide.

Sagviſhnu teſhku je ſposnati, al tebe en dober, al en druge duh letu, al unu sheleti naklajna, al pak bodeſh is leſtnega duha k' temu napellan.

Veliku je bilu h' sadnimu sapellaneh, katirem ſe je sdelu, de jih je popred en dobr duh vodil.

2. Satorej ſe ima uſe, kar ſe enemu perjetnu sdy, uſelej s' boshjim ſtraham, inu s' ponishnem ſerzam shelleti, inu profiti, ter ſuſebnu is satajenjam leſtne vole ſe ima meni uſe zhes puſtiti, inu rezhi:

O Goſpud! ti dobru vęſh, katiru je meni bulſhi, ſturi meni letu, aſ unu, koker ti ozheſh.

Dodejli meni, kar ti ozheſh, inu kulker ozheſh, inu kader ozheſh.

Dellej s' mano, kar ti ozheſh, koker bo tebi nar bel dopadlu, inu kar bo tebi k' vezhi zhaſty.

Poſtavi mene, kamer ozheſh, inu ſturi s'mano v' uſeh rezhęh po tvoji voli.

Jeſt

Jeſt ſim v' tvojih rokah, ſukej, inu obrazhej me.

Pole! jeſt ſim tvoj ſlushabnek, k'uſem perpraulen; sakaj jeſt na shellim ſebi, ampak tebi shiveti, o de bi jeſt letu urednu, inu popolnema ſturil!

Ena Molituv.

Sa doperneſenje boshje vole.

§. *Hlap.* O dobrutlive Goſpud JEsus Kriſtus! dodejli meni tvojo gnado, de ona s' mano bode, s' mano della, inu s' mano noter do konza oſtane.

Dej meni, de bodem uſelej shellil, inu othl, kar je tebi bel perjetnu, inu bel lubu.

Nej bo tvoja vola tudi moja vola, inu nej ſe moja vola uſelej po tvoji voli visha, inu s' taiſto do konza ſklęne.

De kar boſh ti othl, ali nothl, jeſt enuvolnu ſturil bodem, inu de jeſt nezh drugega na bom mogel otheti, ali notheti, sunej kar ti ozheſh, al nozheſh.

4. Dodejli meni uſem rezhem, katire ſo na ſvejtu, odumreti, inu de bo meni lubu savol tebe na temu ſvejtu sanizhuvan, inu sa nezh dershan, ali uſem nasnan biti.

Dej meni zhes uſe rezhy, katire ſe poshellę, le v' ſamemu tebi pozhivati, inu mojiga ſerza myr v' tebi poſtaviti.

O ti prave myr mojiga ſerza, ti edine moj pokoj! sunej tebe ſo uſe rezhy teſhke, inu napokojne

V' letemu myru, tu je v' tebi edini, narvezhi, inu vezhni dobruti ozhem jeſt saſpati, inu pozhivati. Amen.

XVI. Poglavitne Dejl.

De ta pravi troſht ſe ima v' ſamimu Bogu iskati.

1. *Hlap.* Uſe, kar bi ſi jeſt k' mojimu troſhtu mogel smiſliti, al poshelleti, nozhem jeſt ſetukej, ampak na perhodne zhaſe perzhakati.

Aku bi jeſt she uſega ſvejta troshte, inu veſelje ſam imel, inu uſe reſluſhtke ushival, gviſhnu je, de letu uſe na more dolgu terpeti.

Satorej moja duſha na bodeſh mogla do konza potroſhtana, ne popolnema resveſelena biti, sunej v' ſamemu Bogu, katir troſhta te uboge, inu gori jemle te pohlevne.

Zhakej enu malu moja duſha, pozhakej na boshjo oblubo, taku boſh v' nebeſeh obilnoſt uſeh dobreh rezhy imela.

Aku

Aku boſh te poſęmelske rezhy prevezh shellela, boſh te nebeſhke, inu vezhne sgubila.

Satorej shelli tę zhaſne rezhy lę ſamu koker poſvojene nuzati, tę vęzhne pak v' poſęſs dobiti.

S' poſvęjtnem rezhęm na moreſh naſitena biti, dokler niſi ſtvarjena, de bi taiſte ushivala.

2. Deſlih bi uſe ſtvarjene rezhy imela, vender per uſeh taiſteh bi na mogla ſrezhna, inu isvelizhana biti, temuzh v' ſamemu Bogu, katir je uſe rezhy ſtvaril, ſtojy veſs tvoj ſrezhne ſtan, inu isvelizhanje.

Nekar en takeſhne ſtan, koker bo od teh naumneh perjasnekov tega ſvejta jiſkan, inu hvalen, temuzh en take ſtan, na katirega brumni kriſtjani zhakajo, inu katirega taiſti (katiri ſo v' duhu andohtlevi, inu zhiſtega ſerza, inu shę tukej ſvoje prebivalſhe v'nebeſih imajo) tudi v' zhaſu naprej okuſjo, inu ſhe na lętemu ſvejtu eno ſlatkuſt obzhutjo.

Prasen, inu kratek je ſleherne zhloveſhke troſht.

Ta ſrezhen, ta prave, inu ta reſnizhen troſht je taiſt, katir ſe od snotrej od te reſnize sadoby.

En bogabojezh zhlovek noſe pouſod is' ſabo ſvojiga troſhtarja JEsuſa Kriſtuſa,

ſa, h' katiremu taku govory : Bodi per meni o Goſpud JEsus Kriſtus v' uſeh krajih, inu uſelej!

Letu bodi moj ſuſebne troſht, de bodem volnu, inu rad uſega zhloveſhkega troſhta pomankanje imel.

Inu kader bode meni tvoj troſht odſhl, nej bo tvoja ſveta vola, inu pravizhnu ſkuſhanje meni na meſti nar vezhega troſhta.

Sakaj ti ſe na boſh uſelej ſerdil, ne na uſelej shugal, al pertil.

XVII. Poglavitne Dejl.

De uſa naſha ſkerb ſe ima Bogu isrozhiti.

1. *Goſp.* Lubi Syn! puſti mene s' tabo andlati, koker jeſt ozhem; sakaj jeſt vęm, kaj je tebi nuznu, inn dobru.

Ti miſleſh, koker en zhlovek, ti ſodiſh od veliku rezhy, koker tebi tu zhloveſhku nagnenje noter daje.

Hlap. Goſpud kar ti praviſh, je reſnizhnu; tvoja ſkerb sa mene je vezhi, koker uſa ſkerb, katiro jeſt ſam sa ſe samorem imeti.

Sakaj zel navarnu ſtoji sa taiſtiga, katir uſo ſkerb tebi na isrozhy.

O Goſpud! ſturi s' mano, koker tebi dopade, inu vishej mojo volo taku, de ſe ona v' to tvojo poda.

Sakaj na more dergazhi, koker dobru biti uſe taiſtu, kar ti s'mano ſturiſh.

2. Aku ozheſh, de bi jeſt v' temoti bil, taku bodi pohvalen; aku ozheſh, de bi v' ſvetlobi bil, bodi supet pohvalen; aku je tebi dopadlivu mene potroſhtati, bodi zheſhen, inu hvalen; ozheſh pak, de jeſt bodem bres troſhta, inu v' britkuſti, taku bodi na enako visho uſelej zheſhen inu hvalen.

3. *Goſp.* Syn taku ſe moreſh saderſhati, aku ozheſh s' mano hoditi.

Ti moreſh taku volan, inu perpravlen k' terplenju, koker k' veſelju biti,

Ti moreſh tudi taku rad ubog, inu froten biti, koker bogat, inu premoſhen.

4. *Hlap.* Rad ozhem jeſt o Goſpud! savol tebe terpeti, kar kuli ti ozheſh zhes mene puſtiti pridti.

Bres reslozhka ozhem jeſt od tvoje roke prejeti tu dobru, inu tu hudu, ſlatku, inu grenku, veſelu, inu shaloſtnu, inu sa uſe taiſtu, kar ſe meni more pergoditi, ozhem tebe sahvaliti.

Obvarvej mene pred uſem greham, taku ſe jeſt na bodem bal ne ſmerti, ne pekla.

De le mene na vezhnu od tvojiga oblizhja na saversheſh, inu is bukuv tega shivlenja na sbriſheſh, nezh meni na bo ſhkoduvalu, kar kuli s'ena nadluga, ali britkuſt zhes mene pride.

XVIII. Poglavitne Dejl.

De te zhaſne reve, inu teshave ſe imajo po nauku, inu exemplu Kriſtuſovemu poterpeshlivu preneſti.

1. *Goſp.* Syn! savol tvojiga isvelizhanja ſim jeſt is nebeſs doli perſhl, inu ſim tvoje reve, inu nadluge na ſe usel, ne permoran, tudi ne is potrebe, ampak is lubesni, de bi ſe ti poterplenja uzhil, inu bi te zhaſne reve volnu nosil.

Sakaj od te ure mojga rojſtva noter do ſmerti na krishu, niſim jeſt bres shalosti, inu terplenja bil.

Jeſt ſim veliku pomankanje v'teh zhaſnih rezhęh imel, doſtikrat ſim krive toshbe zhes mene ſliſhal, ſhpot, inu ſramoto ſim volnu preterpil, sa moje dobrute ſim nahvaleshnoſt, sa zhudesha preklinanje, inu sa moj uk supergovorjenje, inu tadle prejemal.

2. *Hlap.* Goſpud! dokler ſi ti v' tvojimu shivlenju poterpeshliv bil, inu ſu-

ſeb-

ſebnu v' letemu tvojiga Ozheta sapovd ſpolnil, je ſpodobnu, de jeſt revne grefhnek ſe po tvoji ſveti voli poterpeshlivu sadershim, inu koker dolgu boſh ti othl, to butaro tega ſtrohlivega shivlenja savol mojiga isvelizhaja noſem.

Sakaj akulih letu uprizhnu shivlenje ramnu teſhku, inu terdu naprej pride, vender je ſedej ſkus tvojo gnado velikega saſushenja urędnu, inu ſkus tvoj exempel, inu tvojih Svetnikov ſtopine ſe od naſs ſlabeh ludy veliku loshej preneſe, inu prov pęle.

Ja vezhega troſhta je letu shivlenje polnu poſtalu, koker je nekedej v' ti ſtari poſtavi bilu, kir ſo nebeſhke urata saperte ſtale, inu ta zeſta pruti nebeſam ſe je temnejſhe videla, kir njeh zelu malu ſe je po nebeſhkemu krajleſtvu fliſalu, inu trudilu.

Ja tudi taiſti, katiri ſo takrat pravizhni, inu tega isvelizhanja uredni bili, niſo mogli pred tvojo martro, inu tvoje ſmerti plazhilam v' nebeſhku krajleſtvu pridti.

3. Kajseno veliko sahvalo ſim jeſt dolshan tebi dati, de ſi ti meni, inu uſim vernim en prave, inu dober pot v' tu vezhnu krajleſtvu pokasal?

Sa-

Sakaj tvoje ſvetu shivlenje je naſh pot, inu ſkus ſveto poterpeshlivoſt mi k' tebi gremo, kir ſi ti naſha krona.

Aku bi ti na bil naprej ſhal, inu naſs na bil poduzhil, kdu bi ſi bil to ſkerb persadel po temu potu hoditi?

Ah koku veliku bi njih bilu delezh sad oſtalu, ke bi na bli ony na tvoj lep ozhiten exempel gledali!

Pole! mi ſmo ſhe uſelej mlazhni, akulih ſmo tulkajn tvojih zhudeshov, inu naukov ſliſhali, kaj bi ſhe blu, ke bi mi eno taku veliko luzh inu ſvetlobo sa tabo hoditi na imeli?

XIX. Poglavitne Dejl.

Od preneſenja te kervize, inu koga imamo sa enga reſnizhnu poterpeshlivega dershati.

1. *Goſp.* Kaj govoriſh moj lube ſyn? nehej ſe pertoshuvati, inu ſpremiſli, kaj ſmo jeſt inu moji Svetniki terpęli.

Ti ſe ſhe niſi do prelivanja tvoje kervi vojſkuval.

Zelu mejhenu je, kar ti terpiſh, pruti tęmu, kar jih je tulkajn terpelu, kateri ſo taku ſylnu bli nadlegani, taku teſhku shaleni, inu na mnogitire vishe poſkuſheni, inu terdu dershani.

Ti

Ti ſi imaſh drugeh ludy teſhku terplenje k' ſerzu jemati, de bodeſh lohkejſhe tvoje zelu mejhene teshave prenesil.

Inu aku ſe tebi one zelu mejhene na sdę, gledej, al letu na ſtury tvoja napoterpeshlivoſt.

Vender, bodi shę tvoja nadluga mejhena, ali velika, ſkerbi taiſto poterpeshlivu prenesti.

2. Kulker bel ſe h'terplenju perpravnega dellaſh, s' tem modrejſhe ti andlaſh inu ſi vezh saſlusheſh, boſh tudi lohkejſhe prenesil, aku ſe boſh k' terplenju volan, inu perpravlen snesſhil.

Nikar na rezi: jeſt na morem letu od tega zhloveka terpeti, leto rezh jeſt niſim dolshan prenesti, on je meni eno veliko ſhkodo ſturil, inu on meni naprejmezhe, kar meni ni nigdar v' miſl padlu, ali od enga drugega bodem rad terpel, inu koker bom vidil, de ſe ima terpeti.

Naſpametna je taka miſl, v' katiri ſe ta zhednoſt te poterpeshlivoſti na ſpremiſli, inu ſe nagleda, od koga ima polonana biti, temuzh ſe vezh ta perſhona, inu tu ſturjenu reshalenje preudari, inu premiſhluje.

3. Taiſt ni en prave poterpeshlive zhlovek, katir nozhe nezh terpeti, su-

nej,

nej, kar ſe njemu sdy, inu od koger ſe njemu lube.

Ali en prov poterpeshliv zhlovek na gleda, od koga on terpy; ali on od ſvojiga Goſpuda, ali vikſhega, od enga ſvoje glihe, ali od enga, katir je mejn, koker on, ali od enga brumnega, inu ſvetega, ali od enga hudobnega, inu naurednega zhloveka bode nadleshen, ali drashen.

Temuzh bres uſega reslozhka, karkuli, inu kulkukrat ſe njemu kej od ene, ali druge ſtvary pergody, uſe letu on is sahvalo od boshjih rok goriusame, inu sa en velek dobizhek dershy.

Dokler per Bogu nobena rezh ſe napuſty bres lona, bodi mejhena, koker ozhe, de ſe le savol Boga ſtury, inu prenese.

4. Satu bodi perpravlen k' boju, aku shelliſh premagati.

Bres vojſkuvanja na moreſh to krono te poterpeshlivoſti doſezhi.

Aku nozheſh terpeti, nozheſh, inu ſe braneſh kronan biti.

Shelliſh pak kronan biti, vojskuj ſe ſerzhnu, terpi poterpeshlivu.

Bres muje ſe na more k' nobenemu myru pridti, inu bres vojſkuvanja ſe na more premagati.

5. *Hlap.* O Goſpud! ſturi, de bode meni ſkus tvojo gnado mogozhe, kar ſe meni ſkus naturo namogozhe sdy.

Ti vęſh, de jeſt malu samorem terpeti, inu de jeſt hitru tudi od ene mejhene supernoſti, katira ſe meni permire, zaglivega ſerza poſtanem.

Meni ima ena ſleherna ſkuſhina ene nadluge savol tvojiga imena perjetna, inu sashelna biti, sakaj savol tebe terpeti, nadleshen, inu shalen biti, je moji duſhi ramnu sravu, inu dobru.

XX. Poglavitne Dejl.

Od ſposnanja naſhe leſtne ſlabuſti, inu odręvſhne naſhiga shivlenja.

1. *Hlap.* Jeſt bom ſposnal mojo kervizo super ſam ſebe, tebi o Goſpud bodem mojo ſlabuſt ſposnal.

Doſtikrat je ena mejhena rezh, katira mene okuli vershe, inu shali.

Jeſt ſi naprej usamem, terden, inu mozhan biti, ali kader ena mejhena ſkuſhnava pride, ſe meni ſerze podyra.

V' zhaſu je ena ſlaba rezh, od katire v' meni velika ſkuſhnava uſtane.

Inu kader jeſt menem, de ſim zelu shiher, kir jeſt nezh na obzhutem, ſe snajdem v' zhaſu od enga mejhenega vetra ene ſkuſhnave ſkorej premagan.

2. Satorej o Goſpud! poglej mojo revſheno, inu ſlabuſt, katira je tebi pouſod dobru snaua.

Uſmili ſe zhes mene, inu potegni me is tega blata, de v' taiſtemu na obtizhim, inu zelu do konza savershen, inu premagan na oſtanem.

Letu je, katiru mene pogoſtu pobije, inu pred tabo k' ſhpotu ſtury, de jeſt taku lohku padem, inu ſe pregreſhim, inu zelu ſlab ſim temu hudemu nagnenju superſtati.

Akulih v' zhaſu na pride do pervolenja, vender je meni ramnu teſhku, inu britku uſeſkusi ſkuſhnave terpeti, inu uſak dan v' vojſkuvanju shiveti.

Is tega bode meni moja ſlabuſt snana, kir uſelej lohkejſhe te poredne, inu nagnuſne miſli, inu domiſelki na mene planejo, inu pridejo, koker odidejo.

3. O ti uſigamogozhni Buh Israel, katir en gorezh ajſer sa te verne duſhe imaſh! O de bi enkrat pogledal na trud, inu mujo tvojiga hlapza, inu de bi ti njemu pouſod, kamer ſe on bo obernil, inu v' uſeh rezhęh na ſtrani ſtal!

Poterdi mene s' nebeſhko mozhjo, de ta ſtare zhlovek, inu tu revnu meſu, katiru temu duhu ſhe ni popolnema podloshnu, zhes njega na bo goſpoduvalu:

super

super katire ſe je potreba vojſkvati, koker dolgu v'letemu revnemu shivlenju ſapo ulezhemo.

Ah kajje letu s'enu'revnu shivlenje, kir ni obeden pred britkuſtjo, nadlugo, inu shaloſtjo shiher; kir je uſe polnu ſhtrikov, inu ſovrashnikov!

Sakaj kader ena nadluga, ali ſkuſhnava prejide, pride supet ena druga, ja kir mi ſhe s'to pervo ſe vojſkujemo, pride doſti drugeh na naglem zhes naſs.

4. Kdu bi letu shivlenje, katiru je polnu grenkuſti, inu britkuſti, inu s'tulkaju nadlugami, inu revami obloshenu, othl sa lubu imeti?

Koku more tudi enu shivlenje imenuvanu biti, kir tulku ſmerti, inu hudega rody?

Inu vender ſe ſhe lę sa lubu ima, inu veliku je taiſteh, katiri v' njemu resluſhtanje iſhejo.

Doſtikrat ſe temu ſvejtu naprėj vershe, de je sapeliv, inu poreden, prasen, inu napriden; vender na bo lohku sapuſhen, dokler tu poshellenje tega meſa prevezh oblaſtuje.

Ali ene rezhy tega zhloveka naklajnajo, inu ulezhejo ta ſvejt lubiti, ene pak njega sanizhuvati.

K' lubesni tega ſvejta ulezhejo tu poshellenje teh ozhy, tu poshellenje tega

meſa, inu preusetnoſt tega shivlenja. Ali te ſhtrafenge, inu nadluge, katire na taiſte po pravizi pridejo, ſturę, de ſe ta ſvejt ſovrashi, inu gnuſsi.

5. Ali Bogu ſe uſmili! tu hudobnu reſluſhtanje premaga tu temu ſvejtu ſdanu ſerze, kir letu mejni, de v' obzhutlivoſti ſe veſsele snajde, dokler ſhe ni ne boshjo ſlatkuſt, ne lubesnivoſt te brumnoſti ne vidilu, ne okuſilu.

Taiſti pak, katiri ta ſvejt popolnema sanizhujejo, inu ſe v' enemu ſvetemu podvishuvanju Bogu ſlushiti ahtajo, posnajo to boshjo slatkuſt, katira je tem pravem sanizhvavzam tega ſvejta, ali tem, katiri ſe temu ſvejtu bodo reſnizhnu odpovedali, oblublena: ony tudi vidio ozhitnu, koku delezh, inu navarnu ſe ta ſvejt sayde, inu na kulkajn vish ſe ſam golſa.

XXI. Poglavitne Dejl.

De ſe v' Bugu ima zhes uſe dobrute, inu dary pozhivati.

1. *Hlap.* Moja duſha! ty moresh uſsellej zhes uſse rezhy, inu per uſih rezhęh lę v'Bogu pozhivati: sakaj on je ta vezhni pokoj tih Svetnikov.

O preſladki inu prelubi JEsus! dodejli meni, de nebodem v' nobeni ſtvari

moj

moj pokoj inu moje veſselle jiſkov: ne v' ſrẹzhi, ne v' lepoti, ne v' zhaſti, inu imenytnoſti, ne v' poſẹmliski mogozhnoſti inu viſsokoſti, ne v' uzhenoſti inu brihtnoſti, ne v' bogaſtvu, inu snajdnih dẹllih, ne v' veſsellu, inu kratkozhaſnoſti, ne v'hvali tih ludy, ne v' troſhtu, ne v' vupanju, inu obẹtanju, ne v' poshellenju inu saſlushenju, ne v' darovih, katire ty ludẹmi dodejliti, ali noter ulyti samoresh, ne v' takimu veſsellu, inu obzhutenju, katẹru je po mojimu ſerzu, tudi ne v' Angelih, inu Arhangelih, inu v' zẹli nebẹſhki trumi, ob kratkim: ne v' videozhih, ali navideozhih rezhẹh, inu uſsim tẹm, kar kol niſi ty, moj Bog! Temuzh v' ſamimu tebi dodejli meni pozhivati.

2. Sakaj ti moj Goſpud, inu Buh ſi zhes uſe rezhy ta nar bulſhe: ti ſi ſam ta nar vikſhe: ſam nar mogozhenſhe: ſam nar polneſhe, inu nar obilneſhe: ti ſam nar lubesniviſhe, inu nar ſlajſhe: ti ſi nar lepſhe, inu nar perjẹtni- inu ſam nar shlahtneſhe, inu zhaſtitliviſhe zhes uſe rezhy, v' katiremu je uſe tu dobru ſkupej, inu popolnema, je uſelej bilu, inu bode.

Satu, kar ti meni sunej tebe dash, resodevaſh, inu obetaſh, letu je meni uſe premalu, aku jeſt tebe ſamega na

videm, inu popolnema na sadobim, inu na dofeshem.

Sakaj moje ſerze na more reſnizhnu pozhivati; njemu ni popolnema sadoſti ſturjenu, temuzh de taiſtu v' tebi ſamemu pozhiva, inu taku zhes uſe dary, inu ſtvary ſe pousdigne.

3. O ti moj prelubesnive JEsu Kriſte, ti nar zhiſtei'he lublenek, ti oblaſtnik uſih ſtvary! kdu bo meni dal peruti ene prave proſtuſti, al frajoſti, k' tebi ſe pousdigniti, inu v' tebi pozhivati.

Ah kedaj bom jeſt sadoſti mogel pokuſiti, inu viditi, koku ſladak ſi ti o moj Goſpud! inu Buh?

Kedaj ſe bom jeſt popolnema k' tebi obernil, de bom tebe taku lubil, de is lubesni pruti tebi ſam ſebe na bodem obzhutil, temuzh tebe ſamega bodem obzhutil na eno visho, katęra ny uſsim snana, inu uſso pozhutlivoſt preſęshe.

Sdej pak jeſt pogoſtu sdihujem, inu noſem mojo revo, inu nadlugo is shaloſtjo.

Sakaj meni ſe veliku hudega v' ti dolini teh rev pergody, katiru mene doſtikrat smote, ishali, inu otemny, pogoſtu v' temu dobremu sadershuje, inu reſtreſa, tudi drashe, inu samota, de jeſt na morem obenega frej perhoda k' tebi imeti, ne tvojiga veſelęga objemanja

manja ushivati, katiru tvoji isvelizhani duhovi uſeſkusi ushivajo.

Puſti ſe ſkus moje sdihuvanje, inu ſkus moje obilne reve tega ſvejta k' uſmilenju omehzhiti.

O JEsu ti ſvetloba vezhne zhaſty, en troſht te popotne duſhe: per tebi ſo moje uſta bres glaſa, inu moje molzhanje govory s' tabo.

4 Koku dolgu ſhe odlaſha k'meni pridti moj Goſpud, inu Buh?

Ah de bi she enkrat k' meni revnemu othl pridti, inu mene veſelega ſturiti! Nej iſtęgne on k'meni ſvojo roko, inu mene ubogega odreſhi od uſe britkuſti.

Pridi o Goſpud! pridi, sakaj bres tebe na bo nobeden dan, ali ura veſela, sakaj ti ſi moje veſelje, inu bres tebe je moja misa prasna.

Jeſt ſim reven, inu koker en jetnik is ſhpringarjami svesan taku dolgu, de ti mene s' luzhjo tvoje uprizhnoſti na resveſeliſh, mene proſtega na ſturiſh, inu enu perjasnu oblizhje na perkasheſh.

5 Nej drugi ludje na meſti tebe iſhejo, kar ſe njim bo lubilu, meni pak nezh drugega na dopade, inu na bode dopadlu, koker ti moj Goſpud, inu Buh, ti moje upanje, inu vezhnu isvelizhanje!

Jeſt na bom molzhal, ne prenehal tebe ponishnu proſiti taku dolgu, de ſe tvoja gnada nasaj poverne, inu de ti od snotrej k' meni govoriſh.

6. *Gosp.* Pole! tukej ſim jeſt, pole! jeſt ſim per tebi, kir ſi mene na pomuzh klizal: tvoje ſolse, shelle tvoje duſhe, tvoja pohlevnoſt, inu grevenga tvojiga ſerza ſo mene nagnile k' tebi pridti.

7. *Hlap.* Inu jeſt ſim rekal: Goſpud jeſt ſim tebe na pomuzh klizal, inu tebe ushivati shellil, jeſt ſim perpravlen uſe rezhy savol tebe sa nezh dershati, inu saurezhi.

Sakaj ti ſi mene popred obudil, de bi jeſt tebe iſkal.

Satorej zhaſt, inu hvala bodi tebi o Goſpud! kir ſi ti leto dobruto tvojimu hlapzu po veliki tvoji miloſti iſkasal.

Kaj bi imel tvoj hlapez ſhe dalej pred tabo govoriti, sunej ſamu, de ſe on pred tabo niſku ponisha, inu de uſelej ſpomni, de je on en greſhnek, inu de nizheſer ni?

Sakaj tvoje glihe ni med uſim zhudami na nebeſeh, inu na semli.

Tvoje della ſo uſse dobre, inu tvoje ſodbe reſnizhne, inu ſkus tvojo previdnoſt bodo uſe rezhy vishane.

Satu bodi tebi, o modruſt nebeſhkiga Ozheta! zhaſt, inu hvala! nej te hval-

jo

jo moje uſta, inu moja duſha, inu s' mano uſe ſtvarjene rezhy ſkupej.

XXII. Poglavitne Dejl.

Od premiſhluvanja mnogitereh dobrut boshjih.

1. *Hlap.* Odpri o Goſpud moje ſerze k' tvoji poſtavi, inu poduzhi mene po tvojih sapovdeh hoditi.

Dodejli meni tvojo volo saſtopiti, inu s' veliko ponishnoſtjo tvoje dobrute uſse ſkupej, inu uſsako poſębej dobru premiſhluvati, de bodem samogel tebi eno uredno sahvalo sa taiſte dati.

Jeſt pak vęm, inu ſposnam, de jeſt tebi tudi sa to nar majnſhi tvojih dobrut uredno hvalo, na premorem poverniti.

Jeſt ſim uſih tvojih dobrut, katire ſo meni dodejlene, naurędn, inu kader ſi jeſt tvojo viſokuſt k' ſerzu usamem, moj duh pred tvojo velikoſtjo omaga, inu opęſha.

2. Karkuli mi na duſhi, inu na teleſu imamo, inu kar mi od snotrej, inu od sunej k' isvelizhanju te duſhe, inu k' nuzu tega shivota poſedemo, letu je uſe tvoja dobruta. Sa tęga volo ſe ſpodobi, de mi tebe, koker enga dobriga, inu miloſtvega dobrutneka, od katirega ſmo uſe tu dobru prejeli, hvalimo.

Deſlih je eden vezh, eden mejn prejel, vender uſe letu je tvoje, inu bres tebe na more obeden tudi to nar majnſhi rezh imeti.

Katir je vezhi dary prejel, ſe nima ſhtemati, koker de bi blu letu njemu savol negovega saſlushenja danu, tudi ſe nima zhes druge pousdigniti, ne tega, katir majnſhi darove ima, sanizhvat; dokler taiſt bode sa vezhega, inu bulſhega dershan, katir ſam ſebi men perpiſhe, inu ſe pohlevneſhe, bel andohtlevu hvaleshnega iſkashe

Inu katir ſam ſebe sa bel revnega dershy, inu sa bel naurednega ſode, leta je perpravneſhe, vezhi gnade, inu darove sadobiti.

3. Katir je pak malu darov, inu gnad prejel, nima satu shaluvati, ne sa sluuseti, tudi nekar temu, katir vezh ima, satu navoſhliv biti: temuzh na tebe ſamega gledati, inu tvojo dobruto ſhe vezh hvaliti, kir ti tvoje dary, inu gnade taku obilnu, inu radavolnu bres uſega naſhega saſlushenja, bres reslozhka teh perſhon vendejhiſh.

Uſe rezhy pridejo od tebe, satu imaſh v' uſeh rezhęh pohvalen biti.

Ti vęſh, kaj ſe ſlehernemu ima dati; inu sakaj leta vezh, une pak mejn ima; katiru ſe uſe tebi, nekar nam ſpodobe,

res-

reslozhiti, per katirimu uſeh ludy saſlushenje je reslozhenu, inu preudarjenu.

4. Satorej o moj Buh! jeſt tudi dershim sa eno veliko dobrutb, de eden veliku nima, savol katirega bi njemu od sunej od ludy ena zhaſt, inu hvala doſhla, taku, de kir on to revnoſt, inu boſhtvu ſvojiga ſtanu premiſli, is tega nekar le v'nobeno shaloſt, al zaglivoſt na pade, ampak veliku vezh troſhta, inu veſelja nad tęm ima.

Dokler ti o Goſpud ſi uboge, ponishne, inu od tega ſvejta savershene ſebi sa tvoje perjasneke, inu domazhe isvolil.

Letu ſprizhujejo tvoji lubesnivi Apoſtelni, katire ſi ti sa Firshte, inu Vajvode zhes zelo semlo poſtavil.

Ony vender, kir ſo na letemu ſvejtu shiveli, ſe niſo pertoshili; ſo bli pohlevni, inu krotki bres uſe hudobe, inu golfije, taku, de ſo ſe tudi veſelili savol tvojiga imena fershmajhti, ali saſhpotvanje terpeti, inu kar je temu ſvejtu supernu, ſo ony s' velikim veſeljam na ſe useli.

Sategavolo nima enga, katir tebe o Goſpud! lubi, inu tvoje dobrute ſposna, nezh taku reſveſeliti, koker de ſe tvoja vola v'njemu dapolne, inu njemu dopade, kar ti ſturiſh, koker ſi od vękumej namejnil. Le-

Letu ima njemu taku dopasti, inu v' letemu ima on en takeshen trosht imeli, de bi on ravnu taku rad ta nar majnshi bil, koker en druge shelly ta nar vezhe biti.

Inu de on taku dobru s'tem sadnem, koker s'tem pervem mestam sa lubu usame: de taku rad je savershen, inu sanizhuvan, inu nobenega velikiga imena, inu hvale na shelly imeti, koker ke bi bil teh vezheh, inu pred drugemi na temu svejtu sposhtuvaneh eden.

Sakaj tvoja sveta vola, inu lubesn tvoje zhasty ima v' njegovimu serzu use rezhy prefezhi, inu vezh njega troshtati, inu bel njemu dopasti, koker use njemu dane dobrute, ali katire she s' zhasam njemu imajo dodejlene biti.

XXIII. Poglavitne Dejl.

Od shtireh rezhy, katire velik myr ti dushi perneso.

1. *Gosp.* Syn! sdej te bom uzhil ta pot tega myru, inu enga prov prostega serza.

2. *Hlap.* Sturi o Gospud! koker pravesh, sakaj meni je perjetnu letu saslishati.

3. *Gosp.* Moj syn! poslisej se enga drugega volo vezh, inu rajshi, koker svojo sturiti. Is-

Isvoli uſelej rajſhi to nar majnſhe, koker to vezhi tih poſęmelskih dobrot imeti.

Ifhi uſelej tu ſpodnu meſtu, inu ſlednemu podlosheh biti.

Shelli, inu proſi uſelej, de vola boshja bode nad tabo dopolnena.

Pole! en takeſhen zhlovek pride noter v' te prave kraje tega myru, inu pokoja.

4. *Hlap.* Goſpud! letu tvoie govorjenje je kratku, ali ima v' ſebi veliko popolnemoſt.

Je kratku v' beſedah, ali polnu ſkrivnoſti inu obilnu v' nuzu.

Sakaj aku bi jeſt letu svęſtu dershal, bi mene taku lohku ena shaloſt na mogla objiti.

Sakaj kulkukrat jeſt en napokoj, ali teshavo obzhutem, samerkam, de ſim od tega nauka odſtopil.

Ali ti, katir uſe samoreſh, inu tu gorijemanje teh duſh sa lubu imaſh, dodejli meni eno obilneſhe gnado! de bodem mogel tvoje govorjenje dopolniti, inu moje isvelizhanje popolnema gviſhnu ſturiti.

MO.

MOLITUV

Super te hude mijli.

5. *Hlap.* O Goſpud moj Buh! nekar na bodi delezh od mene: moj Buh! pridi meni k' pomuzhi. Sakaj hude inu prasne miſli v' meni gori uſtajajo, inu en velek ſtrah mojo duſho ſtiſka.

Koku bom bres ſhkode ſkus perſhl, inu koku ſe bom vun iſtergal?

6. *Goſp.* Jeſt pojdem pred tabo, inu bodem te mogozhne ponishal, jeſt bodem urata te jezhe odperl, inu te ſkrivnoſti teh ſkrivneh rezhy bodem tebi resodel.

7 Sturi taku o Goſpud! koker praveſh, inu nej sginejo pred tvojim oblizhjam uſe pregreſhne miſli.

Letu je moje savupanje, inu moj edin troſht, de jeſt v' uſi moji nadlugi k' tebi perbeshim, v' tebe virjem, inu saupam, tebe is zeliga mojiga ſerza na pomuzh klizhem, inu na tvoj troſht poterpeshlivu zhakam.

MOLITUV

Sa reſvetlenje te pameti.

8. *Hlap.* O dobrutliv JEsus! reſvetli mene s' to ſvetlobo te snoterne luzhi, ſpeli od prebivalſha mojiga ſera uſo temoto.

Var-

Varvej mene od mnogitireh reſtreſeneh miſli, inu presheni uſe ſkuſhnave, katire meni ſylo delajo.

Vojſkuj ſe mozhnu sa me, inu satari v' meni uſe k' hudemu drashlive shellę, de ſkus tvojo muzh myr poſtane, inu de ſe tvoja zhaſt, inu hvala v' tvoji ſveti hiſhi, tu je v' eni zhiſti vęſty s' veſsellam poje.

Sapovi tem vetram, inu hudem vremenam: rezi temu murju: bodi pokojnu, inu ti mersli burji mojiga napokojniga ſerza: potihni, inu bode sdajzi tihu poſtalu.

9. Poſhli vonkej tvojo luzh, inu tvojo reſnizo, de bodo ſvitile na ti semli, sakaj jeſt ſim ena prasna, napridna, inu puſta semla, dokler ti mene na reſvetliſh.

Isly zhes mene od sgor doli tvojo gnado, inu polivej moje ſerze s' nebeſhko roſso: podej meni vode te andohte; to ſuho semlo s' taiſto poſhkroſi, de bode dober, inu nar bulſhe ſad perneſla.

Pousdigni moje ſerze, katiru tęsha teh grehov doli tlazhi, inu uſe moje shellę vishej k' nebeſhkem rezhęm, de ſe bode meni toshilu na posemelſke rezhy miſliti, po tem kir bom to ſlatkuſt tega vezhnega isvelizhanja okuſil.

Odtergej, inu smekni mene od uſega naobſtojezhega troſhta, inu veſelja teh

ſtva-

ſtvary, sakaj nobena ſtvarjena rezh na-more moje shellę popolnema k'pokoju perpraviti, inu potroſhtati.

Sdrushi mene s'tabo s'eno naresves-livo sveso te lubesni, sakaj ti ſam ſi sa-doſti temu, katir tebe lubi, inu bres tebe ſo uſe rezhy prasne, inu sa nizh niſo.

XXIV. Poglavitne Dejl.

De ſe imamo anati radovednega ſpraſhuvanja od drugeh ludy sadershanja.

1. *Goſp.* Syn! na bodi radoveden, inu prasne ſkerby na imej

Kaj tebi amgrę letu, al unu? sa ma-no ti hodi.

Kaj je tebi mar satu, aku je leta ta-keſhen, ali takeſhen, ali pak de leta taku, inu taku govory, ali della?

Tebi ni potreba sa druge odgovor da-jati, ampak ſam sa ſe boſh mogel en-krat rajtengo dajati. Sakaj ſe tedej u-meſs meſhaſh, inu samotavaſh? Pole! jeſt ſlehernega posnam, inu jeſt videm uſe rezhy, katire ſe pod nebam pergodę: videm, inu vęm, koku s'enem ſlednem ſtoji, kaj on miſli, kaj on ozhe, inu h'kajsenemu zilu inu konzu je njegova manenga nagnena.

Me-

Meni tedej ſe imajo uſe rezhy isrozhiti, ti pak ohrani ſe v' dobremu myru, inu puſti ſlednega dellati, kar ozhe.

Uſe bode zhes njega ſamega perſhlu, kar kuli bo dellal, ali djal; sakaj on namore mene golfati, inu meni ſkriti, ali pertayti eno rezh.

2. Na imej ſkerby sa ſenzo enga velikega imena, na shelli tudi to perjasnoſt s' doſti ludy, ne njeh ſuſebno lubesn.

Dokler lete rezhy doneſo veliku reſtreſenje, inu temoto v' ſerzę.

Jeſt bi rad tebi nebeſhke, inu ſkrivne rezhy resodel, inu moje beſede s' tabo govoril, aku bi ti mojiga perhoda svęſtu perzhakal, inu meni urata tvojiga ſerza odperl.

Bodi ſkerben inu previden, zhuj v' molitvah, inu ponishej ſe v' uſeh rezhęh.

XXV. Poglavitne Dejl.

V' komu ſtoji ſtanoviten myr tega ſerza, inu enu pravu gorijemanje v' ti brumnoſti.

1. *Goſp.* Syn! jeſt ſim djal: myr vam jeſt sapuſtim, moj myr vam dam, nekar, koker ga vam daje ta ſvejt, jeſt vam dam.

Uſi ludje shellę ta myr, ali tega, kar k' enemu pravemu myru ſliſhe, ſe uſi na poſkerbę. Moj

Moj myr ſe snajde per teh, katiri ſo pohlevnega, inu krotkega ſerza. Tvoj myr imaſh v'velikemu poterplenju iskati.

Aku bodeſh mene poſluſhal, inu ſe po mojimu glaſu vishal, boſh samogel veliku myru ushivati.

2. *Hlap.* Kaj imam jeſt tedej ſturiti?

3. *Goſp.* V' uſeh rezhęh mirkej, inu gledej na ſe, kaj dellaſh, inu kaj govoriſh, inu uſo tvojo miſl na tu vishej, de boſh meni ſamemu dopadel, inu de sunej mene nezh na boſh shellil, ne iſkal.

Tudi drugeh ludy djanje, inu beſede nimaſh ferbeshnu ſoditi, inu ſe na meſhej, inu na samotej v'te rezhy, katire niſo tebi isrozhene, tedej ſe bo lohku sgodilu, de boſh poredkem, inu malu shalen, inu nadleshen.

De bi pak zelu nobeno shaloſt, ali nadlugo na obzhutil, ne obene teshave na ſerzu, ali shivotu na terpil, letu je en ſtan, katir ſe nekar v'ſedanemu zhaſu, temuzh v' vezhnemu pozhitku snajde.

Satorej nimaſh mejniti, de ſi ti ta prave myr neſhil, aku nobene teshave na obzhuteſh, tudi ſi nimaſh dosdevati, de takrat dobru s' tabo ſtoji, kader nobenega superneka na nimaſh; nekar na miſli, de je letu ena popolnemaſt, kader ſe uſe rezhy po tvoji voli godę.

Ne-

Nekar ſe tudi sa velikega na ſhtemej, inu na miſli, de ſi v' eni ſuſebni lubesni per Bogu, aku ſe v' eni veliki andohti, inu ſlatkuſti snajdeſh; sakaj v' letem uſem ſe na ſposna, de eden to zhednoſt lube; tudi na ſtoji v' letemu tu gorijemanje, inu popolnema brumnoſt tega zhloveka.

4. *Hlap.* V' zhim o Goſpud! tedej ſtoji?

5. *Goſp.* V' letemu, de ſe ti is zelega tvojiga ſerza boshji voli gori ofraſh, inu na iſheſh le ſamu tvoj dobizhik, ne v' mejheneh, ne v' velikeh rezhęh, ne v' letemu zhaſu, ne v' ti vezhnoſti, taku de enakega ſerza med ſrezho, inu naſrezho oſtaneſh, inu sa obedvoje Boga sahvaliſh.

Aku boſh v' saupanju taku mozhan, inu poterpeshliv, de ti po tem, kir tebi bode ta noterne troſht oduset; tvoje ſerze perpraviſh ſhe vezhi rezhy terpeti, inu de ſe sa pravizhnega na delaſh, ter na rezhesh, de vezh terpyſh, koker ſi ureden, temuzh de moje uſhafanje v' uſeh rezhęh sa pravizhnu dershiſh, inu hvaliſh, takrat bodeſh po temu pravimu, inu pravizhnemu potu tega myru hodil, inu boſh gviſhnu upanje imel, moje oblizhje v' velikemu veſelju enkrat ględati.

Aku boſh k'tvojimu popolnema sanizhuvanju perſhl, imaſh vęditi, de takrat bodeſh obilne myr ushival, kulker ſe samore na letemu ſvejtu, koker v'eni ptuji desheli, ushivati.

XXVI. Poglavitne Dejl.

Koku imenytna je proſtoſt tiga ſerza katira ſe vezh ſkus ponishno molitvo sadoby, koker ſkus branje.

1. *Hlap.* Goſpud! letu je dellu enga popolnema brumnega mosha, nikoli ſvoje ſerze od premiſhluvanja nebeſhkeh rezhy odtegniti, inu med veliku ſkerby, koker bres uſe ſkerby shiveti, inu hoditi, ne po navad enga namarniga, inu leniga zhloveka, temuzh s'enim proſtim ſerzam, katiru k' nobeni ſtvary s' naſpodobnem poshellenjam ny pervęsanu.

2. Jeſt tebe pohlevnu proſim o dobrutlive Buh! varvej mene od ſkerby tega shivlenja, de na bom prevezh samotan, preusdigni meni te velike potrebe tega shivota, de na bom ſkus reslushtanje ujet; odreſhi mene od uſeh sadershb te duſhe, de na bom ſkus tesho tih nadlug omagal, inu doli padl.

Na

Na pravem od teh rezhy, katire ta poſvejtna perproſhena s' zelem poshellenjam iſhe, inu shelly, temuzh od teh nadlog, s' katirim je duſha tvojiga hlapza ſkus gmejn prekletvo te mertvaſhke nature obloshena, inu katire njo teshę, inu perdershujejo, de ona v'to proſtuſt, ali frajoſt tega duha, kulkukrat ſe nje ſlube, namore noterjiti.

3. O moj Buh! ti naisrezhena ſlatkuſt, preoberni meni v' grenkuſt uſe shivotne troſhte, katiri mene od lubesni vezhnih rezhy odbijajo, inu me ſkus kasanje ene uprizhne reſluſhtlive dobrute hudobnu k' ſebi vabjo. Na puſti o Goſpud! de bi bil golſan, na puſti, de bi mene meſsu, inu kry premagala, de bi bil od tega ſvejta, inu njegove kratke zhaſty sapellan: Na puſti hudizhu, inu njegovi pregnanoſti mene omotiti, inu dolipotreti. Dodejli meni muzh k' superſtanju, poterpeshlivoſt k' terplenju, inu ſtanovitnoſt, de obſtojim. Dej meni na meſtu poſvejtneh troſhtov tu ſlatku masilu tvojiga duha, inu na meſtu te teleſne lubesni uly meni noter to lubesn tvojiga imena.

4. Pole! Jęd, pitje, oblazhilu, inu druge rezhy, katire k' ohranjenju, inu shiulenju tega shivota ſlushjo, ſo temu prov andohtlevemu duhu nadleshne, inu

teſhke. Dej meni o Goſpud! ſe takeſhneh potreb s' maſo poſlushiti, de na bom s' prevelikem poshellenjam v' taiſte sapleden. Uſe rezhy saurezhi ni potreba, dokler ta natura more ohranjena biti, eno preobilnoſt pak iſkati, inu po resluſhtanju sahajati, ta poſtava prepouduje, sakaj ſzer bi tu meſu zhes tega duha ſe pousdigvalu.

Jeſt ponishnu proſim, de v' leteh rezhęh tvoja roka mene visha, inu podvuzhy, de ſe v' enemu, ali drugemu kej prevezh na sgody.

XXVII. Poglavitni Dejl.

De ta ſamoleſtna lubesn naſs od vezhne dobrute narvezh sadershuje.

1. *Goſp.* Syn ti moreſh uſse sa uſse dati, inu zelu nezh tvojiga, koker ſvoje obdershati. Imaſh vędiți, de tebi tvoja ſamoleſtna lubesn vezh ſhkodva, koker karkuli s' ena rezh na semli. Uſaka rezh po velikoſti te lubesni, katiro k' taiſti imaſh, ſe tebe mejn, ali vezh dershy. Aku je tvoja lubesn ozhishena, ſama na ſebi, inu dobru vishana, na bo tebe nobena rędzh svęsanga imęla. Nekar na poshelli, kar tebi imeti ny dopuſhenu. Nekar na shelli imeti, kar

tebe

tebe samore sadershuvati, inu te snoterni frajosti obropati. Zhudnu je tu, de se ti is zelega tvojiga serza sam sebe meni na isrozhish, inu sam sebe zhes na dash is usem tem, kar ti shelleti, inu imeti samoresh.

2. Sakaj se skus prasnu shaluvanje dolinesesh? sakaj se skus napotrebne skerby trudesh? Stoj, inu dershi se tega, kar meni dopade, inu na bosh nobeno shkodo terpel. Aku ti ishesh letu, ali unu, ali ozhesh savol tvojiga nuza, inu dopadenja tukej, ali tamkej biti, nigdar na bosh k' pokoju pershl, inu na bosh od skerby prost; sakaj v' useh rezhęh se bode kej snajdlu, katiru bode na sebi kakshnu pomankanje imelu, inu v'usakemu kraju se bode kakshnu superstanje pruti tebi snajdlu.

3. Satorej je sa tebe bolshi, te svunanje rezhy sanizhvati, inu s' korenyno is serza sruti, koker pak taiste doseżhi, ali pogmirati, inu letu imash ti sastopiti ne le samu od premoshenja, dnarjov, blaga, inu perhodjsh, temuzh od poshellenja prasne hvale, inu zhasty, katiru use skupej is svejtam vred prejide. En krej malu varje, aku manka ta duh tega ajstra; tudi na bo dolgu obstal ta myr, katir se od sunej ishe, aku ta stan, inu ushafanje tega serza pomankanje

kanje ima enga ſtanovitnega grunta ene prave brumnoſti, tu je, aku ſe ti mene na boſh dershal. Spreminiti ſe samoresh ty, ampak ne pobolſhati. Sakaj v' ti pervi perloshnoſti, katira ſe tebi bode pergodila, inu bode gori useta, boſh ti letu, kar ſi ſe ogibal, neſhil, inu ſhe vezh.

MOLITUV.

Sa ozhiſhenje tega ſerza, inu sa nebeshko modruſt.

4. *Hlap.* O Goſpud poterdi mene ſkus to gnado ſvetega Duha.

Dej meni muzh, de bom v' snoternemu zhloveku poterden, ſprasni moje ſerze od uſe prasne ſkerby.

Na puſti me ſkus velike shelę eneh, ali drugeh rezhy, shlahtneh, ali poredneh, ſem ter kje ulezhi, temuzh ſturi, de jeſt uſe rezhy dershym sa prejdejozhe, kir jeſt s'njemi red bom enkrat preſhl, sakaj nezh ni obſtojezhega pod ſonzam, uſe ſkupej je prasnu, inu golu, inu ena teshava tega duha. O Goſpud! dodejli meni nebeſhko modruſt, de ſe jeſt nauzhim, tebe zhes uſe rezhy iſkati, inu najdti, tebe zhes uſe rezhy snati, inu lubiti, inu uſe tu drugu po vishanju tvoje modruſti, koker je ſamu

na

na ſebi, saſtopiti. Dodejli meni tega, katir ſe meni raduje, ali perlisuje, modru ſe ogibati, inu tega katiri je meni super, poterpeshlivu preneſti, sakaj letu je ena velika modruſt, de ſe eden od ſlednega vetra teh beſedy na puſty omajati, inu te perlisnive ſirene, ali sapelive poſvejtne shellę na poſluſha. Na takeſhno visho ſe na temu sazhetemu potu prou shiher naprejgrede.

XXVIII. Poglavitne Dejl.

Super te hudobne jesike teh opravlavzou.

1. *Goſp.* Syn! nekar sa slu gori nausemi, aku nekateri nezh dobrega od tebe na dershę, inu pravjo, kar ti narad ſliſheſh.

Ti imaſh ſhe hujſhe rezhy od ſebe dershati, inu imaſh miſſliti, de nobeden ni ſlabeſhi, koker ſi ti. Aku tvoje rezhy od snotrej dobru ſtoje, ſe na boſh veliku ahtal teh memu leteozheh beſedy. Ni ena mejhena modruſt, v' enemu hudemu zhaſu molzhati, inu ſe od snotrej k' meni oberniti, ter ſe od zhloveſhke ſodbe na puſtiti motiti.

2. Tvoj myr inu pokoj nima biti v' zhloveſhkeh uſteh, sakaj nej tvoje rezhy dobru, ali hudu voniskladajo, satu

nifi en druge zhlovek. Kje je ta prave myr, inu ta prava zhaſt? ni le uſe v' meni? Satu katir na shelly ludęm dopaſti, inu ſe njim na boy ſe samiriti, bode velek myr ushival. Od napzhene lubesni, inu prasniga ſtrahu pride veſs napokoj tega ſerza, inu smotnava teh pozhutkov.

XXIX. Poglavitne Dejl.

Koku ſe ima Buh v' eni nadlugi, ali britkuſti na pomuzh klizati inu zhaſliti.

1. *Hlap.* Bodi tvoje ime o Goſpud! zheſhenu na vekumej, de ſi leto ſkuſhnavo, inu nadlugo othl puſtiti zhes mene pridti. Jeſt taiſti na morem ubeshati; meni je tedej potrebnu k' tebi perbeshati, de meni pomagaſh, inu meni taiſto na dobru oberneſh.

Goſpud! pole, sdej ſim jeſt v' britkuſti, inu mojimu ſerzu ni dobru, kir mene ena velika teshava ſtiſka.

Ja moj lubesnive Ozha! kaj bi imel jeſt rezhi? od uſih ſtrany me nadloge ſtiſkajo, ohrani, inu reſhi mene v' leti uri. Ali satu ſim jeſt k' ti uri tę britkoſti perſhl, de bi ti zheſhen, inu poſvizhen bil, katiru ſe bo sgodilu, kader bom slu ponishan, inu potler ſkus tebe odreſhen.

Pu-

Pusti si, o Gospud! dopasti, de mene odressish, dokler jest uboge, kaj samorem sam bres tebe sturiti, inu kam pojdem? O Gospud! dej meni tudi sa sedej tu poterplenje, Pomagej meni; o Gospud inu Buh! taku se jest na bom bal, des lih bi she tolkaj teshej oblosheu bil.

2. Inu sdej, kaj bi imel jest k' temu rezhy koker letu: o Gospud! isgodi se tvoja vola: jest sim dobru sasslushil taku shalen, inu obteshan biti?

Je potreba, de jest terpim, o de bi se letu poterpeshlivu godilu do taistehmal, de tu hudu ureme prejde, inu enkrat bulshe rata.

Tvoja roka pak je usegamogozhna, inu dobru samore to skushnavo od mene oduseti, inu njeno napokojnost utolashiti, de jest do konza na omagam, koker si ti moj Gospud, inu moja milost! poprej she dostikrat s' mano sturil.

Inu kulku teshejshe je moje terplenje, tulkajn lohkejshe je tvoji desni roki, kir si ta nar vikshe, meni presloshiti.

XXX. Poglavitne Dejl.

Buh ſe ima ſa pomuzh proſiti, inu na njega ſaupati, de bode ſupet gnado dodejluv.

1. *Goſp.* Syn! Jeſt ſim ta Goſpud, katir na dan te britkuſti muzh dam, inu potroſhtam.

Pridi k'meni, kader tebi dobru na pojde, kar narvezh ſadershuje ta nebeſhke' troſht, je letu, dokler ſe preposnu k molitvi podash.

Sakaj prejden ti mene ſkerbnu proſheſh, veliku poſvejtneh troſhtov popred iſheſh, inu ſe v' ſunajneh rezhęh veſeliſh.

Satu ſe sgody, de uſe skupej tebi malu pomaga, dokler na ſposnaſh, de ſim jeſt taiſt, katir lete, katiri v'mene savupajo, od njih nadlug reſhim. Sakaj ſunej mene ni nobene prave pomuzhi, nobenega nuzniga ſvjeta, ne obſtojezhega pervarvanja.

Sdej, kir je vihar utihnil, ſvojiga duha ſkup ſpravi, inu oberni ſe k'meni, k'ti luzhi moje miloſti. Sakaj jeſt ſim blisu, (prave ta Goſpud) de uſe popravem, ter tudi popolnema, inu obilnu dobru naredym.

2. Mejneſh le ti, de je meni kej preteſhku? Ali de ſim taiſtemu enak, katir eno rezh rezhe, inu taiſto na ſtury?

Kje je tvoja vira? ſtoj terdnu, inu ſtanovitnu.

Bodi koker en ſtanoviten, inu terden moſh, tebi bo troſht ob pravemu zhaſu perſhl.

Poterpi, inu zhakej na mene, jeſt ozhem k' tebi pridti, inu tebe osdraviti.

Ena ſkuſhnava je, katira tebe drashe, inu en prasen ſtrah, katir tebe mami.

Kaj ſe doby ſkus to ſkerb sa perhodne nadloge drugega, koker ena shaloſt zhes to drugo? En ſleherne dan je ſam sa ſe sadoſti teshaven.

Prasnu, inu nanuznu je, de ſe savol perhodneh rezhy shaluje, al veſely, katire ſe morebiti na bodo nikoli sgodile.

2. Letu ſizer per zhlovęku nizh nasnaniga ny, de ſe njemu takſhne rezhy dosdęvajo, al vender letu je enu snamine eniga ſlabiga ſerza,

Dokler ta ſovrashnek na porajta, aku on katirga s' reſnizo, ali s' leshnivemi rezhmy omoti, inu sapele, ali aku on s' lubesnjo teh uprizhneh, ali is ſtraham teh perhodneh rezhy enga okuliversheh.

Nima ſe tedej tvoje ſerze preſtraſhit, ali bati.

Virvej v' mene, inu v' mojo miloſt saupajne imej.

Kader ti meniſh, de ſi delezh od mene, ſem doſtikrat ſhe blishej per tebi.

Ka-

Kader menish, de je skorej use sgublenu, je takrat perloshnost blisu, she vezhi saslushenje skup sbirati.

Ni kmalu use sgublenu, kader ena rezh se dargazhi, koker bi ti rad imel, pergody.

Ti nimash soditi, koker se tebi sdej ena rezh dosdeva: ti tudi nimash v'eni sledni teshavi, pridi shę od koder ozhe, zagov biti mati, koker de bi upanje she bilu sginilu is taiste se vonspraviti.

4. Ti nimash meniti, de si do konza sapushen, hader jest tebi nekatire nadluge na en zhasspohlem, ali ta pervoshene trosht odusamem, sakaj taku, inu na takeshno visho se gre pruti nebesam.

Inu bres usega zvibla je sa tebe, inu druge moje slushabenke bolshi, de vi boste s'nadlugami, inu supernostmi dobru poskushени, koker de bi use rezhy po vashi voli imeli.

Jest vęm te skrivne misli: satu je k' tvojimu isvelizhanju sylnu dobru, inu nuznu, de je tebi v'zhasih pustu per serzu, satu, de se kje morebiti v'temu, kir bi tebi prov shlu, na preusamesh, inu sam sebi v' temu, kar she ni si, na dopadesh.

Kar sem jest tebi dal, samorem supet useti inu supet dati, kader bode meni dopadlu.

5. Kar bodem jeſt tebi dal, moje oſtane, inu kader bom jeſt taistu nasaj usel, jeſt niſem tebi tu tvoje odusel, sakai moj je ſledne dober dar.

Kader jeſt tebi nekatire teshave, ali supernoſti poſhlem, nimaſh navolen biti, inu zaglivega ſerza poſtati.

Jeſt samorem sdajzi taiſte tebi preusdigniti, inu uſe teſhave v' veſele preoberniti.

Vender ſem jeſt pravizhen, inu velike hvale ureden, kir na takeſhno visho s'tabo dęllam.

6. Aku bi ti pametn bil. inu reſnizo ſposnal, bi tebi savol supernoſt, inu teshav v' shaloſti ſerze na imelu upaſti, temuzh ti bi ſe imel veliku vezh veſeliti, inu mene sahvaliti, ja letu sa enu ſuſebnu veſelje dershati, de tebi is shaloſtjo teshave dellam, inu tebi na persaneſem.

Koker je mene lubil moj Ozha, taku jeſt vaſs lubem, ſem rekal mojim lubem Jogram, katire jeſt niſim poſlal k' poſvejtnemu veſelju, temuzh k' velikimu vojſkvanju, nekar k'zhaſty, temuzh k'sanizhuvanju, nekar k'lenobi, temuzh k' dellu, nekar k' pozhitku, ampak veliku ſadu v' poterpeshlivoſti perneſti. Moj ſyn! ſpomni na lete beſede.

XXXI. Poglavitne Dejl.

Usse ſtvary ſe imajo na ſtran puſtiti, de ſe ta Stvarnek najde.

1. *Hlap.* O Goſpud! jeſt dobru poterbujem ſhe vezhi gnado, de jeſt kjekej pridem kir mene nobeden zhlovek, ne nobena ſtvar na bo mogla sadershuvati.

Sakaj koker dolgu mene ena rezh nasajdershy ſe na morem k'tebi frej pousdignit.

Shellil je un frej ſe pousdignit, katir je djal: *Kdu bo meni dal perute, koker enemu golobu, taku ſe bodem pousdignil, inn bodem pokoj najdel.*

Kaj je bel pokojnu, koker enu taku oku, katiru v' uſsih rezhęh lę na Boga gleda? inu kdo je bel proſt, koker eden, katir na letemu ſvejtu nezh na shelly?

Satu je potreba zhes uſe ſtvary ſe pousdignit, al per taiſteh ſamu memu jiti, inu ſebe popolnema sapuſtiti, v'enemu samaknenju tega ſerza biti, inu premiſhluvati, de ti o Stvarnek uſeh rezhy s'temi ſtvarmy nezh enakega nimaſh.

Aku ta zhlovek na bo od uſeh ſtvary odvęsan, na more prov frej na boshje rezhy miſliti.

Sa-

Satorej ſe prov malu takih ludy snajde, katiri ſvoje shivlenje v' premiſhluvanju doperneſso, kir je prov malu takih, katęri ſe uſih prejideozhih rezhy, inu ſtvary ferbęgajo.

2. K' temu je ena velika gnada potrebna, katira to duſho pousdigne, inu njo ſamo zhes ſebe gori vun poſtavi.

Inu aku ni ta zhlovek v' duhu pousdignen, inu od uſeh ſtvary proſt, ter s' Bugam veſs ſklenen, karkuli on saſtopi, ali kar on ima, nima sa veliku dershanu biti.

Dolgu bode taiſt mejhen, inu niſku leshal, katir kej sa veliku ſhtema, sunej to edino, naismirjeno inu vezhno dobruto.

Sakaj kar je sunej Boga, tu je en nezh, inu ima sa nezh dershanu biti.

Velek reslozhek je med modruſtjo enga reſvetlenega, inu bogabojezhega zhloveka, inu med saſtopnoſtjo enga uzhenega, inu pridnega modrijana.

Veliku shlahtneſhe je ta uk, katir doli is boshjiga noterdajanja pride, koker leta, katir ſe ſkus zhloveſhko umetalnoſt s' veliko mujo sadoby.

3. Veliku ſe njih najde, katiri shelę boshje rezhy ſpremiſhluvati, inu ogleduvati, kar pak k' temu ſliſhe, ſe ony na poſliſajo ſturiti,

Ena

Ena velika sadershba je, de se le v' sunaiueh rezhęh sastoji, inu se malu preskerby, kar k' enemu popolnema dolitrenju tega shivota slishe.

Jest navęm, kaj je tu, kajsen duh nas vodi, inu napelluje, ali kaj menemo my, de my, kir sa duhovne, ali bogabojezhe dershani, inu imenuvani bodemo, vender tulkajn muje, inu tulkajn skerby sa te prejdeozhe, inu prasne rezhy imamo, inu od nasheh snoterneh rezhy, koku je s' nashimi dushami ushafanu, poredku is prov skupspraulenem misljam preudaremo.

4. O Bogu se usmili! de kir se mi le enu mejhenu v' duhu ukup spravemo, sdajzi supet venplanemo, inu nashe della s' enem ojstrem sprashuvanjam na prevagamo.

Na pomirkamo, kje nashe shellę tizhę, inu koku nazhistu je use nashe djanje, na obshalujemo.

Kir je use zhloveshtvu svoje pota, ali shivlenje blu resdjalu, inu pokasilu, satu je bil pershl ta veliki potop.

Dokler tedej nashe snoternu poshellenje, inu nagnenje je slu pokasenu, na more dergazhi biti, koker de nashe della, katęre so enu snamine, tega pomankanja snoterne mozhy, bodo spazhene.

Is enga zhistega serza pride ta sad enga brumnega shivlenja. 5.

5. Kulku, inu kaj je kdu ſturil, bode upraſhanu koku velik je pak ta ajſer inu ta zhednoſt, is katire on della, na bode taku ſkerbnu preudarjenu.

Se upraſha, aku je kdu mozhan, bogat, lep, saſtopen, en dober piſar, en dober peuz, en dober dellovez, aku je pak ubog v' duhu, poterpeshliv, krotak, pohlevn, andohtlev, inu koku je od snotrej uſhafan, njih malu upraſha.

Skus naturo ſe lete sunajne rezhy tega zhloveka ogledajo, ali ſkus gnado ſe te snoterne rezhy vidio.

Ta natura bode doſtikrat ogolfana, ta gnada ima saupanje na Boga, de na bode omotena, inu sapellána.

XXXII. Poglavitne Dejl.

Koku ima ta zhlovek ſam ſebe satajiti, inu uſe shellę krotiti.

1. *Goſp.* Syn! ti na moreſh te popolnema frajoſti ushivati, aku ti ſam ſebe do konza na satajiſh.

Koker eni jetniki v' shelesju ſo taiſti, katiri tu leſtnu, inu ſami ſebe lubjo, katiri ſo lakomni radovedni, ſamopaſhni, inu iſhejo uſelej zartlive, inu mehke rezhy, inu nekar tu, kar JEsuſu Kriſtuſu ſliſhe, temuzh ſi doſtikrat smiſh-

lujejo, inu pozhejnajo ene rezhy, katire vender na bodo nobene ſtanovitnoſti imele, sakaj uſe bode poginelu, kar is Boga na pride.

Ohrani ta ſizer kratke, ali popolnema nauk: sapuſti uſe rezhy, taku boſh neſhil uſe rezhy: puſti tu naſmaſnu poshellenje, taku boſh pokoj najdel.

Letu ſam per ſebi premiſhluj, inu kir boſh letu dopolnil, boſh uſe saſtopil, inu de je temu taku, sapopadel.

2. *Hlap.* Goſpud! letu ni enu dellu le enga dneva, inu ni ena jigrazha teh otrok, ja v' letemu kratkemu navuku je popolnema brumnoſt uſeh duhovneh, inu bogabojezheh ludy sapopadena.

3. *Goſp.* Syn! ti ſe nimaſh sdajzi uſtraſhiti, ne per ti prizhi zagov poſtati, kir od shivlenja teh popolnema brumneh ſliſheſh, temuzh ti ſe imaſh veliku vezh k' vikſhem rezhęm pousdignit, ali ſaj is ſerzhnem poshellenjam po taiſtem sdihuvati.

Oh! de bi taku ty uſhafan bil, inu de bi ti taku delezh bil perſhl, de bi ſam ſebe na lubil, inu de bi ti moji, inu tega Ozheta voli, katiro ſim tebi naprejnoſsil, ſe popolnema podvergil, taku bi meni ſylnu dopadel, inu uſhezh bil, inu bi tvoje shivlenje v' myru, inu veſelju naprejſhlu. Ti imaſh ſhe veli-

liku rezhy sapuſtiti, inu aku ti taiſte meni zhiſtu na isrozhiſh, na boſh doſegel, kar shelliſh

Jeſt tebi ſvjetujem, de od mene kupeſh tu ſkus ogn ozhiſhenu slatu, de bogat poſtaneſh; tu je: de kupeſh to nebeſhko modruſt, katira uſe poſvejtnu blagu sanizhuje, inu s' nogami tepta. Poſtavi od sad to posemelsko modruſt, uſe zhloveshku, inu leſtnu dopadajenje na ſtran puſti.

4. Jeſt ſim rekal, de imaſh kupiti te ſlabe, inu meihene rezhy na meſti teh shlahtneh, inu pred ludmy viſokeh rezhy. Sakaj ta prava, inu nebeſhka modruſt bode dershana sa mejheno, inu ſlabo, inu je ſkorej posablena, katira od ſebe veliku na dershy, inu na iſhe na temu ſvejtu pohvalena biti. Leta bo reſs od njeh doſti s' uſtmi hvalena, ali is shivlenjam ſo delezh prezh od nje, vender je ona en preshlahtne kamen, katir je pred njimi doſti ſkrit, inu nasnan.

XXXIII. Poglavitne Dejl.

Od naſtanovitnoſti tega ſerza, inu koku ſe ima ta manenga k' Bogu, koker k' poſlednemu konzu vishati

1. *Goſp.* Moj ſyn! na saupej tvojimu na gnenju, katiru sdej imaſh k

kir kmalu bode v' enu drugu ſpreminenu. Koker dolgu bodeſh shivil, boſh tudi zhes tvojo volo ti naſtonovitnoſti podvershen, taku, de ſe boſh sdej veſel, sdej shaloſten, sdej pokojin, sdej smamlen, sdej andohtliv, sdej mlazhen, sdej ſkerben, inu marliv, sdej toshliv, sdej teshaven, sdej lohak snajdel.

Ali zhes uſe letu preobrazhanje ſtanoviten obſtojy en moder, inu v' temu duhu ſkuſhen, katir ſe na ahta tega, kar v' ſebi obzhuti, ali od kod ta vejter te naſtanovitnoſti paha, temuzh mirka, de uſa njegova miſl, inu manenga k' pravimu, inu nar bulſhimu zilu, inu konzu doyde. Sakaj na takeſhno visho bode eden samogel ſam per ſebi, inu napremaknen oſtati, inu ſe s' ozheſam ene zhiſte manenge med tulkajn ſort perpadkov k' meni ſtanovitnu obrazhuvati.

2. Kulker pak zhiſteſhe je tu oku ene dobre manenge, tulkajn ſtanovitneſhe ſe hode v' tulkajn viharjov teh supernoſt, inu ſkuſhnav. Ali v' doſtireh rezhęh bode tu oku ene dobre manenge satemnenu, dokler ſe kmalu na eno dopadlivo rezh, katira napreipride, osre, inu oberne, dokler malukedej ſe eden od madesha leſtne lubesni sgol proſt snajde.

Taku ſo nekedej ti Judje v' Bethanio k' Marthi, inu k' Mariji perſhli, ne le

ſamu

ſamu savol JEsuſa, temuzh tudi, de bi Lazaruſa videli. Satu ſe more tu oku te manenge ozhiſtiti, de bode dobru, inu pravizhnu, inu zhes uſe druge rezhy k' meni navishanu.

XXXIV. Poglavitne Dejl.

De enemu, katir Boga lube, Buh zhes uſe rezhy, inu v' uſeh rezhęh dopade.

1. *Hlap.* Pole moj Buh, inu uſe! kaj ozhem jeſt vezh, inu kaj bulſhega, inu ſrezhenſhega morem shelleti? O koku dopadliva, inu ſlatka je leta beſeda! ali ſamu taiſtemu, katir lube Boga, nekar ta ſvejt, inu nekar te rezhy, katire ſo na temu ſvejtu.

O Moj Buh, inu uſe! Temu katir saſtopi je sadoſti rezhenu, inu temu, katir Boga lube, je enu veſelje, letu pogoſtu isrezhi.

Uſe rezhy ſo perjetne, kir ſi ti v' prizho, kir pak ti sraven niſi, ſo uſe superne, inu puſte. Ti ſturiſh pokojnu tu ſerze, inu daſh en velek myr, inu pravu veſelje. Ti ſturiſh, de ſe od uſeh rezhy prov miſli, inu de ti boſh v' uſeh rezhęh zhaſten, inu hvalen. Bres tebe namore nobena rezh dolgu dopaſti: ali aku ena rezh ima perjetna, inu dopadliva biti, more tvoja gnada

v' prizho biti , inu s' gbirzam tvoje modrusti se ogbirzati.

2. Katiremu ti dopadesh, kaj bi njemu na dopadlu ? inu katiremu ti na dopadesh, kaj njemu more k' veselju biti ?

Ali modri tega svejta, inu taisti, katirem te telesne rezhy dishę, odstopajo od tvoje modrusti ; dokler per uneh se use prasnu , inu golu , per teh pak ta smert snajde.

Katiri pak skus sanizhvanje posvejtneh rezhy, inu skus dolitrenje teh telesneh shella sa tabo hodjo , bodo resnizhnu sa modre sposnani, dokler oni bodo od teh prasneh rezhy k' resnizi , inu od telesneh k' duhu perpellani. Takeshnem ludem dopade Buh , inu kar se dobrega v' teh stvarę̣h snajde , letu use obernejo k' zhasty svojiga Stvarneka,

Ali vender je en velik reslozhk med perjętnostjo tega Stvarneka, inu teh stvary , med vezhnostjo , inu tim zhassam, med nasturjeno luzhjo , inu med taisto, katira od une svitlobo sadoby.

3 O ti vezhna luzh , katira use stvarjene luzhi presheshesh ; spusti doli od visokusti tvojo svetlobo , inu prederi use snoternu mojga serza. Ozhisti , resveseli , resvetli inu oshivi mojiga duha, inu use njegove mozhy , de se jest bodem mogel tebe bres use mase tega veselja dershati.

O

O kedaj bo perſhla ta ſrezhna, inu sashelena ura, de ti mene boſh s' tvojo prizhnoſtjo naſitil, inu de bosh meni uſe v' uſeh rezhęh? Koker dolgu letu meni na bode dodejlenu, na bo v' meni enu pravu, inu popolnema veſelje. V' meni ſhe uſelej shivy (Bogu ſe uſmili) ta ſtare zhlovek ſhe ni do konza, inu ne popolnema umorjen. On ſhe mozhnu super tega duha poshelly, on obudy snoterne voiſke; inu na puſty per myru tu krajleſtvu te duſhe.

4. Ali ti o Goſpud! katir zhes to ſylo tega morja goſpodujeſh, inu to napokojnoſt njegoveh valovov potalasheſh, uſtani gori, inu pomagej meni. Reſkropi te, katiri ſe shellę vojſkovati, inu poteri taiſte v' tvoji mogozhnoſti. Iſkashi na meni, te ponisſhnu proſem, tvoje velike zhudesha, de bode tvoja roka viſoku zheſhena; sakaj jeſt nimam nobenu drugu upanje, ne perbeshalſhe, koker k' ſamimu tebi, o moj Goſpud, inu Buh!

XXXV. Poglavitne Dejl.

De ta zhlovek ni shiher pred ſkuſhnavam v' temu shivlenju.

1. *Goſp.* Syn! ti niſi nigdar shiher v' letemu shivlenju, temuzh ti po-

poterbujeſh uſak dan duhovniga oroshja, koker dolgu ti shiviſh. Ti prebivaſh med ſovrashnekami, inu ony ſe od deſne, inu leve ſtrany zhes tebe vojſkujejo. Aku tedej na boſh okrog inu okrog tebe tu orroshje tiga poterplenja saſtavil, na boſh dolgu bres rane oſtal, inu zhes letu, aku tvoje ſerze terdu v' mene na poſtaveſh, inu terdno volo uſe rezhy savol mene preterpeti nimaſh, nabodeſh samogel to grosno vojſko preſtati, ne k' premaganju teh isvolenih pridti.

Satorej moresh ſerzhnu ſkusi uſe predreti, inu ſe s' mozhno roko uſim ſpruti ſtojęzhim supernoſtam v' bran poſtaviti. Sakaj ta nebeſhka manna ſe temu, katir premaga, dodejly; temu lenemu pak, inu namarnemu velike reve, inu nadluge napreiſtoje.

2. Aku jiſheſh ta pokoj v' letemu shivlenju, koku boſh mogel tedej k' temu vezhnemu myru, inu pokoju pridti?

Na jiſhi pokoja, temuzh bodi k' velikimu poterplenju perpravlen. Tega pravega myru na jiſhi na semli, temuzh v' nebeſih, nekar per ludęh, ne v' teh drugeh ſtvaręh, ampak v' ſamemu edinemu Bogu. Savol boshje lubesni imaſh uſe volnu terpeti, namrezh teſhke della, bolezhine, ſkuſhnave, saſmehvanje, ſtiſkanje, potrebe, bolesni, kletvyne,

opravlanje, lashy, dolitrenje, saſhpotvanje, ſvarjenje, inu sanizhuvanje. Lete rezhy pomagajo k'eni pravi brumnoſti, lete rezhy ſkuſhajo enga Kriſtuſovega Jogra, lete rezhy kujejo to nebeſhko krono. Jeſt bodem dodejlil ta vezhni lon sa kratku dellu, inu mujo, inu sa mineozhe saſhpotuvanje to vezhno zhaſt.

3. Meneſh le ti, de boſh uſelej po tvoji voli duhovne troſhte imel?

Moji Svetniki niſo uſelej take imeli, ampak ſo imeli velike teshave, uſe ſorte ſkuſhnave, velike britkuſti, inu malu troſhta. Ampak ony ſo ſe v' uſeh rezhęh poterpeshlivu sadershali, inu ſo vezh na Boga, koker na ſe saupali, sakaj ony ſo dobru vędeli, de uſe terplenje tega shivlenja ni sadoſti uredno, to perhodno vezhno zhaſt saſlushiti. Ozheſh ti sdajzi imeti, kar je veliku ludy ſkus obilne ſolsę, inu veliko mujo kumęj doſęglu? Zhakej na Goſpuda, moſhku ſe vojſkuj, inu terden bodi; na bodi nasaupliv, na verni ſe, ampak truplu, inu duſho ſtanovitnu poſtavi sa zhaſt boshjo. Jeſt bodem uſe obilnu polonal, jeſt bom v' vſeh tvojih teshavah per tebi.

XXXVI.

XXXVI. Poglavitne Dejl.

Zhes te prasne, inu krive ſodbe teh ludy.

1. *Goſp.* Syn! poſtavi tvoje ſerze terdnu v' tega Goſpuda, inu ſe na boj teh ludy ſodbe, aku ſe v' tvoji veſty pravizhen, inu nadolshen snajdesh. Dobru je, inu Bogu dopadlivu na takeſhno visho terpeti, inu letu ni teſhku enemu, katir je is ſerza pohlevn, inu vezh na Boga, koker ſam na ſe saupa. Veliku ludy veliku govory, satu njim ni veliku virjeti. Ali uſem ludęm sadoſti ſturiti ni mogozhe. Deſlih ſe je Paulus pomujal v' Goſpudu ſlednemu dopaſti, inu ſlehernemu je uſe poſtal: vender je sa sgol malu dershal od zhloveſhkega jesyka obſojen biti. On ſi je sadoſti persadel sa drugeh brumnoſt, inu isvelizhanje, kolker je na njemu ſtalu, inu kolker je samogel ſturiti: de bi pak v' zhaſu od drugeh na bil ſojen, ali sanizhuvan, ni mogel ubraniti. Satu je uſe Bogu perporozhil, katir uſe vide, inu ſposna, ter ſe je s' poterplenjam, inu ponishnoſtjo pred hudobnemi uſtmi, inu pred taiſtimi, katiri ſo prasne, inu leshnive rezhy super njega smiſhluvali, tudi pred taiſtim, katiri ſo ſe po ſvoji namarnoſti hvalili, branil, inu varval.

Ven-

Vender je v' zhasu odgovor dal, de bi se ti slabi nad njegovem molzhanjam na pohujshali.

3. Kdu si ti, de se bojish obsojen biti od enga mertvashkega zhloveka, katir je doness, inu jutri njega na bo vezh sgledat? Boga se boj, taku se strahu teh ludi na bosh ahtal, inu bal. Kaj menesh, de eden tebi s' besedami, ali s' kervizo more shkoduvati? on sam sebi vezh, koker tebi shkoduva, inu on na bo boshji sodbi odshl, bodi shę, katirikuli ozhe. Imej ti Boga pred ozhmy, inu s' pertoshlivem besedami se na prepirej. Aku se sdej tebi dosdeva, de si dolipotlazhen, inu moresh framoto terpeti, katiro nisi saslushil, nimash satu navolen biti, de skus napoterpeshlivost tvojo krono na pomajnlhash, temuzh poglej veliku vezh k' meni v' nebesa, kir sim mogozhen pred usim sashpotvanjam, inu kervizo tebe obvarvati, inu slednemu po njegovemu djanju poverniti.

XXXVII. Poglavitne Dejl.

Koku ima ta zhlovek sam sebe is praviga serza popolnema v' boshjo volo isrozhiti, de on to pravo frajost svojiga serza sadobi.

1. *Gosp.* Syn! sapusti sam sebe, taku bodesh mene neshil. Odpovi se

ſe uſim isvolenju, inu uſi laſtnyni; taku boſh uſelej kej perdobil. Dokler tebi bo sdajzi vezhi gnada dodejlena, koker hitru ſe bodeſh meni dal, inu ſe na bosh nasaj uſęl.

2. *Hlap.* Goſpud! kulkukrat bi ſe jeſt imel tebi goridati, inu v'zhim bi ſe jeſt imel sapuſtiti?

3. *Goſp.* Uſelej, inu uſako uro, taku dobru v'velikemu, koker v'mejhenemu. Jeſt nezh ven na usamem; temuzh uſeh rezhy, ozhem jeſt, de ſe ferbęgaſh. Koku bi ti mogel dergazhi moj, inu jeſt tvoj biti, aku od snotrej, inu od sunej tvojo leſtno volo na opuſtiſh?

Kulker hitrejſhe letu ſturiſh, tulku bulſhi je tebi, inu kulker bel popolnema, inu sveſtejſhe ſe letu sgody, tulkajn vezh meni dopadeſh, inu tulkajn vezh bodeſh is tega sadobil.

4. Nekateri ſe gori sdado, inu isrozhę, ali s'enem venusetkam, kir ony na Boga popolnema na saupajo, inu ſe ahtajo ſami ſebe oſkerbeti.

Nekateri ſe pervezh popolnema gori sdado; kader pak bodo v'eni ſkuſhnavi sapopadeni, ſe supet potler nasaj k' ſvoji voli, inu shellam vernejo; satorej na morejo v'zhednoſti, inu brumnoſti gorijemati. Leti na morejo k' eni pravi frajoſti enga zhiſtega ſerza, ne k'ti

gna-

gnadi moje perjetne perjasnosti pridti, aku se ony popred meni popolnema gori na sdado, inu se sledni dan meni gori na ofrajo: bres katirega na morejo s'mano stanovitnu skleneni ostati, inu mene ushivati.

5. Jest sim tebi dostikrat rekal, inu she sdej supet povem: sapusti sam sebe, inu pusti se meni zhes, taku bosh en velek snoterne myr ushival.

Dej use sa use, nezh na ishi, nezh nasaj na shelli, stoj zhistu, inu stanovitnu v'meni, taku bosh ti mene imel. V'serzu bodesh prost, inu ta tema na bode tebe doliterla. K'temu se ti sliſej, letu prosi, letu shelli, de bi nezh lestnega na imel, inu taku nag sa nagem JEsusam hoditi, tebi odumreti, inu meni vezhnu shiveti mogel. Takrat bodo usi prasni dosdevki, hudobne smotnave, inu napotrebne skerby nehale. Takrat bo tudi ta nasmasne strah odstopil, inu usa napzhena lubesen bo odumerla.

XXXVIII. Poglavitne Dejl.

Koku se imajo svunajne rezhy v' eno dobro versto ali vorengo spraviti, inu koku en zhlovek v'useh svojih navarnostih ima k' Bogu beshati.

1. *Gosp.* Syn! ti se imash na uso visho poslisati, de po useh krajih, v' use-

v' uſemu tvojimu djanju, inu ſunajnemu opravilu od ſnotrej proſt, inu ſam zhes ſebe mozhan bodeſh, taku, de uſe rezhy bodo pod tabo, inu nikar ti pod njemi. De boſh en Goſpud, inu oblaſtnik tvojiga djanja, inu nekar en hlapez, ne koker en kuplen ſlushen, temuzh veliku vezh koker en proſt, inu en prave Hebręer v' to irbſheno, inu proſtuſt teh otrok boshjih preſtavlen, katiri te prizheozhe rezhy pod nogami imajo, inu te vezhne ſpremiſhlujejo, katiri te prejdeozhe rezhy s'tem levem ozheſam, te vezhne pak s' tem deſnem ogleduejo, katiri na tu zhaſnu na bodo ulęzheni, de bi ſe tegaiſtega perjęli, temuzh veliku vezh tu zhaſnu na tu ulęzhejo, de taiſtu njim k' temu ſlushe, h' katiremu od Boga koker tega nar vikſhega Mojſtra (katir v' ſvojih ſtvaręh nezh smeſhaniga ni puſtil) je odlozhenu, inu gori poſtavlenu.

2. Ti ſe nimaſh v' uſeh pergodkeh na ſunani vides saueſti, ne uſe, kar ſi ſliſhal inu vidil, s' teleſnimi ozhmy ogledati; temuzh v'eni ſleherni rezhi s' Moyſeſam v' ta tabernakel, ali utto hitru ſe podati, tamkej ſe s' Goſpudam poſvjetuvati; taku boſh v' zhaſu boshji odgovor ſliſhal, inu v' doſti prizheozheh, inu perhodneh rezhęh boſh dobru poduzhen von-

vonkej perſhl. Sakaj Moyſes kulkukrat ſo jemu zvibluve rezhy, inu upraſhanja naprej perſhle, je uſelej ſvoje perbeshalſhe k' tabernakelnu usel, inu k' odurazhanju teh navarnoſt, inu pregreh teh ludy je on ſvojo pomuzh per molitvi iſkal. Taku bi ti tudi imel v' tu ſkrivnu meſtu tvojiga ſerza beshati, inu tamkej boshjo miloſt ſkerbnu na pomuzh klizati. Se bere, de Josue, inu ti Israelſki otrozi ſo bli od Gabaonitarjov ogolſani, dokler ony popred niſo Boga sa ſvjet upraſhali; Temuzh kir ſo temu perlisnenemu govorjenju prevezh virjeli, ſo bli ſkus to hinauſko brumnoſt omoteni, inu sapellani.

XXXIX. Poglavitne Dejl.

De ta zhlovek ſe nima prenaglu, inu napokojnu v' ſvojih opravilih sadershati.

1. *Goſp.* Syn! isrozhi meni uſelej tvoje rezhy, inu jeſt bom ob pravemu zaſu taiſte prov srounal, Pozhakej na tu, kar bom jeſt obernil, ter boſh en nuz obzhutil.

2. *Hlap.* Goſpud! rad inu volnu uſe moje rezhy tebi isrozhim, dokler kar jeſt menim, inu ſi smiſhlujem, meni malu samore pomagati. Ah! de bi ſi jeſt perhodne pergodke nekar prevezh k'ſerzu

zu na gnal, temuzh de bi ſe tvojimu dopadajenju bres odlaſhania gori ofral.

3. *Golp* Moj ſyn! ta zhlovek doſtikrat k' eni rezhi hity, katiro shely; koker hitru pak on k' taiſti pride, sazhne dergazhi miſliti; sakaj tu nagnenje, inu poshellenje na obſtane smyram na eni rezhi; ampak naſs ſhe veliku vezh od ene rezhy do te druge shene. Satu ni sa mejhenu dershati, tudi v' teh nar majnſheh rezhęh se snati sapuſtiti.

4. Sam ſebe satajiti, je tega zhloveka reſnizhne nuz, inu gorijemanje, inu en zhlovek, katir je ſam ſebe satajil, je zelu proſt, inu shiher, Ali ta ſtare ſovrashnek, katir je uſęmu dobremu super, na preneha s' to ſkuſhnavo, ampak nuzh, inu dan ſe pomuja tega zhloveka napellati, de bi le kje mogel enga nasavarniga v' ſvoje golufne saderge, inu mreshe samotati.

Zhujte, inu molite, prave ta Goſpud, *de v' ſkuſhnavo na padete.*

XL. Poglavitne Dejl.

De ta zhlovek nezh dobrega ſam od ſebe nima, inu s' nobeno rezhjo ſe nima Jhtemati, inu pohvaliti.

1. *Hlap.* Goſpud! kaj je ta zhlovek, de ti na njega ſpomniſh, ali kaj je ta ſyn tega zhlovęka, de ti nje-

njega damu objiſhesh? Kaj je ta zhlovek saſlushil, de ti njemu tvojo gnado dodejliſh?

Goſpud! koku bi ſe jeſt mogel pertoshiti, aku ti mene sapuſtiſh, ali koku bi jeſt mogel s' pravizo sa slu useti; aku na ſturiſh, kar tebe proſim?

Ja po pravi reſnizi jeſt namorem nezh drugega miſliti, inu rezhi, temuzh: Goſpud! jeſt ſim en nezh, nezh na samorem, nezh dobrega nimam ſam od ſebe, ampak v' uſeh rezheh ſim ſlab, inu ſe v' nezh uſeſkusi obrazham. Inu aku ti meni s' tvojo pomuzhjo na perſtopeſh, inu mene od snotrej na poduzhiſh, do konza mlazhen, inu namarn poſtanem.

2 Ti pak o Goſpud! ſi, inu oſtaneſh uſelej enak, inu naſpreminen, uſelej dobrutliv, pravizhen, inu ſvet na vezhne zhaſe, kir uſe rezhy v' tvoji modruſti dobru, pravizhnu, inu ſvetu rovnaſh, inu vishaſh.

Jeſt pak, kir ſim bel k' dolijemanju, koker k' gorijemanju nagnen, na obſtanem ſtanoviten v' enemu ſtanu, ampak koker ta zhaſs uſſeſkusi ſe jeſt ſpreminim.

Vender bode hitru bulſhi s' mano, kader bode tebi dopadlu, inu boſh ti meni tvojo roko k' pomuzhi podal, sakaj ti ſam bres zhloveſhke pomuzhi samoreſh meni pomagati, inu mene tul-

kajn poterditi, de ſe moje oblizhje na bo vezh k' enem, ali drugem rezhęm obrazhuvalu, temuzh de bode moje ſerze k' tebi ſamemu obernenu, inu v' tebi pozhivalu.

3. Satu ke bi jeſt dobru snal uſega zhloveſhkega troſhta ſe snebiti, bodi shę eno andoht ſkus tu sadobiti, al savol potrebe, katira mene nagajna, tebe iſkati, kir ni zhloveka, de bi mene potroſhtal, takrat bi ſe jeſt dobru mogel na tvojo gnado sanesti, inu tega daru énga novega troſhta ſe oveſeliti.

4. Hvala bodi tebi, od katirega uſe pride, kulkerkrat meni dobru grede. Jeſt pak ſim ena prasna rezh, ja sgol nezh pred tabo, en naſtanoviten, inu ſlap zhlovek. Od kod tedej ſe jeſt samorem pohvaliti, ali ſhtemati, al sakaj shellim, de bi ſe kej od mene dershalu? Ali merebiti od tega, kir ſim nezh? Ali letu je zelu ena prasna rezh.

Sa reſnizo ta prasna zhaſty shelnoſt je ena huda kuga, inu ena do konza prasna rezh, dokler ona od te prave zhaſty sadershuje, inu to nebeſhko gnado odusame. Sakaj kir ta zhlovek ſam ſebi dopade, tebi ſovraſh poſtane: inu kir zhloveſhke hvale sashelluje, bodo njemu te prave zhednoſti odusete.

5. Ta

5. Ta prava zhaſt pak, hvala, inu ſvetu veſelje je, ſe v' tebi ſamemu o Buh! inu nekar ſam v' ſebi pohvaliti, ſamu v' tvojimu imenu, inu nekar v' leſtni brumnoſti veſelje imeti, ne v' obeni ſtvary dergazhi, koker savol tebe ſe reſluſhtati.

Tvoje ſvetu ime bodi pohvalenu, inu nekar moje: tvoje dellu, inu djanje bodi povikſhanu, inu nikar moje: tvoje ſvetu ime bodi zheſhenu, meni pak nima od zhloveſhke hvale nizh dojiti. Ti ſi moja zhaſt, inu hvala, ti ſi mojiga ſerza veſelje. V' tebi ſe ozhem pohvaliti, inu zel dan resveſeliti, kar pak mene amtizhe, ſe na bom v' drugim pohvalil, koker v' moji ſlabuſti.

6. Nej ſi ti Judje eden od drugega zhaſt iſhejo, jeſt pak bom taiſto iſkal, katira je od ſamega Boga. Sakaj uſa zhloveſhka hvala, uſa zhaſna zhaſt, inu uſa poſvejtna viſokuſt je tvoji vezhni zhaſty prutipoſtavlena, je ena prasna rezh, inu perproſhena.

O ti moja reſniza, ti moja miloſt, ti moj Buh, ti preſveta Troyza! tebi ſami bodi hvala, zhaſt, muzh, inu povikſhanje od vekumej, do vekumej. Amen.

XLI. Poglavitne Dejl.

Od Sanizhuvanja use posvejtne zhasty.

1. *Gosp.* Syn! nekar si k' serzu na jemli, inu shal ti na bodi, aku videsh, de so drugi v' zhasty dershani, inu povikshani; ti pak bosh sanizhuvan, inu ponishan. Pousdigni tvoje serze k' meni v' Nebesa, taku tebi teh ludy sanizhuvanje na bo shal djalu na semli.

2. *Hlap.* Mi smo v' slepoti, inu skus prejdeozhe, inu prasne rezhy tega svejta bodemo hitru sapellani. Aku se jest prov ogledam, meni se nigdar ni nobena kerviza od koga pergodila; satu nimam urshaha se pred tabo pertoshiti. Dokler pak sim se jest dostikrat, inu mozhnu zhes tebe pregreshil, se po pravizi use stvary zhes mene usdigujejo. Satu meni po pravizi shpot, inu sanizhuvanje, tebi pak zhast, inu hvala slishe. Inu aku se jest k' temu nozhem udati, inu perpravlen biti, de bi jest rad, inu volnu od useh stvary othl sanizhuvan, sapushen, inu do konza sa nezh dershan biti, taku jest na morem od snotrej spokojen, inu ustanuvan, al poterjen, ne v' duhu resvitlen, ne s' tabo popolnema sloshen, inu sklenen biti.

XLII. Poglavitne Dejl.

De ta myr nima v' te ludy poſtavlen biti.

1. Moj ſyn! aku ti tvoj myr poſtaveſh na enga zhloveka, satu, kir on s'tabo dershy, inu ti s'njim shiviſh, bodeſh naſtanoviten, inu v' napokoj samotan. Aku ſe pak ti k' ti reſnizi, katira uſelej shivy, inu oſtane, oberneſh, te na bo reshalil en perjatel, aku lih on od tebe odſtope, ali odumerje. V' meni ima ta lubesen tega perjatla ſtati, inu en ſledne, katirega ti sa brumnega dershiſh, inu v' temu shivlenju ſylnu sa lubu imaſh, ſe ima savol mene lubiti. Bres mene nezh na vela, inu na bode dolgu terpella ta perjasnoſt, ja ni nobene prave, inu zhiſte lubesni, katiro jeſt niſim ukup sdrushil. Taku imaſh temu nagnenju pruti ludem, katire lubeſh, odumreti, de, kar tebe amtizhe, bi shellil bres uſliga zhloveſhkega troſhta, inu tovarſhtva biti. Tulkajn ſe ta zhlovek k' Bogu perblishuje, kulkajn ſe od uſliga poſvejtnega troſhta odlozhuje. On tudi tulkajn vikſhe k' Bogu goriuſtaja, kulker globokejſhi ſe on doliſpuſty, inu mejn ſam od ſebe dershy.

2. Katir pak ſam ſebi kej dobrega perpiſhuje, na puſty to gnado boshjo v' ſe-

be pridti, sakaj gnada ſvetega Duha iſhe uſelej enu ponishnu ſerze. Aku bi ti snal ſam ſebe popolnema k' nezh ſturiti, inu od uſe ſtvarjene lubesni ſe ſprasnit, taku bi jeſt k' tebi s' veliko gnado perſhl. Kader ti na te ſtvary gledaſh, inu ſe oseraſh, bode tebi ta pogled tega Stvarneka oduset. Uzhi ſe v' uſih rezhęh savol tvojiga Stvarneka ſe premagati, taku boſh samogel k' boshjimu ſposnanju pridti. Uſe, kar ſe naſpodobnu lube, inu ogleduje, bodi shę mejhenu, koker ozhę, od vezhne dobrute nasajdershy, inu tega zhloveka omadeshuje.

XLIII. Poglavitne Dejl.

Od te prasne, inu poſvejtne uzhenuſti, ali snanja.

1. *Goſp.* Syn! napuſti ſe ſkus tu lepu, inu viſoku govorjenje teh ludy motiti; sakaj boshje krayleſtvu na ſtoji v' temu govorjenju, ampak v' ti zhednoſti, inu brumnoſti. Mirkej na moje beſede, katire ushgo te ſerza, inu to duſho reſvetlę, h' grevengi napellujejo, inu uſe ſorte troſhte dodejle. Nikoli satu na beri, de bi sa bel uzhenega, ali sa bel saſtopnega dershan bil. Uzhi ſe pregreho dolitreti, sakaj letu ho tebi vezh

vezh prida perneſlu, koker de bi ti veliku teſhkiga upraſhanja snal reslozhiti.

2. Po tęm, kir boſh veliku bral, inu saſtopil, je potreba, de ſe k' temu sazhetku uſeh rezhy poverneſh. Sakaj jeſt ſim, katir ludy kej snati uzhim, inu tem mejhenem eno bel reslozhno saſtopnoſt dodejlim, koker ony od enga zhloveka samorejo poduzheni biti. Katiremu jeſt govorim, bode hitru saſtopen, inu bo mozhnu v' temu duhu gorijemal. Gorje taiſtem! katiri doſti ti radovednoſti dopadeozheh rezhy od ludy ſpraſhujejo, sa ta pot pak meni ſlushiti malu ſkerbę. Perſhl bode taiſti zhaſs, kader ſe bode Kriſtus en Mojſter uſeh Mojſtrou, en Goſpud uſeh Angelzov perkasal, ter bode saſliſhal, kaj ſe je en uſakitir navuzhil; tu je: on bode eniga ſlęherniga vęſt ispraſhual. Inu takrat bode Jerusalem s' latirnami preiskanu, inu tudi te nar ſkrivniſhi rezhy te temote bodo ozhitne poſtale, inu nobeden jesik ſe na bo mogel sgovarjat.

3. Jeſt ſim, katir eno ponishno duſho hitru na en bart pousdignem, de tu uſhafanje vezhne reſnize veliku bel samore sapopaſti, koker de bi eden deſet lejt ſe v' ſhulah uzhil. Jeſt uzhim bres glaſa, inu ropotanja teh beſedy, bres smotnave teh dosdevkov, bres ba-

hanja, inu bres uſega prepiranja. Jeſt ſim, katir uzhim te poſvejtne rezhy sanizhuvati, na teh prizheozheh enu gnuſenje imeti, vezhne iſkati, vezhne rezhy sa perjetne, inu uſhezh dershati, pred zhaſtjo beshati, pohujſhanje preneſti, uſe upanje v' mene poſtaviti, sunej mene nizheſer shelleti, inu mene zhes uſe rezhy s'eno gorezho lubesnjo lubiti.

4. Sakaj eden, katir je mene is zelega ſerza lubil, ſe je ſkus letu veliku boshjih rezhy nauzhil, inu je prezhudne rezhy govoril. On je vezh goriusel, kir je uſe sapuſtil, koker ke bi ſe bil na viſoko uzhenoſt podal. Jeſt ene uzhym na eno gmejn visho, ene pak na eno poſsębno visho. Ene poduzhim lubesnivu ſkus snaminja, inu podobe, drugim pak resodęnem reslozhnu ſkrivne rezhy. Glaſs, ali visha tega podvuzhenja v' teh bukvah je eden, ali vender na bodo uſi enaku poduzheni, dokler jeſt ſim od snotrej en uzhenik te vezhne reſnize, ſpraſhuvauz tega ſerza, ſposnuvauz teh miſl, podvishar tega djanja; jeſt ſlednemu dodejlim. kar sa urednu, inu ſpodobnu ſposnam.

XLIV. Poglavitne Dejl.

De ſe nimamo na ſunajne rezhy prevezh vesati.

1. *Gosp.* Moj ſyn! potrebnu je, de ti veliku rezhy na vęſh, inu ſam ſebe koker sa mertvega derſhiſh na ti semli, inu koker de bi tebi zel ſvejt krifhan bil. Je tudi potrebnu, de ti veliku s'gluhem ufheſam puſtiſh memu jiti, inu veliku vezh na letu, kar k' myru tvoje vęſty ſliſhe, miſleſh. Bolſhi je tvoje ozhy odverniti od nadopadliveh rezhy, inu uſakega per njegovi manengi puſtiti, koker ſe v'prepiranje podati. Aku boſſh s'Bugam dobru ſtal, inu tvoje ozhy na njegovo ſodbo obernil, boſh loshei prenefil, kader bi utegnel sa premaganiga dershan biti.

2. *Hlap.* O Goſpud! koku delezh ſmo mi perſhli! Pole! koku mi eno meihepo poſvejtno ſhkodo objokamo! koku ſe mi sa en mejhn dobizhk pomujamo, inu tękamo! duhovno ſhkodo puſtimo v' posablivoſt pridti, inu ſe taiſte zelu posnu kumej ſpomnemo. Kar nam malu, al nezh prida na doneſe, na letu svęſtu mirkamo; kar je pak zel potrebnu, na marnu puſtimo memu jiti. Sakaj ta zhlovek ſe zelu na ſunajne rezhy poda, inu islje, inu aku ſe on hitru supet nasai na

verne, inu na pobulſha, rad inu s' volo v' teh ſunajneh rezhęh obleshy, inu oſtane.

XLV. Poglbvitne Dejl.

De ni uſem ludęm virjeti, inu de ſe ta zhlovek kitru s' jesikam ſpotakne.

1. *Hlap.* Goſpud! pridi meni k' pomuzhi v' ti nadlugi, ſakaj ta zhloveſhka pomuzh je puſta, inu ſlaba. Koku doſtikrat ni ſem tamkej pomozh neſhil, kir ſem njo menil najdti! Kulkukrat ſem njo neſhil, kir ni ſem imel upanje taiſto naidti!

Prasnu je tedej tu upanje, katiru ſe v' ludy poſtave, teh pravizhneh pak pomuzh, inu isvelizhanje je v' tebi o Goſpud! Bodi zheſhen, inu pohvalen o moj Goſpud, inu Buh! v' uſeh rezhęh, katire ſe nam pergodę. Mi ſmo ſlabi, inu naſtanovitni, hitru bodemo sapellani, inu ſpremineni.

2. Kdu je ta zhlovek, katir bi ſe samogel taku ſavarnu, inu ſkerbnu v' uſeh rezhęh obvarvati, de bi on kje v' zhaſu v' enu ſapelluvanje, ali ſmotnavo na padil?

Ali katir v' tebe o Goſpud! saupa, inu tebe s' pohlevnem ſerzam iſhe, ſe taku lohku na ſpotakne, inu na pade.

Inu

Inu deſlih on bode v' eno nadlugo padil, bodi shę v' taiſto, koker ozhe, samotan, hitru bode od taiſte ſkus tebe odreſhen, inu od tebe potroſhtan, dokler ti do konza na sapuſtiſh tega, katir v' tebe upanje ima. Malukedej ſe snajde en taku svęſt perjatel, katir bi v' uſih britkuſteh ſvojiga perjatla ſtanovitnu per niemu obſtal. Sam edine ti o Goſpud! ſi ta narsvęſtejſhe v' uſih rezhęh, inu sunej tebe ni nobeden takeſhen.

3. Koku dobru saſtopna je bila taiſta ſveta duſha, katira je rekla: Moje ſerze, inu miſl je na Kriſtuſa gruntana, inu uſtanovitena. Aku bi taku s'mano uſhafanu bilu, bi meni taku lohku ta zhloveſhke ſtrah teshave na dellal, tudi sbadanje tih beſsedy bi jeſt tulkajn na obzhutil. Kdu more uſe rezhy previdit, inu kdu samore ſleherni perhodni ſhkodi naprejpridti? Kir te previdene rezhy naſs doſtikrat ishaljo, koku teshejſhe naſs bodo te naprevidene ranile, inu udarile?

Sakaj pak jeſt revne zhlovek ſi niſim bulſhe previdil? ali sakaj ſim jeſt drugem taku hitru virjel?

Ali mi ſmo zhloveki, ja nezh druga niſmo, koker ſlabi zhloveki, akulih bi bli od mnogih sa Angelze ſhtemani, inu imenuvani.

Goſ-

Goſpud! komu bi jeſt imel virjeti, koker le tebi? Ti ſi ta reſniza, katira na falli, inu na sapelle, inu namore fallíti, ali sapellana biti. Inn ſhe vezh: Uſi zhloveki ſo leshnivi, pomanklivi, naſtanovitni, ſlabi, slaſti v' govorjenju, taku, de ſe nima hitru virjeti, kar ſe tudi od sunej vide, de bi blu reſnizhnu.

4. Koku modru ſi ti mene opominal, de bi ſe imel pred ludmy varvati: Inu de tega zhloveka ſovrashneki ſo njegova dèrshina, inu domazhi ludje: inu de bi ſe tudi na imelu virjeti, aku eden rezhe: Pole! tukej je, ali pole! tamkej je.

Jeſt ſim s' mojo leſtno ſhkodo poduzhen, inu Buh othl! de bi letu meni k' eni savarnoſti, inu nekar k' eni naumnoſti ſlushilu.

Nekatir prave, varvej ſe, bodi savarn, ohrani, inu dershi per ſebi, kar jeſt tebi povęm. Inu kader jeſt molzhim, inu virjem, de je letu na ſkrivnem, on ſam na more samolzhati, kar je shellil, de bi samolzhanu bilu; ampak sdajzi sda ſebe inu mene, inu prezh grede. Pred takeſhnem naumnem govorjenjam, inu nasavarnemi ludmy obvarvej mene o Goſpud! de v' njeh roke na padem, inu nekoli kej takſhnega na doperneſem. Dej meni gnado reſnizhne, inu ſtanovitne rezhy govoriti, inu odverni od me-

ne

ne delezh en prekanen jesik. Kar jeſt nozhem terpeti, tega ſe morem jeſt na uſo visho anati, inu ogibati.

5. O kajsena dobra, inu myrna rezh je od drugeh ludy molzhati, inu nekar uſe rezky bres reslozhka virjeti, inu tudi nekar taku lohku dalej resglaſiti, malu ludęm ſam ſebe resodeti, tebe pak hoker enga ogledvavza tega ſerza uſelej iſkati, tudi nekar ſe puſtiti od ſlehernega vetra teh beſedy okuligнati, temuzh voſhiti, inu shelleti, de bi uſe snoterne, inu sunajne rezhy po dopadlivoſti tvoje vole dopolnene bile.

O koku varnu ſe ohrane ta nebeſhka gnada od taiſtega, katir ſe ogible, de niegove della med ludy na pridejo, inu ſe teh rezhy, katire od sunej enu sazhudenje ſturę, na ahta, temuzh ſe s'zelem fliſam na taiſte rezhy poda, katire njemu pobulſhanje tega shivlenja, inu prave ajfer dado.

Kulku ludęm je ſhkodvala ta zhednoſt, ali brumnoſt, kir je bla ludęm na snanje dana, inu presgudej hvalena. Koku ſilnu nuzna je bla ta gnada, katira je bila samolzhana v' temu revnemu shivlenju, katiru je ena vedna ſkuſhnava, inu vojſkuvanje.

XLVI. Poglavitni Dejl.

De imamo na Goſpud Boga saupanje imeti, kader naſs ludję sbudajo inu resnaſhajo.

1. *Goſp.* Syn! ſtoj ſtanoviten, inu saupej na mene. Kaj ſo te beſede drugega, koker beſede, katire ſkus luft letę, inu enemu kamenu, tu je, enemu v'meni uterjenemu zhloveku na morejo ſhkodvati? Aku ſi kriv, smiſli, de ſe rad ozheſh pobulſhati. Aku ſe ti nezh krivega na vęſh, premiſli, de ozheſh rad letu savol Boga volnu terpeti. Ni nobena velika rezh, de v'zhaſu ſaj ene beſede preterpiſh, katir ſhe na samoreſh teſhke udarze preneſti. Inu sakaj tebi taku mejhene rezhy k'ſerzu gredo? satu kir ſi ſhe prevezh obzhutliv, inu na ludy vezh, koker je potreba, porajtaſh. Sakaj kir ſe bojiſh sanizhuvan biti, nozheſh savol tvojih tadlov, inu pomankanja poſvarjenje terpeti, inu isgovore k'enemu sakrivanju iſheſh.

2. Ali bel ſe ogledej, inu boſh ſposnal, de v'tebi ta ſvet, inu prasna lubesn ludęm dopaſti ſhe shivy. Is tęga, kir nozheſh ponishan, in savol tvojiga pomankanja saſramuvan biti, ſe ozhitnu ſklene, de niſi prov pohlevn, inu niſi

temu

temu ſvejtu odumerl, inu de ni tebi ta ſvejt krishan. Ali poſluſhei mojo beſedo, taku ſe na boſh deſet taushent zhloveſhkeh beſedy bal. Pole! aku bi ſe uſe zhes tebe reklu, karkuli narhujſhega bi ſi eden mogel smiſlit, kaj bi tebi ſhkodvalu, ke bi ti uſe letu puſtil memu jiti, inu sa nizh vezh, koker sa eno troho, al plevo darshal? bi ſe le tebi ſkus letu mogel en laſs ſpuliti?

3. Ali katir ni terdnega ſerza, inu Boga pred ozhmy nima, bode lohku ſkus eno beſedo tega ozhitanja, ali tadlanja reshalen. Katir pak v'mene saupa, inu na shelly de bi ſe od njega po njegovi miſli ſodilu, bode bres uſega zhloveſhkega ſtrahu. Sakaj jeſt ſem ſodnik, inu ſpoſnavz uſeh ſkrivnoſt, jeſt vęm, koku ſe je ta rezh pregodila, jeſt ſposnam tega, katir je kervizo ſturil, inu taiſtega, katir je kervizo terpel. Od mene je tok ſklanenu ſkus moje perpuſhenje ſe je letu pergodilu, de bi mnogih ſerz miſli bile resodete. Jeſt bodem tega krivega, inu nadovshnega ſodil, ali ſkus ſkrivno ſodbo ſem jeſt othl obedva poprej ſkuſiti.

4. Tu ſprizhuvanje teh ludy doſtikrat fally, inu sapelle, moja ſodba je reſnizhna, bode obſtalla, inu na bode okuliversheną. Ona je vęzh tal perkrita, inu

ma-

malu ludęm v' uſaki rezhi snana: vender nikoli na fally, inu tudi na more falliti, akulih v' ozhęh teh naumneh ſe vide, koker de bi prov na bila. *S*atu ſe ima v' uſeh ſodbah k' meni tezhi, inu perbeshati, inu nekar ſe na leſtno volo, inu dosdevanje saneſti. *S*akaj ta pravizhni ſe na bo shalil, karkuli ſe bode od Boga njemu permirlu. Deſlih ſe bo kej krivega od njega naprej perneſlu, vender na bo on na letu veliku porajtal. Inu kader bi njega drugi na eno ſpodobno visho isgovarjali, on na bo na letemu nobenega dopadenja imel. *S*akaj on premiſli, de ſem jeſt taiſt, katir tu ſerze, inu snoterne tega zhloveka ogledam, inu kir na ſodem po oblizhju, inu koker ſe per temu zhloveku od sunej vide. Dokler doſtikrat ſe pred mojimi ozhmy snajde ſvarjenja urednu, kar po zhloveſhki ſodbi ſe dershi hvale urednu.

5. *Hlap.* O moj Goſpud, inu Buh, pravizhne ſodnik, ti mozhne inu poterpeshliv, katir to zhloveſhko ſlabuſt, inu hudobo ſposnaſh, bodi moja muzh, inu uſe moje saupanje, sakaj moja vęſt mene sadoſti na sashihra! Ti vęſh kar jeſt na vęm, satu je bilu meni potrebnu v' uſimu ſvarjenju ſe ponishati, inu taiſtu krotku preneſti. Odpuſti tudi meni miloſtyu, kulkukrat jeſt niſim taku ſturil,

inu

inu dodejli supet meni to gnado ene vezhi poterpeshlivosti. Dokler tvoja obilna milost je meni bulshe k' sadoblenju tega odpushanja, koker moja praviza, katiro shi dosdevam, k' isgovorjenju taishteh rezhy, katire so v'moji vęshty shkrite. Akulih se nezh krivega na vęm, vender se na morem shkus letu pravizhnega dellati, sakaj kir tvoja milost odstope, na bode nobeden shiv zhlovek pred tvojim oblizhjam pravizhen snajden.

XLVII. Poglavitne Dejl.

De use teshavne rezhy se imajo poterpeshlivu savol vezhniga shivlenja prenesti.

1. *Gosp.* Syn! na pusti shi pretesshko naprejpridti to mujo, inu dellu, katiru shi savol mene na se usel, inu napusti se shkus nadluge zaglivega dellati, temuzh moja obluba ima tebi v' usih perpadkeh muzh dajati, inu tebe potroshtat. Jest dobru premorem tebe zhes uso miro inu obilnu polonat. Ti se na bosh tukej dolgu mujal, inu na bosh uselej s' teshavami, inu is shalostjo obloshen. Zhakej en mejhen zhass, inu bosh v' kratkem konz usiga hudiga vidil. Enkrat bo ena ura persshla, v' katiri bo usa muja, inu napokojshena presshla.

Uſe je mejhenu, inu kratku, kar s'zhaſam pride.

2. Delej, kar dellaſh, sveſtu ſe mujej v' mojimu vinogradu, jeſt bodem tvoj lon, inu plazhilu. Piſhi, beri, poj, sdihuj, molzhi, moli, terpi moſhku uſe supernoſti, tu vezhnu shivlenje je uſega tega, inu ſhe vezhega vojſkvanja urednu. Ta myr bo perſhl v' enemu dnevu, katir je temu Goſpudu snan, inu takrat na bode dneva, inu nozhy, koker je sdej, temuzh ena vezhna luzh, ena naiſkonzhana ſvetloba, en ſtanoviten myr, inu enu shiher pozhivanje. Na porezheſh takrat: kdu bo mene reſhil od tega trupla te ſmerti? Na boſh tudi upil: Gorje meni, dokler moje na ti semli popotvanje je na dolgu potegnenu! sakaj ſmert bode okuli vershena, tu isvelizhanje bode bres uſega pomankanja, na bode nobena britkuſt, temuzh enu isvelizhanſku veſelje, inu enu lubesnivu, perjetnu, lepu tovarſhtvu.

3. O ke bi ti bil vidil te vezhne krone teh Svetnikov v' nebeſih, v' kajseni veliki zhaſty ſe ony sdej veſelę, katiri nekedej ſo bli na leteinu ſvejtu sanizhuvani, inu niſo bli ſkorej tega shivlenja uredni dershani, sa reſnizo bi ſe ti noter do semle ponishal, ja veliku vezh shellil ſlednemu podvershen biti, koker

zhes

zhes enga ſamega goſpoduvati. Ti bi tudi veſeleh dny tega shivlenja na poshellil, ampak bi ſe vezh veſelil, savol Boga nadluge terpeti, inu bi sa nar vezhe dobizhek dershal, sa nezh med ludmy porajtan biti.

4. O ke bi ti lete rezhy dobru saſtopil, inu ke bi one tebi globoku k' ſerzu ſhle, koku bi ſe ti podſtopil le enkrat ſe pertoshiti? Ni le muje urednu savol vezhnega shivlenja uſe teshavne rezhy preterpeti? Ni ena mejhena rezh, sgubiti, al dobiti boshje krajleſtvu. Pousdigni tedej tvoje oblizhje pruti nebeſam. Pole! jeſt, inu uſi moji Svetniki ſo s' mano, katiri ſo na temu ſvejtu veliko vojſko preſtali, sdej ſe veſelę, sdej ſo potroſhtani, sdej ſo sashihrani! sdej pozhivajo, inu bodo bres uſega konza s' mano v' krajleſtvu mojiga Ozheta oſtali.

XLVIII. Poglavitne Djel.

Od tiga dnęva te vęzhnoſt, inu od britkuſti zhaſnega shivlenja,

1. *Hlap.* O ti ſrezhnu, inu isvolenu ſtanuvanje tega sgurnega mejſta! o ti narſvetleiſhe dan te vezhnoſti, katirega ta nuzh na satemny, temuzh ta vezhna boshja reſniza uſeſkusi

reſvctly, inu reslije! o uſelej veſeli dan, uſelei shiher, inu v' ſvojimu ſtanu ſtanoviten, katir na bo nikoli v' eno supernoſt ſpreminen! O de bi ſe bil leta dan enkrat perkasal, inu bi uſem letem zhaſnem rezhęm enkrat honz ſturil! On ſzer tem ſvetnikam s' vezhno ſvetlobo ſvejti, tem popotnekam pak na semli ſamu od delezh, kokcr ſkus en ſhpegel ſe leſkazhe.

2. Ti nebeſhki meiſtneki vedo, koku veſel je leta dan, ti revni otrozi Evæ sdihujejo, de ta dan njeh shivlenja je grenak, inu otoshen.

Leti dnevi tega zdaſa ſo kratki, inu hudi, polni britkuſti, inu shaloſti, v' katireh bode ta zhlovek s' mnogem terplenjam samreshen, s' mnogem ſtraham ſtiſkan, s' mongimi ſkerbmy napet, s' mnogo radovednoſtjo reſtveſen, s' mnogimi prasnimi rezhmy samotan, s' mnogimi smotnavam obdan, s' veliko mujo dolitert, ſkus ſkuſhnave oteshuvan, ſkus luſhte oſlaben, inu s' boſhtvam tepen.

3. O kedaj bo she en konz tega uſega hudega? Kedaj bom enkrat reſhen od te revne ſlushnoſti teh grehov? Kedaj bom jeſt o Goſpud! na tebe ſamega miſlil? kedaj ſe bom jeſt v' tebi popolnema veſelil? Kedaj bom bres uſe saprege, toshlivoſti, inu teshave te

du-

dushe, inu tiga telesa v' pravi frajosti shivil? Kedaj bo she en stanoviten, terden myr, inu pokoj, en nasmeshan, inu shiher myr, en myr od suotrej, inu od sunej, inu en po useh krajih obstojezh myr?

O dobrutlive JEsus, kedaj bom jest pred tabo stal, inu tebe gledal? kedaj bom jest vidil to zhast tvojiga krailestva? kedaj bosh ti meni use v' useh rezhęh ratal? O kedaj bom jest per tebi v' tvojimu krajlestvu, katiru si ti tvojim isvolenem od vekumei perpravil?

Jest sim en ręvesh, en vun sbandeshan, inu v' eno sovrashno semlo postavlen, vess sapushen, kir se usakdanu voiskuvanje, inu narvezhi nesrezhe snajdejo.

4. Potroshtej mojo revsheno, pomajnshej mojo shalost, sakaj use moje shellę po tebi sdihujejo. Dokler use je meni ena teshka butara, kar meni ta svejt k' enemu troshtu ponuja. Jest tebe shellim od snosrej s' zelem serzam ushivati, ali na morem dosezhi. Jest si voshem teh nebeshkeh rezhy se dershati, ali te posveitne rezhy, inu tu premalu dolitertu nagnenje mene sadershuje, inu brane. Jest bi othl, de bi moja dusha zhes use rezhy gospoduvala, ali jest bom posylen tudi zhes mojo volo temu shi-

votu

votu podloshen biti. Taku jeſt naſrezh-en zhlovek is' ſam ſabo ſe voiſkujem, inu ſem ſam ſebi teshaven ratal, kir ta duh gori, ta shivot pak doli ulezhe, inu ſyle.

5. O kaj jeſt od snotrej terpim, kader jeſt v' mojimu ſerzu te nebeſhke rezhy ſpremiſhlujem, kir sdajzi meni, kader molem, ena velika tropa teh shivotneh shella na pruti pride!

O moj Buh! na odſtopi delezh od me-ne, in na ogni ſe v' tvojimu ſerdu od tvojiga hlapza. Sabliſkej s' tvojo ſvetlo-bo, inu reſkropi taiſte shivotne shellę, puſti vunkej tvoje ſtrele, taku bodo uſi hudobni dosdevki tega ſovrashneka k' ſhpotu ſturjeni. Oberni moje miſli uſse ſkupej pruti tebi, ſturi, de bodem na uſe poſvejtne rezhy posabil, dodeili me-ni, de bodem mogel hitru uſe pregre-ſhne miſli savrezhi, inu sanizhuvati.

Pridi meni k' pomuzhi o ti vezhna reſ-niza, de mene nobena poſvejtna, inu prasna rezh na premakne! Pridi ſem ti nebeſhka ſlatkuſt, de bo uſa naſnashnoſt pred tvojim oblizhjam pobegnila. Od-puſti tudi meni, inu miloſtvu persane-ſi, kulkerkulikrat jeſt 'v' molitvi na dru-gu, koker na tebe miſlim. Sakaj jeſt reſnizhnu ſposnam, de ſim ſe navadil v' molitvi ramnu reſtreſenu ſe sadershati.

Do-

Dokler doſtikrat na temu meſtu niſim, kir is shivotam ſtojim, al ſedim, temuzh ſim veliku vezh tamkej, kamer me moje miſli ulezhejo, inu neſo. Ondi ſim, kir je moja miſl. Ondi je doſtikrat moja miſl, kir je letu, kar jeſt lubem. Letu meni hitru na miſel pride, kar mene od nature reſluſhta, ali kar meni savol dobizhka dobru dopade.

6. Satu ſi ti o Buh te reſnize! ozhitnu djal: kir je tvoja saloga, ali ſhaz, ondi je tudi tvoje ſerze.

Aku jeſt nebeſa lubem, tudi rad nebeſhke rezhy ſpremiſhlujem. Aku jeſt ta ſvejt lubem, ſe tudi v' negovi ſrezhi veſelim, inu v' njegoveh teshavah shalujem. Aku jeſt ta shivot lubem, ſi dosdevam, kar je tega shivota. Aku pak tega duha sa lubu imam, taku mene reſluſhta tu, kar je duhovnega, miſliti.

Dokler kar kuli jeſt lubem, od tega jeſt rad govorim, inu ſliſhim, inu takeſhneh rezhy podobo s' mano damu noſem.

Ali ſrezhen je taiſte zhlovek, katir savol tebe, o Goſpud! uſim ſtvarem ſlovu da: katir ti naturi ſylo della, inu tu poshelenje tega shivota s' ajſram tega duha krisha: de bi tebi s' ozhiſheno vęſtjo eno andohtlevo, inu zhiſto molituv goriofral, inu uſe poſemelſke rezhy sunej,

inu snotrej od ſebe vergel, ter ureden poſtal med Angelske kore, al drushbe perpuſhen, inu gori uset biti.

XLIX. Poglavitne Dejl.

Od poshellenja vezhnega shivlenja, inu kajsen velik lon je taiſtem oblublen, katiri ſe sa taiſtu vojſkujejo.

1. *Goſp.* Moj ſyn! kader ti obzhutiſh, de bode tebi od sgorej doli tu poshellenje tega vezhnega isvelizhanja noterulitu, inu kader shelliſh od od prebivalſha tega shivota ſe lozhiti, de bi mojo ſvetlobo bres ſenze tega ſpreminenja gledal, moreſh tvoje ſerze reſhirit, ter tu ſvetu noterdajanje s' velikim shellam goriuseti.

Veliko sahvalo vezhni dobruti dej, katira s' tabo taku miloſtvu andla, tebe taku lubesnivu obiſhe, taku gorezhe obudy, inu taku mogozhnu pousdigne, de ſkus leſtno tęsho na poſvejtne rezhy na padeſh. Sakaj ti tega nimaſh ſam od ſebe, tu je od tvojih miſl, ali muje, inu djanja, temuzh ſamu is dobrute, inu uſmilenja te sgurne gnade, inu boshjiga objiſkanja, namrezh, de bi ti v' duhovneh zhednoſteh, inu vezhi ponishnoſti gorijemal, k' prihodnemu vojſkvanju ſe

per-

perpravlal, mene is zelega ſerza ſe dershal, inu ſe poſliſal meni s' gorezhim ajfram ſlushiti.

2. Syn! ogn doſtikrat gory, ali bresdima ſe ta plemen na kviſhku na usdigne. Ravnu taku nektereh ludy poshellenje pruti nebeſam je ushganu, inu vender niſo proſti od ſkuſhnave shivotnega poshellenja. Satu na dęllajo ony ſamu, inu zhiſtu savol boshje zhaſty, kar vender s' takeſhnem shelljam od njega proſio. Takeſhne ſo tudi doſtikrat tvoje shelle, katire, ſi ti menil, de ſo zhiſte, inu de bodo ſtanovitne. Dokler taiſtu ni zhiſtu, inu popolnema, kar je s' laſtnem dobizhkam, ali ushivanjam omadeshvanu.

3. Nekar na proſi, kar je tebi perjetnu, inu nuznu, temuzh kar je meni dopadlivu, inu zhaſtitlevu; sakaj aku ti prov ſodeſh, bi imel mojo volo tvojimu poshellenju, inu uſimu, kar poſheliſh, naprejpoſtavit, inu po taiſti ſe sadersati. Jeſt vęm tvoje shellę, inu tvoje pogoſtu ſdihuvanje ſim jeſt ſliſhal. Ti bi she sdej rad bil v' ti frajoſti te zhaſty teh isvolenih boshjih, tebe she sdej resveſely ta vezhna hiſha, ta nebeſhka deshela veſelja polna: aſi leta ura ſhe ni perſhla. Ampak en drugi zhaſs je ſhe, tu je ta zhaſs tega vojſkuvanja, te muje, inu tega ſkuſhanja. Ti shelliſh

s'to narvikſhi dobruto napolnen biti, letu pak sdej na moreſh doſezhi. Jeſt ſim taiſta: zhakej na mene (prave ta Goſpud) dokler pride tu boshje krajleſtu.

4. Ti imaſh ſhe v' mnogeh rezhęh na semli ſkuſhan, poduzhen, inu uterjen biti. En troſht ſe bo tebi v'zhaſu dal, al obilna ſitoſt na bode dodejlena. Satu bodi mozhan, inu ſerzhan taku dobru v' djanju, koker v' preneſenju tega, kar je naturi supernu. Ti moreſh enga novega zhloveka oblezhi, inu v'enga drugega mosha ſe ſpreberniti. Ti moresh doſtikrat ſturiti, kar nozheſh; inu, kar ozheſh, moreſh puſtiti. Kar drugem dopade, bode ſvoj naprejhod imelu, kar pak tebi dopade, napojde naprej. Kar drugi reko, ſe bo ſliſhalu, kar pak ti porezheſh, na bo nezh porajtanu. Drugi bodo profili, inu bodo prejeli, ti pak boſh profil, inu na boſh prejel. Od drugeh ludy ſe bodo velike rezhy pravile, od tebe pak ſe bode molzhalu. Drugem ſe bo letu, ali unu isrozhilu, tebe pak bodo dershali, koker k' nobeni rezhy pridnega.

5. Ta natura bode v' zhaſu savol letęga shaluvala, inu tebi bode ramnu nuzno, aku bodeſh letu s' molzhanjam preneſil. V' leteh, inu takſhneh rezhęh bode en svęſt hlapez tega Goſpuda ſkuſhan,

ſhan, kulku on ſam ſebe satajiti, inu ſvojo volo v' uſeh rezhęh premagat sna.

Ny skorej nobene rezhy, v' katiri bi ti imel ſam ſebi tulkajn odmręti, koker letu, kader ti namerzh moresh viditi, inu terpęti, kar je tvoji voli supernu: slaſti pak, kader bodo tebi take rezhy ukasane, katire ſe tebi narodne, inu prasne sdę. Inu dokler pod goſpodſheno eniga drugiga ſtoysh, ter ſe na ſmęsh eni vikſhi oblaſti superſtaviti, tok tebi teshku naprej pride, po voli eniga drugiga ſe sadershati, inu ſvojo miſl, inu ſvojo pamet v' nęmer puſtiti.

6. Al moj ſyn! premiſli, de leta tvoja muja tebi veliku nuza, de bode v' kratkimu konz imęla, inu de enu veliku plazhylu njo zhaka; aku taku miſlish, taku tebi tvoja muja na bode teshavna, temuzh ti bosh en velk troſht v' tvojimu poterplenju obzhutil. Sakaj na meſti tvoje nejhene vole, katiro ti sdej radavolnu sapuſtiſh, boſh tvojo popolnema volo na uſelej v' nebeſih imel. Tamkej boſh ti uſe, kar boſh othl, inu uſe, kar boſh samogel shelleti, najdel. Tamkej bodeſh ti uſe blagu doſegel, bres ſtrahu taiſtu sgubiti. Tamkej bode tvoja vola uſelej enaka s' mano, inu na bode nezh sunajnega, ali ſebi poſebnega shellela. Tamkej ſe na bo tebi nobeden

super-

superſtavil, nobeden zhes tebe toshil, nobeden te na bo sadershaval, nezh na bo tebi super ſtalu, temuzh uſe rezhy, katire ſi shelil, bodo ſkupej pred rokami, inu bodo tvoje zelu poshellenje popolnema naſitile, inu napolnile. Tamkej bodem jeſt tebi povernil to zhaſt sa ſhpot, ta plajſh te hvale, sa tvojo shaloſt, sa tvoje puſlednu, inu ponishnu meſtu ta ſedesh tega krajleſtva na vezhne zhaſe. Tamkej ſe bo ta ſad te pokorſhene perkasal, ta muja, inu trud te pokure bodes' veſsellam polonan, inu uſa ponishna podloshnoſt bode zhaſtitu kronana.

7. Sdej tedej ſe ponishnu perklajnej pod rokami uſih ludy, inu na bodi tebi mar, kdu je letu, al unu rekal, ali saukasal, temuzh ti ſi imaſh sa letu veliko ſkerb persadeti, de ti uſe, kar tvoji vikſhe, eden tvoje glihe, ali eden majuſhega ſtanu od tebe ozhe, ali shelly, sa dobru gori usameſh, inu is svęſto volo ſe poſlisaſh dopolniti.

Nej iſhe eden leto, ta druge uno rezh, nej ſe eden s' to, ta drugi s' uno rezhjo ſhtema, nej bode vezh, koker taushentkrat pohvalen, ti pak nimaſh ne v' letemu, ne v' unemu, temuzh v' tvojimu leſtnemu sanizhuvanju, inu v' mojimu dopadenju, inu zhaſty veſellje jiſkati:

Le-

Letu ſi imaſh ti voſhiti, de bi Buh, bodi shę ſkus shivlenje, ali ſmert, uſelej bil v' tebi zheſhen, inu hvalen.

L. Poglavitne Dejl.

Koku ſe ima en troſhta prasn zhlovek v' roke boshje goriofrat.

1. *Hlap.* Goſpud Buh ſvet! Ozha! bodi sdei, inu na vezhne zhaſe zheſhen, ina hvalen, sakaj koker ti ozheſh, taku ſe je sgodilu inu kar ti ſturiſh, tu je dobru.

V' tebi ſe ima tvoj hlapez, nekar ſam v' ſebi, ne v' nobenemu drugemu veſeliti, sakaj ti o Goſpud ſi ſam tu pravu veſelje, ti ſi moje upanje, moja krona, moje resveſelenje inu moja zhaſt.

Kaj ima tvoj hlapez, kar bi on na bil od tebo prejel, tudi bres ſvojiga saſlusheenja? Tvoje ſo uſe rezhy, katire ſi ti ſtvaril, inu dal. Jeſt ſem ubog, inu reven, inu v' teſhkemu dellu, inu terplenju od moje mladoſti ſemkej. Inu moja duſha bode v' zhaſu shaloſtna noter do ſols: inu ſe v' zhaſu grima savol terplenja, katiru naprejſtoji.

2. Jeſt shellim veſelje tega myru, jeſt proſem is ſerza sa ta myr tvojih ſinov, katire ti v' luzhi tvojiga troſhta redysh. Kader ti daſh ta myr, inu enu

ſve-

ſvetu veſelje noterulijeſh, poſtane duſha tvojiga hlapza polna hvaleshnega petja, inu andohtleva v' tvoji zhaſti, inu hvali. Ali kader ſe boſh ti odmeknil, koker zelu pogoſtu v' navadi imaſh ſturiti, na bode mogla po poti tvojih sapovd tezhi, temuzh bo mogla na ſvoje perſi ſe poudariti, inu ſvoje kolena perpogniti. Sakaj s' njo na ſtoji vezh taku dobru, koker uzherej, inu preduzhi rejſhnem, kir je tvoja luzh na njeno glavo ſvejtila, inu kader je ona bla pod ſenzo tvojih perut pred noterpadejozhimi ſkuſhnavami savarvana.

3. O pravizhn, ſvet, inu uſe hvale uredne Ozha! ta ura je perſhla, de tvoj hlapez ima ſkuſhan biti. O lubesnive Ozha! je zel ſpodobnu, de bi tvoj hlapez ob ti uri kej savol tebe terpel. O vezhne zhaſty ureden Ozha, ta ura, katiro ſi ti od vekumej perhodno vidil, je perſhla, de tvoj hlapez na en mejhen zhas od sunej omaga, inu obleshy, vender uſelej od snotrej per tebi shivy, de on bode enu malu sanizhuvan, pred ludmy ponishan, inu dolidjan, s' hudem nagneniam, inu s' bolesnami potert, de bi on s' tabo v' ti sgudni sarji te nove luzhi supet goriuſtal, inu to nebeſhko ſvetlobo ushival. O ſvet Ozha, ti ſi taku uſe odlozhil, inu ſi na takeſhno visho

othl

othl imeti, inu taiſtu ſe je sgodilu, kar ſi ti ſam sapovedal.

4. Letu pak je ena gnada, katiro ti tvojim perjatlu ſkasheſh, de on na temu ſveitu is lubesni pruti tebi terpy, inu nadleshan bode, od koga, inu hulkerkrat ti dopuſtiſh, de bi ſe imelu sgoditi. Bres tvojiga ſvjeta, inu previdnoſti, inu bres urshaha ſe nezh na sgody na semli.

O Goſpud! meni je nuznu, inu dobru de ſi ti mene ponishal, de bi ſe tvojo pravizo nauzhil, inu de bi uſo preusetnoſt, inu napuh tega ſerza savergil. Meni je tudi nuznu, de ſem k' ſramoti ſturjen, ſa tu moj troſht vezh per tebi, koker per ludęh jiſhem.

Jeſt ſem ſe tudi nauzhil tvoje naisgruntane ſodbe ſe bati: kir ti tega brumnega, inu pravizhnega, s' tem kervizhnem ured, vender uſelej po praviz tepesh.

5. Jeſt tebe sahvalem, de ti moje pregrehe ni ſi ſpregledal, temuzh ſi meni terplenje, inu nadluge, britkuſti, inu shaloſt od snotrej, inu od sunej poſlal, inu de ſi mene ojſtru udaril. Ni nezh pod nebem, kar bi mene samoglu potroſhtati, koker ſam ti o moj Goſpud, inu Buh, inu nebeſhke osdravelnik teh duſh, katir udareſh, inu osdraveſh, v' pekov doli,

doli, inu supet unkej pelleſh. Ty mene tepeſh, inu tvoja ſhiba bode mene poduzhila.

6. Pole ſlubesniv ozha! v' tvojih rokah ſem jeſt; pod ſhibo tvojiga ſvarjenja, inu ſhtrafenge ſe jeſt perpognem. Gajshlei moj herbet, inu urat, de mojo naukretnoſt po tvoji voli ukervim. Sturi is mene enga bogabojezhega, inu ponishnega jogra, koker rad v' navadi imaſh delati, de bodem po uſi tvoji voli hodil. Jeſt ſam ſebe, inu uſe, kar imam, tebi perporozhim, de boſh mene popravil, inu pobulſhal; bulſhe je tukej, koker tamkej ſhtrafan biti.

Ti vęſh uſe rezhy ſkupej inu ſledne poſebej inu tebi v' zhloveſhki vęſty nezh ni ſkritega. Ti vęſh perhodne rezhy, preden ſe sgodę, inu tebi ni potreba, de bi tebe eden uzhil, ali teh rezhy, katire ſe na semli dopernaſhajo, opominal. Ti vęſh, kar je k' mojimu nuzu, inu gorijemanju dobru, inu kolku meni nadluga ſlushe teh grehov erjovino oſtergati, inu ozhiſtiti. Sturi, inu delej s' mano po tvojimu dobremu dopadenju, inu nekar nasaversi mene savol mojiga greſhnega shivlenja, katiru nobenemu bel, inu ozhitenſhe, koker tebi ſamemu je snanu.

7. Goſ-

7. Goſpud! dej meni vęditi, inu snati, kar je urednu snanu tebi, taiſtu lubiti, kar je ſpodobnu lubiti, taiſtu hvaliti, kar je tebi narvezh dopadlivu; taiſtu veliku ſhtemati, kar je per tebi shlahtnu, inu ſhtemanja urednu, inu taiſtu sanizhuvati, kar je tvojim ozheſam supernu. Na puſti, de bi jeſt po videsu tih ozhy, inu po beſsędah nasaſtopnih ludy ſodil inu miſlil, temuzh de jeſt po pravi reſnyzi od videozhih inu od duhovnih rezhy ſodim, inu zhes uſse letu tvojo volo inu dopadajenje ſkerbnu jiſhem.

8. Ludje bodo doſtikrat v' ſvojih ſodbah ogolfani, tudi ti perjasneki tega ſvejta, kir ony ſamu te videjozhe rezhy lubjo. Kaj je ta zhlovek od tega bulſhe, de bode od drugega zhloveka sa vezhega ſhteman?

En goluf golfa, inu sapele enga golufa, al sapelivza, en poſveitne zhlovek enga poſvejtnega, en ſlepi enga ſlepega, en ſlab enga ſlabega, kader njega pousdiguje, ali hvali. Dokler kulker je en ſledne pred tvojimi ozhmy, tulku je on tudi, inu nekar vezh, ſam na ſebi, pravi ta pohlevne ſvete Franciſcus.

LI. Poglavitne Dejl.

De ſe ima ta zhlovek na te male della vaditi, kader ſe vide preſlabega k' viſokim dęllami, ali opravilami.

1. *Goſp.* Syn! ti namoreſh smirej v' enemu gorezhemu ajfru teh zhednoſt, tudi ne v'enemu vikſhemu ſtanu nebeſhkega premiſhluvanja ſtati, temuzh savol poirbane ſlabuſti je tebi v' zhaſsu potrebnu, de k' niſkem rezhęm ſe doliſpuſtiſh, inu tęsho tega ſtrohlivega shivlenja tudi super tvojo volo, inu s' toshlivoſtjo preneſeſh. Koker dolgu tu ſtrohlivu truplu noſeſh, bodeſh to otoshnoſt, inu teshavo tega ſerza obzhuti. Satu je potreba pogoſtu v' temu meſu zhes tega meſa tęsho sdihuvati, kir na moreſh ſe uſeſkusi v' duhovneh opravilih, inu v' boshjimu permiſhluvanju goridershati.

2. Takrat je tebi nuznu, de ſe ti k' niſkimu, inu sunajnemu dellu podaſh, ter ſe v' dobremu djanju resveſeliſh, med tem pak mojiga prihoda, inu sgurnu obiſkanje is ſtanovitnem saupanjam pozhakaſh, tvojo edinſheno, inu ſuhota tega duha poterpeshlivu terpiſh, taku dolgu, de bodeſh supet od mene obiſkan, inu od uſe britkuſti reſhen. Sakaj jeſt bo-

dem

dem ſturil, de bodeſh na tvoje dellu inu mujo posabil, inu de boſh tvoj snoterne pokoj ushival. Jeſt ozhem pred tabo te ſnoshęti ſveteh piſaneh naukov resgerniti, de bodeſh s' reſhirjenem ferzam po temu potu mojih sapoved sazhel tezhi. Inu takrat porezheſh: Uſe terplenje ſedanega zhaſa ni sadoſti urednu te perhodne zhaſty, katira bode nad nami resodęta.

LII. Poglavitne Dejl.

De ſe ta zhlovek nima sa urednega te gnade, ali troshta, ampak sa arednega tega terplenja dershati.

1. *Hlap.* Goſpud! jeſt niſim ureden ne tvojiga troſhta, ne tvojiga obiſkanja; satorej pravizhnu s' mano andlaſh, de mene revnega, inu bres troſhta puſtiſh. Sakaj, aku bi jeſt ſolse, koker enu morje mogel tozhiti, vender bi ſhe tvojiga troſhta na bil ureden. Satu jeſt niſim drugega ureden, koker dobru gajshlan, inu ſhtrafan biti, kir ſim doſtikrat tebe mozhnu reshalil, inu v' velikeh rezhęh ſylnu ſe pregreſhil. Dokler, kader s' pravo pametjo premiſlem, ſim tudi tega narmajnſhega troſhta nareden. Ti pak o dobrutlive, inu uſmi-

lene Goſpud, inu Buh! kir tvoje della nozheſh puſtiti konz useti, de bi tu bogaſtvu tvoje dobrute v' teh poſodah tvoje miloſti ſkasal, pognadaſh tudi tvojiga hlapza, inu bres uſiga njegoviga saſlushenja zhes uſo zhloveſhko visho njega potroſhtaſh. Sakaj tvoji troſhti niſo, koker zhloveſhki pogovori.

2. Goſpud! kaj ſim jeſt takega ſturil, de bi ti meni nebeſhkiga troſhta dodejlil? Jeſt na vęm nezh dobrega, de bi bil ſturil, temuzh, de ſim uſelej k'pregrehi nagnen, inu k'pobulſhanju namarn, inu lein bil. Reſs je, inu jeſt letu namorem odrezhi, al tajiti. Aku bi jeſt dergazhi rekal, bi ſe ti meni super poſtavil, inu nobeniga bi na bilu, katir bi mene sagovarjal. Kaj drugega ſim jeſt s' mojimi grehami saſlushil, koker pekov, inu vezhne ogn? Po uſi reſnizi jeſt ſposnam, de ſim uſega ſhpota, inu sanizhuvanja ureden, inu de ſe meni naſpodobi med tvoje brumne ſhtet biti. Inu akulih jeſt letu narad ſliſhem, vender ozhem savol reſnize moje grehe super mene ſamega ſposnati, de bi tvojo miloſt ſkus letu loshej sadobil.

3. Jeſt en krive, inu uſiga ſhpota polne zhlovek kaj bi imel rezhi? Nimam uſt sa govoriti, koker ſamu to be-

ſedo

ſedo: Jeſt ſim greſhil, o Goſpud! jeſt ſim greſhil, uſmili ſe zhes mene, odpuſti meni moje grehe. Dopuſti meni en mejhen zhaſs, de bom mojo shaloſt objokal, prejden de pojdem v' to temno s' tem mrakam te ſmerti pokrito semlo. Kaj ti od tega krivega, inu revnega greſhneka narvezh shelliſh, koker ſamu, de bi ſe zhes ſvoje grehe sgreval, inu ponishal? Is ene prave grevenge, inu ponishnoſti tega ſerza uſtane tu upanje tega odpuſhanja, ta s' britkuſtjo obdana vęſt bode s' Bugam ſpravlena, ta sgublena gnada bode supet najdena, inu ponovlena, ta zhlovek bode pred perhodnem ſerdam obvarvan, inu ſe v' enemu ſvetemu kuſhuvanju ſkupej ſrezhajo Buh, inu ta resgrevana duſha.

4. Ena ponishna grevenga zhes grehe je tebi, o Goſpud! en perjeten ofer, inu deſhy veliku perjetnejſhe pred tvojim oblizhjam, koker enu pershganu kadilu. Ona je enu perjetnu masilu, katiru ſi othl, de bi ſe na tvoje ſveté noge slilu, sakaj enu resgrevanu, inu ponishnu ſerze niſi nigdar savergel. V' eni pravi grevengi je tu meſtu tega perbeshalſha pred oblizhjam ſerditega ſovrashneka. V' taiſti bo pobulſhanu, inu opranu, karkuli je od dergot ſem perſhlu, inu omadeshvanu bilu.

LIII. Poglavitne Dejl.

De gnada boshja tęmi, kateri posvejtnu mislijo, na bode dodejlena.

1. *Gosp.* Syn! moja gnada je shlahtna, inu veliku vela, ter se na pusty is sunajnemi rezhmy, ali s' posvejtnemi troshtami meshati.

Satu je potreba use sadershbe gnadi boshji is poti spraviti, aku si voshish, de bi bila ona v' tebe ulita. Poishi si enu skrivnu mestu, inu rad prebivej sam per sebi; nobenega zhloveka pogovarjanja na ishi, ampak veliku vezh k' meni venkej isli tvojo andohtlevo molituv, de bodesh enu bogabojezhe, ali sgrevanu serze, inu eno zhisto vęst ohranil. Zel svejt sa nezh shtemej: s' Bogam hoditi usem sunajnem rezhęm naprejpostavi. Sakaj ti na moresh meni slushiti, inu sravn tęga tudi v' prejdeozheh rezhęh reslushtanje imeti.

Od snaneh, inu lubeh perjatlov se moresh odtegniti, inu tvoje serze od usega zhalnega troshta odlozhenu dershati.

Taku opomina ta svet Apostel Pętr, de se ti virni, koker popotniki, inu ptujizi na temu svejtu sadershati imajo.

2. O kajsenu veliku saupanje bo en zhlovek ob svoji smerti imel, katirega no-

nobene rezhy poshellenje na temu ſvejtu na dershy. Ali enu ſlabu ſerze ſe na sna od uſega posemelſkega poshellenja odlozhiti, inu en tem shivotnem shellam isdan zhlovek nezh na vę sa frajoſt enga snoternega zhloveka. Ozheſh pak en prave duhovne zhlovek biti, moreſh tem dalnem, inu tem blishnem rezhęm ſe odpovędati, inu ſe pred nikomer taku mozhnu, koker pred ſam ſabo varvati. Kader ti ſam ſebe boſh popolnema premagal, ſi bodeſh ſkus tu loshej uſe te druge rezhy podloshne ſturil. Enu popolnema premaganje je, ſam ſebe premagati. Sakaj, katir ſam ſebe podloshnega dershy, de ta shivot, ali shivotnu poshellenje je ti pameti, inu ta pamet meni v' uſih rezhęh pokorna, leta je ſam ſvoj premagavz, inu Goſpud tega ſvejta.

3. Aku ti shelliſh gori 'do verha letę popolnomaſti ſe pousdigniti; moreſh moſhku sazheti, inu to ſekiro na korenino poſtaviti, de boſh mogel tu ſkrivnu naſpodobnu nagnenje pruti ſam ſebi, inu k' uſemu ſlaſtnimu, inu posemelſkemu blagu vensruvati, inu pokonzhati.

Na tę pregręhi, kir ta zhlovek ſam ſebe prevezh napzhenu sa lubu ima, ſkorej uſe viſy, karkuli on ima s' koreni-

njno vensruvati, inu premagati: kader je leta pregręha premagana, inu dolisaterta, sdajzi en velek myr, inu pokoj v'temu zhloveku poſtane. Dokler pak malu njeh je, katiri ſe pomujajo, de bi ſami ſebi popolnema odmerli, inu ſami od ſebe do konza venſhli, satu ſami v' ſebi sapledeni oſtanejo, inu ſe na morjo v' temu duhu zhęs ſe pousdigniti.

Katir pak proſtu s' mano hoditi shelly, temu je potrebnu, de on uſe ſvoje hudu malupridnu nagnenje samory, ter v' nobeni ſtvary s' napzheno lubesnio poshellnu na obtizhy.

LIV. Poglavitne Dejl.

Od mnogitirega nagibanja ali gnanja te nature, inu te gnade.

1. *Goſp.* Syn! ti moreſh na napelluvanje inu gnanje te nature, inu te gnade dobru merkati, dokler one na eno med ſabo ſpruti ſtajęzho, inu ſkorej ſkrito visho naſs napellujejo, inu bodo kumej od drugiga koker od enega v' duhovneh rezheh uterjenega, inu popolnema reſvitlenega zhloveka reslozhene. Uſi ludje ſzer tu dobru shelle, inu v' ſvojimu govorjenju, ali djanju kei dobrega od ſebe na dan dado; al vender je njeh veliku, katiri bodo pod ſhtavtjo tega dobrega smamleni, inu ogolfani.

2. Na-

2. Natura je pregnana, inu dosti ludy na se ulezhe, v' svoje saderge samota, inu sapelle, ter sama sebe uselej sa ta zil, inu konz dershy. Ta gnada pak prov, inu svęstu visha, varje pred usem, kar ima podobo te hudobe nozhe nobenega golfati, temuzh use sturi samu savol Boga, v' katiremu tudi ona k' puslednemu pozhiva.

3. Ta natura tu dolitrenje navolnu goriusame, nozhe stiskana, ne premagana, ne podloshna, inu ne radavolnu v' bersdah dershana biti. Ta gnada pak se ahta tega odmerjenja, ti lestni pozhutlivosti superstoji, ona ishe podvershena biti, shelly premagana biti; inu se nozhe svoje lestne frajosti poslushiti, nje je lubu, de bode pod shibo, inu straham dershana, ona na shelly zhes nobenega gospoduvati, ampak usej pod Bugam shiveti, stati, inu biti, inu je perpraulena savol Boga se usaki zhloveshki stvary pohlevnu podvrezhi.

4. Ta natura se po svojimu nuzu, inu dobizhku stisa, inu pomuja, ter mirka, kaj nuza, inu dobizhka bi nje is' ene sledne rezhy doshlu. Ta gnada pak se na ahta lestnega nuza, inu obresti, ampak veliku vezh premishluje, kar bi drugim nuznu, inu perloshnu bilu.

5. Ta natura ima rada zhaſt, inu ſhpoſhtuvanje: ta gnada pak uſo zhaſt, hvalo, inu ſhpoſhtuvanje Bogu svęſtu daje, inu perpiſhe.

6. Ta natura ſe boji ſhpota, inu sanizhuvanja: ta gnada pak ſe veſely sa ime JEsuſovu saſramvanje terpeti.

7. Ta natura sa lubu ima to lenobo, inu shivotnu pozhivanje: ta gnada pak na more lejna biti, temuzh radavolnu tu dellu, inu mujo gorjusame.

8. Ta natura iſhe ti rodovednoſti dopadlive, inu flętne rezhy, inu nje ſe gnuſe na savershenih, inu grobeh rezhęh. Ta gnada pak ima veſelje na sanizhlivih inu ponishneh rezhęh, ojſtre, inu terde rezhy na sametuje, inu ſe na brani v' ſtare, inu ſlabe gvante oblezhena biti.

9. Ta natura gleda na zhaſne rezhy, ſe veſely tega zhaſnega, inu poſvejtnega dobizhka, inu shaluje savol ene zhaſne ſhkode: ona ſe savol ene mejhene kervizhne, al superne beſede ſerdy. Ali ta gnada ſe ahta teh vezhneh rezhy, inu na obtizhy v' teh zhaſneh, savol pogube tega zhaſnega blaga na shaluje, ſe na ſerdy savol superneh beſedy; sakaj ona je ſvoj ſhaz, inu ſvoje veſsellje v' nebeſsa, kjęr nizh konz na usame, poſtavela.

10. Ta

10. Ta natura je lakomna, inu rajſhi usame, koker da, inu kej leſtnega inu ſuſebnega sa lubu ima. Ta gnada pak je dobrutleva, inu je perpravlena ſe uſem puſtiti ushivati, ſe poſebneh rezhy ogible, s' mejhenem sa dobru usame, inu ſposna, de je bulſhi datí, koker useti.

11. Ta natura ima veliku nagnenje na te ſtvary, na ſvoje leſtnu meſu, na prasne rezhy, inu na tu okulihojenje Ali ta gnada ulezhe k'Bogu, inu k' zhednoſtam, ſe odpovę tem ſtvarjenem rezhęm, pred tem ſvejtam beshy, tega meſa poshellenje ſovrashe, tega okulihojenja ſe sdershy, inu ſe ſramuje na ozhitnem ſe perkasuvati.

12. Ta natura ima rada ta sunajne troſht, v' katiremu ſvoje pozhutke reslushta, inu resveſely. Ta gnada pak iſhe ſamu v' Bogu potroſhtana, inu zhes uſe videjozhe rezhy v' ti narvikſhi dobruti reslushtana, inu resveſelena biti.

13. Ta natura ſe muja, inu della uſe savol leſtnega nuza, inu dobizhka, ona na more nezh sabſtojn ſturiti, temuzh ona ſe troſhta ali kej enakega, ali kej bulſhega, ali hvalo, ali perjasnoſt sa ſvoje iſkasane dobrute sadobiti, inu shelly, de bi njene della, inu darovi veliku preſhtemani bili. Ta gnada pak

nezh

nezh zhaſnega na iſhe, inu na shelly nobenega lona, ali plazhila, koker ſamega Boga, inu od zhaſneh potrebneh rezhy nezh vezh na shelly temuzh kulker taiſte nje morejo k' sadoblenju teh vezhneh ſlushiti.

14. Ta natura ſe veſeli nad veliku perjatlov, inu nad shlahto, ſe preſhtema nad ſvojim ſhlahtnem rojſtvam, inu nad ſvojim rodam; tu sadershanje teh mogozhneh terdi, ſe perlisuje tem bogatem, inu prov daje tem ſebi enakem. Ta gnada pak tudi ſovrashneke lube, inu ſe nad obilnoſtjo teh perjatlov na preusame; sa nezh dershy to hiſho, inu sazhetek ſvojiga rodu, sunej aku ona tamkej vezh brumnoſti najde. Temu ubogemu zila k' pomuzhi pridti bel, koker temu bogatemu, ima vezhi uſmilenje s' enem nadolshnem, koker s' enem mogozhnem, ſe veſely nad enem reſnizhnim, nekar nad enem golufnem zhlovekam. Ona uſelej opomina te brumne, de bi ſe po vezheh gnadah, inu daroveh poſliſali, inu Synovu boshjimu ſkus zhednoſti ſe enake ſturili.

15. Ta natura ſe hitru pertoshi zhes pomankanje, inu nadleshnoſt. Ta gnada preneſe ſtanovitnu tu boſhtvu, inu to froſhino.

16. Ta

16. Ta natura uſe k' ſebi obrazha, ſe lę sa ſe ſhtrita, inu lę savol ſebe druge ſvary. Ta gnada pak uſe rezhy k'Bogu visha, od katirega one svirajo: nezh dobriga ſebi na perpiſuje, preusetnu na baha, ſe naprepira, ſvojo manengo drugem naprej na ulezhe, temuzh uſe ſvoje miſli, inu saſtopnoſt ti vezhni modruſti, inu boshjimu ſpraſhuvanju podvershe.

17. Ta natura shelly ſkrivne rezhy vediti, inu nove ſliſhati, ozhe od sunej ſe ſkasuvati, veliku ſkus pozhutke svęditi, inu poſkuſiti, shelly ſposnana biti, inu letu ſturiti, od katirega hvala, inu tu sazhudenje pride. Ta gnada pak ſe na ahta nove, inu firbezhne rezhy vęditi, sakaj uſe letu je od te ſtare, ſkus ta greh pokashene nature perſhlu, dokler ſe nezh novega, inu obſtojozhega na semli na snajde. Ona tedej uzhy te pozhutke bersdati, tega prasnega dopadenja, inu preusetnega bahanja ſe anati, inu ogibati, hvale, inu sazhudenja uredne rezhy ponishnu perkrivati, inu od ſledne rezhy, inu v' uſi uzhenoſti ta pridne ſad tega nuza, inu to zhaſt, inu hvalo boshjo iſkati. Ona nozhe, de bi ona, inu tu njenu hvalenu bilu, temuzh shelly, inu voſne, de bi Buh, katir uſe sgol is lubesni vendejly, v' ſvojih daroveh zheſhen, inu hvalen bil.

18. Le-

18. Leta gnada je ena boshja inu zhes-naturna luzh, en ſuſebne dar Boshji, en pezhat teh isvoleneh, inu ena saſtava vezhnega isvelizhanja, katira tega zhloveka, od poſvejtneh nebeſhkih rezhy k' lubesni pousdigne, inu is enga k'tem poſvejtnem rezhęm nagnenga k' enemu v'te duhovne rezhy isdanemu zhloveku ſtury. Kulkajn vezh tedej bo ta natura dolitlazhena, inu premagana, tulkajn vezhi gnada bo noter ulita, inu ta snoterne zhlovek bo s' novem objiskanjam po podobi boshji uſake dan ponovlen, inu pobulſhan.

LV. Poglavitne Dejl.

Koku pokashena, inu ſpazhena je naſha natura, inu koku mozhna je gnada Boshja.

1. *Hlap.* O moj Goſpud, inu Buh! katir ſi mene po tvoji podobi, inu glihi ſtvaril, dodejli meni to gnado, katira je, koker ſi ti mene uzhil, taku mozhna, inu meni k' isvelizhanju taku potrebna: de bodem mojo hudobno naturo, katira mene k' greham, inu k' pogublenju ulezhe, mogel premagati. Sakaj jeſt obzhutem v' mojimu teleſu to poſtavo te pregrehe, katira ti poſtavi moje duſhe super govory, inu mene,

de

de bi jeſt ti pozhutlivoſti v' mnogeh rezheh pokorn bil, koker enga jetnika okuli vode. Jeſt na morem temu hudemu nagnenju te nature sadoſti superſtati, aku tvoja preſveta gnada na bo meni na ſtrani ſtala, inu moje ſerzę ushgala.

2. Potrebna je tvoja gnada, inu ena zelu velika gnada, de bode ta natura premagana, katira je od mladoſti k' hudemu nagnena. Sakaj natura je ſkusi Adama tega pervega zhloveka pad.., inu ſkusi pregreho pokashena bila, odtod je ta ſhtrafenga tega gręha na uſe ludy perſhla, taku, de ta natura, katira je bla dobra, inu pravizhna od tebe ſtvarjena, ſe sdej sa en gręh, inu sa eno bolesen te pokashene nature imenuvati ima; sakaj njenu nagnenje, aku bo ſamu per ſebi puſhenu, uſelej le pod ſe k' temu hudemu, inu k' ti pregrehi ulezhe. Dokler ta mejhena muzh, katira je nję ſhe zhes oſtala, je koker ena iſkerza pod pepelam ſkrita. Leta muzh je saſtopnoſt, ali pamet te nature, katira je s' eno veliko temnoto obdana, taku, de akulih ſhe reslozhe, kaj je prov, kaj ny prov, kaj je ręſs, kaj ny ręſs, vender na samore dopolniti, kar sa prov dershy, tudi na more popolnema to luzh te reſnize, ne pravu sravje ſvojiga nagnenja ushivati.

3.

3. Od tod pride, o moj Goſpud, inu Buh! de jeſt po temu snoternemu zhloveku imam luſht k'tvoji poſtavi, dokler jeſt vęm, de tvoja sapoved je dobra, pravizhna, inu ſveta, inu de ſvary uſe tu hudu, inu ozhe, de bi ſe pred greham beshalu, S'tem shivotam pak ſlushem ti poſtavi te pregrehe, kir ſe jeſt veliku vezh ti pozhutlivoſti, koker ti pameti pokornega iſkashem. Is katirega pride, de jeſt ſzer eno volo k'dobremu imam, taiſtu pak dopernesti, v'meni mozhy na najdem. Is tega tudi pride, de ſi jeſt doſtikrat veliku dobrega naprejusamem, dokler pak ta gnada moji ſlabuſti pomagat ni pred rokami, is mejhenega superſtanja odſtopim, inu omagam. Odtod pride, de jeſt ta pot ene popolnema brumnoſti ſposnam, inu kar bi imel jeſt ſturiti, sadoſti ozhitnu videm, ali od tęshe moje pokashene nature dolitlazhen ſe k' eni bel popolnema brumnoſti na pousdignem.

4. O Goſpud! koku mozhnu je meni potrebna tvoja gnada, tu dobru sazheti, v'taiſtimu naprej jidti, inu taiſtu dokonzhati! Dokler bres nje namorem nezh ſturiti, v' tebi pak uſe premorem, aku mene tvoja gnada poterde.

O ti reſnizhnu nebeſhka gnada! bres tebe nezh ni tu leſtnu saſlushenje, inu

tudi

tudi ti darovi te nature ſo sa nezh dershati. Bres tvoje gnade, o Goſpud! uſe rezhi per tebi nezh na velajo, ne kunſhti, ne blagu, ne lepota, ali muzh, ne saſtopnoſt, ne sgovornoſt. Sakaj ti darovi te nature ſo gmejn tem brumnem, inu tem hudobnem, ta gnada pak, inu lubesn je en ſuſebne dar teh isvoleneh; katiri ſo s'taiſtem ozirani, bodo sa uredne dershani tega vezhnega shivlenja. Ta gnada je taku shlahtna, de tudi ta dar tega prerokvanja, dellanje teh zhudeshov, ali karkuli sa enu viſoku ſpremiſhluvanje bres lete gnade bode sa nezh dershanu. Ali tudi vira, upanje, inu uſe druge zhednoſti niſo tebi perjetne bres lubesni, inu gnade tvoje.

5 O ti preſveta gnada boshja! ti ſturysh is ubogega v' duhu, na zhednoſteh bogatega, inu is bogatiga na blagu ſturyſh v' ſerzu ponishnega. Pridi, inu ſtopi doli k' meni, napolni mene sdajzi s' tvojim troſhtam, de moja duſha od truda, inu ſuhote tega ſerza na omaga, inu konz na usame.

O Goſpud! jeſt tebe ponishnu proſem, puſti mene pred tvojimi ozhmy gnado najdti, sakaj sadoſti je meni tvoja gnada, akulih te druge rezhy, katire ta natura shelly, na doſeshem. Deſlih bom teſhku ſkuſhan, inu s' doſtiremi nadlu-

gami obdan, ſe na bodem nezh hudega bal, koker dolgu tvoja gnada per meni bode. Ona je moja muzh, ona meni da ta ſvjet, inu pomuzh. Ona je mozhnejſhi, koker uſi moji ſourashneki, ja bel modra, koker uſi ti modri.

6. Ta gnada je ena mojſtrova te reſnize, uzheniza tega v' ſtrahu dershanja, ena luzh tega ſerza, en troſht v' britkuſti; ona preshene shaloſt, inu ſtrah. ona goriredy to andoht, inu tozhy ſolsę. Kaj ſim jeſt bres nje, koker en ſuh lęſs, inu en nanuzni brun, katir ſe ima savrezhi?

Satorej dodejli meni o Goſpud! de bode meni tvoja gnada uſelej naprej perſtopila, inu sa mano hodila, ter mene v' dobremu djanju uſelej vishala, de ſe bodem po taiſtemu vędnu poſkerbel, ſkusi JEsuſa Kriſtuſa tvojiga Syna. Am.

LVI. Poglavitni Dejl.

De imamo ſami ſebe sataſiti, inu sa Kriſtuſam po poti tega krisha hoditi.

1. *Goſp.* Syn! koker delezh ti samoreſh ſam od ſebe ven jiti, taku delezh tudi ti premoreſh v' mene pridti. Sakaj koker od sunej nezh na shelleti, pomaga k' snoternemu myru, taku tudi

ſam

ſam ſebe od snotrej sapuſtiti, tega zhloveka s' mano ſklene, ali sdrushe. Jeſt ozhem, de ſe nauzhiſh popolnema ſam ſebe satajiti, inu moji voli zhes dati bres uſiga superrezhenja, inu toshbe. Hodi sa mano; jeſt ſim ta pot, ta reſniza, inu tu shivlenje Bres poti ſe na more hoditi, bres reſnize ſe na more ſposnati, bres shivlenja ſe namore shiveti.

Jeſt ſim ta pot, po katiremu moreſh hoditi, jeſt ſim ta reſniza, katiri imaſh virjeti, jeſt ſim tu shivlenje, na katiru imaſh upati, Jeſt ſim ta obſtojęzha pot, ta nafalivna rẽſniza, inu tu vezhnu shivlenje. Jeſt ſim ta nar ravniſhi zeſta, ta nar vezhi reſniza, tu pravu shivlenje, tu isvelizhanſku shivlenje, tu neſtvarjenu shivlenje.

Aku boſh na mojimu potu oſtal, bodeſh reſnizo ſposnal, inu ta reſniza bode tebe reſhila, inu ti bodeſh tu vezhnu shivlenje sadobil.

2. Aku ozheſh v' tu shivlenje jiti, derſhi te sapovdi. Aku ozheſh reſnizo ſposnati, taku virvej meni. Aku ozheſh popolnema brumen biti, predej uſe rezhy. Ozheſh le moj Joger biti, sataji ſam ſebe. Ozheſh le tu isvelizhanſku shivlenje sadobiti, sanizhuj tu zhaſnu shivlenje. Ozheſh v' nebeſih pousdignen biti, ponishej ſe na temu ſvejtu.

Ozhesh ti s' mano krajluvati, nosi s'mano ta krish. Sakaj sami ti slushabniki tega krisha najdejo ta pot tega isvelizhanja, inu te prave luzhi.

3. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus! dokler je tvoj pot tesen, inu od tega sveita sanizhuvan, inu savershen, dodejli meni po tvojimu nauku v' sanizhvanju tega svejta shiveti. Sakaj ta hlapez ni vezh, koker njegov Gospud, inu ta Joger ni zhes svojiga mojstra. Nej bo tvoj hlapez v' tvojimu shivlenju skushen, inu isuzhen, dokler ondi je moje isvelizhanje, inu prava svetust. Karkuli jest sunej tvojiga shivlenja berem, al slishem, me na more sadosti resveseliti, inu reslushtati.

4. *Gosp.* Syn! dokler ti use letu vęsh, inu si bral, srezhen bodesh, aku bosh taistu sturil. Katir moje sapovdi ima, inu dershy, taist mene lube, inu jest tudi bodem njega lubil, inu mene samega njemu resodel, inu njega k' meni v' krajlestvu mojiga Ozheta postavil.

5. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus, nej se meni sgody, koker si rekal, inu oblubil, nej se meni sgody letu saslushiti. Jest sem ta krish prejel, prejel sem taistega od tvoje roke: jest ozhem taistega nositi, nosil bom taistega noter do smerti, koker si meni naloshil. Sa

res-

reſnizo tu shivlenje enga dobriga kriſtjana je en prave krish, ali pelle v'ta paradiſh. Ta pot je sazhet, nasaj ſe verniti ſe na ſme, inu ſe naſpodobi taiſtega sapuſtiti.

6. No tedej! lubesnivi bratji! hodimo ſkupej po potu tega krisha; JEsus bode s'nami, savol JEsuſa ſmo ta krish na ſe useli, savol JEsuſa tudi ozhmo v'temu krishu ſtanovitnu oſtati. On bode naſh pomozhnik, katir je naſh vajvoda, inu ſprednik. Pole! naſh krajl hode pred nami katir ſe bo sa naſs vojſkval. Podajmo ſe moſhku sa njim, nobeden ſe nima uſtraſhit, ali bati, bodimo perpravleni v'temu boju ſerzhnu umreti, na ſturimo naſhi zhaſty leta ſhpot, de bi mi pred tem krisham beshali.

LVII. Poglavitne Dejl.

De ta zhlovek nima zaglivega ſerza ratati, kader v'enu, al drugu pregreſhenje pade.

1. *Goſp.* Syn! meni bel poterplenje, inu ponishnoſt v'teshavah, inu v'superneh rezheh dopade, koker velek troſht, inu andoht v'ſrezhi. Sakaj tebe shali, kir bode ena mejhena rezh zhes tebe rezhena? Akulih bi ſe tebi bilu kej vezhega pergodilu, bi ſi vender

na bil imel puſtiti k' ſerzu jiti. Sdej pak puſti memujiti, letu ni tu pervu, tudi ni kej novega, inu tudi na bode tu puſlednu, aku bodeſh dalej shivel. Ti ſi ſzer sadoſti moſhke, koker dolgu ſe tebi kej supernega na pergody. Ti dajeſh dobre ſvjete, inu snaſh druge ludy s' beſedami dobru troſhtat, inu njim ſerze dajati; kader pak ena nagla nadluga pred tvoje duri pride, sazhne na ſvjetu, inu na mozhi tebi permankuvati.

Poglej na tvojo ſlabuſt, katiro ti pogoſtu tudi v' meiheneh rezhęh, inu perpadkeh dobru samerkaſh: vender ſe letu uſe gody savol tvojiga isvelizhanja, kader ſe tebi kej takeſhnega permire.

2, Versi letu is tvojiga ſerza, koker narbel moreſh, inu akulih te je she sadelu, vender de ta na bo okuliverglu, ne dolgu v' smotnjavi dershalu. Terpi to nadlugo ſaj poterpeshlivu, aku njo na moreſh veſelu preneſti, Inu deſlih v' zhaſu eno rezh narad ſliſheh, inu eno navolnoſt obzhuteſh, derſhi ſe notri, inu is tvojih uſt na puſti kej venpriti, kar ni prov, is katirega bi ſi ti ſlabi enu pohujſhanje uselei. Koker hitru ſe bo ta gnada v' tebe povernila, bode ta navola, katira je v' tebi uſtala, sdajzi potolashena, inu uſa snoterſhna

sha-

shaloſt bode ſlatka poſtala. Jeſt ſhe uſelej shivim, tebi pomagat, inu te ſhe vezh, koker doſihmalu potroſhtati perpravlen, pravi ta Goſpud, aku bodeſh na mene saupal, inu mene andohtlevu na pomuzh klizal.

3. Bodi terdnega ſerza, inu perpravlej ſe ſhe k' vezhemu terplenju. Ni zelu sabſtojn, inu bres nuza, de ſe pogoſtu v' nadlugah, inu v' teſhkeh ſkuſhnavah snajdeſh. Ti ſi le en zhlovek, inu nekar en Buh, ti ſi le enu meſu, inu nekar en angel. Koku bi ti uſelej v' enemu ſtanu te brumnoſti oſtati mogel, kir letu je permankalu temu angelu v' nebeſh, inu temu pervemu zhloveku v' paradishu? Jeſt ſem taiſt, katir troſhtam te shaloſtne, inu lete, katiri ſvoje ſlabuſti ſposnajo, k' meni gori pousdignem.

5. *Hlap.* Goſpud! bodi hvalena tvoja beſeda, katira je meni ſlatka zhes uſe medenu ſatovje. Kaj bi jeſt v' tulkajn mojih britkuſteh, inu nadlugah sazhel, aku bi ti mene s' tvojimi ſvetemi beſedami na poderdil? O de bi jeſt le enkrat k' temu isvelizhanju mogel pridti! h' zhem bi ſkerbel, kaj, inu kulku bi imel sa taiſtu preterpeti? Dej meni en ſrezhen odhod is letega ſvejta. O moj Buh! ſpomni na mene, inu vishej me-

ne

ne po temu pravemu potu v' tvoje kraj-
leſtvu. Amen.

LVIII. Poglavitne Dejl.

De ſe mi nimamo podſlopiti viſoke rezhy, inu te ſkrivne boshje ſodbe iſpraſhuvati, inu gruntati.

1. *Goſp.* Syn! varvej ſe, de na bodeſh viſoke rezhy, inu ſkrivne boshje ſodbe iſpraſhuval, is kajsenega urshaha bode leta taku sapuſhen, une pak bode k' taku veliki gnadi goriuset: sakaj bode leta taku mozhnu s' nadlugami obdan, en druge pak taku viſoku pousdignen.

Lete rezhy preſeshejo uſo zhloveſhko saſtopnoſt, inu nobena ſtvarjena pamet, nobenu premiſhluvanje na premore boshje ſodbe sgruntati. Kader tedej tebi tvoj ſovrashnek takeſhne rezhy noterdaje, ali pak nekateri redovedni ludje tebe satu upraſhajo, dej njim k' odgovoru te beſede tega preroka: *Goſpud! ti ſi pravizhen, inu pravizhna je tvoja ſodba.* Inu tudi lete beſede: *Te ſodbe tega Goſpuda ſo reſnizhne, inu ſame v' ſebi pravizhne.* Mojih ſodba ſe imaſh bati, inu nekar taiſte iſpraſhuvati; sakaj ta zhloveſhka pamet na samore taiſte sapopaſti.

2. Ti

2. Ti tudi nimash sprashuvati, ne se prepirati od tega saslushenja teh svetnikov katir bi pred temi drugemi svetejshe, al vezhe bil v' nebeshkemu krajlestvu. Takeshne rezhy perneso doshtikrat veliku ardrije, inu napotrębniga prepiranja; is katirega tudi ustane ta preusetnost, inu prasna posveitna zhast: is tega pride navoshlivost, inu resdirenga, kir lera tega svetnika, ta druge ena druga preusetnu naprejpostaviti se muja. Takeshne rezhy snati, inu sprashuvati nobenega nuza na pernese, temuzh taki ludje se veliku vezh tem svetnikam samirjo; sakaj jest ni sem en Buh tega prepiranja, temuzh tega myru: ta myr pak vezh v' eni pravi pohlevnosti, koker v' lestnemu povikshanju stoji.

3. Nekteri bodo is enga ajfra te lubesni k' temu Svetniku nekteri is velikega nagnenja k' unemu ulezheni, katiru use se vezh is enga zhloveshkiga, koker boshiga nagnenja gody. Jest sim taist, katir sim use Svetnike stvaril; jest sim njim gnado dal, jest sim to zhast dodejlil. Jest vęm njeh usih saslushenje, jest sim njim perstopil is slatkustjo mojga shęgna. Jest sim nje posnal pred sazhetkam tega svejta, jest sim njeh is tega svejta isvolil, ony niso mene poprej isvolili. Jest sim njeh skus gnado poklizal,

jest

jeſt ſim njeh ſkus miloſt k'meni ulekel: jeſt ſim njeh ſkus uſe ſorte ſkuſhnave ſkus pellal. Jeſt ſim njim zhaſtitlive troſhte noterdajal, jeſt ſim njim ſtanovitnoſt dodejlil, jeſt ſim njeh potcrplenje kronal.

4. Jeſt posnam tega pervega, inu puſlednega, jeſt imam uſe gladku naisrezhenu sa lubu. Jeſt imam v' uſih mojih Svetnikeh pohvalen biti, jeſt imam zhes uſe zheſhen, inu v' uſih, inu v' ſlednemu ſhpoſhtuvan biti, katir ſim taiſte taku zhaſtitlivu bres uſiga njeh poprejſhnega, inu leſtnega saſlushenja shę sa naprej isvolil, in taku viſoku povikſhal. Satorej, katir tega narmajnſhega od mojih sanizhuje, tudi tega vezhega on na zhaſty, dokler ſim jeſt tega narmajnſhega, inu tega velikega ſtvaril. Inu katir na ſhpoſhtu e enga Svetnika, ta na ſhpoſhtuje tudi mene, inu nobenega v' nebeſhkimu krajleſtvu. Ony uſi ſo enu ſkus saveso te lubesni: ony uſi enu menjo, uſi ſo ene vole, inu uſi ſkupej ſe enavolnu lubio.

5. K' temu ſhe (kar je veliku vikſhe) ony veliku vezh mene, koker ſami ſebe, inu ſvoje saſlushenje lubio. Dokler kir ſo ſe ony verh ſebe goriusdignili, inu ſo od leſtne lubesni ven potegneni, ſe ony zelu, inu do konza v' mojo lubesn ſpremine

mine, inu v' taifti tudi s' veſeljam, inu s' ushitkam pozhivajo. Nezh ni, kar bi nje samoglu odverniti, ali doliulęzhi, dokler ſo ony te vezhne reſnize polni, inu ſe v' temu ognu te napogaſlive lubesni grejejo. Satorej imajo ti tem shivotnem, inu shivinſkem shellam isdani ludje, katiri nezh drugega, koker ſvoje leſtnu veſelje sa lubu imajo, od ſtanu tih Svetnykov molzati, inu nezh govoriti; kir taki ludję Svetnykam po ſvojimu leſtnemu nagnenju perſtavlajo, inu odſtavlajo, inu nasnajo taku, koker ti vezhni reſnizi dopade, taiſte obrajtati.

6. Veliku ludy dęlla is navędnoſti, slaſti takeſhneh, katiri ſo malu reſvitleni, inu poredkem enga s' eno popolnema duhovno lubesnjo snajo lubiti. Ja veliku jih bode s' enem nagnenjam po naturi, inu zhloveſhki perjasnoſti k' tem, al unem ulezhenu; inu koker ſe ony v' posemelſkeh rezhęh sadershę, taku tudi miſljo od teh nebeſhkeh. Je pak en brés uſe perglihe velek reslozhek med temi rezhmy, katire ti boshjih rezhy malu saſtopni miſljo, inu med temi, katire ti reſvetleni ludje ſkus nebeſhku resodivenje premiſhlujejo, inu ogledujejo.

7. Satu varvej ſe moj Syn! od teh rezhy, radovednu ſe pogovarjati, katire

tvo-

tvojo saftopnoſt preſeshejo, temuzh tega ſe veliku vezh poſlilſej, inu na tu ſe podej, de boſh mogel ſaj ta rar majnſhe v' nebeſhkemu krajleſtvu biti. Inu deſlih bi eden vędil, katir je ſvetejſhe, koker ta druge, ali katir je sa vezhega Svetnika v' nebeſih derhan, kaj bi njemu nuzalu letu snati, sunej ſamu, de ſe on savol tega ſposnanja pred mano ponisha, inu ſe k' vezhimu zheſhenju moſiga imena obudy, inu pousdigne? Veliku bel Bogu perjetnu ſtury, katir ſpremiſhluje, koku veliki ſo njegovi grehi, inu mejhene njegove zhednoſti, inu brumnoſt; inu koku je ſhe od te popolnema brumnoſti tih Svetnikov delezh, koker pak katir ſe prepira, koku velike, ali mejhene ſvetuſti ſo ti Svetniki. Veliku bulſhe je te Svetnike s'andohtlevemi molitvami, inu ſolsami proſiti, inu na njeh zhaſtitlevo pomuzh s' ponishnem ſerzam klizati, koker njeh ſkrivnoſti s' prasnem ſpraſhuvanjam sgruntuvati.

8. Ony ſe prov dobru pozhutjo, ke bi le ludje ſe snali v' myru ohraniti, inu ſvoje prasnu beſsedvanje opuſtiti. Ti Svetniki ſe ſvojiga leſtnega saſlushenja zelu nezh na pohvaljo; dokler ony ſami ſebi nezh dobrega, temuzh meni ſamemu uſe gladku perpiſujejo, kir ſim jeſt

njim

njim is moje naiskonzhane lubęsni uſe ſhenkal. Ony ſo s' eno taku veliko lubesnjo pruti moji boshji naturi, inu s'taku preobilnem veſeljam napolneni, de njim na zhaſti nezh doli na grę, inu nezh na more na njeh ſrezhnemu ſtanu njim permankati. Uſi Svętniki, kulker vikſhi ſo v' ti zhaſti, tulku ponishniſhi ſo ony ſami na ſebi, inu meni ſo ſkus letu blishejſhi, inu lubiſhi. Savol tega v' ſvetemu piſmu imaſh sapiſanu: De ſo ony ſvoje krone pred Bugam dolipoloshili, inu na ſvoje obraſe pred tem jagnetam doli padli, inu ſo molili tega shivega od vekumej do vekumej.

9. Doſti ludy upraſha, kdu je vezhe v' nebeſih, katiri na vędo, aku bodo uredni med te nar majnſhe ſhteti biti. Je sadoſti veliku, tudi le ta nar majnſhe v' nebeſih biti, kir en ſledne bode ramnu velik; sakaj ony uſi bodo veliki; sakaj ony bodo uſi boshji otrozi imenovani, inu ſo tudi. Ta nar majnſhe ſkusi ſvojo pohlevnoſt bode velek zhes njeh veliku; inu ta greſhnek, katir ſe je v' ſvojih grehih saſtaral, bode umerl, inu pogiuil. Sakaj kader ſo ti Jogri upraſhali, katir bi ta nar vezhe v' nebeſhkemu krajleſtvu bil, ſo takeſhen odgovor ſliſhali: *Aku ſe vi na preobernete, inu na boſte, koker otrozi, taku na pridete v' nebeſhku kraj-*

krajleſtvu, katirikuli tedej ſe ſam ponisha, koker letu dette, ta je nar vezhe v' nebeſhkemu krajleſtvu.

10 Gorje letem! katiri s'temi mejhenemi ſe nozhejo radi ponishati, sakaj ony na bodo mogli ſkus te mejhene, inu niſke duri v' nebeſa jiti. Gorje tudi tem bogatem! katiri ſvoje veſelje, inu troſht letukej imajo; sakaj kader ti ubogi v'boshje krajleſtvu pojdejo, bodo ony od sunej oſtali, inu jokali.

Veſelite ſe vi pohlevni, vi ubogi od veſelja poſkakuite, dokler vaſhe je tu krajleſtvu boshje, aku vi vender v' ti reſnizi hodite, inu shivite.

LIX. Poglavitne Dejl.

De uſe upanje, inu sanaſhanje ſe ima ſamu na Boga poſtaviti.

1. *Hlap.* Goſpud! kaj je moje saupanje, katiru jeſt v' temu shivlenju imam, inu kaj je moj nar vezhi troſht is uſeh rezhy, katire ſe pod nebam snajdejo? Niſi le ti moj Goſpud, inu Buh, katirega miloſt, inu uſmilenja ni nobenega ſhtevenja? Kje je le meni dobru bilu bres tebe, ali kedaj le bi meni bilu moglu hudu biti, kir ſi ti v' prizho?

Jeſt

Jeſt ozhem rajſhi savol tebe ubog, koker bres tebe bogat biti. Ozhem rajſhi s' tabo na semli en popotnek, inu en ptuji biti, koker bres tebe nebeſa poſſeſti; kir ſi ti, ſo tudi nebeſa, inu kir ti niſi, tam je ta ſmert, inu pekel. Ti ſi o Goſpud! katirega jeſt shellim; satorej je meni potreba, de jeſt k' tebi sdihujem, klizhem inu proſim. V' nobenega jeſt na morem popolnema saupati, de bi meni ob pravemu zhaſu pomagal, koker v' tebe ſamega o moj Buh! Ti ſi moje upanje, inu sanaſhanje, ti ſi moj nar sveſtejſhi troſhtar v' uſih rezhęh.

2. Uſi ludje tu ſvoje iſhejo, ſam ti shelliſh, inu iſheſh moje isvelizhanje, inu kar je meni nuznu; ter uſe rezhy meni k' dobremu oberneſh. Akulih meni uſe ſorte ſkuſhnave, inu supernoſti naprej pokladaſh, vender uſe letu k'mojimu nuzu odlozheſh, kir tvoje lubesnive na taushentire vishe ſkuſhati v' navadi imaſh. V' katirimu ſkuſhanju ti nimaſh mejn lublen, inu pohvalen biti, koker ke bi ti mene s' nebeſhkem troſhtam napolnil.

3. V' tebe tedej o Goſpud! uſe moje upanje, inu perbeshalſhe poſtavem, v' tebe uſo mojo britkuſt, inu teshavo poloshim, dokler uſe, karkuli sunej tebe videm, ſlabu, inu naſtanovitnu najdem.

Sa-

Sakaj meni doſti perjatlov na bo nezh moglu nuzati, mogozhni pomozhniki na bodo mogli pomagati, modri ſvjetuvavzi na dobo mogli en nuzen odgovor dati, teh uzhenikov bukve na bodo mogle mene potroſhtati, ne tu shlahtnu, ali dragu blagu odreſhiti, tudi ne enu ſkrivnu, inu dopadlivu meſtu sashihrati, aku ti ſam na perſtopeſh, na pomagaſh, na poterdiſh, na potroſhtaſh, na poduzhiſh, inu na obvarvaſh.

4. Sakaj uſe rezhy, katire ſe k' temu myru, inu ſrezhnemu ſtanu nuzne vidjo, ſo en nezh bres tebe, tudi nezh ſrezhnega v' reſnizi na doneſo. Taku redej di ti ſam edine ta sapopadk uſega dobrega, ena viſokuſt tega shivlenja, inu ta globozhina uſe lepe sgovornoſti: v'tebe zhes uſe rezhy upanje imeti, je tvojih hlapzov ta narmozhnejſhe troſht. K'tebi obernem moje ozhy, v'tebe jeſt saupam moj Goſpud, inu Buh, ozha uſe miloſti! Poshegnej, inu poſveti, ali ſturi ſveto mojo duſho s'nebeſhkem shegnam, de ona tebi enu ſvetu prebivalſhe, inu en ſedeſh tvoje vezhne zhaſty poſtane, inu de ſe tudi v'tvojimu zhaſtitlevemu templu nezh nauredniga na bode snajdlu, kar bi ozhy tvoje ſvetuſti moglu reshaliti. Poglej na mene po velikuſti tvoje dobrute, inu po obilnoſti

tvo-

tvoje milosti, inu usliſhi to molituv tvojiga ubogega hlapza, katir delezh v' eni ptuji desheli, inu v' ſenzi te ſmerti ſtanuje. Obvari, inu ohrani to dusho tvojiga hlapza med tulkajn navarnosti tega ſtrohlivega shivlenja, inu ſkus tvojo gnado ſprẹmi, inu vishej taisto po potu tega myru v' deshelo te vezhne ſvetlobe. Amen.

Konz teh tretjeh bukuv.

ZHETERTE BUKVE

Od preſvẹtiga Sakramenta tega Altarja.

Andohtlivu opominanje k' ſvetemu Obhaylu.

Beſede Kriſtuſove.

Pridite k' meni uſi, pravi Goſpud, katiri ſte s' dellam, inu s' mujo oblosheni, inu jeſt ozhem vam lohkoto ſturiti.

Ta kruh, katirega jeſt vam bodem dal, je moje meſu, sa tu shiulenje tega ſveita.

Usemite, inu jejte, letu je moje Tellu, katiru bode sa vaſs danu; letu ſturite k'mojimu ſpominu.

Katir bode ushil moje meſu, inu pil mojo kry, leta v' meni oſtane, inu jeſt v' njemu.

Beſede, katire ſem jeſt k' vam govoril, ſo duh, inu shivlenje.

I. Poglavitne Dejl.

S' kajsenem viſokem ſhpoſhtuvanjam, inu s' kajsenem zhiſtem ſerzam ſe ima Kriſtus prejeti.

Beſede tega Jogra.

Lete ſo tvoje beſede, o Goſpud Jesus Kriſtus, ti vezhna reſniza! akulih taiſte ni ſo ob enemu zhaſu rezhene, ne na enemu meſtu sapiſane. Dokler pak ſo tvoje, inu reſnizhne beſede, ozhem jeſt taiſte hvaleshnu, inu svęſtu goriuseti. Tvoje ſo, inu ti ſi taiſte govoril; inu ſo tudi moje, dokler ti ſi taiſte savol mojiga isvelizhanja govoril. Jeſt taiſte is tvojih uſt rad goriusamem, de bodo globokejſhe, inu terdnejſhe v' moje ſerze uſajene. Mene oveſselę beſede taku velike dobrute, polne te ſlatkuſti, inu lubesni; ali mene ſtraſhjo moje leſtne pregrehe, inu mene odbija moja nazhiſta

zhiſta vęſt, tvoje taku velike ſkrivnoſti prejeti. Mene vabe ta ſlatkuſt tvojih beſedy, ali mene teshy ta obilnoſt mojih pregreh.

2. Ti sapovęſh, de imam sauplivu k' tebi perſtopiti, aku ozhem s' tabo en dejl imęti, inu de imam prejeti to ſpisho te naumerjozhnoſti, aku shellim tu shivlenje, inu to zhaſt doſęzhi.

Pridite ſem k' meni, praveſh ti, *katiri ſte s' mujo, inu s' dellam obloſheni, inu jeſt vam ozhem lohkoto ſturiti.*

O ſlatka, inu perjasna beſeda v' uſheſeh tega gręſhneka, s' katiro ti moj Goſpud, inu Buh! vabeſh tega potrebnega, inu ubogega k' prejemlenju tvojiga preſvetega Teleſa. Ali kdu ſem jeſt, o Goſpud, de ſe ſmem podſtopiti k' tebi perſtopiti? Pole! te nebeſa te na morejo sapopaſti, inu ti praveſh: pridite uſi k' meni.

3. Kaj ti meniſh s' tvojim taku dobrutlivem, inu perjasnem klizanjam, inu vablenjam? Koku bi jeſt ſmel k' tebi pridti, kir nezh dobrega od ſebe na vęm, kar bi meni upanje dati samoglu? Koku te bodem v' mojo hiſho pellal, kir ſim doſtikrat tvoje bres konza dobrotlivu oblizhje reſerdil. Tebe ſhpoſhtujejo, inu zhaſtę ti Angeli, inu Arhangeli, tebe ſe boję ti Svetniki, inu pravizhni,

inu ti praveſh: Pridite uſi k'meni. Aku bi ti, o Goſpud! letu ſam na rekal, kdu bi virjel, de je letu reſs? Inu aku bi ti letu na sapovedal, kdu bi ſe podſtopil k'tebi pridti?

4. Pole! Nöe ta pravizhne mosh je na ti barki ſtu lejt zimpral, de bi on, inu s'njim nektiri ohraneni bili: koku bi ſe jeſt v'eni uri mogel perpraviti', Stvarnika tega ſvejta urednu, inu s'zhaſtjo prejeti?

Mojses tvoj velek ſlushabnek, inu ſuſebne perjatel je is naſtrohlivega leſa to ſhkrino te savese napravil, katiro je tudi s'tem nar bel zhiſtem slatam preulekel, de bi noter te table tvojih sapovd poloshil: inu jeſt ſtrohliva ſtvar ſe bodem podſtopil tebe, katir ſi to poſtavo dal, inu katir tu shivlenje dodejſiſh, taku lohku v'moje tellu prejeti?

Salomon ta nar modrejſhe med Israelſkemi krajlami je ſedem lejt ta zhaſtitlive tempel k'zhaſti, inu hvali tvojiga imena gorisidal. On je oſem dny ta prasnek tega zirkovnega shegnanja obhajal, taushent volov k'shganemu, inu myrnemu ofru gori ofral, inu to ſhkrino te savese v'glaſu teh trobęnt, inu v'velikimu veſeluvanju v'tu nje perpravlenu meſtu s'zhaſtjo poſtavil. Inu jeſt naſrezhne, inu sgol revne zhlovek,

koku ſe bodem podſtopil tebe v' mojo hiſho pelati, kir kumej pol ure v' ti andohti morem doperneſti? Ja Buh othl, de bi bil taiſto ſaj enkrat, koker ſe ſpodobi, v' pravi andohti doperneſil.

5. O moj Buh! kajseno veliko mujo ſo ſi uni persadeli, ſkus dobre della tebi dopaſti! O koku malu, Bogu ſe uſmili! je taiſtu, kar jeſt ſturim! kajsen mejhen zhaſs jeſt doperneſem, kader ſe k' prejemlenju tvojiga ſvetega Teleſa perpravlam! Poredkem ſem jeſt v' mojimu ſerzu ſpravlen, inu prov ſam per ſebi, inn zelu maſukedej od uſega reſtreſenja ozhiſhen. Inu sagviſhnu v' tvoji isvelizhanſki prizhnoſti bi na imela nobena naſpodobna miſel v' ſerze paſti, ne obena ſtvar taiſtu noteruſeti, dokler meni naprej na ſtoji enga Angela, temuzh tega Goſpuda teh Angelov v' moje jęrperge goriuſeti.

6. Je vender en bres konza velik reſlozhek med to ſhkrino te savese s' tęm, kar je blu v' nję hranenu, inu med tvojim preſvetem, inu prezhiſtem Teleſam s' njegovemi naisrezhenemi zhednoſtami: koker tudi med oframi te ſtare poſtave, katiri ſo ſamu teh perhodnih ofrov podoba bili, inu med tem pravem ofram tvojiga Teleſa, katir je enu dopolnenje teh ſtareh ofrov.

7. Sakaj tedej nifim jeſt veliku vezh od ajſra ushgan, kader ſe ti o molitve urędni Buh prizho mene snajdesh? Sakaj ſe jeſt s' vezhi ſkerbjo na perpravlam, tvoje ſvete rezhy prejeti, kir ti ſtari Ozhaki, inu Preroki, tudi Krajli, inu Firſhti, ali Glavarji is uſim ludſtvam ſo taku velike shellę, inu andoht k' boshji ſlushbi ſkasuvali?

8. Ta prov bogabojezhi Krajl David je is uſo mozhjo plęſal pred ſhkrino boshjo v' ſpremiſhluvanju teh dobrut, katire je Goſpud Buh tem ſtarem Ozhakam dodejlil, je mnogitiru orodje (inſtrumente) te musike, inu peſme napravil, inu je taiſte rekal s' veſeljam peti; tudi on ſam je na arfe pogoſtu wil, inu pęl is noterdajanja ſvetega Duha: On je tudi Israëlſku ludſtvu poduzhil, is zelega ſerza Boga hvaliti, inu is enako ſhtimo uſake dan zhaſtiti, inu njegovo zhaſt osnanuvati.

Aku je taku velika andoht, inu takeſhen ſpomin boshje zhaſty, inu hvale pred to ſhkrino te ſtare poſtave bil dershan, kajsena velika andoht, inu ſhpoſhtuvanje imam jeſt, inu uſe kerſhanſku ludſtvu v' ti prizhnofti tega viſoku urednega Sakramenta, inu v' prejemanju tega prezhaſtitega Reſhnega Telleſa iskasati?

9. Ve-

9. Veliku ludy teka okuli po mnogitireh krajih obiſkati te ſvetine teh Svetnikov, ony ſe sazhudjo, kir njeh djanje saſliſhjo: ony ogledujejo te velike naprave teh zirkov, inu kuſhujejo te ſvete koſty, katire ſo is slatam, inu shido ovyte, inu oſhyte. Inu pole ti o moj Goſpud, inu Buh! ſi letukej per meni v' prizho na temu Altarju, katir ſi en Svetnik uſih Svetnikov, en Stvarnek teh ludy, inu en Goſpud teh Angelov. Doſtikrat bodo ludje k' ogledu takeſhneh rezhy ſkus radovednoſt, inu od shellja nove rezhy videt, napellani; per temu pak malu nuza enga pobulſhanja doſeshejo; slaſti kader taku okutekanje, inu romanje bres andohti, inu pravega resgrevanja zhes grehe opravlajo. Letukej pak v' temu Sakramentu tega Altarja ſi ti ſam zel v' prizho Buh, inu zhlovek JESUS Kriſtus, kir ſe tudi obilnu sadoby ta ſad vezhnega isvelizhanja, kulkukrat bodeſh urednu, inu andohtlevu prejet. K' temu naſs na ulezhe ena lohkovirnoſt, ne radovednoſt, ali shivotnu poshellenje, temuzh ena terdna vira, inu bogabojezhe upanje, inu ena zhiſta lubesn.

10. O ti navideozhe Buh, inu Stvarnek tega ſvejta! koku prezhúdnu ti s' inam andlaſh, koku lubesnivu, inu mi-

loſtvu s' tvojimi isvolenmi obrazhujeſh, katirem ſebe ſamega v' letemu Sakramentu daſh saushiti ? Sakaj letu uſo saſtopnoſt preſeshe, letu ſuſebnu ulezhe te ſerza teh bogahojezheh, inu ushge njih lubęsn. Dokler tvoji pravovirni, inu ſveti kerſhenki, katiri uſe ſvoje shivlenje k' pobulſhanju vishajo, inu rovnajo, doſtikrat is tega viſoku uredniga Sakramenta to veliko gnado te andohti, inu eno ſuſebno lubesn k' ti brumnoſti prejmejo.

11. O ti prezhudna, inu ſkrivna gnada tega ſvetega Sakramenta! katiro ſamu ti, katiri ſo Kriſtuſu svęſti, ſposnajo, ti nasvęſti pak, inu taiſti, katiri tem greham ſlushjo, na morejo taiſto obzhutiti, inu ushivati. V' letemu Sakramentu bode dodejlena ena duhovna gnada, inu bode ti duſhi supet ta sgublena muzh povernena, inu ſe sadoby supet ta lepota, katira je bila ſkus ta greh ena oſtudnoſt ratala. Leta gnada je v' zhaſu taku velika, de is preobilnoſti te dodejlene andohti ne ſamu ta duſha, ampak tudi ta ſlabe shivot ſe s' vezhi mozhjo obdanega obzhuti.

12. Vender pak je ramnu potreba naſho mlazhnoſt, inu lenobo obshaluvati, kir mi na bomo s' vezhem poshellenjam navishani Kriſtuſa prejeti, v' katirimu

ſtoji

ſtoji uſe upanje, inu saſlushenje uſeh taiſteh, katiri shellę isvelizhani biti. Sakaj on je naſhe poſvezhenje, inu odreſhenje, on je troſht teh popotnikov, inu ta vezhne ushitek uſih Svetnikov. Tedej je velikega obshaluvanja urednu, de veliku ludy ſe te ſkrivnoſti tega ſvetega Sakramenta taku malu ahta, katir nebeſa resveſely, inu zel ſvejt ohrane.

O ſlepota, inu terdovratnoſt teh zhloveſhkeh ſerz! kir taiſte te naisrezhene dary tega ſvetega Sakramenta nezh na premiſljo, inu kir ſkus uſakdanu ushivanje taku mersli ratajo, de na taiſtega malu porajtajo.

13, Sakaj ke bi ſe leta narſvetejſhe Sakrament le v'enemu ſamemu kraju, inu meſtu snajdil, inu od enga ſamega maſhneka na zelemu ſvejtu bil posheg-nan, s'kajsenem ajſram, shelljam, inu andohtjo, meniſh ti, bi ti ludje ſk' taiſtemu meſtu, inu k' takeſhnemu boshjimu maſhneku bli nagneni, inu kjekej hiteli, de bi mogli videt koku ſe lete ſkrivnoſti ofrujejo. Sdej pak je veliku maſhnekov boshjih, inu bode Kriſtus na veliku krajih goriofran, de bi taku ta gnada, inu lubesn boshja pruti temu zhlovęku ſe tulkajn obilniſhe puſtila viditi, inu ſposnati, kulker tu ſvetu Obhailu tega prezartanega Teleſa je dalej

po ſvejtu reſhirjenu, inu resdejlenu. O dobrutlive, inu lubesnive Jeſus, ti vezhne paſtir! jeſt tebe prov ponishnu sahvalem, de ſi ſe urednega ſturil, naſs uboge, inu revne ſtvary s' tvojim leſtnem preshlahtnem Teleſam, inu preſveto krivjo ſpishati, inu k' ushivanju teh ſkrivnoſt s' tvojimi leſtnemi uſtmi vabiti, kir praveſh: Pridite k' meni uſi, katiri ſte s' mujo, inu s' dellam obloſheni, inu jeſt vam ozhem lohkoto ſturiti.

II. Poglavitne Dejl.

De v' letemu Sakramentu bode ena velika dobruta, inu lubesn boshja temu zhloveku ſkasana.

Besede tega Jogra.

1. Is saupanja na tvojo dobruto, inu veliko miloſt, o moj Goſpud, inu Buh! ſe jeſt perblishujem k' tebi, koker en bolnik k' temn osdravlniku, koker en lazhen, inu shejn k' ſtudenzu tega shivlenja, koker en uboge, inu potrebne k' temu krajlu teh nebeſs, koker en hlapez k' Goſpudu, koker ena ſtvar k' ſtvarneku, koker en sapuſhen k' ſvojimu dobrutlevemu inu miloſtvemu troſhtarju. Ali odkod letu meni pride, de ti k' meni prideſh? kdu, ali kaj ſem jeſt, de ſe

ti

ti ſam meni daſh? Koku ſmę ta greſhnek pred tabo ſe perkasati, inu koku ſe ti ponishaſh k' temu greſhneku pridti? Ti ja posnaſh tvojiga hlapza, inu vęſh, de on nezh dobrega v' ſebi nima, savol katirega bi ti letu njemu iſkasal. Sposnam tedej mojo naurednoſt, inu ſposnam tvojo dobruto, hvalem sa tvojo preveliko lubesn.

Sakaj ti letu savol ſebe, inu ne savol mojiga saſlushenja ſturiſh, de bi tvoja dobruta meni bel bila na snanje dana, vezhi lubesn v' meni ushgana, inu obilniſhi pohlēvnoſt v' meni ſe sneſhla. Dokler pak letu tebi dopade, inn ſi taku ſturiti sapovedal, dopade tudi meni tvoje uſmilenje pruti meni; o de bi ſe letemu moja pregreſhna natura super na ſtavela!

2. O ti preſlatke, inu bres konza dobrutlive Jeſus! koku veliku ſhpoſhtuvanje, inu sahvalo, bres konza zhaſt, inu hvalo ſmo mi tebi dolshni savol prejemlenja tvojiga ſvetega Teleſa, katirega urednoſt na samore nobeden zhlovek sadoſti isrezhi? Ali kaj bom jeſt miſlil v' letemu obhaylu, inu perſtopku k'mojimu Goſpudu, katirega jeſt na samorem urednu zhaſtiti, inu vender shellim njega s'andotjo prejeti? Kaj bi jeſt mogel bulſhega, inu nuzniſhega miſliti,

ko-

koker letu, de ſe jeſt pred tabo do konza ponisham, inu tvojo naisrezheno dobruto nad mano povikſhujem? Hvalem, inu povikſhujem tebe, o moj Buh! na vekumej. Jeſt sanizhujem ſam ſebe, inu ſe tebi podvershem v' temu bresnu moje navrednoſti.

3. Pole! ti ſi ta ſvetnik uſeh ſvetnikov, inu jeſt ſem ena gnuſoba uſeh grehov. Pole! ti ſe nagneſh pruti meni, katir niſim ureden na tebe pogledati. Pole! ti prideſh k' meni inu ozheſh per meni biti, inu mene vabeſh k' tvoji goſtarij. Ti meni ozheſh dati saushiti to nebeſhko jęd, inu ta kruh teh Angelzov, inu ſzer nobenega drugega, koker ſam ſebe, kir ſi ti ta shive kruh, katir ſi od nebeſs doli perſhl, inu temu ſvejtu tu ſhivlenje daſh.

4. Pole, od kod pride ta lubesn? o kakeſhna dobruta ſe puſty viditi! koku veliko zhaſt, inu sahvalo ſmo tebi sa uſe letu dolshni! O koku dober, inu nuzen je tvoj ſvjet v' letemu, de ſi leta Sakrament gori poſtavil! o koku ſlatka, inu veſela je tvoja goſtarija, v' katiri ſi ti ſam ſebe k' eni ſpishi gori poſtavil! O koku do konza zhudne ſo tvoje della, o Goſpud! koku mogozhna je tvoja oblaſt, inu muzh! koku naisrezhena je tvoja reſniza! Sakaj ti ſi rekal, inu uſe

rezhy

rezhy ſo bile ſturjene, inu letu ſe je sgodilu, kar ſi ti sapovedal.

5. Ena zhudna, inu vender vire uredna rezh je, katira uſo zhloveſhko saſtopnoſt preſeshe, de ti moj Goſpud prave Buh, inu zhlovek pod to mejheno podobo tega kruha, inu vina ſi zęl sapopaden, inu od teh, katiri tebe prejmejo, bosh saushit, inu vender na bosh pojęden. Ti en Goſpud uſih rezhy, katir nobene rezhy pomankanja nimaſh, ſi isvolil ſkus leta Sakrament per naſs prebivati. Ohrani moje ſerze, inu shivot bres uſiga madesha, de bodem s' veſelo, inu zhiſto vęſtjo lete tvoje ſkrivnoſti pogoſtu samogel ofruvati, inu k'mojimu vezhnemu isvelizhanju prejeti, katire ſi ti ſuſebnu k' tvoji zhaſty, inu vezhnemu ſpominu sapovedal, inu gori poſtavil.

6. Veſeli ſe moja duſha, inu dej Bogu sahvalo sa taku shlahtni dar, inu ſuſebni troſht, katir je tebi v' leti dolini teh ſols dodejlen. Sakaj kulkerkrat ti lete ſkrivnoſti ſpremiſhlujeſh, inu tu Telu Kriſtuſovu prejmeſh, tulkukrat opravlaſh tu dellu tvojiga isvelizhanja, inu uſiga saſlushenja Kriſtuſovega dejleshen poſtaneſh. Dokler ta lubesn Kriſtuſova na bode nigdar pomajnſhana, inu ta velikuſt njegove miloſti na bode nigdar do dna isjemana. Satu ſe imaſh uſelej

s' po-

s' ponovlenjam tvojiga ſerza k' temu perpravlat, inu to veliko ſkrivnoſt tega isvelizhanja is ſkerbnem premiſhluvanjam ſi k' ſerzu useti. Tebi bi letu taku veliku, novu, inu lubesnivu imelu naprej pridti, kader maſho bereſh, ali ſliſheſh, koker de bi na leta dan ſhe le pervezh Kriſtus bil v' tu Tellu te Divize doliperſhl, inu zhlovek poſtal, ali na temu krishu viſeozh sa isvelizhanje teh ludy terpel, inu umerl.

III. Poglavitne Dejl.

De je dobru, pogoſtu tu S. Obhaylu prejeti, inu k' temu S. Sakramentu perſtopiti.

Beſede tega Jogra.

1 Pole, o Goſpud! jeſt k' tebi pridem, de bi meni dobru bilu is tvojiga daru, inu de bi jeſt bil reſveſelen per tvoji ſveti miſi, katiro ſi ti o Buh! v' tvoji bres konza dobroti temu ubogemu perpravil.

Pole! v' tebi je uſe, kar kuli jeſt samorem, inu imam shelleti; ti ſi moje isvelizhanje, inu odreſhenje, moje upanje, inu muzh, moj zir, inu moja zhaſt. Resveſeli tedej dones duſho tvojiga hlapza, dokler k' tebi o Goſpud JEsus! ſim mojo duſho pousdignil. Jeſt shellim tebe

v' mo-

v' mojo hisho pellati, de bi bil ureden s' Zahęusam od tebe poshegnan, inu med synove Abrahama shtet biti. Moja dusha shelly tvoje svetu Tellu, moje serze shelly s' tabo sklenenu biti.

2. Dej se meni, inu letu je meni sadosti; sakaj sunej tebe nobeden trosht na vela. Bres tebe na morem biti, inu bres tvojiga obiskanja na morem shiveti. Satu morem jest pogostu k' tebi perstopiti, inu tebe k' eni pomuzhi mojiga isvelizhanja prejeti, de kje morebiti na temu potu na omagam, kader bi jest te nebeshke spishe obropan bil. Sakaj kader si ti, o preusmileni JEsus! temu folku pridiguval, inu mnogitere bolesni osdravlal, si djal: Jest nje nozhem tesh damu pustiti, de kje ony na temu potu na omagajo. Taku tedej andlej tudi s' mano, kir si k' troshtu teh virneh v' letemu Sakramentu sebe samiga dal. Sakaj ti si ta slatka spisha teh dush, inu katir tebe urednu prejme, postane dejsheu, inu en irbezh tega vezhnega isvelizhanja. Kir pogostu v' greh padem, hitru namarn, inu toshliv postanem, inu doli jemlem, je meni silnu potręba, de skus pogostne molitve, spovdi, inu prejemlenje tvojiga svetiga Reshnega Telesa se ponovim, ozhistem, inu ushgem, de bi kje jest, aku bi dalej od-

la-

laſhal, od mojiga naprejusetja na odſtopil.

3. Sakaj tega zhloveka miſli, inu pozhutki ſo od mladoſti k' temu hudemu nagneni, inu aku boshja arznija na pomuzh na pride, ta zhlovek ſhe v' hujſhi grehe pade. Tu ſvetu obhaylu pak odurazha od tega hudega, inu poterde to dufho v' temu dobremu. Sakaj aku ſim jeſt ſedej pogoſtu namarn, inn lejn, kir vender leto ſhpisho prejmem, ali ſim per ſveti Maſhi; kaj bi ſe ſhe le meni godilu, ke bi jeſt leto arznijo noter na jemal, inu eno taku veliko pomuzh na iſkal? Inu akulih jeſt niſim uſake dan perpravlen letu prov doperneſti, vender ſe ozhem poſliſsati, ob ſvojimu zhaſu te boshje ſkrivnoſti prejeti, inu ſe taku velike gnade dejleshnega ſturiti. Sakaj letu je en ſufebne troſht te virne duſhe, koker dolgu ona per tebi ni, inu v' temu revnemu shivlenju okuli hode, de ona pogoſtu na ſvojiga Boga ſpomni, inu njega s' andohtevem ſerzam prejme.

4. O prezhudnu tvoje dobrute pruti nam ſkasuvanje! de ti o Goſpud, inu Buh! en Stvarnek, inu oshivelnik uſih duhov ſe zhes to ubogo duſho uſmileſh, inu k' nje prideſh, ter s' zelo tvojo boshjo, inu zhloveſhko naturo njeno la-

koto

koto naſitesh. O ſrezhnu taiſtu ſerze! o isvelizhana taiſta duſha! katira ſe uredna snajde ſvojiga Boga, inu Goſpuda s' andohtjo prejeti, inu v' temu prejemlenju s' duhovuem veſeljam napolnena biti. O kajsenega velikega Goſpuda, kajsenega lubesnivega goſtu, kajsenega perjetnega tovarſha, inu svęſtega perjatla goriusame, inu prejme! O kajsenega lepega, inu ſhlahtnega, inu pred uſemi lubesnivimi rezhmy nar lubesnivſhega shęnena ona objame! O moj prelubesnivi shęnen! pred tvojim oblizhjam imajo umolkniti semla, inu nebu, inu uſa njeh lepota; sakaj karkuli hvale urędniga, inu lepiga na ſebi imajo, je en dar tvoje dobrute, kir tudi nigdar na morejo doſezhi to zhaſt, inu lepoto tvojiga imena, katiriga modruſti nobenega ſhtevenja ni.

IV. Poglavitne Dejl.

De bode veliku dobrega taiſtem dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu ſvetimu Sakramentu perſlopjo.

Beſede tega Jogra.

1 O moj Goſpud, inu Buh! pridi naprej tvojmu hlapzu v' shegnu tvoje ſlatkuſti, de bodem mogel urednu,

inu andohtlevu k' tvojimu shasty, inu hvale urednemu Sakramentu perstopiti. Obudi moje serze, inu odreshi mene od teshke lenobe, inu obishi mene s' tvojo gnado, de bodem v' duhu mogel tvojo slatkust obzhutiti, katira je v' temu Sakramentu, koker v' enemu zhistemu studenzu popolnema sapopadena, inu skrita. Resvetli tudi moje ozhy, de bodem leto taku veliko skrivnost gledal, inu poterdi mene, de bodem taisto s' eno terdno viro virval. Sakaj ona je tvoje dellu, inu ni ena zhloveshka muzh, inu oblast, je tvoje svetu goripostavlenje, inu ni enu zhloveshku snajdenje.

Dokler nobeden se na snajde sam od sebe taku sastopen, katir be letu sapopasti, inu sastopit samogel, kar tudi to visoko modrust teh Angelov preseshe. Kaj bi tedej jest navredne greshnek, kir sim perst inu pepel, od taku visoke skrivnosti mogel sgruntati, sastopiti, inu sapopasti.

2. O moj Gospud! v' perprosheni mojiga serza, v' dobri, inu terdni viri, inu v' tvojimu povellu gredem jest k' tebi is upanjam, inu shposhtuvanjam, inu resnizhnu virjem, de ti tukej v' temu Sakramentu se v' prizho, pravi Buh, inu zhlovek snajdesh. Ti tedej ozhesh, de bi jest tebe prejel, inu se s' tabo v' pra-

vi

vi lubesni ſklenil, inu sdrushil. Satu proſim tvojo miloſtvo dobruto sa ſuſebno gnado, de ti meni k' temu tvojo pomuzh dodejliſh, de ſe bodem do konza v' tebi reſtajal, inu v' tvoji lubesni reſtopil, ter na nobene zhloveſhke troſhte ſe poſehmalu sanaſhal. Sakaj leta nar vikſhe, inu nar uredneſhe Sakrament je tu isvelizhanje te duſhe, inu tega teleſa, ena arznija uſe duhovne toshlivoſti, inu bolesni: v' katiremu bodo osdravlene te rane mojih prſegreh, te naſpodobne shellę v' bersdah dershane, ſkuſhnave premagane, inu pomainſhane, vezhi gnada bo noterulita, te sazhete zhednoſti bodo gmirane, ta vira uterjena, tu upanje terdnu ſturjenu, inu ta lubesn ushgana, inu reſhirjena bode.

3. Sakaj ti ſi shę veliku dobrega dodejlil, inu dodejliſh ſhe sdej doſtikrat v' letemu Sakramentu tvojim lubesnivem, katiri taiſtega andohtlevu prejmejo, o moj Buh! ti gorjusameſh, inu ohraneſh mojo duſho, osdravish to ſlabuſt tega zhloveka, inu veſs snoterne troſht dodejliſh. Dokler ti njim super mnogitire reve, inu nadluge veliku troſhta noterulijeſh, inu is globozhine njeh leſtnega ponishuvanja, inu nasauplivoſti k' temu saupanju tvojiga savarvanja njeh

pousdigneſh, s' eno novo gnado njeh snotrej resveſeliſh, inu reſvetliſh, taku, de ony kir ſo pred prejemlenjam tega Sakramenta polni britkuſti, inu bres prave andohti pruti tajſtemu ſe pozhutili, po ushivanju lete nebeſhke ſpishe, inu pitja ſe v' en bulſhi ſtan ſpreoberneni snajdejo. Letu ti s' tvojimi isvolenmi sategavolo ſturiſh, de bi ony reſnizhnu ſposnali, inu ozhitnu ſkuſili, koku ſlabi ſo ony ſami v'ſebi, inu kajseno dobruto, inu gnado od tebe prejmejo. Sakaj, katir ponishnu k' temu ſtudenzu te ſlatkuſti pride, grẹde. le on bres uſse ſladkuſti prozh? Ali, katir per enemu velikemu ognu ſtoji, na sadobi le on enukulku gorkute? Ty ſi ta shive ſtudenz, katir je uſelej poln, inu preobiln, en velek, inu gorezh ogn, katir uſelej gory, inu nigdar na ugaſne.

4. Sategavolo aku meni ni dopuſhenu od obilnoſti tega ſtudenza sajemati, inu ſe do ſitoſti napiti, vender ozhem moje uſta na te shlebove te nebeſhke ſhtirne dershati, de bom ſaj eno kapelzo k' ogaſenju moje sheje sadobil, de zelu do konza na uſahnem. Inu akulih na morem veſs nebeſhke, inu taku ognen biti, koker ſo ti Kerubini, inu Seraphini, vender ſe ozhem v' ti andohti taku pomujati, inu moje ſerze perpraulati,

lati, de bodem samogl ſaj eno mejheno iſkerzo tega boshjiga ogna is ponishnega prejemlenja tega oshiveozega Sakramenta sadobiti. Karkuli pak meni permanka, o dobrutlive JEsus, moj preſvete Isvelizhar! dobrutlivu, inu gnadlivu sa mene saloshi, katir ſi ſe uſmilil uſe k' ſebi klizati rekozh: Pridite k' meni uſi, katir ſte s' dellam, inu s' mujo oblosheni, inu jeſt vam ozhem lohko to ſturiti.

5 Jeſt ſzer dellam v' potu mojiga obrasa, is shaloſtjo mojiga ſerza bodem obdan, s' grehami obloshen, is ſkuſhnavam nadleshen, s' mnogem hudem nagnenjam bodem samotan, inu ſtiſkan, inu nobeniga ni, katir bi meni pomagal, katir bi mene reſhil, inu proſtega ſturil, koker ti ſam, moj Goſpud, inu Buh, ti moj Isvelizhar! katiremu jeſt ſebe, inu uſe tu moje do konza isrozhim, de mene obvarvaſh, inu k' vezhnemu shivlenju perpelleſh. Uſemi mene gori k' zhaſty, inu hvali tvojiga imena, kir ſi tvoje ſvetu Tellu, inu kry meni k'eni ſpishi, inu pitju perpravil. Dodeli ti meni, moj Goſpud, inu Buh, inu moj Isvelizhar! de bi ſkus pogoſtu prejemlenje teh ſveteh ſkrivnoſt v' meni ta andoht gori jemala, inu raſla.

V. Poglavitne Dejl.

Od vijoke urednoſti tega Sakramenta, inu od ſtanu enga Maſhnika.

Beſede tega Lubega.

1 Deſlih bi ti imel to zhiſtoſt teh Angelov, inu to ſvetuſt ſvetega Joannesa Kerſtnika, vender bi na bil ureden leta ſvet Sakrament prejeti, ali v' roke useti. Dokler letu na pride od saſlushenja teh ludy, de ta zhlovek leta Sakrament shegna, inu v' rokah ima, inu ta kruh teh Angelov saushye. Je ena zel velika ſkrivnoſt, inu viſoka zhaſt teh Maſhnekov, katirem je danu, kar tem Angelam ni dodejlenu. Sakaj ſami ti Maſhneki, katiri ſo po poſtavi te zirkve shegnani, imajo oblaſt ta ofer ſvete maſhe ofruvati, inu Tellu Kriſtuſovu shegnati. Ta Maſhnek je ſzer en ſlushabnek, katir ſe teh boshjih beſedy poſlushi po boshjimu povellu, inu goripoſtavlenju, Buh pak je taiſt, katir tukej uſe, inu na eno navideozho visho ſtury, katiremu je uſe, kar ozhe, podvershenu, uſe je pokornu, kar on sapovę.

2. Satorej imaſh vezh uſegamogozhnemu Bogu v' letemu viſoku urednemu Sakramentu virjeti, koker tvojim leſt-

nem

nem pozhutkam, ali enemu videozhemu snamenu. Sategavolo ſe ima tudi is ſtraham, inu is ſhpoſhtuvanjam k'temu ſvetemu Sakramentu perſtopiti. Mirkej, inu gledej, zhegava ſlushba je bila tebi zhes dana ſkus gori poloshenje teh rok tega Shkofa. Pole! ti ſi Maſhnek poſtal, satu shegnan, de bi ta ofer ſvete Maſhe ofruval; satorej gledej, de boſh ta ofer ob ſvojmu zhaſu svęſtu, inu andohtlevu Bogu gori ofral, inu ſam ſebe bres tadla ſkasal. Ti ſi niſi to butaro lohkejſhe ſturil, ampak ſi ſe s'teſnejſhi saveso savesal, Boga ſe bati; inu je vezhi tvoja dolshnoſt poſtala k'eni vikſhi ſvetuſti ſe pousdigniti.

En Maſhnek ima is uſemi zhednoſtami oziran biti, inu drugem ta nauk enga brumnega shivlenja dajati. Njegovu sadershanje nima biti s'temi gmejn ludmy, inu ne po njeh navadah, inu poteh, ampak ima po sadershanju teh Angelov v'nebeſih, ali po shivlenju teh popolnema brumneh moshov na semli rovnanu, inu vishanu biti.

3 En Maſhnek v'shegnanemu gvantu oblezhen, je nameſti Kriſtuſa, de bi Boga sa ſebe, inu sa uſe ludy ponishnu molil, inu profil. On ima ſpred, inu sa ſabo tu snamine ſvetega krisha, de bi ſpremiſhluval, tu terplenje Kriſtuſovu.

Pred ſabo on noſe ta kriſh na maſhnemu plajſhu, de bi ſkerbnu na Kriſtuſove ſtopine gledal, inu po njeh hoditi s' ajfram ſe fliſal. On je tudi od sad na herbtu s' tem krisham sasnamenovan, de bi on uſe njemu od drugeh ſturjene teshave pohlevnu savol Boga goriusel, inu preneſil. Pred ſabo noſi on ta krish, de bi on ſvoje leſtne pregrehe obshaluval: inu sa ſabo taiſtega noſe, de bi tudi drugeh ludy grehe ſkusi uſmilenje pruti njim objokal, inu de bi on vędel, de je on koker en frednek med Bugam, inu med tem Greſhnekam poſtavlen. On nima od pohlevne molitve, inu ſvetega ofra nehati taku dolgu, de on gnado, inu miloſt od Boga doſeshe. Kader Maſhnek maſho bere, zhaſty Boga, resvefely te Angelze, to ſveto katolſhko zirkov v' andoti terdy, tem shivem k' pomuzhi pride, sadoby tem mertvem ta pokoj, inu ſam ſebe uſiga dobriga dejleshnega ſtury.

VI. Poglavitne Dejl.

Enu upraſhanje, koku ſe ima ta zhlovek pred ſvetem Obhaylam sadershati.

Beſede tega Jogra.

1 Kader jeſt, o Goſpud! ſpremiſhlujem tvojo viſokuſt, inu urednoſt, ſpruti

ti pak ogledam moj revni ſtan, inu mojo naurednoſt, mozhnu trepezhem, inu ſam per ſebi saſramoten poſtanem. Sakaj aku jeſt k' boshji misi na perſtopem, beshym pred shivlenjam, aku ſe naurednu k' nji ſpuſtim, v' samiro, inu v' tvoje reshalenje padem. Kaj je tedej meni ſturiti, o moj Buh, moj pomozhnik, inu ſvjetvavz v' teh potrebah?

2. Uzhi mene ta prave pot: pokashi meni eno kratko visho, k' temu ſvetemu obhaylu ſpodobnu ſe perpraviti. Sakaj nuznu je vęditi, koku bi jeſt imel moje ſerze andohtlivu, inn ſpodobnu perpraviti, de bi jeſt tvoj ſvet Sakrament k' isvelizhanju moje duſhe prejel, ali ta velek, inu boshji ofer te ſvete Maſhe andohtlevu dopernesil.

VII. Poglavitne Dejl.

Od ſpraſhuvanja leſtne vęſty, inu od naprejusetja tega pobulſhanja.

Beſede tega Lubega.

1 Zhes uſe rezhy more en Maſhnek s' nar globokejſhe ponishnoſtjo tega ſerza, s' nar nishejſhem ſhpoſhtuvanjam, s' popolnema viro, s' bogabojezho manengo, ali poshellenjam boshje zhaſty ta ofer

tega preſvetega Sakramenta objiti, dopernaſhati, prejeti, inu ushivati.

Ti imaſh s' veliko ſherbjo tvojo vęſt ſpraſhuvati, inu, kulker je tebi mogozhe, s' pravo grevengo, inu ponishno ſpovdjo ozhiſtiti, inu oſnashiti, taku, de na boſh nezh teſhkega na ſebi imel, ali vędil, katiru bi tebe grislu, ali sadershuvalu, de bi na mogel proſt, inu shiher perſtopiti. Imej eno grevengo, inu supernoſt zhes uſe tvoje grehe, te uſakdane grehe pak poſebnu obshaluj, inu obsdihuj. Inu aku zhaſs perpuſty, Bogu uſe tvoje ſkuſhnave, inu teshave v' ſerzu na ſkrivnem ſposnej

2. Obsdihuj, inu obshaluj, de ſi ſhe taku tem shellam tega shivota, inu tega ſveita podvershen: de niſi temu hudemu naghenju odumerl, de ſi taku poln shivotnega poshellenja: taku nasavarvan v' sunajneh pozhutkeh, inu tulkukrat v' mnogeh prasneh miſleh samotan: tulkajn nagnen k' sunajnem, inu taku toshliv k' snoternem rezhęm: taku hiter k' ſmehu, inu ſamopaſhnoſti, ali merſkaknoſti, taku terd k' joku, inu shaluvanju: taku nagnen k' lohkem, inu temu shivotu perjetnem rezhęm, taku lejn, inu keſan k' ojſtruſti, inu k' ajfru: taku ſerbliv nove rezhy ſliſhati, inu lepe rezhy viditi, taku toshliv ponishneh, inu

saver-

saversheneh rezhy ſe amuseti: taku shelan veliku imeti, inu ſkop vonkej dajati, taku dershezh obdershati: taku napremiſhlen v' govorjenju, taku nasavarn v' molzhanju: taku ſamapaſhen, ali resdjan v' sadershanju, taku nadleshen, inu liten v' djanju: taku nasmaſen v' jedi, taku gluh k' poſluſhanju boshje beſede: taku rozhen k' pozhivanju, koker keſan k' delu: taku zhujezh k' norzhijam, inu prasnem pogovaram, taku saſpan k' duhovnemu zhuvenju: taku hiter h' konzu te molitve, inu taku reſtreſen v' premiſhluvanju teh rezhy, karire k' pravimu konzu pelejo: taku sanikern v' opravlanju teh molituv, taku mlazhen v' branju te ſvete Maſhe, taku ſuhoten v' temu Obhaylu: taku hitru reſtreſen, taku malukedej ſam is ſabo v' ſerzu popolnema ſpravlen: taku nagel k' jesi, taku hiter temu blishnemu kej shalega ſturiti, inu ſe njemu samiret: taku rozhen druge ſoditi, taku ojſter druge ſvariti: taku veſel v' ſrezhneh rezhęh, taku ſlab v' teh ſuperneh: taku perpravlen dobre rezhy ſi naprej useti, inu taku sanikern taiſte k' dobremu konzu perpraviti, inu v' djanju dopernaſhati.

3. Kader ſi ti she lete, inu druge tadle s' grevengo, inu s' veliko nadopadlivoſtjo tvoje leſtne ſlabuſti ſposnal,

inu

inu objokal, al obshaluval, ſi imaſh terdnu naprej useti, na uſe vishe tvoje shivlenje pobulſhati, inu v' temu dobremu gori jemati. Potem s' enem popolnema isrozhenjam, inu s' eno pravo volo ofrej ſam ſebe, k' zhaſty mojiga imena na oltarju tvojiga ſerza, koker en vezhne ofer, namrezh tvoje tellu, inu duſho meni svęſtu isrozhi: de bodeſh ſkus letu uredn poſtal ofruvati Bogu ta ofer, inu ta Sakrament mojiga Teleſa k' tvojimu isvelizhanju prejeti.

4. Sakaj ni uredneſhega ofra, ne vezhega sadoſtiſturjenja k' sbriſanju teh grehov, koker, de ta zhlovek ſam ſebe zel, inu do konza s' tem ofram tega Teleſa Kriſtuſovega, v' S. Maſhi, inu v' temu Obhaylu Bogu gori ofra. Aku bode ta zhlovek ſturil, kulker na njemu ſtoji, inu ſe bode prov sgreval, kulkerkrat on bode k' meni perſtopil, to gnado, inu odpuſhanje teh grehov sadobiti, taku, koker reſnizhnu jeſt shivim, prave ta Goſpud, jeſt nozhem to ſmert tega greſhneka, temuzh veliku vezh, de ſe on ſpreoberne, inu shivy; dokler na uſe njegove pregrehe nozhem vezh ſpomniti, ampak njemu bode uſe odpuſhenu.

VIII. Poglavitne Djel.

Od Krishuſovega ofra na ſvetemu krishu, inu od isrozhenja te leſtne vole.

Beſede tega Lubega.

1 Koker fim jeſt s'respetemi rokami, inu s'nagem shivotam na krishu sa tvoje grehe nebeſhkemu Ozhetu ſam ſebe frejvolnu gori ofral, taku, de v' meni nezh ni zhes oſtalu, katiru bi na bilu k' ofru boshjiga utolashenja ofranu, na takeſhno visho imaſh ti tudi uſak-dan v'ſveti Maſhi meni radavolnu is uſo mozhjo, inu poshellenjam is grunta tvojiga ſerza, koker en zhiſt, inu ſveti ofer ſam ſebe gori ofrati. Kaj vezh jeſt od tebe ozhem imeti, koker de bi ſe ti poſlifal meni popolnema ſe isrozhiti, inu zhes dati. Sakaj uſe, kar ti daſh, sunej ſebe ſamega, jeſt nezh na ſhtemam, dokler na iſhem tvoj dar, temuzh tebe ſamega.

2. Glih ramnu, koker bi tebi na bilu sadoſti, akulih bi uſe rezhy imel sunej mene, taku tudi, karkuli ti meni daſh, na more meni dopaſti aku ſam ſebe mene gori na ofraſh. Ofrej ſe meni, inu dej ſe zelega Bogu, taku bode ta ofer meni uſhezh, inu perjeten. Pole! jeſt

ſim

ſim ſe zelega goriofral mojimu Ozhetu ſa tebe, jeſt ſim tebi tudi moje zelu tellu, inu kry dal k'eni ſpishi, inu pitju, de bi jeſt veſs tvoj, inu ti moj oſtal. Aku pak ti boſh ſam v' ſebi obſtal, inu ſe na bodeſh moji voli radavolnu zhes dal, inu isrozhil, na bo enu popolneina ofruvanje, inu na bode med nami enu zelu inu pravu ſklenenje Satu ima pred uſim tvojim djanjam naprej jiti tu ofruvanje, ſkus katitu ti ſam ſebe v' boshje roke radavolnu ofraſh, aku ozheſh to ſlabodnoſt, ali frajoſt, inu gnado sadobiti. Odtod pride, de taku malu ludy je od snotrej reſvitlenih, inu prov proſtega ſerza, dokler na snajo ſami ſebe popolnema satajiti, inu ſe Bogu zhesdati. Moja ſtanovitna ſodba je leta: katir ſe na odpovej uſem rezhęm, na more moj Joger biti. Satorej aku ozheſh moj Joger biti, ofrej meni ſam ſebe is uſim nagnenjam, inu poshellenjam.

IX. Poglavitne Dejl.

De mi imamo ſami ſebe, inu kar premoremo, Bogu gori ofrati, inu sa uſe druge moliti.

Beſede tega Jogra.

I Goſpud! uſe rezhy ſo tvoje, katire ſo na nebeſih, inu na semli. Jeſt shel-

shellim ſam ſebe k' enemù radavolnu ofru tebi ofruvati, inu vezhnu tvoj oſtati. Goſpud! v' perproſheni mojiga ſerza jeſt ſam ſebe doneſs tebi isrozhim, inu zhes dam sa enga vezhnega hlapza k' tvoji ſlushbi, inu k' enemu ofru tvoje vezhne zhaſty, inu hvale. Usemi mene gori s'tem ofram tvojiga preshlahtnega Teleſa, katiru tebi dones ofram v' prizho teh Angelov, katiri navideozhe tebi ſtreshejo, de bi meni, inu uſemu tvojimu ludſtvu k' isvelizhanju bilu.

2. O Goſpud! uſe moje pregrehe, inu hudobije, katire ſim pred tábo, inu tvojimi Angelzami doperneſil od tega dneva leſem, v' katiremu ſim samogel greſhiti, noter do lete ure, offram jeſt na temu Altarju tega potolashenja, de bi ti uſe taiſte ſaſhgal, inu poshgal s'tem ognam tvoje lubesni, inu vensbrisal uſe madeshe mojih grehov: de tudi ozhiſteſh moio vęſt od uſe pregrehe, inu meni supet tvojo gnado dodejliſh, katiro ſim jeſt ſkus greh sgubil; de meni uſe moje grehe popolnema odpuſtiſh, inu mene s' tem kuſhuvanjam tega myru miloſtvu gori usameſh.

3. Kaj ozhem jeſt sa moje grehe ſturiti, koker de taiſte pohlevnu ſpoſtam, inu objokam, inu tebe bres prenehanja sa odpuſhanję proſim?

Uſli-

Uſlifhi mene, profim tebe, bodi meni gnadlev, inu miloſtuv, kir tukej pred tabo ſtojim, o moj Buh, inu Goſpud! Meni ſo ramnu shal uſi moji grehi, inu jeſt od sdej nigdar vezh nozhem taiſte doperneſti, ampak meni ſo shal, inu bodo mene grevali, dokler dolgu bodem shivil, inu ſim tudi perpravlen pokuro dellati, inu sa taiſte po moji premoshnoſti sadoſti ſturiti. Odpuſti meni, o Goſpud! odpuſti meni uſe moje grehe: sa tvojiga ſvetega imena volo ohrani mojo duſho, katiro ſi s' tvojo preshlahtno kryvio odreſhil. Pole! Jeſt ſe isrozhim tvoji miloſti, inu ſe zhes dam v' tvoje rokę. Andlej s' mano po tvoji dobruti, nekar po moji pregrehi, inu hudobiji.

4. Jeſt ofram tebi tudi uſe moje dobre della, akulih ſo taiſte mejhene, inu pomanklive; de ti taiſte ozhiſteſh, inu poſvetiſh: de taiſte sa lubu imaſh, tebi tudi perjetne ſturiſh, inu mene uſelej k' bulſhem navishujeſh, ter meni lejnemu, inu napridnemu zhloveku k' enemu dobremu, inu ſrezhnemu konzu perpomoreſh.

5. Jeſt tudi tebi otram uſeh andohtleveh ludy brumne shellę, uſe potrebe mojih ſtarſhov, perjatlov, bratov, ſęſter, inu uſeh taiſteh, katire sa lubu imam,

imam, ali katiri ſo meni, ali drugem savol tvoje lubesni kej dobrega ſturili: inu katiri ſo sa ſe, inu sa uſe te ſvoje mojo molituv, ina maſhuvanje shelleli, inu profili, aku ſo ony ſhe shivi v' meſu, ali aku ſo ſe shę is tega ſvejta lozhili, de bi ony uſi to pomuzh tvoje gnade inu troſhta, savarvanie pred navarnoſtami, odreſhenje od ſhtrafeng mogli prejeti, inu obzhutiti, inu de bi ony od uſiga hudega reſheni, tebi mogli v' veſelju s' zhaſtjo ſe hvaleshne ſkasati.

6 Tudi tebi ofram te molitve, inu offer tega utolashenja, ſuſebnu sa taiſte, katiri ſo mene v' eni rezhi reshalili, ſhkoduvali, ali sanizhuvali, ali kakerſhno supernoſt, ali teshavo ſturili, tudi sa taiſte uſe, katire ſim jeſt s' beſedo, ali s' djanjam vędeozhe, al navędeozhe reshalil, nadleshuval, obteshuval, inu pohujſhal, de nam uſe naſhe grehe, inu kar ſmo eden drugemu hudega ſturili, odpuſtiſh.

O Goſpud uſemi od naſs uſe naſpodobnu domiſhluvanje super naſhega blishnega; uſo navolnoſt, ſerd, inu prepiranje, inu uſe, kar samore bratovſko lubesn resdreti, inu pomajnſhati. Uſmili ſe, o Goſpud! uſmili ſe zhes uſe, katiri tvojo miloſt poſio; dej tem potrebnem to gnado, ſturi naſs k' takeſhnim

ludęm, de bodemo uredni tvojo gnado ushivati, inu k' vezhnemu shivlenju mogli pridti. Amen.

X. Poglavitne Dejl.

De ſvetu Obhaylu ſe nima lohku venſpuſtiti.

Beſede tega Lubega.

1 Ti imaſh pogoſtu perſtopiti k' temu ſtudenzu boshje gnade, inu milosti, k' temu ſtudenzu boshje dobrute, inu uſe zhiſtoſti, de bodeſh od tvojiga hudobnega nagnenja, inu pregrehe ſe mogel osdraviti, inu de bodeſh saſlushil super uſe ſkuſhnave, inu sapellave tega hudizha mozhnejſhe, inu zhujezh poſtati. Ta ſovrashnek dobru vę, inu posna ta preshlahtne ſad, inu arznijo, katira ſe v' letemu Sakramentu snajde, iſhe uſe vishe, inu perloshnoſti te virne, inu andohtleve ludy, kulker on premore, od taiſtega odurazhati, inu prezh dershati.

2. Doler nekateri ludje, kader ſe k' temu obhaylu ozhejo perpravlati, bodo ſkus hudobnu noterdajanje tega hudizha vezh, koker ſzer ſkuſhani. Sakaj ta hudobne duh (koker v' Joboveh bukvah ſtoji sapiſanu) pride med te otroke boshje,

shje, de bi njeh ſkus ſvojo navaduo hu-
dobijo mogel omotiti, ali zelu bojezhe,
inu smamlene ſturiti, de bi njeh dobre
shellę, inu nagnenje majnſhal, ſkus ſvo-
je ſkuſhnave njim to pravo viro odusel,
inu taku, de bi tu obhaylu ali zel ven-
ſpuſtil, ali s' eno mlazhno andohtjo ſkje
perſtopili. Ali na njegove golfije, inu po-
rednu noterdajanje nimajo porajtati, aku-
lih ſo oſtudne, inu ſtraſhne; ampak uſe
prasnu domiſhluvanje ima na njegovo
glavo nasaj sagnanu biti. Ta revne duh
ſe ima sanizhuvati, inu saſhpotuvati,
ter savol njegovega sadershanja, inu na-
pokoja, katirega on obudy, ſe nima tu
ſvetu obhaylu opuſtiti.

3. Doſtikrat tudi sadershuje od tega obhayla ta prevelika ſkerb eno pravo andoht imeti, inu to ſpoved prov do-
perneſti. Sturi po ſvjetuvanju, ali na-
uku teh modreh, inu odloshi od ſebe
teshke, inu uſe prevezh ſkerbne mi-
ſli, sakaj one sadershujejo to gnado bo-
shjo, inu doli tarejo to andoht tega ſer-
za. Savol ene mejhene britkuſti, inu
teshave nimaſh tu obhaylu opuſtiti, te-
muzh pojdi, koker hitru moreſh, ſe ſpo-
vedati, inu radovolnu tu od drugeh te-
bi ſturjenu reshalenje odpuſti, inu is
miſli ſpuſti. Aku ſi ti koga reshalil,
pohlevnu sa samiro, inu odpuſhanje

prosi, inu Buh bo tudi tebi rad tvoje grehe odpustil.

4. Kaj nuza to spovd, inu svetu obhaylu dolgu odlashati? Ozhisti se bres odlashanja, versi sdajzi venkej ta strup, hiti prejeti to arznijo, inu se bosh bel pozhutil, koker, kader bi na dolgu odlashal. Aku se ti donels od tęga pustish savol ene rezhy odverniti, moreshbiti te bode jutri ena druga vęzhi ręzh nasaj dershala, inu taku bi ti kje mogel dolgu zhasa od svetiga obhayla sadershan, inu smirej mejn perpravlen postati. Koker hitru moresh, strefi od sebe to uprizhno teshavo, inu lenobo tiga serza; sakaj nezh na nuza, si dolgu teshavne skerby persadevati, inu dolgu zhasa s'enem teshkem, inu smamlenem serzam okuli hoditi, ter savol usakdaneh sadershb se od boshjih rezhy odlozhiti. Ja zel shkodlivu je, tu obhaylu predolgu odlashati; sakaj letu odlashanje ima v'navadi eno teshko lenobo v'temu dobremu obuditi.

So nekatire (Bogu bodi pertoshenu!) taku namarne, inu restresene dushe, de rade odlashajo se spovedati, inu tu svetu obhaylu prejeti, sategavolo, de bi skus letu na ble permorane se bel varvati, inu noterdershati.

5. Ah koku mejheno lubesn, inu ſlabo andoht imajo taiſti, katiri tu obhaylu taku lohku odlaſhajo, inu venſpuſtę! Koku ſrezhen, inu Bogu perjeten je taiſt, katir taku shivy, inu ſvojo veſt taku zhiſto ohrane, de je perpraulen, inu is ſerza shelly uſake dan leta ſvete Sakrament prejeti, aku bi njemu letu perpuſchenu bilu, inu aku bi on letu taku ſturiti samogl, de bi ſe ludję na resględuvali. Aku ſe kdu is ponishnoſti, ali ſkusi en pravi uskah sadershan od obhayla sdershy, leta bi bil hvale ureden savol ſhpoſhtuvanja pruti temu Sakramentu. Aku bi pak enga ta lenoba othla podleſti, ima on ſam ſebe obuditi, inu ima ſturiti, kulker na njemu ſtoji. Buh bode njemu po njegovemu poshellenju, inu dobri voli, na katiro on ſuſebnu gleda, na pomuzh perſhl.

6. Kader je pak eden is pravega urshaha sadershan, nej uſelej eno dobro volo, inu ſvete shellę ima leta Sakramènt prejeti, taku na bode tega nuza, ali tega preshlahtniga ſadu, katir is tegaiſtega dojide, pomankanje imel. Sakaj en ſledne brumne zhlovek sna uſake dan, inu uſako uro k' letemu Sakramentu na eno duhovnō visho s' nuzam bres uſe prepovdi perſtopiti. Ali vender ima ob gviſhneh dneveh, inu ob gori poſtavle-

nemu zhasu tu Tellu svojiga Odreshenika is serzhnem, inu shelnem shposhtuvanjam v' temu Sakramentu prejeti, inu v' letemu vezh to zhast, inu hvalo boshjo, koker svoj trosht, inu veselje iskati. Dokler tulkerkrat bode ta dusha na eno duhovno visho naspishana, inu na eno navideozho visho v' gnadi boshji poterdena, kulkerkat to skrivnost Kristusovega mesupostanja, inu njegovu svetu terplenje andohtlevu premishluje, inu skus letu v' lubesni pruti njemu bode ushgana.

7. Katir se dergazhi na perpravla, koker kader je en prasnek pred rokami, ali ta navada njega pergajna, leta se bode doshtikratu bres spodobnega perpravlanja snajdel. Srezhen je taisht zhlovek, katir se do konza Bogu gori ofra, kader kuli sveto Masho bere, ali k' obhaylu grede. Na bodi v' dershanju te Masshe ne prekesan, ne prehiter, temuzh dershi se po eni dobri navadi taisteli, s' katirem shivish, ali prebivash. Drugem nimash nadleshn biti, temuzh to gmeju visho po gori postavlenju teh vikshheh dershi, inu vezh drugeh luy nuzu, koker tvoji lestni andohti, inu poshellenju slushi.

XI. Poglavitne Dejl.

De ſvetu Tellu Kriſtuſovu, inu ſvetu Piſmu je ſledni virni duſhi ſuſobnu potrebnu.

Beſede tega Jogra.

1 O preſlatke Goſpud JESUS! koku veliko ſlatkuſt ushyva ena brumna dusha, katira ſe per tvoji misi goſtuje! kir nje nezh drugiga sa ſpisho na bode naprej poſtavlenu, koker ti ſam njen edin, prelubi, inu zhes uſe poshellenje tega ſerza narbel sashelleni, inu dopadlivi Goſpud. Meni bi ſzer ſlatku bilu v' prizho tebe is ſerza ſolse tozhiti, ter s' to bogabojezho Marijo Magdaleno tvoje noge is' ſolſami roſiti: ampak kje je leta andoht, kje je enu takeſhnu obilnu prelivanje teh ſols?

Sagviſhnu v' prizho tebe, inu tvojih ſveteh Angelov bi moje ſerze imelu goreti, inu od veſelja ſe jokati; dokler jeſt tebe v' temu Sakramentu reſnizhnu prizheozhiga imam, akulih ſi pod eno drugo podobo ſkrit.

2. Sakaj v' tvoji leſtni, inu boshji ſvetlobi tebe gledati moje ozhy na premorejo, ja tudi zel ſvejt bi na mogel obſtati pred ſvetlobo tvoje zhaſtitlive boshje ſvetluſti. V' temu ſe ti tedej po moji

ſlabuſti ravnash, kir ſe v'temu Sakramentu perkrijeſh. Jeſt sa reſnizo imam, inu molem taiſtega, katirega ti Angelzi v'nebeſih moljo; ali jeſt ſhe sa sdej lę ſkus viro; ony pak v'reſnizhnemu pogledu, inu bres sagrinala. Meni ima sadoſti biti na ti luzhi te prave vire hoditi, taku dolgu, de pride ta dan vezhne ſvetlobe, inu prejdejo te ſenze teh podob. Kader pak pride letu, kar je popolnema, takrat bode nehalu to ſhpoganje, ali prejemlenje teh Sakramentov; sakaj ti isvelizhani v'nebeſhkemu veſelju na potrebujejo te arznije, inu pomuzhi teh Sakramentov. Dokler ony ſe veſelę bres uſiga konza v'prizhnoſti boshji, kir od obrasa do obrasa njegovo zhaſt gledajo. Dokler oni bodo od ſvetlobe v'to ſvetlobo te naisgruntane boshje nature ſpremineni, ter pokuſhajo, inu ushivajo to boshjo beſedo, katira je meſu poſtala, inu katira je bila od sazhetka, inu oſtane na vezhne zhaſe.

3. Kader jeſt lete zhudne rezhy ſpremiſhlujem, meni tudi en ſledni duhovne troſht puſt, inu toshliv poſtane: sakaj koker dolgu jeſt mojiga Goſpuda ozhitnu v'njegovi zhaſty na videm, sa nezh dershim uſe, kar na temu ſvejtu videm, inu ſliſhem. O moj Buh! ti ſi moja prizha, de mene nobena rezh na

more

more potroſhtati, ne obena ſtvar k' pokoju perpraviti, koker ſam ti moj Buh, katirega jeſt shellim na vezhne zhaſe ględati. Ali letu ni mogozhe, koker dolgu ſhe terpy moje mertvaſhku shivlenje. Satorej ſe jeſt morem v' veliku poterplenje poſtaviti, inu ſam ſebe, inu uſe moje shellę tebi podurezhi. Sakaj tudi tvoji Svetniki o Goſpud! katiri ſe sdej s' tabo v' nebeſhkemu krajleſtvu veſelę, ſo ſkus viro, inu veliku poterplenje, dokler ſo ſhe na temu ſvejtu shiveli, na perhodno zhaſt, inu isvelizhanje zhakali. Kar ſo ony virjeli, tudi jeſt virjem: na kar ſo ony upanje imeli, na letu tudi jeſt upam: kamer ſo ony perſhli, kjakej jeſt tudi saupam ſkus tvojo gnado pridti. V' tem zhaſsu ozhem jeſt ſkus nauke, inu exemple tvojih Svetnikov poterden, po temu potu te vire hoditi. Jeſt tudi imam tu ſvetu Piſmu k' enemu troſhtu, inu ogledallu tega shivlenja; inu zhes uſe letu tvoje preſvetu Tellu k' eni ſuſebni arzniji, inu perbeshalſhu.

4. Sakaj jeſt obzhutem, de v' letemu shivlenju ſo meni dve rezhy ſuſebnu potrebne, bres katireh bi meni na bilu mogozhe letu revnu shivlenje preneſti. Koker dolgu bodem v' ti jezhi mojiga trupla sadershan, ſposnam, de ſo meni dve

rezhy potrebne, tu je: ta ſpisha, inu ta luzh.

Sategavolo ſi ti meni ſlabemu zhloveku dal tvoje ſvetu relhnu Tellu k' eni ſpishi moje duſhe, inu teleſa, inu ſi poſtavil, koker enu ſvitylu mojo hojo tvojo ſveto beſedo. Bres leteh dveh bi jeſt na mogel dobru shiveti: sakaj beſeda boshja je ena luzh moje duſhe; inu tvoj ſvete Sakrament je ta kruh mojiga shivlenja. Letu dvoje more tudi, koker dve misi imenuvanu biti, katire ſo na eni, inu drugi plati v' ti kamri te saloge, ali tega ſhaza te ſvete zirkve poſtavlene. Ena misa je tega ſvetega oltarja, katira na ſebi ima ta ſvete kruh, tu je: tu preshlahtnu Tellu Kriſtuſovu. Ta druga misa je te boshje poſtave, katira v' ſebi ima te ſvete nauke, naſs uzhy to pravo viro, inu noter do snoternega sagrinalla, kir ſe ta nar ſvetejſhe ſvetyna hrani, sveſtu pelle.

5. Jeſt tebe sahvalem, o moj Goſpud JEsus Kriſtus! kir ſi ta luzh te vezhne luzhi, sa to miso tvojiga ſvetega navuka, katiro ſi ti ſkus tvoje ſlushabneke, Preroke, Apoſtelne, inu druge Uzhenike nam perpravil.

Jeſt tebi sahvalo rezhem, o Stvarnek, inu Odreſhenik teh ludy! kir ſi k' resodivenju tvoje lubesni eno veliko vezhir-

jo

jo zelemu ſvejtu napravil, v' katiri ſi ti ne enu Jagne ſtare poſtave, temuzh tvoje preſvetu Tellu, inu ſveto kry k' ſpishi, inu k' pitju naprej poſtavil, inu s' takeſhnem ſvetem goſtuvanjam uſe virne resveſeliſh, inu s' tem isvelizhanſkem kelham napojiſh, v' katirimu ſo uſi luſhti tega paradisha, tudi s' nami ured ſe ti ſveti Angelzi, akulih s' eno ſrezhnejſhe ſlatkuſtjo goſtujejo.

6. O koku velika, inu zhaſty uredna je ta ſlushba teh Maſhnikov! katirem je ta oblaſt dana tega Goſpuda te naisrezhene ſvitluſti s' temi ſvetmi beſedami v' ta ſveti Sakrament poklizati, s' njih shnablami shegnati, s' rokami dershati, s' leſtnemi uſtmi ushivati, inu drugem vendejliti. O koku ſnashne imajo biti te roke enga Maſhneka, koku zhiſte te uſta, koku ſvet ta shivot, koku bres madesha tu ſerze, v' katirega toku pogoſtu noter grede ta Stvarnek uſe zhiſtoſti! Is tega Maſhneka uſt bi na imele nobene druge, koker ſvete, brumne, inu nuzne beſede venpridti, katire taku pogoſtu ta ſvete Sakrament prejmejo.

7. Te ozhy, katire tu Tellu Kriſtuſovu gledajo, imajo biti pohlevne, inu varne, te roke zhiſte, inu pruti nebeſam pousdignene, katire ſe tega Stvarneka teh nebeſs, inu te semle dotikujejo.

jo. Tem Mashnikam je sushebnu v' ti postavi rezhenu: Bodite sveti, dokler jest vash Gospud, inu Buh sim svet.

8. O vsigamogozhne Buh! nej nam pomaga, inu perstopi tvoja sveta gnada, de bi mi, katiri smo tega mashtva slushbo na se useli, tebi urednu, inu bogabojezhe v'usi zhistosti, inu s'dobro vęstjo mogli slushiti. Inu akulih mi v'takeshni nadolshnosti na moremu shiveti, koker bi imeli, taku nam vender dodejli, de bodemo nashe grehe, katire smo doperneshli, urednu objokali, inu v'duhu te ponishnosti, inu v' naprejusetju ene dobre vole od dushehmalu s' vezhem ajfram tebi slushili.

XII. Poglavitne Dejl.

De ta zhlovek se ima s' veliko skerbjo perpraviti, kader ozhe k' temu Sakrameutu perstopiti.

Besede tega Lubega.

1 Jest sim, katir to zhistost lubem, inu svetust dodejlim. Jest ishem enu zhistu serze, inu v' taistemu je tu mestu mojga pozhivanja. Perpravi meni en velik prostor, inu miso sa mojo vezherjo, taku jest ozhem per tebi to veliko

nozh

nozh s' mojimi Jograni dershati. Aku ozhesh, de k' tebi pridem, inu per tebi ostanem, postergej ven ta stare kvass, inu ozhisti tu prebivalshe tvojiga serza. Versi ven zel sveit, inu usih grehov hrup, inu napokoj: sedi koker en samoten grabez na ti strehi, inu spremishluj tvoje grehe v' grenkusti tvoje dushe. Dokler en sledne, katir svojiga lubega perjatla sa lubu ima, njemu tu nar lepshi, inu nar bulshe mestu perprave, sakaj skus letu se sposna ta serzhna lubesn taistega, katir svojiga perjatla gori usame.

2. Vender imash vediti, de, kar saslushenje tvoje muje sadene, use tvoje perpravlanje ny sadosti urednu, deslih bi se enu zelu lejtu k' temu perpravlal, inu nezh drugega na mislil. Temuzh tebi bode le samu is moje milosti, inu dobrute k' ti misi perstopiti perpushenu: lih ramnu koker de bi en revne berazh k' misi enga bogatega bil poklizan, katirimu on na more nezh drugega poverniti, koker de se on pruti njemu ponisha, inu sa te prejete gnade, inu dobrute pohlevnu sahvali.

Sturi, kar na tebi stoji, inu sturi s' veliko skerbjo, ne isnavade, ne is' silo, temuzh is' straham, is' shposhtuvanjam, inu is susebno lubesnjo prejmi tu tellu te-

ga

ga lubesnivega Goſpuda tvojiga Boga, katir ſe ponisha k' tebi pridti.

Jeſt ſim, katir ſim tebe poklizal. Jeſt ſim taku sapovedal; jeſt bodem dopolnil, kar bode tebi pomankalu. Pridi leſem, inu prejmi mene.

3. Aku jeſt tebi to gnado te andohti dodejlim, sahvali Boga tvojiga Goſpuda, ne koker de bi ti taiſte ureden bil, temuzh dokler ſim ſe jeſt zhes tebe uſmilil. Aku ti nimaſh te gnade te andohti, temuzh ſe ſuhotnega, inu otoshnega obzhuteſh, bodi ſtanoviten v' ti molitvi, ſdihuj, inu terkej, ter taku dolgu nanehej, dokler ſaj eno droftinzo, ali kapelzo te preshlahtne gnade prejmeſh. Ti mene potrebujeſh, jeſt pak tebe zelu ne. Tudi ti na prideſh mene ſvetega dellati; temuzh jeſt ozhem tebe ſvetega, inu bulſhega ſturiti. Ti prideſh, de bi is mene poſvizhen, inu s' mano ſklenen bil. De bi novo gnado od mene prejel, inu v' novizh k' pobulſhanju tvojiga shivlenja ushgan bil. Nikar na samudi leto gnado, ampak is uſo ſkerbjo tvoje ſerze perpravlej, inu pelli noter k' tebi tvojiga lubesnivega.

4. Spodobnu inu potrebnu je, de ſe ti ne ſamu pred obhaylam s' pravo audohtjo, perpraveſh, ampak de ſe tudi v' taiſti goridershiſh, inu taiſto ſkerbnu ohraneſh

ranesh po tem, kir bosh ta Sakrament prejel. Inu ni mejn ene dobre varnosti potler potreba, koker je poprej enga andohtlevega perpravlanja potreba bilu. Sakaj ena dobra savornost, katira se potler stury, je enu prov dobru perpravlanje vezhi gnade sadobiti. Sakaj skus tu eden zel naperpraven postane te mozhy tega svetega Sakramenta dejleshen ratati, aku se sdajzi na sunajne troshte spusty. Varvej se velikega govorjenja, ostani na tihem, inu samoten, ushivej tvojiga Boga: sakaj ti imash taistiga, katirega tebi zel svejt na more oduseti. Jest sim, katiremu se zelega imash dati, taku, de oddusehmalu ne v' tebi, ampak v' meni, bres use skerby imash shiveti.

XIII. Poglavitne Dejl.

De ena andohtleva dusha ima is zelega serza sheleti s' Kristusam v' temu svetemu Sakramentu se sklepiti.

Besede tega Jogra.

1 Kdu bo meni letu dodejlil, o moj Gospud! de bi jest tebe samega neshil, inu tebi moje serze do konza odperl, ter tebe ushival, koker moja dusha shelly; inu de bi mene nobeden po-

sih-

ſihmalu na sanizhuval, tudi nobena ſtvar mene na motila, ali mene kej poraitala, ampak de bi ſam ti meni, inu jeſt tebi govoril, koker en lub v' navadi ima s' tem lubim govoriti, inu en perjatel is' ſvojim perjatlam v' zaker hoditi, inu shiveti? Letu jeſt profim, letu jeſt shellim, de bi ſe jeſt veſs s' tabo ſklenil, inu moje ſerze od ufih ſtvarjeneh rezhy odlozhil, ter ſkus tu ſvetu Obhaylu, inu pogoſtu maſhuvanje ſe vezh, inu vezh nauzhil te nebeſhke, inu vezhne rezhy ſposnati, inu shellęti.

Oh moj Goſpud, inu Buh! kedaj bodem s' tabo veſs ſklenen, v' tebe pogresnen, inu na mene do konza posabil? Dodejli meni, de bodeſh ti v' meni, inu jeſt v' tebi, inu de mi obedva enaku ukup oſtanema.

2. Sa reſnizo ti ſi moj lubesniv is med tavshent isvolenih, v' katiremu je duſhi dopadlivu veſs zhaſs njeniga shivlenja prebivati. Sa reſnizo ti ſi moj myrne, v' katiremu je ta nar vezhe myr, inu reſnizhnu pozhivanje, sunej katirega je muja, shaloſt, vezhna reva, inu nadluga. Reſnizhnu ti ſi ta perkrit Buh, inu tvoje poſvjetuvanje ni s' temi hudobnimi, ampak tvoje govorjenje je s' temi pohlevnemi, inu katiri ſo enga dobrega brumnega ſerza. O Goſpud! koku ſladak je

tvoj

tvoj duh? Sakaj de bi ti tvojo ſlatkuſt tvojim otrokam iskasal, ti njih s' tem nar ſlajſhem kruham, katir od nebeſs doli pride, is tvoje miloſti naſpishaſh. Sa reſs nobenga ludſtva toku velikega ny, katiru bi imelu ſvoje Bogove taku blisu ſebe, koker ſi ti naſh Buh uſem tvojim virnem perblisujeſh, katirem ſe ti k'enemu utakdanemu troſhtu, inu pousdignenju tega ſerza pruti nebeſam ſam ſebe daſh k' eni ſpishi, inu ushitku naſheh duſh.

3. Kajsenu ludſtvu je le taku imenitnu, koker ta-kerſhanſke folk? Ali kajsena ſtvar je Bogu taku luba, inu perjetna pod nebeſam, koker ena andohtleva duſha, v' katiro Buh notergrede, de bi on taiſto is ſvojim preshlahtnem, inu zhaſtitlevem Teleſam ſpishal? O naisrezhena gnada! o prezhudna dobruta! o lubesn bres uſe mire, temu zhloveku ſuſebnu ſkasana! Ali kaj bodem jeſt temu Goſpudu sa leto gnado, sa taku veliko lubesn povernil? Jeſt navem nezh dopadlivſhega njemu dati, koker de jeſt Bogu moje ſerze do konza zhesdam, inu s' njim taiſtu popolnema ſklenem, inu sdrushem. Takrat ſe bode uſe, kar je v' meni, veſelilu, kader bode moja duſha s' Bugam popolnema sdrushena. Takrat on k' meni porezhe: aku

ti ozhesh s' mano biti, ozhem jest tudi per tebi biti. Inu jest bodem njemu odgovoril: Gospud usmili se zhes mene, inu per meni ostani, jest ozhem rad per tebi biti. Letu je moje zelu poshellenje, de bode moje serze s' tabo sklenenu.

XIV. Poglavitne Djel.

Od gorezheh shella k' svetemu Sakramentu tega Altarja, katire ene brumne dushe imajo.

Besede tega Jogra.

1 O Gospud! koku velika je ta obilnost tvoje slatkusti, katiro si ti sa taiste perkril, katiri se tebe boję. Kader jest spomnem na nekatereh ludy andoht, inu svete shellę, katire ony imajo, kader k' temu svetemu Obhylu perstopjo, bodem jest sam v' sebi dostikrat shalosten, inu se sramujem, de jest k' temu Altarju, inu svetega Obhayla misi taku mlazhen, inu mersl perstopem, de jest taku suhoten, inu toku mersliga serza ostanem, de nisim do konza ushgan pred tabo mojim Bugam, de toku k' tebi na hrepenym, koker je veliku bogabojezheh ludy bilu, katiri savol velikega poshellenja tega svetega Sakramen-

men-

menta, inu ſerzhne lubesni ſe niſo mogli od jokanja sdershati: temuzh enaku s'odpertmi uſtmi ſvojiga ſerza, inu shivota ſo ony tebe ſvojiga Boga, koker en shiv ſtudenz is ſerza shelleli; niſo mogli dergazhi ſvojo lazhno duſho potolashit, inu naſititi, koker de ſo ony is uſim luſhtam, inu is duhovnem poshellenjam tvoje ſvetu Tellu prejeli.

2. O sa reſs gorezha vira teh ludy, katira je taku rekozh ozhitnu snamine tvoje ſvete prizhnoſti! Sakaj ony v'reſnizi ſposnajo ſvojiga Goſpuda v'prelomnenju tega kruha, kir njeh ſerze je taku ſylnu ushganu pruti Jesuſu, katir s'njimi na temu potu hode. Doſtikrat ſo delezh od mene takeſhne, shellę; taku obilna lubesn, inu gorezh ajfer. Bodi meni miloſtuv o dobrutleve, inu lubesnive Jeſus! dodejli meni tvojimu ubogemu berazhu ſaj v'zhaſu enu malu tvoje ſerzhne lubesni v'temu obhaylu obzhuſtiti, de bode moja vira terdnejſhe poſtala, tu upanje na tvojo dobruto gorijemalu, inu tvoja lubesn enkrat popolnema ushgana, inu kir bode ta nebeſhke kruh pokuſila, de na bo nigdar vezh poſihmalu dolijemala.

3. Mogozhe je pak tvoji miloſti, tudi meni takeſhno sashelleno gnado dodejliti, inu v'gorezhemu duhu ob tebi do-

padlivemu zhasu mene dobrutlevu objskati. Akulih jest s'taku velikem poshellenjam, koker drugi susebnu bogabojezhi ludje, ni sem ushgan, vender skus tvojo gnado velike shellę obzhutem, taku gorezhe poshellenje, inu lubesn koker uni pruti tebi imeti, ter prosem, inu shellim, de bi useh tvojih taku gorezheh perjatlov mogel dejleshen postati, inu v'njeh svetu tovarshtvu persatet biti.

XV. Poglavitne Dejl.

De ta gnada te andohti se skus ponishnost, inn samolestnu satajenje sadoby.

Besede tega Lubega.

1. To gnado te andohti moresh ti stanovitnu iskati, shelnu prositi, poterpeshlivu, inu sauplivu perzhakati, hvaleshnu goriuseti, pohlevnu ohraniti, skerbnu s' taisto v'zaker hoditi, inu Bogu zhęs dati, kdaj inu koku bi on tebe obiskati pershl, dokler on pride.

Ti se imash susebnu ponishati, kader od snotrej eno mejheno, ali zel nobeno andoht na obzhutesh, vender pak nimash prevezh zagliv, ali napokojnu shaosten postati. Buh da dostikrat naglu,

kar

kar je popred dolgu zhaſa doli udaril On tudi v'zhaſu da per konzu, kar je on v' sazhetku te molitve dati odlaſhal.

2. Ke bi ſe ta gnada uſelej, inu kmalu, inu po ſlednega poshellenju dedejlila, bi letu en zhlovek savol ſvoje ſlabuſti na mogel lohku prenesti. Sategavolo ſe more ta gnada re andohte v'dobremu upanju, inu ponishnemu poterplenju perzhakati. Vender moreſh tebi, inu tvojim greham perrajtati, aku ona tebi ne bode dodejlena, ali bode na ſkrivnem oduseta. Ena mejhena rezh je v' zhaſu, ſkus katiro bode ta gnada sadershana, inu perkrita; aku ſe vender ſme ena mejhena, inu ne ena velika rezh imenuvati, kar ene taku veliko inu dobro rezh nasaj dershy. Inu aku eno takeſhno mejheno, ali veliko sadershbo od ſebe odpraviſh, inu popolnema premagaſh, bodeſh doſegl, kar ſi profil.

3. Sdajzi pak, koker hitru ſe bodeſh is zelega ſerza Bogu zhesdal, ter letu, ali unu po tvojimu luſhtu, inu dopadenju na bodeſh iſkal, temuzh do konza ſe v' njega poſtavel, ſe bodeſh s'njim sdrushenega, inu myrnega smajdel; dokler tebi nezh na bode taku dobru diſhalu, inu dopadlu, koker de bi tu dopadenje boshje vole bilu dopolnenu.

Katir tedej bode ſvoje miſli, s'enem dobrem ſerzam pruti Bogu pousdignil, inu ſe bode od uſe napzhene lubesni, ali dopadenja ene ſtvarjene rezhy ſprasnil, inu proſtega ſturil, leta bode narbel perpraulen gnado sadobiti, inu bode ureden tega daru te andohti. Sakaj ta Goſpud ondi ſvoj shegen dodejly, kir to poſodo prasno najde. Inu kulker bel popolnema ta zhlovek tem posemelskem rezhem ſe odpovę, inu kulker vezh ſkus ſamuleſtnu sanizhuvanje ſam ſebi odmerje, tulku hitrejſhe pride gnada boshja, tulku obilneſhe ona notergrede, inu tulku vikſhe enu proſtu ſerze ona pousdigne.

4. Takrat bode on obilnoſt vidil, inu ſe bode zhudil, ter njegovu ſerze bode v'njemu reſhirjenu, sakaj roka boshja je s'njim, inu on ſe je sa uſelej popolnema v'njegove roke poſtavil. Pole! taku bode ta zhlovek poshegnan, katir Boga is zelega ſerza iſhe, inu to gnado, katiro njegova duſha prejme, ſi k'nuzu ſtury. En takeſhen saſhlushi v'prejemlenju tega ſvetega Sakramenta eno veliko gnado boshjiga sdrushenia, dokler on na gleda na ſvojo leſtno andoht, temuzh zhes uſo andoht, inu troſht na boshjo zhaſt, inu hvalo.

XVI.

XVI. Poglavitne Dejl.

De imamo nashe potrebe Krishtushu naprej poloshiti inu njega sa gnado proshiti.

Besede tega Jogra.

1. O ti preflatke, inu prelubesnive Gospud! katirega jest shellim sdej prejete, ti vęlh mojo flabust, inu potrebo, v' katiri se snajdem, v' kajseni hudobi, inu pregrehi sem sapopaden, kulkukrat sem jest obteshan, skushan, smamlen, reshalen, inu omadeshvan. Jest pridem k' tebi po arznijo, jest te prosem sa trosht, sa preusdignenje, inu sa pomuzh. Jest govorim k' tebi, koker k' taistemu, katir use rezhy vę, inu sna, katiremu je use ozhitnu, kar se v' meni snajde, inu katir sam mene samoresti potroshtati, inu meni k' pomuzhi pridti. Ti vęsh, kaj dobrega jest pred usemi rezhmy poterbujem, inu koku ubog, inu reven sem jest na zhednosteh, inu na brumnosti.

2. Pole! jest stojim pred tabo ubog, inu nag; jest prosem sa gnado, inu tvojo milost na pomuzh klizhem. Spishej tvojiga lazhnega uboshza, ushgi mojo mersloto s' ognam tvoje lubesni, re-

svej-

vejti mojo ſlepoto s' to ſvetlobo tvoje uprizhnoſti. Spreberni meni uſe posemelſke rezhy v' eno grenkuſt, uſe nadleshne, inu superne rezhy v' poterpeshlivoſt, uſe poſvejtne rezhy, inu ſtvary v' sanizhuvanje, inu posablivoſt. Pousdigni moje ſerze k' tebi v' nebeſa, inu na perpuſti, de bi ſe onu po semli okuli plasilu. O Goſpud! od sdej pouſihmalu na uſelej bodi ti meni ſladak, dokler ti ſam ſi moja ſpisha, inu pitje, moja lubesn, inu veſelje, uſa moja ſlatkuſt, inu uſa moja dobruta.

3. O de bi ti mene uſiga ſkus tvojo uprizhnoſt ushgal, ja zel ſeshgal, inu v' tebe ſprebernil, de bi jeſt ſkus gnado snoterniga sdrushenja, inu reſtoplenja tvoje gorezhe lubesni s' tabo en dnh poſtal! Na perpuſti, de bi jeſt od tebe lazhen inu ſuhoten ſhal, temuzh ſturi s' mano miloſtvu, koker ſi doſtikrat s' tvojimi isvolenmi prezhudnu ſturil. Bi le zhudu bilu kir bi jeſt veſs is tebe ognen poſtal, ſam v' ſebi pak omagal? dokler ti ſi ta uſelej gorezh ogn, katir nigdar na ugaſne, inu ta vezhna lubesn, katira te ſerza zhiſti, inu to saſtopnoſt resſvetly.

XVII.

XVII. Poglavitne Dejl.

Od gorezhe lubesni, inu velikega poshellenja Kriſtuſa prejeti.

Besede tega Jogra.

1 S'to narvezhi andohtjo, inu gorezho lubesnjo, s'zelem poshelenjam, inu ajfram mojga ſerza shellim jeſt tebe, o Goſpud! prejeti, koker je tebe veliku Svetnikov, inu andohtleveh ludy v'temu obhaylu shellelu prejeti, katiri ſo tebi v' ſvetuſti ſvojiga shivlenja narbel dopadli, inu ſo v'ti narbel gorezhi andohti bili. O moj Buh! moja vezhna lubesn, uſa moja dobruta, moja naiskonzhana ſrezha, jeſt tebe shellim prejeti s'tem nar vezhem poshellenjam mojga ſerza, inu s' narbel urednem ſhpoſhtuvanjam, koker je kedej eden tvojih Svetnikov imel, ali samogel imeti.

2. Inu akulih ſim jeſt naureden uſe takeſhne obzhutke te andohti imeti, vender jeſt tebi gori ofram uſe poshellenje mojiga ſerza, koker de bi jeſt ſam edine uſe taiſte nar bel gorezhe, inu tebi nar perjetneſhel shellę imel. Inu karkuli enu bogabojezhe ſerze ſi more smiſliti, inu shelleti, letu uſe jeſt tebi s' nar vezhem ſhpoſhtuvanjam, inu s' gorezho

lubesnjo dam, inu ofram. Jeſt na shellim nezh ſam ſebi perhraniti, temuzh mene, inu uſe, kar imam, shellim, tebi radavolnu gori ofrati.

3. O moj Goſpud, inu Buh, moj Stvarnek, inu Odreſhenik! jeſt shellim tebe doneſs prejeti s'takeſhnemi shellami, ſhpoſhtuvanjam, zhaſtjo, inu hvalo; s'takeſhno hvaleshnoſtjo, urednoſtjo, inu lubesnjo; s'takeſhno viro, upanjam, inu zhiſtoſtjo, koker je tebe prejela, inu shellela prejeti tvoja preſveta zhaſty uredna Mati, inu Diviza Maria, kader je temu Angelu, katir je nje to ſkrivnoſt tvojiga zhloveſhkega poſtanja osnanuval, ponishnu, inu andohtlevu odgovorila: Pole! jeſt ſim ta dekla tega Goſpuda, meni ſe isgodi po tvoji beſedi. Inu koker ſvet Joannes Kerſtnik, tvoj naprejosnanvavz ta nar imenitneſhe med tvojimi Svetniki, katiri je ſhe v' maternimu teleſu v' prizho tebe od ſvetega Duha resveſelen poſkakval, inu ſe je, kader je potler tebe, o Goſpud JESUS! med ludmy hodeozhega sagledal, niſku ponishal, inu s' andohtlevem ſerzam rekal: Perjatel tega Shenina, katir tukej ſtoji, inu njega poſluſha, ſe mozhnu veſely savol glaſu tega Shenena. Na enako visho jeſt shellim s' velikemi, inu

ſve-

ſvetemi shellami ushgan biti, iuu mene tebi is zelega ſerza zhesdati.

Satu jeſt tebi naprej neſem, inu ofram tudi uſih andohtleveh ſerz veſelje, gorezhe shellę, njeh v'duhu samaknenje, odsgurnu reſvezhenje, inu nebeſhke perkasne is uſimi zhednoſtami, inu zheſhenjam, katiru je od uſih ſtvary v' nebeſih, inu na semli tebi k'zhaſty dershanu bilu, inu bode: uſse lętu, jeſt ofram sa mene, inu sa uſse taiſte, katiri ſo v' moje molitve perporozheni, de bi ti od njeh ūſih urednu zheſhen, hvalen, inu na vezhne zhaſe s' zhaſtjo, inu hvalo pousdignen bil.

4. Uſemi gori moj Goſpud, inu Buh! moje shellę tebe vezhnu zhaſtiti, inu bres prenehanja hvaliti, kar tebi po obilnoſti tvoie naisrezhene viſokuſti po uſi pravizi ſliſhe. Letę shellę jeſt tebi dam, inu shellim ſledne dan, uro, inu zhaſs dati, inu is ſerzhno proſhnjo vabem, inu proſim uſe nebeſhke duhove, inu uſe tvoje virne, de bi tebi zhaſt, inu hvalo s' mano ured dajali.

5. Nej tebe zhaſtę, inu hvaljo uſi folki, rodovi, inu jesiki, inu s' nar vezhem veſeljam, inu s' gorezho andohtjo

nej

nej povikſhajo tvoje ſvetu, inu ſlatku ime. Inu jeſt shellim, de uſi, katiri ta ſvete Sakrament s'andohtjo, inu ponishnem ſhpoſhtuvanjam ofrujejo, inu s'eno popolnema viro prejemlejo, per tebi gnado, inu miloſt najdejo, inu sa mene ubogega greſhneka ponishnu proſsjo. Inu kir ony to sashelleno andoht bodo doſegli, ter s'Kriſtuſam ſkleneni, inu ſkus tu preſvetu ſpishanje potroſhtani, od tvoje ſvete nebeſhke mise pojdejo, nej ſe na mene ubogega greſhneka ſpomnjo.

XVIII. Poglavitne Dejl.

De ta zhlovek nima en radoveden ſpraſhuvauz te ſkrivnuſti tega Sakramenta biti, ampak ima sa Kriſtuſam ponishnu hoditi, inu te pozhutke, inu to saſtopnoſt ti ſveti viri podurezhi.

Beſede tega Lubega.

1 Varvej ſe pred radovednem, inu napridnem ſpraſhuvanjam letega naisgruntanega Sakramenta, aku nozheſh v'ti globozhini tega zviblanja utoniti. Katir bode othl to mogozhnoſt boshjo isgruntati, bode od njene ſvitluſti dolipotert. Buh samore vezh ſturiti, koker ta zhlovek saſtopiti, inu sapopaſti Enu

boga-

bogabojezhe, inu ponishnu premiſhluvanje te reſnize, je perpuſhenu, aku je ta zhlovek uſelej perpravlen ſe puſtiti poduzhiti, inu ſe ahta, teh lepeh navkov teh ſvetih Ozhakov ſe dershati.

2. *S*rezhna je taiſta perproſhena, katira ſe varva teh teſhkeh potov tega upraſhanja, inu hode po terdneh, inu ravneh ſtesah teh sapovd boshjih. Veliku ludy je to andoht sgubilu, kir ſo viſoke rezhy othli sgruntati. V' tebi ſe iſhe ta vira, inu enu brumnu shivlenje, ne viſoka saſtopnoſt, inu globoku ſposnanje teh ſkrivnoſt boshjih. *A*ku te rezhy na saſtopeſh, katire ſo pod tabo, koku ozheſh sgruntat, kar je nad tabo? Podversi ſe Bogu, inu tvojo saſtopnoſt ti viri ponishno ſturi, taku bode tebi dana ta luzh tega snanja, kulker bode tebi nuznu, inu potrebnu.

3. Nekatiri bodo slu ſkuſhani zhes viro tega *S*akramenta, ali letu nima njim, ampak temu hudemu ſovrashneku perrajtanu biti. Na bodi tebi mar satu, inu na prepirej ſe s' tvojimi miſli, ter na te tebi od hudizha noterdane zvible na odgovarej, ampak verjemi boshjim beſedam, verjemi njegovem *S*vernikam, inu Prerokam, taku bode ta hudobne

ſov-

ſovrashnek od tebe beshal. Doſtikrat je slu nuznu, de en ſlushabnek boshji takeſhne ſkuſhnave terpy. *Sakaj* ta ſovrashnek na ſkuſha te naverneke, inu greſhneke, katire on bres ſkerby v' ſvoji oblaſti ima, ampak on ſkuſha, inu drashe te virne, inu andohtleve lúdy na mnogitire vishe.

4. Hodi tedej s' eno perproſto, inu terdno viro, inu perſtopi k' temu ſvetemu Sakramentu s' enem pohlevnem ſhpoſhtuvanjam. Inu karkuli ti napremoreſh saſtopiti, letu Bogu uligamogozhnemu bres uſe ſkerby isrozhi. Buh tebe na sapelle, inu on na sally; sally pak, inu ſe sapelle ta, katir ſam ſebi prevezh virjame, inu saupa. Buh je rad s' temi perproſtemi, on ſe resodeva tem pohlevnem, da to saſtopnoſt tem mejhenem, odpre ozhy tem zhiſtem ſerzam, inu ſkriva ſvojo gnado pred radovednemi, inu preusetnemi. Ta zhloveſhka pamet je ſlaba, inu ſe lohku ogolfa, ali ta prava, inu reſnizhna vira na more ogolfana biti.

5. Uſa zhloveſhka saſtopnoſt, inu ispraſhuvanje ima sa viro, ne pred viro hoditi, tudi ne taiſto lomiti, ali nie ſe superſtaviti. *Sakaj* v' letemu preſvete-

mu

mu, inu uſe zhaſty uredniemu Sakramentu ta vira, inu lubesn tu pravu meſtu imajo, inu na eno ſkrivno visho oppraviti imajo,. Ta vezhne, naismirjene, napreſeshene, inu uſegamogozhne Buh della velike, zhudne, inu naisgruntane rezhy v' nebeſih, inu na semli, inu ni mogozhe njegove zhudne della sapopaſti. Aku bi boshje della takeſhne bile, de bi ſe ſkus zhloveſhko saſtopnoſt lohku samogle sapopaſti, bi ſe na imele prezhudne, inu naisrezhene imenuvati.

K O N Z.

V' LUBLANI,
Stiskane per Joh. Frideriku Egerju.

Josua

Libro 26.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA
0000000001494

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

222513